മലങ്കരസഭയുടെ
ജ്യോതിസ്സും തേജസ്സുമായ
പ. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിമാർ

Malayalam

Malankarasabhayude Jyothisum Thejasumaya
Parisudha Pulikkottil Thirumenimar
(Biographies of Pulikkottil Metropolitans)

By **Fr. Dr. Joseph Cheeran**
Pazhanji, Trissur, Kerala PIN 680542
Mob: 9495603174

Copy Right	:	Reserved with the Author
First Published	:	Nov. 24, 2015
Copies	:	1000
Published by	:	**Dr. Geevarghese Mar Yulios** M. J. D. Publishing House, Kunnamkulam
Cover Design	:	Dr. Prasad Cheeran
Typesetting & Printing	:	Sophia Print House, Kottayam

Rs. 125/-

മലങ്കരസഭയുടെ ജ്യോതിസ്സും തേജസ്സുമായ പ. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിമാർ

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

പ്രസാധനം

പുലിക്കോട്ടിൽ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

എം. ജെ. ഡി. പബ്ലീഷിംഗ് ഹൗസ്, കുന്നംകുളം

ഫോൺ: 9495603174

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിൽ പഴഞ്ഞി സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്ത ഡോക്സ് ഇടവകയിൽ ചീരൻ ഗീവർഗീസ് കശ്ശീശായുടെ പൗത്രനായി 1945 ചിങ്ങം 1-ന് ജനിച്ചു. മാതാപിതാക്കൾ മാത്തപ്പൻ - കുഞ്ഞാത്തിരി. അവിഭക്ത കേരള സർവകലാ ശാലയുടെ ഒന്നാം റാങ്കോടു കൂടി മലയാളം ഭാഷയിൽ വിദ്വാൻ ബിരുദം നേടി. കാലിക്കട്ട് സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് മാസ്റ്റർ ബിരുദം. മഹാത്മാഗാന്ധി സർവകലാശാല യിൽ നിന്ന് 'ആധുനിക മലയാള കവിതയിൽ ബൈബിളിന്റെ സ്വാധീനം' എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി തയാറാക്കിയ ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിന് പി.എച്ച്.ഡി. ബിരുദം ലഭിച്ചു. തൃശ്ശൂർ സി.എം.എസ്. ഹൈ സ്കൂളിലും ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിലും അധ്യാപകൻ. 2000 ജൂണിൽ റിട്ടയർ ചെയ്തു.

വൈദികഗുരു യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് വൈദികസ്ഥാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. 1972 മുതൽ കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിലും 1985 മുതൽ കുന്നംകുളം ഭദ്രാസനത്തിലും വിവിധ ഇടവകകളിൽ സേവനം ചെയ്തു. 2004 ജൂലായ് 1 മുതൽ തൃശൂർ ഭദ്രാസനത്തിൽ ആലായ്ക്കൽ കുളമ്പ്, കാക്കിനിക്കാട് എന്നീ ഇടവകകളിൽ സേവനം ചെയ്തു.

യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പഠനകേന്ദ്രം, കുന്നംകുളം ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റഡി സെന്റർ, എറണാകുളം ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോസ്യേഷൻ എന്നിവയുടെ സ്ഥാപക ചെയർമാൻ. സീയോൻ സന്ദേശം, ഇടവകപത്രിക എന്നീ സഭാപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ സ്ഥാപക ചീഫ് എഡിറ്റർ, അമ്പതിലേറെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇരുന്നൂറ്റിഅമ്പതിലേറെ ഗവേഷണലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. മഹാത്മാഗാന്ധി സർവകലാശാലയിൽ റിസർച്ച് ഗൈഡ് ആയും ഓർത്തഡോക്സ് സ്റ്റഡി ബൈബിളിന്റെ മലയാളം പരിശോധകൻ ആയും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡണ്ടായും പ്രവർത്തി ക്കുന്നു.

യുണൈറ്റഡ് ബോർഡ് ഓഫ് ക്രിസ്ത്യൻ ഹയർ എജുക്കേഷന്റെ ധന സഹായത്തോടെ കേരളത്തിലെങ്ങുമുള്ള ആർക്കൈവ്സുകളിൽ ഗവേഷ ണപര്യടനം നടത്തി. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുൽ ജലീൽ (1665), മാർ ഈവാ നിയോസ് (1685) എന്നിവരുടെ സുസ്താത്തിക്കോനുകൾ, മാർ ബസ്സേലിയോസ് യൽദൊ കാതോലിക്കായുടെ (1685) പള്ളിക്രമപ്പുസ്തകങ്ങൾ, ഭാരതത്തിലെ പ്രാചീന സെന്റ് തോമസ് ബൈബിൾ, തോമസ് അർക്കദിയാക്കോൻ (ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ) വത്തിക്കാനിലേക്കയച്ച കത്ത്, മാർ അഹത്തള്ളാ (1653) ഗോവയിൽ നിന്ന് ശെമ്മാശന്മാർ വശം കൊടുത്തയച്ച കത്ത്, കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിന്റെ കുർബ്ബാനതക്സ, ഹൂദായ കാനോൻ 18 അക്കം കാനോൻ ആയി വ്യത്യാസപ്പെ ടുത്തുവാൻ റഫ്‌വർക്ക് ചെയ്ത കാനോൻ, ആർത്താറ്റ് ചെപ്പേട് (പടിയോല) എന്നിങ്ങനെ പൗരസ്ത്യ - പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയിലും കർസോനിയിലും വട്ടെഴു ത്തിലും എഴുതിയ ഒട്ടധികം സഭാചരിത്രരേഖകൾ കണ്ടെടുത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

ഭാര്യ: കെ. വി. ഏലിയാമ്മ (റിട്ട. ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്). മകൻ: ഡോ. പ്രസാദ് ചീരൻ, സ്നുഷ: ദീപാ പ്രസാദ്. പൗത്രിമാർ: എൽസാ പ്രസാദ്, ടെസ്സാ പ്രസാദ്, ലിസാ പ്രസാദ്. മകൾ: മേഴ്സി ജോർജ്ജ്, ജാമാതാവ്: ഡോ. പി. ഐ. ജോർജ്ജ്, ദൗഹിത്രർ: ഹിമാ ജോർജ്ജ്, റാണാ പി. ജോർജ്ജ്.

വിലാസം: ചീരൻ ഹൗസ്, കിഴക്കേ അങ്ങാടി, പഴഞ്ഞി, തൃശൂർ ജില്ല. 680542
ഫോൺ: 9495603174.

അവതാരിക

ഡോ. ഗീവർഗീസ് യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

മലങ്കരസഭയിലെ അപ്രഖ്യാപിത പരിശുദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ശ്രദ്ധേയരാണല്ലോ പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിൽ കബറടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിമാർ. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മുതൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധം വരെ സഭയെ നയിച്ച പിതാക്കന്മാർ 'ദീവന്നാസ്യോസു'മാർ എന്ന് അറിയപ്പെട്ടു. 1653-ലെ കൂനൻകുരിശു സത്യം മുതൽ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ എന്ന ശ്രേണിയിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന പിതാക്കന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലെ ആറാം മാർത്തോമ്മായാണ് ചരിത്രഗതിയിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന് ആദ്യം നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. പുത്തൻകാവ് കത്തീഡ്രൽ ദേവാലയത്തിൽ കബറടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹം വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമനും ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനുമാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിമാർ. പുന്നത്ര ദീവന്നാസ്യോസ് മൂന്നാമനും ചേപ്പാട് ദീവന്നാസ്യോസ് നാലാമനും പ. വട്ടശ്ശേരിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമനും എന്നിങ്ങനെയാണ് ആ പരമ്പരയിലെ പിതാക്കന്മാർ അറിയപ്പെടുന്നത്.

ഇതിൽ ഒരേ ദേശത്ത് ഒരേ കുടുംബത്തിൽ ഒരേ പേരിൽ ഏകദേശം ഒരു നൂറ്റാണ്ടിന്റെ വ്യത്യാസത്തിൽ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ധീരമായ നേതൃത്വം നൽകി പ്രവർത്തിച്ച് വാങ്ങിപ്പോയി ഒരേ സ്ഥലത്ത് കബറടക്കപ്പെട്ടവരാണ് ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമനും അഞ്ചാമനും എന്നത് മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലെ അത്യപൂർവ്വ സംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്! രണ്ടുപേരും കുന്നംകുളം പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയിലെ പുലിക്കോട്ടിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾ. രണ്ടുപേരും ഒരേ നാമവാഹകർ; ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ്! ഒരേ കർമ്മമണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചവർ; ഏകദേശം ഒരേ പള്ളികളിൽ നൂറു വർഷത്തിന്റെ വ്യത്യാസത്തിൽ വികാരിമാരായി പ്രവർത്തിച്ചു. ഒടുവിൽ സഭയുടെ അമരസ്ഥാനത്ത് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ എന്ന നാമത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ച് കാലക്രമം പൂകി ഒരേ സ്ഥലത്ത്; പഴയസെമിനാരിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു.

ഇക്കാരണത്താൽ ചരിത്രത്തിൽ ഇവരെ തിരിച്ചറിയുവാൻ അവരുടെ പ്രധാന സംഭാവനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 'പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ' എന്ന് ഒന്നാമനെയും 'എം.ഡി. - പരുമല സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ' എന്ന് രണ്ടാമനെയും വിളിച്ചുവന്നു. പ. സഭയ്ക്ക് ഇവർ നൽകിയിട്ടുള്ള സമഗ്രസംഭാവനകളെ കുറിച്ച് നടന്ന പഠനങ്ങളുടെയും ഇവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിലുള്ള ആശ്രയത്തിന്റെയുമൊക്കെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമനെ (ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 175-ാം ഓർമ്മപ്പെരുന്നാളിൽ പ. സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരം തന്റെ പിൻഗാമിയും പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുമായ പ. ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 'സഭാജ്യോതിസ്' എന്ന നാമം നൽകി ആദരിച്ചു.

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൂറാം ഓർമ്മപ്പെരുന്നാളിൽ ഇതേവിധം തന്റെ പിൻഗാമിയും അന്നത്തെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുമായ പ. ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 'സഭാതേജസ്സ്' എന്ന് നാമകരണം ചെയ്ത് ആദരിച്ചു.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ പൊതുപാരമ്പര്യത്തിൽ സമിതികൾ ചേർന്ന് തീരുമാനമെടുത്ത് പരിശുദ്ധന്മാരെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന രീതി അടുത്ത കാലത്താണ് ഉണ്ടായത്. പ. ശ്ലീഹന്മാരെയോ സഹദേന്മാരെയോ യോഗം ചേർന്ന് പരിശുദ്ധന്മാരായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതായി അറിവില്ല; എന്നാൽ അവരെയെല്ലാം പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ഗണങ്ങളിലും കൂട്ടങ്ങളിലും പ്രഥമ സ്ഥാനങ്ങളിലാണല്ലോ നാം ഗണിക്കുന്നത്. പുന്നത്ര ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി മുതലുള്ള എല്ലാ പിൻഗാമികളും; പ്രത്യേകിച്ച് പുലിക്കോട്ടിൽ രണ്ടാമൻ, പ. പരുമല തിരുമേനി, പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, തുടർന്നുള്ള പ. കാതോലിക്കാമാർ, പിതാക്കന്മാർ, വൈദികർ, ശെമ്മാശന്മാർ, വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ, വിശ്വാസികൾ എല്ലാം ദിവസവും ധൂപാർപ്പണത്തോടെ പ്രാർത്ഥിച്ച് മാദ്ധ്യസ്ഥം നേടുന്ന പുണ്യസ്ഥലമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെയും പിൻഗാമികളുടെയും കബറിടങ്ങൾ മാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ മുതൽ ഇന്നയോളം നമ്മെ വഴിനടത്തിയ പിതാക്കന്മാരിൽ ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നതും അറിയപ്പെടാത്തവരുമുണ്ട്. എന്നാൽ കൂനൻകുരിശുസത്യം മുതൽ സഭയെ പ്രതിസന്ധികളുടെയും പീഡനങ്ങളുടെയും കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയും മദ്ധ്യത്തിൽ ശക്തമായി ദൈവാശ്രയത്തിൽ വഴിനടത്തിയ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രം ഇന്ന് നമുക്ക് ലഭ്യമാണ്. അവരെല്ലാം തന്നെ ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ശ്ലൈഹിക പിൻതുടർച്ചക്കാരുമാകയാൽ അവരെ പൊതുവായി തുബ്ദേൻ പ്രാർത്ഥനകളിൽ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ഓർക്കുവാനും, അവരുടെ പ്രാർത്ഥന നമുക്ക് കോട്ടയായിരിക്കട്ടെ എന്ന് അപേക്ഷിക്കുവാനും, പ. സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങുന്ന കല്പനകളുടെ സമാപനവാക്യത്തിൽ അവരെ ഒന്നിച്ച് ഓർത്ത് അവരുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥം അപേക്ഷിക്കുന്നതും ഉചിതമായിരിക്കും.

ഇപ്പോൾ 'സഭാജ്യോതിസ്സ്' പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ തിരുമേനിയുടെ ചരമ ദ്വിശതാബ്ദിയും 'സഭാതേജസ്സ്' പുലിക്കോട്ടിൽ രണ്ടാമൻ തിരുമേനിയുടെ മേല്പട്ടസ്ഥാന ലബ്ധിയുടെ ശതോത്തര സുവർണ്ണജൂബിലിയുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഈ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ ജീവചരിത്രവും സംഭാവനകളും ഏറ്റവും ഹ്രസ്വവും സൂക്ഷ്മവുമായി പഠിച്ച് ഒരു പുസ്തകത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം സഫലമായിരിക്കുകയാണ്.

മലങ്കരസഭാചരിത്രകാരന്മാരിൽ ഇന്ന് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയനായി മാറിയിരിക്കുന്ന ബഹു. ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചനാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചത്. ഈ രണ്ടു പിതാക്കന്മാരെയും അവരുടെ കാലഘട്ടത്തെയും സമഗ്ര സംഭാവനകളെയും ഏറെ ക്രമീകൃതമായി അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബ. ചീരനച്ചന്റെ രചനാപാടവത്തിന്റെ മറ്റൊരു നേർകാഴ്ചയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. ബഹു. അച്ചനോടും ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുദ്രണം നിർവഹിച്ച് അണിയിച്ചൊരുക്കിയ ശ്രീ. ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടിനോടുമുള്ള നന്ദി എം.ജെ.ഡി. പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രത്യേകം അറിയിക്കട്ടെ.

പ. സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ സംഭാവനകളെ ലാഘവത്തോടെ കാണുവാനും ആവശ്യത്തിനും അനാവശ്യത്തിനും മൺമറഞ്ഞ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലും വിമർശിക്കുവാനും പ്രാദേശിക പരിഗണനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചിലരെ പുകഴ്ത്തുവാനും മറ്റു ചിലരെ ഇകഴ്ത്തുവാനുമൊക്കെയുള്ള സംഘടിത ശ്രമങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാറുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനപ്പുറത്തേക്ക് അവരെ ആഴത്തിലും ആത്മാർത്ഥതയിലും പഠിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ കുറഞ്ഞു വരുന്നുവോ എന്നും സംശയം തോന്നാറുണ്ട്. വിമർശന പഠനങ്ങൾ നല്ലതാണ്. എന്നാൽ അത് ക്രിയാത്മകവും സർഗ്ഗാത്മകവും ആയിരിക്കണം. അത്തരത്തിലുള്ള വിമർശന പഠനങ്ങൾക്കും പ്രതികരണങ്ങൾക്കും ഈ ഗ്രന്ഥം മുഖാന്തിരമായി തീരട്ടെ എന്ന് ആശംസിച്ചുകൊണ്ട് സ്മര്യപുരുഷരായ ഈ രണ്ട് പ. പിതാക്കന്മാരുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥം അനുവാചകലോകത്തിലേക്ക് സ്നേഹപൂർവ്വം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

വാങ്മുഖം

മലങ്കരയുടെ തലപ്പള്ളിയായ പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങരപള്ളി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കുന്നംകുളം-പഴഞ്ഞി മേഖലയിൽ ക്രിസ്തുമതത്തോളം പഴക്കമുള്ള പുരോഹിത തറവാടുകളുണ്ട്. പില്ക്കാലത്ത് പകലോമറ്റം എന്ന വീട്ടുപേരായി പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ട പാലോർ-മറ്റം ദേശനാമത്തിൽ കുടുംബനാമങ്ങൾ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. പാലോർ (പാലൂർ), മറ്റം പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് യുദ്ധസാഹചര്യങ്ങളിൽ തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്ത ആളുകൾ തങ്ങൾ പാലോർ-മറ്റത്തുകാരാണെന്ന് നിഷ്കളങ്കമായി അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നത് കുടുംബനാമമായി പിൽക്കാലത്ത് തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. പാലോർ-മറ്റം എന്ന ദേശനാമം നൂറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിട്ടപ്പോൾ പാലമറ്റം, പാലോമറ്റം, പകലോമറ്റം എന്നിങ്ങനെ പരിണമിച്ച് രൂപഭേദം പ്രാപിക്കുകയായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ പൂർവികർ പാലൂർ, മറ്റം നിവാസികൾ ആയിരുന്നു എന്നേ അവരുടെ അവകാശവാദങ്ങൾക്ക് ചരിത്രപരമായി അർത്ഥം കല്പിക്കേണ്ടതുള്ളു.

ചരിത്രം എഴുതിവെയ്ക്കുന്ന പാരമ്പര്യം കേരളീയർക്ക് പൊതുവേ ഇല്ല. ഈ ദൗർബല്യം മഹത്വവത്ക്കരിക്കുവാനാണ് എ.ഡി. എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം ആവിർഭവിച്ച പല ദേവാലയങ്ങളെയും അതതിന്റെ പ്രയോക്താക്കൾ 'സ്വയംഭൂ' എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ച് തൃപ്തിയടയുന്നതും യുക്തിരഹിതമായ പാരമ്പര്യങ്ങൾ അവകാശപ്പെടുന്നതും. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കാര്യവും വിഭിന്നമല്ല. സെന്റ് തോമസ് സ്ഥാപിച്ച പാലൂർ പള്ളിക്ക് ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥം ആദ്യമുണ്ടാകുന്നത് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലാണ് (പി. സി. കുഞ്ഞാത്തു: *ആർത്താറ്റ് പള്ളിചരിത്രം*).

എന്നാൽ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ചരിത്രത്തിൽ അല്പം പ്രകാശം കാണുന്നുണ്ട്. 1750 മുതൽ പാലൂർ പ്രദേശമായ കുന്നംകുളം-പഴഞ്ഞി മേഖലയിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച കുറെ വൈദികരുടെയും വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെയും ചരിത്രാംശങ്ങൾ പിൽക്കാല ഗവേഷണത്തിന്റെ ഫലമായി ലഭ്യമായിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും അധികം മതനേതാക്കളെ സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുള്ളത് 'പുലിക്കോട്ടിൽ' കുടുംബമാണ്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ ജ്യോതിസ്സും തേജസ്സും എന്ന് സഭ പിൽക്കാലത്ത് ഔദ്യോഗികമായി ബഹുമതി ബിരുദങ്ങൾ നൽകിയ രണ്ടു മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരാണ് ആ കുടുംബം സംഭാവന ചെയ്ത മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽ പ്രമുഖന്മാർ. അവർ രണ്ടുപേരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. അവരിൽ യൗസേഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമന്റെ പല സേവനങ്ങളുടെയും ആവേശകരമായ ഓർമ്മ ഉണർത്തുന്ന കാലമാണിത്. 2006-ൽ അദ്ദേഹം രൂപകല്പന ചെയ്ത്

പ്രഖ്യാപിച്ച ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ ഇരുനൂറാം വാർഷികം, 2005-2006-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശില്പവൈദഗ്ദ്ധ്യം സുവ്യക്തമാക്കുന്ന പാലൂർ-ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ പുനർനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഇരുനൂറാം വാർഷികം, 2009-ൽ അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകി തയാറാക്കി പ്രഖ്യാപിച്ച കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ ഇരുനൂറാം വാർഷികം, 2011-ൽ അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ മലയാളം ബൈബിളിന്റെ ഇരുനൂറാം വാർഷികം, 2014-ൽ അദ്ദേഹം ഭാവനാപൂർവ്വം സ്ഥാപിച്ച കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ ഇരുനൂറാം വാർഷികം, 2015-ൽ പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം മലങ്കര മെത്രാനായി സ്ഥാനമേറ്റതിന്റെ ഇരുനൂറാം വാർഷികം, 2016-ൽ അദ്ദേഹം പരലോകപ്രാപ്തനായതിന്റെ ഇരുനൂറാം വാർഷികം എന്നിങ്ങനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഈ ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലത്തിനിടയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സ്മരിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ചരിത്ര സംഭവങ്ങളാണ്. സംഭവബഹുലമായ ഈ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നാം ഭാഗത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയനും വിലയിരുത്തപ്പെടുവാൻ കാലമായി. അദ്ദേഹം ഭൂജാതനായിട്ട് 183 നീണ്ട വർഷങ്ങളായി. അദ്ദേഹം കശ്ശീശാപട്ടം ഏറ്റിട്ട് 163 വർഷങ്ങളായി. മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റിട്ട് 151 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. പരുമല-മുളന്തുരുത്തി സമ്മേളനങ്ങളിൽവച്ച് സഭയുടെ പരമാധികാര പാർലമെന്റ് ആയ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ രൂപവത്ക്കരിച്ചിട്ട് 142-139 വർഷങ്ങൾ ആയി (കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ സമുദായസംഘടനയാണിത്). റോയൽ കോടതിവിധിയിലൂടെ സെമിനാരിക്കേസിൽ സമ്പൂർണ്ണ വിജയം നേടിയിട്ട് 126 വർഷമായി. അദ്ദേഹം ദിഗ്വിജയം നേടി സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തിട്ട് 106 വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ബഹുമുഖമായ സേവനപരമ്പരകൾ കൊണ്ട് സഭാചരിത്രത്തെ തേജോമയമാക്കിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം ചിത്രീകരിക്കുവാൻ രണ്ടാം ഭാഗം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നു.

സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ ചരമ ദ്വിശതാബ്ദിയോടനുബന്ധിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം സഭാസേവനത്തിന് അനേകർക്ക് പ്രചോദനം നൽകട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ സുമനസ്സുകൾക്ക് മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഞങ്ങളുടെ പ്രസാധക സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടും അച്ചടി ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ച ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടിനോടും മറ്റ് സുഹൃത്തുക്കളോടും അളവറ്റ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

നവംബർ 24, 2015

ഉള്ളടക്കം

അവതാരിക ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് 7

വാങ്മുഖം 11

ഭാഗം ഒന്ന്
സഭാ ജ്യോതിസ്സ്
പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ

ഉപക്രമം 15

A. മലയാളം ബൈബിൾ 17
സംഘകാല ബൈബിൾ 22
ബുക്കാനനും മലയാളം ബൈബിളും 23
1811–ലെ ബൈബിൾ വിവർത്തകർ 24

B. നാല് മഹാശില്പങ്ങൾ 39
1. ആർത്താറ്റ് പടിയോല 40
2. പാലൂർ പള്ളിയുടെ പുനർ നിർമ്മാണം 49
3. കണ്ടനാട് പടിയോല 58
4. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി 68

C. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി:
സഭയുടെ ഹൃദയവും മസ്തിഷ്കവും 78

D. കർമ്മയോഗിയായ മലങ്കര മെത്രാൻ 103

E. ജീവിത സായാഹ്നം 112

ഭാഗം 2
മഹാത്മാവായ സഭാതേജസ്
പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ

1. പാലക്കുന്നത്ത് അബ്രഹാം മല്പാൻ 121
2. പാലക്കുന്നത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസ് 127
3. യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് തൊഴിയൂർ വ്യവഹാരങ്ങൾ 129
4. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാർ 138

5. 1873-ലെ പരുമല സുന്നഹദോസ് 145

6. പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് 149

7. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിനുശേഷം 156

7A. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വീണ്ടും അമരക്കാരൻ 167

8. കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ രാജശില്പി 176

A. കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സമുദായസംഘടന 177

B. വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ 180

C. ഭാഷാഭിമാനം 183

D. അച്ചടിസ്ഥാപനങ്ങൾ 187

E. അധഃകൃതോദ്ധാരണം 189

F. ജനകീയശൈലി 190

G. ആത്മീയസംഘടനകൾ 192

H. ജാത്യൈക്യസംഘം 194

I. രാഷ്ട്രീയ രംഗങ്ങൾ 195

J. പത്ര-സാഹിത്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ 197

K. നിർണ്ണായകമായ കോടതിവിധി 198

9. പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണ ജൂബിലി 202

10. ജീവിത സായാഹ്നം 206

11. ജീവചരിത്രഫലകം 212

ഭാഗം 1

പ. സഭാജ്യോതിസ്സ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ (1740–1816)

ഉപക്രമം

1814-ലെ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപനം മലങ്കരസഭയിലൊരു പുതുയുഗപ്പിറവിക്ക് കാരണമായി. 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനവും 1815-ൽ ആരംഭിച്ച വൈദികപരിശീലനവും 1814-ൽ നിയമപരമായി അവസാനിച്ച പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ചയും ഈ പുതുയുഗപ്പിറവിയുടെ ലക്ഷണങ്ങളായി പറയാം. സഭയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ പിൻബലത്തോടെ 1815-ൽ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യപ്പെട്ട പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഈ പുതുയുഗപ്പിറവിയുടെ പ്രവാചകനായിരുന്നു എന്ന് ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. മലങ്കരസഭയെ അധോഗതിയിൽ നിന്നും ജീർണ്ണതയിൽനിന്നും ഉദ്ധരിച്ച് പുതിയ ഊടും പാവും നൽകി പുനർജീവിപ്പിച്ച അദ്ദേഹത്തെ മലങ്കരസഭയുടെ പ്രൊമിത്യൂസ് എന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്ത് ജനിച്ച്, തലമുറകളായി മലങ്കരസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം അനുഭവിച്ചുപോന്ന തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തെ പകലോമറ്റം കുടുംബക്കാരിൽനിന്ന് മലങ്കര മെത്രാൻസ്ഥാനത്തെ മോചിപ്പിച്ച്, ഇരു സംസ്ഥാനക്കാരുടെയും ആദരവിന് പാത്രമായി, ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ മധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ സഭയുടെ പഠിത്തവീടും മലങ്കരമെത്രാന്റെ ആസ്ഥാനവും സഭയുടെ സെക്രട്ടറിയേറ്റും സംവിധാനം ചെയ്ത അദ്ദേഹത്തെ 19-ാം

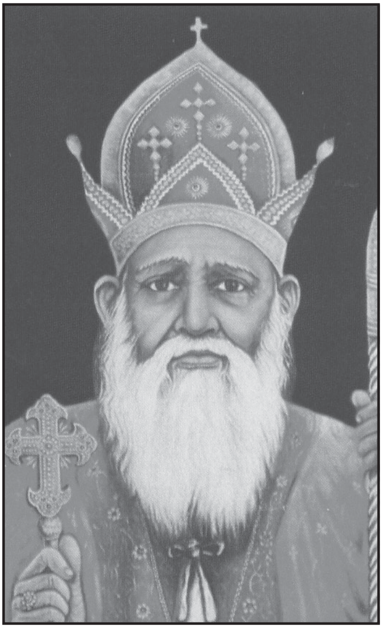

നൂറ്റാണ്ടിലേക്ക് മലങ്കരസഭയെ നയിച്ച യുഗസംക്രമണപുരുഷൻ എന്ന് ന്യായമായും വിശേഷിപ്പിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയിൽ കുന്നംകുളത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ കുടുംബത്തിൽ ചുമ്മാർ-എളിച്ചി (ശെമവൂൻ-ഏലിശ്ബാ) ദമ്പതികളുടെ മകനായി ജനിച്ചു. 1740 നവംബർ 25-ന് ജനിച്ചതായിട്ടാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നത്.

2. കുന്നംകുളം തെക്കേക്കര പൈലപ്പൻ ആശാൻ ഗുരു.

3. കുന്നംകുളം കാണിപ്പയ്യൂർ കളരിയിൽ തച്ചുശാസ്ത്രം അഭ്യസിച്ചു.

4. പഴഞ്ഞിയിലെ മല്പാൻ പാഠശാലയിൽ വൈദികവിദ്യാർത്ഥി.

5. 1753-56 കാലങ്ങളിൽ ശാക്രള്ളാ ബാവായിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

6. മുളന്തുരുത്തിപ്പള്ളിയിലെ മല്പാൻ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഉപരിപഠനം.

7. ചിറളയം പള്ളി പുതുക്കിപ്പണിതു (നേതൃത്വം നൽകി).

8. കുന്നംകുളം പഴയപള്ളി പണിതു (നേതൃത്വം നൽകി).

9. ചിറളയം പള്ളിയിൽ പുതിയ മല്പാൻ പാഠശാല സ്ഥാപിച്ചു.

10. കാട്ടുമങ്ങാട് കൂറിലോസിനെയും സംഘത്തെയും കുന്നംകുളത്തും അഞ്ഞൂരുമായി സംരക്ഷിക്കുന്നു (1772-74).

11. 1789-ൽ ടിപ്പു സുൽത്താൻ പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ദേവാലയം അഗ്നിക്കിരയാക്കുന്നു. മതംമാറ്റ ശ്രമങ്ങളെ അദ്ദേഹം ചെറുത്തു നിന്നു.

12. 1800-ൽ ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനനെ സന്ദർശിക്കുന്നു.

13. 1805-ൽ ചാട്ടുകുളങ്ങരപള്ളി നറുക്കെടുപ്പിലൂടെ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ സുറിയാനിക്കാർക്ക് നൽകുന്നു (ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാന്റെ ശ്രമം മൂലം).

14. 1805. പള്ളി നിർമ്മാണം (നേതൃത്വം നൽകി).

15. 1806. ആർത്താറ്റ് പടിയോല (പ്രധാന ശില്പി).

16. 1807-1808. ബൈബിൾ പരിഭാഷ (പ്രധാന പങ്കാളി).

17. 1808. 7-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേഷ്ടാവ്.

18. 1809. കണ്ടനാട് പടിയോല (പ്രധാന ശില്പി).

19. 1809. 8-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേഷ്ടാവ്. റമ്പാൻസ്ഥാനമേൽക്കുന്നു.

20. 1814. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപനം (സ്ഥാപകൻ).

21. 1815. പഴഞ്ഞിയിൽ വച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാഭിഷേകം.

22. 1816. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ അന്ത്യം. സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ കബറിടം.

23. 1991. പ. പിതാവിനെ 'മലങ്കരസഭാജ്യോതിസ്' ആയി സഭ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

മലയാളം ബൈബിൾ, ആർത്താറ്റ് പടിയോല, പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ദേവാലയ നിർമ്മാണം, കണ്ടനാട് പടിയോല, കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഞ്ച് മുഖ്യ മേഖലകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവനകളെ ചർച്ച ചെയ്യാം.

A. മലയാളം ബൈബിൾ

പാലൂരിലെ യഹൂദ കോളനിയെ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാരതീയ കേന്ദ്രമാക്കി മാറ്റിയ ക്രിസ്തുശിഷ്യൻ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായ്ക്ക്, പാലൂരിൽ രൂപപ്പെട്ട ആരാധകസമൂഹത്തിനു വേണ്ടി ഒരാലയവും ആരാധനാരൂപവും ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായില്ല. പാലൂർക്കുന്നിലുണ്ടായിരുന്ന സിനഗോഗ് തന്നെയായിരുന്നു ആദ്യ ദേവാലയം. സിനഗോഗിലെ യഹൂദ ആരാധനയോട് ചേർത്തു ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗാർപ്പണകൂദാശ കൂട്ടിച്ചേർത്തപ്പോൾ തലപ്പള്ളിയിലെ ആദ്യ ആരാധനയും രൂപപ്പെട്ടു. മതം മാറിയ യഹൂദ - ബുദ്ധ - ജൈന - ദ്രാവിഡ സമൂഹങ്ങളിൽ നിന്ന് നാലു പേരെ 'കൈവെപ്പ്' നല്കി നിയമിച്ചപ്പോൾ പൗരോഹിത്യ സംവിധാനവും സ്ഥാപിതമായി. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാഷ എന്ന നിലയിൽ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ പരിചയപ്പെടുത്തിയ സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള ആദ്യകാല ആരാധനകൾ യഹൂദ സംസ്കാരത്തിന് അന്യമായിരുന്നില്ല. ഇതര സംസ്കാര പ്രതിനിധികൾ വളരെ വേഗം ആ 'ക്രിസ്തു ഭാഷ' പരിചയിച്ചതോടെ ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്തുമതത്തിന് ഒരു തലപ്പള്ളിയും ആചാര്യത്വവും സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള ആരാധനാപാരമ്പര്യവും സംലംബ്ധമായി. ജൂതന്മാർ സിനഗോഗിലെ ഉപയോഗത്തിനായി 'തോറാ'യും പ്രവചനപുസ്തകങ്ങളും സങ്കീർത്തനകൃതികളും കൈവശം വച്ചിരുന്നു. അതോടുകൂടി മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ സുറിയാനിയിൽ രചിച്ച ക്രിസ്തുസുവിശേഷം കൂട്ടിച്ചേർത്തപ്പോൾ ഭാരതത്തിലെ ബാലസഭയുടെ ഉപയോഗത്തിന് ഒരു ബൈബിളും ലഭ്യമായി. ലോകത്തിലെല്ലാ ക്രൈസ്തവകേന്ദ്രങ്ങളിലും ദേവാലയവും ആരാധനാസമൂഹവും ആരാധനക്രമവും പൗരോഹിത്യവും രൂപപ്പെട്ടത് സമാന സാഹചര്യത്തിലും സമാനരൂപഭാവ ശൈലികളിലുമായിരുന്നു.

എന്നാൽ എ.ഡി. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ആറാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ കേരളത്തിൽ നടന്ന മതജൈത്രയാത്രകൾ തലപ്പള്ളിയുടെ മതസംവിധാന ചാരുതകളെ ഉലയ്ക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. ശൈവ - വൈഷ്ണവ - ഇസ്ലാം - ബ്രാഹ്മണ സമൂഹങ്ങളാണ് വിദേശ വാണിജ്യ തുറമുഖമായ പൊന്നാനിയുടെ തുറമുഖമായ പാലൂരിൽ - തലപ്പള്ളി പ്രദേശങ്ങളിൽ - ഈ അസ്വസ്ഥതകളുടെ പരമ്പര വിതച്ചത്. ഈ മുന്നേറ്റങ്ങളിൽ ബുദ്ധ - ജൈന മതങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷങ്ങളായി. ക്രിസ്തുമതം ചെറുത്തുനിന്നുവെങ്കിലും ഗണ്യമായി ക്ഷീണിച്ചു. തെക്കോട്ടും വടക്കോട്ടും പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം പലായനം ചെയ്തതിനാൽ ക്രിസ്തുമതത്തിന് പുതിയ പ്രദേശങ്ങളിൽ വ്യാപിക്കുവാൻ ക്രമേണ കഴിഞ്ഞു. 'കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ചരിത്ര'ത്തിൽ പി. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ വരച്ചുകാട്ടുംവിധം എതിർ വിഭാഗങ്ങളുടെ ആരാധനാലയങ്ങളും ആരാധനാസാഹിത്യരൂപങ്ങളും ആണ് സവിശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ബൈബിളിന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ നശിക്കുവാൻ ഇത് സാഹചര്യമൊരുക്കി. ഏതായാലും മതപീഡനകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒളിവിടങ്ങളിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ട ബൈബിൾ സംക്ഷേപങ്ങൾ പ്രചരിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകളിൽ കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അകാനോനിക ബൈബിളിനെ നിരോധിക്കുന്നതായി കാണാം. കത്തോലിക്കാസഭ അക്കാലങ്ങളിൽ ബൈബിൾ വായന അനുവദിക്കുകയോ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ആരാധനക്രമങ്ങളിലും വേദഉപദേശ പുസ്തകങ്ങളിലെ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ട വേദഭാഗങ്ങളുമായി അവരുടെ വേദപുസ്തക ഉപയോഗം പരിമിതപ്പെട്ടു. അറിയപ്പെട്ടിടത്തോളം വസ്തുതകൾ തെളിയിക്കുന്നത് 1751-ൽ മലങ്കരയിലെത്തിയ വിദേശ സഭാധ്യക്ഷസംഘം കാനോനിക ബൈബിൾ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു എന്നാണ്. 1751-ന് ശേഷം പുതിയനിയമത്തിന്റെ സുറിയാനിപ്പകർപ്പുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. തങ്ങൾ നേതൃത്വം നൽകിയ മല്പാൻ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ബൈബിൾ പകർത്തിയെഴുതൽ ഒരു ദിനചര്യയായി പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനും കായംകുളം റമ്പാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അതോടെ ആരാധനക്രമങ്ങളിൽ പരിമിതപ്പെട്ടിരുന്ന വേദപുസ്തക ലഭ്യത വർദ്ധിച്ചു. സങ്കീർത്തനപുസ്തകം പൂർണ്ണമായി മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ മലയാളത്തിലേക്കുള്ള ബൈബിൾ വിവർത്തനം എന്ന ആശയം സഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. സുവിശേഷങ്ങളുടെ ചില ഭാഗിക വിവർത്തനങ്ങൾ അങ്ങിങ്ങു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് റവ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ എന്ന ആംഗ്ലിക്കൻ മിഷനറി 'ഏഷ്യയിലെ ബൈബിൾ ഗവേഷണം' എന്ന പദ്ധതിയുമായി 1806-ൽ കേരളത്തിലെത്തുന്നത്. 'തന്റെ കൈവശം ബൈബിൾ ഇല്ലെന്നും ഗോവയിൽ വച്ച്

താൻ ബൈബിൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും വരാപ്പുഴ സെമിനാരിയിലെ റെക്ടർ ബുക്കാനനെ അറിയിച്ചു (ക്രിസ്ത്യൻ റിസർച്ചസ് ഇൻ ഏഷ്യ, പുറം 111-135, 1819). രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് ബുക്കാനൻ ലക്ഷ്യമാക്കിയത്.

1. സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചരിത്രവും സാഹിത്യവും പഠനവിഷയമാക്കുക. ബൈബിളിന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ ശേഖരിക്കുക.

2. തെക്കേഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഉള്ള യത്നങ്ങളിൽ ഈ പ്രാചീന സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളെ, അവരുടെ കൈവശമുള്ള സുറിയാനിഭാഷയിലുള്ള ബൈബിൾ പ്രാദേശിക ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ട്, പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക. ഈ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായ കർമ്മപഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചു.

"അതിന് ശേഷം സുറിയാനിക്കാരുടെ പള്ളികൾ അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചു തുടങ്ങി. നഷ്ടപ്രതാപത്തിന്റെ (fallen greatness) അന്തരീക്ഷമാണെങ്ങും അദ്ദേഹം കണ്ടത്. ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന കണ്ടനാട്ട് പള്ളിയിൽ വച്ച് ബുക്കാനൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സന്ദർശിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കണ്ടപ്പോൾ ആദ്യവീക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ, താൻ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സ്വർണ്ണനാവുകാരൻ മാർ ഈവാനിയോസിനെ കാണുകയാണോ എന്ന് അദ്ദേഹം ശങ്കിച്ചുവത്രേ. ആറാം മാർത്തോമ്മാ ബുക്കാനനോട് പറഞ്ഞു. 'ക്ഷയോന്മുഖമായ ഒരു സഭയെയാണ് നിങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നത് (you have come to visit a declining church). നാലു പതിറ്റാണ്ടുകാലം മലങ്കരസഭയിലെ പരമാധികാരമുള്ള ഏക മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് സഭയെപ്പറ്റി പറയാൻ കഴിഞ്ഞത് - അതും ആദ്യമായി തന്നെ കാണാൻ വന്ന ഒരു വിദേശ മിഷനറിയോട് - വിഷാദത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ ഈ വാക്കുകൾ മാത്രം. സംഭവബഹുലമായ തന്റെ ജീവിതം മുഴുപരാജയമാണെന്നാണോ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ അർത്ഥമാക്കിയത്?

1806 നവംബർ 23, 24 തീയതികളിലായി നടന്ന കൂടിക്കാഴ്ചകളിൽ മലയാളത്തിലേക്കുള്ള ബൈബിൾ വിവർത്തനം എന്ന ആശയം ഡോ. ബുക്കാനൻ അവതരിപ്പിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ആ ആശയം സമ്മതമായിരുന്നു. രണ്ടാഴ്ചകൾ കഴിഞ്ഞ് കേണൽ മെക്കാളെയുമൊന്നിച്ച് ബുക്കാനൻ വീണ്ടും ആറാം മാർത്തോമ്മായെ സന്ദർശിച്ചു. ബൈബിൾ വിവർത്തനം തുടങ്ങി എന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ ബുക്കാനനെ അറിയിച്ചു. ബുക്കാനന്റെ സന്ദർശനവേളയിൽ തന്നോടൊപ്പമുണ്ടാവാൻ സഭയിലെ പ്രധാന വൈദികരെ എല്ലാം മെത്രാപ്പോലീത്താ അറിയിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്തെ മലങ്കരസഭയിൽ ഏറ്റവും പ്രശസ്തരായ വൈദികർ തെക്ക് കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും വടക്ക് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനും ആയിരുന്നു. ബൈബിൾ വിവർത്തനം, സഭാസംയോജനം തുടങ്ങിയ

കാര്യങ്ങളുടെ തുറന്ന ചർച്ചയ്ക്കായി ഈ രണ്ടു വൈദികരെ മെത്രാപ്പോലീത്താ നിയോഗിച്ചു (രണ്ടു വർഷം കഴിയുമ്പോഴേക്ക് ഇവരാണ് മലങ്കരയിലെ വിശ്വസ്തരും പണ്ഡിതരും സഭാസ്നേഹികളുമായ വൈദികർ എന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. തന്റെ ഭാവിപ്രതിയോഗികൾ ആകാം എന്ന് ഒരായുഷ്കാലം മുഴുവൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ വൈദികരെത്തന്നെ സുപ്രധാനമായ ഈ ദൗത്യം മെത്രാപ്പോലീത്താ ഭരമേല്പിച്ചത് ഒരു നയതന്ത്രജ്ഞതയായിട്ടോ, അനുരഞ്ജനസന്നദ്ധതയായിട്ടോ കരുതാവുന്നതാണ്.)[1]

"...... റോമ്മാക്കാരുടെ ശക്തിയെ വിചാരിച്ചാൽ ഇംഗ്ലീഷ് സഭയും സുറിയാനിസഭയും തമ്മിൽ തമ്മിൽ യോജിപ്പായി നടന്നാൽക്കൊള്ളാമെന്നുള്ള ഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ആദ്യം മല്പാന്മാരുമായി ഗുണദോഷം ചിന്തിച്ചതിൽ വച്ച് അല്പം തർക്കത്തിന് ഇടയാകാതെയിരുന്നില്ല. അതായത് ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് കിട്ടിയിരിക്കുന്ന പട്ടത്തെക്കുറിച്ച് സുറിയാനിക്കാരിൽ വളരെ സംശയമെന്നും പക്ഷേ, ഇംഗ്ലീഷുകാർ വലിയ ജനവും യുദ്ധത്തിന് കീർത്തിപ്പെട്ടവരും ആയിരിക്കും എന്നാലും മാർഗ്ഗവും പള്ളിയും (അവിടെ) ഉണ്ടായിട്ട് ഏറെക്കാലമായിട്ടില്ലല്ലോ. പട്ടം ലഭിക്കപ്പെട്ടതും ഞങ്ങളുടെ പഴയ ശത്രുക്കൾ ആയ റോമ്മാക്കാരിൽ നിന്നും അല്ലയോ? സുറിയാനി സഭയാകട്ടെ ആദ്യകാലം മുതൽ കറകൂടാതെയും ശ്ലീഹന്മാരുടെ കാലത്തിൽ അവരിൽ നിന്നു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന ആ പട്ടത്വത്തിനടുത്ത വാഴ്ചക്രമം ഇന്നോളവും മുടക്കംവരാതെ നിലനിന്നും ഇരിക്കുന്നതും വേറൊരു സഭയ്ക്കും ഈ ക്രമം ഉണ്ടായപ്രകാരം വിചാരിപ്പാൻ സംശയവും ആയിരിക്കുകയാൽ തമ്മിൽ യോജിച്ചുപോവാൻ പ്രയാസമായി വരുമെന്നും മല്പാൻ പറഞ്ഞതിന് സായിപ്പ് അവർകൾ റോമ്മായ്ക്ക് കിട്ടിയിരിക്കുന്ന വാഴ്ചയും ശ്ലീഹന്മാരിൽ നിന്ന് തന്നെ ആകുന്നു. ...' ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുമായി യോജിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്ന് ചർച്ചകൾക്കൊടുവിൽ ആറാം മാർത്തോമ്മാ ഒരു പടിയോല എഴുതി ഒപ്പിട്ട് മുദ്ര വച്ച് ബുക്കാനനെ ഏല്പിച്ചുവെങ്കിലും ആ ആഗ്രഹം ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തിയില്ല.[2]

ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ പുനർനിർമ്മാണത്തിന് ആവശ്യമായ വിഭവങ്ങൾ സമാഹരിക്കുന്നതിനിടയിലാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാൻ, മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ബുക്കാനനുമായി ചർച്ചക്കെത്തിയത്. കാര്യങ്ങളുടെ സുഗമമായ പുരോഗതിയിൽ എല്ലാവരും സംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തി. പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാന് പള്ളിനിർമ്മാണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏറെ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കാനുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് വിവർത്തനത്തിന്റെ തുടക്കമൊഴിച്ച് മറ്റെല്ലാം നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടത് കുന്നംകുളത്തു വച്ചാണെന്ന് പഴമക്കാർ പറയുന്നു. കായംകുളം റമ്പാൻ അക്കാലത്ത് ചിറളയത്തുള്ള മല്പാൻ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ അധ്യാപകവൃത്തിയും പുലിക്കോ

ട്ടിൽ മല്പാനുമൊന്നിച്ച് വിവർത്തനജോലിയും നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതായി പാരമ്പര്യമുണ്ട്. 1811-ൽ അച്ചടിച്ച മലയാളം ബൈബിൾ പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാന്റെ കൈവശമെത്തുമ്പോഴേക്ക് (ഇതിനോടകം അദ്ദേഹം റമ്പാൻ സ്ഥാനം ഏറ്റുകഴിഞ്ഞിരുന്നു) ബൈബിൾ വിവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആറാം മാർത്തോമ്മായും കായംകുളം റമ്പാനും ദിവംഗതരായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തന്മൂലം പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാൻ ദേവാലയങ്ങളിലേക്ക് അത് വിതരണം ചെയ്യുന്ന ചുമതല നിർവ്വഹിച്ചു. 1811-ലെ ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാന് പങ്കില്ല എന്ന് ഒന്നുരണ്ട് എഴുത്തുകാർ ഈയിടെ പ്രതികരിച്ചതിനാൽ അക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ലഭ്യമായ തെളിവുകൾ താഴെ ചേർക്കുന്നുണ്ട്.

1811-ൽ ബോംബെ, കൊറിയർ പ്രസ്സിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട മലയാളം ബൈബിളിന് ഇരുനൂറ് വയസ്സ് പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. 'റമ്പാൻ ബൈബിൾ' എന്നും 'ബുക്കാനൻ ബൈബിൾ' എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഈ പ്രഥമ മലയാളം വേദപുസ്തകത്തിൽ നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. എങ്കിലും ഈ അപൂർണ്ണ ബൈബിൾ മലയാള ഭാഷയിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ മതഗ്രന്ഥമാണ്. വേദങ്ങളും പുരാണങ്ങളും ഇതിഹാസങ്ങളും ഒക്കെ മലയാള ഭാഷയിൽ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ട് പത്ത് പന്ത്രണ്ട് ദശാബ്ദങ്ങളേ ആയിട്ടുള്ളു; ഇക്കാര്യത്തിൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് അഭിമാനിക്കാൻ ഏറെ വകയുണ്ട്. 'ഭ്രാന്താലയ'മെന്ന് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽപ്പോലും വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക തമസ്സിന്റെ കട്ടിയുള്ള ഭിത്തിയെ ഭേദിച്ച് ലോകഗുരുവായ യേശുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളുടെ സുവർണ്ണ രശ്മികൾ അവിടേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ ദൈവം ഒരുക്കിയത് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ ആണ്. ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ കേരളത്തിലുണ്ടായ സമൂല സാമൂഹിക പരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് ധാർമ്മിക-സാംസ്കാരിക കേരളം 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിളിനോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നാഴികക്കല്ല്

മലയാള ഗദ്യഭാഷയുടെ ചരിത്രത്തിലും 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിൾ ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ്. മലയാളഗദ്യം തീരെ ദരിദ്രമായിരുന്നു അന്ന്. തമിഴ്ചുവയുള്ള ചില ശാസനങ്ങളും ഗ്രന്ഥവരികളും അല്ലാതെ ദീർഘമായ രചനകൾ അക്കാലത്ത് ഭാഷാഗദ്യ മേഖലയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. മലയാളഗദ്യ സാഹിത്യത്തിന്റെ പിതാക്കന്മാരായി വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന റവ. ജോർജ്ജ് മാത്തനും കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാനും അവരുടെ ഗദ്യരചനകളും കൊണ്ട് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് മലയാളം ബൈബിളിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം കഴിഞ്ഞ് മൂന്ന് നാല് പതിറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷമാണ്. ഇരുന്നൂറ് കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മലയാള ഭാഷയുടെ വാചികവും ലിഖിത

വുമായ സ്വരൂപം ഗ്രഹിക്കുവാൻ മലയാളം ബൈബിളിനോളം സഹായകമായ മറ്റ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. മലങ്കരസഭയുടെ ദേവാലയങ്ങളിലെ ഉപയോഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ബൈബിൾ ഏതെങ്കിലും ഭാഷാപണ്ഡിതന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ ഇതുവരെയും വന്നിട്ടില്ല. ഭാഷാ വ്യാകരണം രചിച്ച എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മയോ (കേരളപാണിനി) മറ്റ് വൈയാകരണന്മാരോ 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിളിന്റെ ഭാഷയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കേവലം നൂറ് (100) കോപ്പികൾ മാത്രമേ അച്ചടിച്ച് ഇറങ്ങിയിട്ടുള്ളു. അതിൽതന്നെ അംഗുലീപരിമിതമായ കോപ്പികൾ മാത്രമേ ഇന്ന് അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. മലയാള ഗദ്യഭാഷയുടെ വികാസപരിണാമങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിൽ ഏറെ നിർണ്ണായകമാകാവുന്ന ഈ ബൈബിൾ ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ഇരുന്നൂറ് വർഷത്തിന് ശേഷമെങ്കിലും വരുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

കേരളത്തിന്റെ ബൈബിൾ പാരമ്പര്യം

കേരളത്തിലെ രണ്ടായിരം വർഷത്തെ പാരമ്പര്യവും സെന്റ് തോമസ് പൈതൃകവും പേറി നില്ക്കുന്ന ക്രൈസ്തവസഭയിൽ 1811-ന് മുമ്പ് ബൈബിൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? ഇക്കാര്യം അന്വേഷിക്കുവാനാണ് കൽക്കട്ടായിലെ മിഷനറി കൂടെയായ ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ 1806-ൽ കേരളത്തിലെത്തിയത്. Christian Researches in Asia എന്ന ഗവേഷണഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അന്ന് കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രബല ക്രൈസ്തവ വിഭാഗങ്ങളിൽ ഒന്ന് - മലങ്കര സുറിയാനിസഭ - ദേവാലയങ്ങളിലെ വായനകൾക്കും ആരാധനകൾക്കുമായി സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള ബൈബിൾ യഥേഷ്ടം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. വി. കുർബ്ബാനയിലും മറ്റ് ആരാധനകളിലും സുറിയാനി ഭാഷയിലെ സുവിശേഷ ഭാഗങ്ങൾ വൈദികർ തൽസമയ വിവർത്തനത്തിലൂടെ വായിക്കുമായിരുന്നു. കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ദേവാലയങ്ങളിൽ ബൈബിളിനെ ആധാരമാക്കി രചിച്ച വേദോപദേശ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അല്ലാതെ വേദപുസ്തകം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നത് നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. താൻ ഗോവയിൽ വച്ച് ബൈബിൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന് വരാപ്പുഴയിലെ റെക്ടർ പറഞ്ഞ സംഭവം ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് (ക്രിസ്ത്യൻ റിസർച്ചസ് ഇൻ ഏഷ്യ, 1819, പുറം. 111-135).

സംഘകാല ബൈബിൾ

1599-ൽ ചേർന്ന ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് മലങ്കരയിൽ ഉപയോഗത്തിലിരുന്ന ഒരു സുവിശേഷത്തെപ്പറ്റി പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്; അകാനോനിക ബൈബിൾ എന്ന് മുദ്രകുത്തി അതിനെ നിരോധിക്കുന്നുമുണ്ട്. അതോടെ

ആ അകാനോനിക ബൈബിൾ അപ്രത്യക്ഷമായത് മൂലം അതിനെ പ്പറ്റിയുള്ള വിശദപഠനങ്ങൾ അസാധ്യമായി. ഈയിടെ പഴഞ്ഞിയിലെ അന്തരിച്ചുപോയ ഒരു വൈദികന്റെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽനിന്ന് കൈയ്യെഴുത്തു രൂപത്തിൽ ഒരു മലയാളം സുവിശേഷം ഇതെഴുതുന്നയാൾ കണ്ടെടുത്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് അകാനോനികമെന്ന് വിധിച്ച് നിരോധിച്ച ബൈബിൾ ആകാം ഇത്. ആമുഖമായി പഴയമിയമ സംഗ്രഹവും അതിനെതുടർന്ന് പെന്തിക്കോസ്തിപ്പെരുന്നാളിലെ പരിശു ദ്ധാത്മാവാസം ഉൽപ്പെടെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന ഒരു സുവി ശേഷവും അടങ്ങിയതാണീ ബൈബിൾ. കാനോനിക ബൈബിളിൽ ഇല്ലാ ത്തതും ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ വിശ്വാസ പാരമ്പര്യ ങ്ങൾക്ക് ആധാരവുമായ ചില വിവരണങ്ങൾ ഇതിൽ കാണപ്പെടുന്നതി നാൽ ഇതിന്റെ പഠനീയത വർദ്ധിക്കുന്നു. സുറിയാനി മൂലത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രാചീന വിവർത്തനമാണിതെന്ന് നിസ്സംശയമാണ്. യേശു ബർ നൂൻ (നൂന്റെ പുത്രനായ യേശു - യോശുവാ) എന്ന പദം ഇചൊ വർണ്ണോൻ എന്നാണ് ഇതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. തമിഴക്ഷരമാല മാത്രം ഉപ യോഗിച്ച് മലയാളം എഴുതിയിരുന്ന ഒരു പൂർവ്വകാലം ഈ തർജ്ജിമ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. തന്റെ ശ്രോതാക്കളായ യഹൂദന്മാർ, ബുദ്ധ-ജൈന മതാനുയായികൾ, ദുർല്ലഭം വൈദിക ബ്രാഹ്മണർ ഇവരെ ഉദ്ദേശിച്ച് മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹാ സുറിയാനിയിൽ രചിച്ച ബൈബിളിന്റെ ഭാഷാ വിവർത്ത നമാണോ ഇതെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തിരുവള്ളുവർ എഴുതിയ തിരു ക്കുറൾ, കണ്ണകിയുടെ കഥ ആധാരമാക്കി രചിക്കപ്പെട്ട ചിലപ്പതികാരം തുടങ്ങിയ സംഘകാല കൃതികളിൽ ഈ ബൈബിളിലെ പല ഭാഗങ്ങളും കാണുന്നതിനാൽ സംഘകാല കേരളജീവിതത്തെ സ്വാധീനിച്ച ധർമ്മ സംഹിതയായി ഈ ബൈബിൾ കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് പറ യാവുന്നതാണ്. ഉപരിഗവേഷണം ഇക്കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ വെളിച്ചം വീശിയേക്കും.

ബുക്കാനനും മലയാളം ബൈബിളും

കേരളത്തിലെ ബൈബിൾ പാരമ്പര്യം ഗവേഷണം ചെയ്തു ഗ്രഹിച്ച ബുക്കാനൻ മലയാളം ബൈബിൾ എന്ന തന്റെ സ്വപ്നം 1806 ഒക്ടോ ബർ 19-ന് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെ അറിയിച്ചു. 1806 നവംബർ 23, 24 തീയതികളിൽ ആറാം മാർതോമ്മായെ സന്ദർശിച്ച ബുക്കാനൻ തന്റെ ഈ സ്വപ്നം മെത്രാപ്പോലീത്തായെയും അറിയിച്ചു. ഈ സന്ദർശ നത്തിൽ തന്നോടുകൂടെയുണ്ടാവാൻ സഭയിലെ പ്രധാന വൈദികരെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. ബൈബിൾ വിവർത്തനം, ആംഗ്ലി ക്കൻസഭയുമായുള്ള ഐക്യം എന്നിവയെപ്പറ്റി തുറന്ന ചർച്ചകൾക്കായി രണ്ടു പണ്ഡിതവൈദികരെ ആറാം മാർത്തോമ്മാ നിയോഗിച്ചു (മെമ്മോ

യേഴ്സ് ഓഫ് ബുക്കാനൻ, 1819, മൂന്നാം പതിപ്പ്, ലണ്ടൻ, പുറം 80). ബൈബിളിന്റെ മലയാള വിവർത്തനം രൂപപ്പെട്ട പശ്ചാത്തലം ഇതാണ്.

1811-ലെ ബൈബിളിന്റെ വിവർത്തകർ

1811-ലെ മലയാളം ബൈബിളിന്റെ വിവർത്തനം കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ നടത്തിയതാണെന്നും മറ്റാർക്കും അതിൽ പങ്കില്ലെന്നും ചിലർ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അടുത്തകാലത്തായി അതൊരു വിവാദമാക്കാൻ സംഘടിതമായ ശ്രമം നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നു. മലങ്കര സഭാ മാസികയുടെ രണ്ടു ലക്കങ്ങളിൽ എന്റെ യുവസ്നേഹിതരായ ഡോ. സിബി തരകനും ഡോ. കുര്യൻ തോമസും എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ 1811-ലെ ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ മാത്രമേ പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്ന് സിദ്ധാന്തിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാഹിത്യചരിത്രം എഴുതിയ മഹാകവി ഉള്ളൂരും യശശ്ശരീരനായ ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളിയും ഈ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചവരാണ്. തന്മൂലം റമ്പാൻ ബൈബിളിന്റെ വിവർത്തകരെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരന്വേഷണം ഇവിടെ അനിവാര്യമാവുന്നു. 6-ാം മാർത്തോമ്മാ തന്റെ കീഴിലുള്ള രണ്ട് സുറിയാനി പണ്ഡിതരായ വൈദികരെ ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനനോട് ഈ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ നിയോഗിച്ച വിവരം നാം നേരത്തേ കണ്ടുവല്ലോ. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ മറ്റു പുസ്തകങ്ങളിൽ എന്നപോലെ വിവർത്തകരുടെ പേർ 1811-ലെ ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. റമ്പാൻ ബൈബിളിൽ മാത്രമല്ല, ബൈബിളിന്റെ സുറിയാനി, ഇംഗ്ലീഷ്, ആധുനിക മലയാളം വിവർത്തനങ്ങളിലും വിവർത്തകരുടെ പേർ ചേർത്തു കാണുന്നില്ല. റമ്പാൻ ബൈബിളിൽ പ്രസാധകന്റെ പേരും ചേർത്തിട്ടില്ല. തന്മൂലം വിവർത്തകരെപ്പറ്റിയുള്ള വാചിക പാരമ്പര്യത്തെ കുറെയൊക്കെ അവലംബിക്കാതെ തരമില്ല. അക്കാലത്ത് ബൈബിളിന്റെ ചില ഭാഗിക വിവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയ രണ്ടു മല്പാന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഒരാൾ സങ്കീർത്തനപുസ്തകം മുഴുവൻ വിവർത്തനം ചെയ്ത പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സങ്കീർത്തന വിവർത്തനം പൂർണ്ണമായി ഇതെഴുതുന്ന ആൾ കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാശിതകൃതിയായ ആ വിവർത്തനത്തിലെ വിവർത്തനശൈലിയും ഭാഷാശൈലിയും റമ്പാൻ ബൈബിളിലേതു തന്നെയെന്ന് ഒരു ഭാഷാധ്യാപകൻ കൂടെയായ ഈ ലേഖകന് പറയാനാവും. ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ ഭാഗികമായി പ്രാരംഭം കുറിച്ച മറ്റൊരാൾ കായംകുളത്ത് പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ തന്നെ. അദ്ദേഹം മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്തതായി പ്രസ്താവമുണ്ട്. ഇപ്രകാരം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിന് പ്രാരംഭം കുറിച്ച രണ്ടു മല്പാന്മാരെ ബൈബിൾ വിവർത്തകരായി ആറാം മാർത്തോമ്മാ നിയോഗിച്ചു എന്ന് വിശ്വസിക്കു

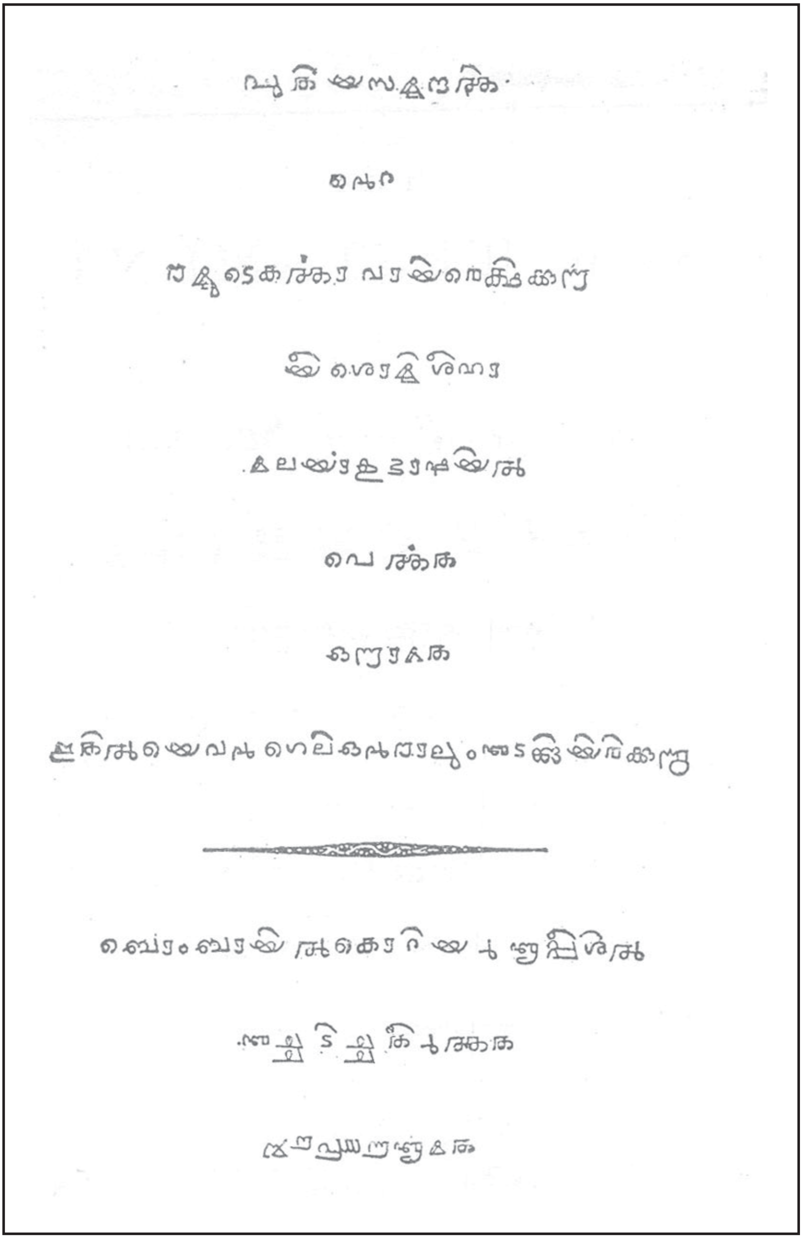

1811-ലെ ബൈബിൾ. മലയാളം ടൈറ്റിൽ പേജ്.

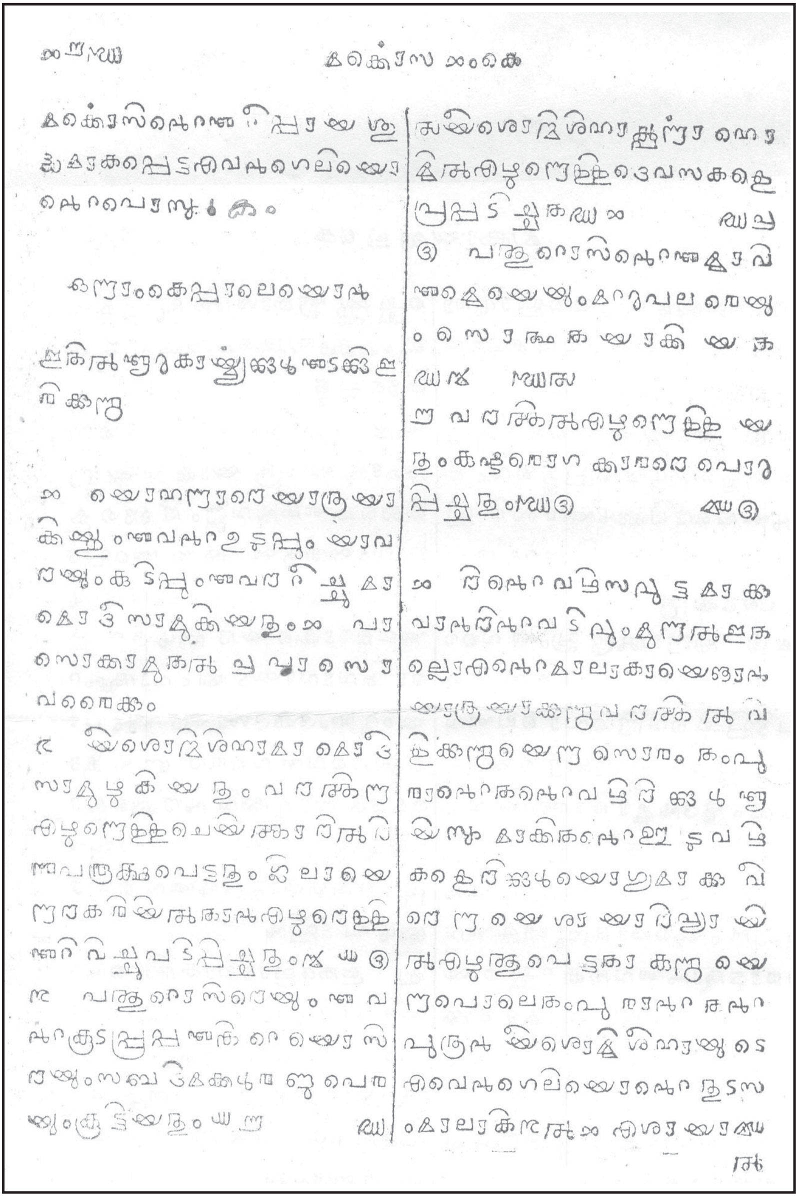

1811-ലെ മലയാളം ബൈബിൾ:
മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ ഒരു പേജ്

ന്നതല്ലേ സ്വാഭാവികം? ചരിത്രരേഖകൾ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു എന്ന് പരിശോധിക്കാം.

1. ഡോ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനന്റെ കത്ത്

പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ ആയുഷ്ക്കാലം മുഴുവൻ വികാരിയായിരുന്ന എഴുത്തുകാരനും ഗവേഷകനുമായ വെരി. റവ. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കോർഎപ്പിസ്ക്കോപ്പാ (ഫാ. പി. എം. ജോസ്) പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതിയപ്പോൾ പള്ളിറിക്കാർഡുകളിൽനിന്ന് കണ്ടെടുത്ത ഡോ. ബുക്കാനന്റെ ഒരു കത്തിലെ പ്രസക്ത ഭാഗം താഴെ കാണിക്കുംവിധം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്:

"അങ്കമാലിയിൽവച്ച് വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഞാൻ കാണുകയും സുറിയാനിഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വേദപുസ്തകത്തിന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതി അദ്ദേഹം എനിക്ക് സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അമൂല്യനിധിയായി ഞാൻ ആ പുസ്തകം സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുന്നു. അതിന്റെ അച്ചടിച്ച കുറച്ച് പ്രതികൾ അങ്ങോട്ടു കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അച്ചന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം വേദപുസ്തകം മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത് അച്ചടിപ്പിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് എന്റെ എല്ലാ സഹകരണവും ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. വേദപുസ്തകം സുറിയാനി ഭാഷയിൽനിന്ന് മലയാള ഭാഷയിലേക്ക് തർജ്ജിമ ചെയ്ത് എനിക്കയച്ചുതരുന്നതിന് താല്പര്യപ്പെടുന്നു. പുസ്തകം ഇവിടെ മുദ്രണം ചെയ്ത് കുറെ പ്രതികൾ അങ്ങോട്ട് അയച്ചുതരുന്നതാണ്" (*കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ*, പുറം 20).

2. ഡോ.ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനന്റെ സാക്ഷ്യം

റമ്പാൻ ബൈബിളിന്റെ പ്രസാധകൻ ഡോ. ബുക്കാനന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ ഈ വിഷയത്തിൽ മറ്റൊരു നിർണ്ണായകരേഖയാണ്. ഭാഗ്യവശാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണകൾ അടങ്ങിയ ഡയറി 'മെമ്മോയേഴ്സ് ഓഫ് ബുക്കാനൻ' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1807-ൽ ജനുവരി 29-ന് കൊച്ചിയിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഒരു കത്തിലെ പരാമർശം കാണുക: '... പ്രതിമാസവേതനം പറ്റുന്ന മൂന്നു പേർ വിവർത്തനത്തിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്നു. എന്റെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ കേണൽ മെക്കാളെ വിവർത്തനയജ്ഞത്തിന് മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നു' (പുറം 97). ബൈബിൾ വിവർത്തനം നടത്തിയത് ഒരാൾ തനിച്ചല്ല എന്ന് ഇതിനേക്കാൾ ആശ്രയിക്കാവുന്ന മറ്റൊരു സാക്ഷ്യം ആവശ്യമുണ്ടോ?

3. ബിഷപ്പ് മിഡിൽട്ടന്റെ ജീവചരിത്രം

കൽക്കട്ടയിലെ ആംഗ്ലിക്കൻ ബിഷപ്പായിരുന്ന തോമസ് മിഡിൽട്ടൺ 1816-ൽ മലങ്കരസഭ സന്ദർശിച്ചു. 1831-ൽ രണ്ടു വാല്യങ്ങളായി ചാൽസ് വെബ്ബ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ബിഷപ്പിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലെ ഒരു ഭാഗം ശ്രദ്ധേയമാണ്: "ബിഷപ്പ് മിഡിൽട്ടൺ സന്ദർശിച്ച പള്ളികളിൽ ആദ്യത്തേത് തൃപ്പൂണിത്തുറയിലേതായിരുന്നു. .... ഈ പള്ളി കത്തോലിക്കരും സുറിയാനിക്കാരും വ്യത്യാസം കൂടാതെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ... ആദ്യം പള്ളിയിലെത്തുന്നവർ ആരാധന നയിക്കും. ... മിഡിൽട്ടൺ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ ഇരു വിഭാഗങ്ങളിലെയും പട്ടക്കാർ സന്നിഹിതർ ആയിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാർ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതും ബോംബെയിൽ അച്ചടിച്ചതുമായ മലയാളം സുവിശേഷപുസ്തകം സുറിയാനി വൈദികർ (സന്ദർശകനെ) കാണിച്ചു. ... അവരുടെ മിക്ക പള്ളികളിലും ബൈബിളിന്റെ മലയാളപരിഭാഷ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടികൾക്കുപോലും ഗ്രഹിക്കത്തക്കവിധം അത് ലളിതവും പ്രയോജനപ്രദവുമെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. ജോസഫ് റമ്പാനാണ് അത് തയ്യാറാക്കിയത്. അദ്ദേഹമാണിപ്പോഴത്തെ (1816) മെത്രാൻ. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ. അതേ പേരുള്ള മുൻമെത്രാന്റെ പ്രേരണയാൽ ആണ് ഈ വിവർത്തനം തയാറാക്കപ്പെട്ടത് (പുറം 284-292. ഇന്റർനെറ്റിൽ ഈ പുസ്തകം ലഭ്യമാണ്. പ്രസക്ത പേജുകൾ ഡൗൺലോഡ് ചെയ്ത് ഈ ലേഖകൻ സൂക്ഷിക്കുന്നു. സ്വതന്ത്ര വിവർത്തനം തയാറാക്കിയത് ഈ ലേഖകൻ ആണ്). ഇവിടെ ബൈബിൾ വിവർത്തകന്റെ പേരായി ജോസഫ് റമ്പാന്റെ പേർ (മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) മാത്രമേ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂ. അതു മാത്രം ആധാരമാക്കി വിവർത്തനത്തിൽ കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാന്റെ പങ്കാളിത്തം നിഷേധിക്കുവാൻ സാഹിത്യഗവേഷണപരിചയം ഈ ലേഖകനെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഒരു കൃതിയുടെ കർത്താവിനെ നിഷേധിക്കുന്നതിനോ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനോ ഒരു തെളിവിനെ മാത്രം ആധാരമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ബാലിശമല്ലേ?

4. റെയ്നോൾഡ് വാഗ്നർ (വിവർത്തനം: ഫാ. ഡോ. റജി മാത്യു)

1969-ൽ ബർലിനിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ജർമ്മൻ ഭാഷയിലെഴുതിയ ഒരു ലേഖനം (ഇംഗ്ലീഷ് ചർച്ച് മിഷനും മലയാളം ബൈബിളും) ഫാ. ഡോ. റജി മാത്യു വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ: 'മലയാളത്തിലേക്കുള്ള വേദപുസ്തക പരിഭാഷ ഇംഗ്ലീഷുകാരായ മിഷനറിമാരുടേയും (ലണ്ടനിലുള്ള സി.എം.എസ്. മിഷനറിമാർ) ഇന്നത്തെ കേരളത്തിലുള്ള തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി ഭാഗത്തെ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് (അഥവാ യാക്കോബായ) സഭയുടെയും കൂട്ടായ പ്രവർത്തനഫലമായി ഉണ്ടായതാണ്. .... ബുക്കാനൻ

കേരളം വിടുന്നതിന് മുമ്പ് തർജ്ജിമയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന പട്ടക്കാർക്കെല്ലാം (പട്ടക്കാർ എന്ന ബഹുവചനപ്രയോഗം ശ്രദ്ധേയം - ലേഖകൻ) ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രതിനിധിയെക്കൊണ്ട് ഒരു മാസത്തെ ശമ്പളം കൊടുപ്പിച്ചു.'

ഈ ചുറ്റുപാടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമന്റെ (ആറാം മാർ ത്തോമ്മാ - ലേഖകൻ) മൂന്ന് സഹപ്രവർത്തകരെപ്പറ്റി നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. കൽക്കട്ടായിൽ താമസമാക്കിയിരുന്ന ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ ഇംഗ്ലീഷുകാരനായ ബിഷപ്പ് മിഡിൽട്ടന്റെ ജീവചരിത്രകാരൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 1816-ലെ രണ്ടു സന്ദർശനങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് അഥവാ റമ്പാൻ ജോസഫ് ആണ് പ്രധാന ചുമതലകൾ വഹിച്ചിരുന്നത് എന്നു പറയുന്നു. റമ്പാൻ ജോസഫ് 1815-ൽ അഞ്ഞൂരിലെ (തൊഴിയൂർ) മാർ പീലക്സിനോസിൽ നിന്ന് ബിഷപ്പായിത്തീർന്ന ആളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുതിയ പേർ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ എന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ സുറിയാനിക്കാരായ കത്തോലിക്കരിൽനിന്നും നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത് റമ്പാൻ പീലിപ്പോസ് ബുക്കാനന്റെ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശനത്തിന്റെ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പേ സുറിയാനി ബൈബിളിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ പകർത്തിയെഴുതി എന്നും അതിൽ നിന്നാണ് മലയാളം പരിഭാഷ നടത്തിയത് എന്നുമാണ്. റമ്പാൻ ജോസഫിനോടും റമ്പാൻ പീലിപ്പോസിനോടുമൊപ്പം തിമ്മപ്പാ (യ്യാ) പ്പിള്ള എന്നയൊരാളെക്കൂടി പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നു. സുറിയാനി ബിഷപ്പിന്റെ ഔദ്യോഗിക ഭവനമായ കണ്ടനാട് വച്ച് തർജ്ജിമ പൂർത്തിയാക്കുകയും അദ്ദേഹം ഇതിന്റെ നേതൃത്വം ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാതെ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു (*പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമനും 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിളും*, എം.ജെ.ഡി. പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്, കുന്നംകുളം, പുറം 173-174).

5. ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ സാക്ഷ്യം

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപകനും പ്രഥമ പ്രിൻസിപ്പലുമായ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ 175-ാം ചരമ വാർഷികവേളയിൽ പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിൽ സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ കബറിനോട് ചേർന്ന് സ്ഥാപിച്ച മാർബിൾ ഫലകത്തിൽ ഡോ. ഗ്രീഗോറിയോസ് ഉൾപ്പെടുത്തിയ പ്രസക്ത വിശേഷണം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിന്റെ പ്രാരംഭകൻ (initiated the translation of Malayalam Bible) എന്നാണ്.

6. റവ. ടി. വി. തോമസ് (മാർത്തോമ്മാസഭ)

ബൈബിൾ സൊസൈറ്റിയുടെ കേരളഘടകത്തിന്റെ ചുമതല

വഹിച്ചിരുന്ന റവ. ടി. വി. തോമസ് (അദ്ദേഹം മാർത്തോമ്മാസഭയിലെ പ്രശസ്ത വൈദികൻ) 'മലയാളം ബൈബിൾ ചരിത്രപശ്ചാത്തലം' എന്ന ലേഖനത്തിൽ 1811-ലെ ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: "മലയാളം ബൈബിൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയത് സുറിയാനി ബൈബിളിൽ നിന്നായിരുന്നു. തിമ്മയ്യാപ്പിള്ള, കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ എന്നിവർ ചേർന്നാണ് സുവിശേഷ ഭാഗങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്ക് തർജ്ജിമ ചെയ്തത്. ഭാഷാന്തര ജോലിക്കുള്ള സർവ്വ ചെലവുകളും പുരോഹിതന്മാരുടെ ശമ്പളവും ഡോ. ബുക്കാനൻ ആണ് വഹിച്ചത്. 1811-ൽ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്ത നാല് സുവിശേഷപ്രതികൾ ബോംബെയിൽവച്ച് മുദ്രണം ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു" (ചർച്ച് വീക്കിലി, 1989 മെയ് 29, വാല്യം 37, ലക്കം 21. വിശുദ്ധ ബൈബിൾ വിശേഷാൽ പതിപ്പ്).

7. ബൈബിൾ നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ എന്ന ഗവേഷണഗ്രന്ഥം

ദൈവശാസ്ത്ര സാഹിത്യസമിതിയുടെ (ടി.എൽ.എസ്.) നിർദ്ദേശാനുസരണം ബാംഗ്ലൂർ യുണൈറ്റഡ് തിയോളജിക്കൽ കോളജ് ലൈബ്രറിയിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പി. ടി. കുരുവിള (പ്രശസ്ത എഴുത്തുകാരൻ, മാർത്തോമ്മാ സഭാംഗം) തയാറാക്കിയ ഗ്രന്ഥത്തിലെ 'മലയാളം ബൈബിൾ' എന്ന അധ്യായത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: "ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ കേരളം സന്ദർശിക്കുന്നതുവരെയും മലയാളത്തിൽ ബൈബിൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. തിമ്മയ്യാപ്പിള്ളയും മൂന്ന് പുരോഹിതന്മാരും തിരുവചനത്തിന്റെ മലയാളത്തിലേക്കുള്ള ഭാഷാന്തര ജോലിയിൽ സഹായിച്ചു. കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാച്ചനും പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാച്ചനും ഇവരിൽ പ്രധാനികൾ ആയിരുന്നു. പുരോഹിതന്മാരുടെ ശമ്പളം ഉൾപ്പെടെ ഭാഷാന്തര ജോലിക്കുള്ള സർവ്വ ചെലവുകളും ബുക്കാനൻ ആണ് നിർവ്വഹിച്ചത്" (പുറം 108. 1971, കോട്ടയം).

8. കേരള ക്രൈസ്തവ സംസ്ക്കാരം

ബിരുദ, ബിരുദാനന്തര ബിരുദതലത്തിൽ 'കേരള സംസ്ക്കാരം' (മലയാളസാഹിത്യം സബ്സിഡിയറി പേപ്പർ) വിഷയത്തിൽ സർവ്വകലാശാല സിലബസ്പ്രകാരം തയാറാക്കപ്പെട്ട റഫറൻസ് ഗ്രന്ഥമാണ് റവ. മാത്യു ഡാനിയേൽ (മാർത്തോമ്മാ സഭാംഗം) പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'കേരള ക്രൈസ്തവ സംസ്ക്കാരം.' അതിലെ പരാമർശം കാണുക:

"കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ ആണ് വിവർത്തനത്തിൽ മുഖ്യ പങ്ക് വഹിച്ചത്. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാന്റെയും തിമ്മയ്യാപ്പിള്ളയുടെയും സഹകരണം അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചു" (പുറം 88).

9. പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്

സ്ലീബാദാസ സമൂഹ സ്ഥാപകനും സഭാചരിത്ര ഗവേഷകനും സെറാമ്പൂർ ബിരുദധാരിയും മിഷനറിവീരനുമായ മൂക്കഞ്ചേരിൽ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1948 കുംഭം ലക്കം 'മലങ്കരസഭാ മാസിക' യിൽ അദ്ദേഹം സെറാമ്പൂർ കോളജിലെ പുസ്തക സഞ്ചയത്തിൽ കണ്ട 1811-ലെ ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിന്റെ കോപ്പിയെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു:

"…. പുസ്തകസഞ്ചയത്തിലെ പഴയലിസ്റ്റിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതികാണുന്നു. 'മലയാള വേദപുസ്തകം നാല് സുവിശേഷങ്ങൾ. തിമ്മയ്യാപ്പിള്ളയും റമ്പാന്മാരും കൂടി തർജ്ജിമ ചെയ്തത്. മലയാളത്തിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വക. ഫാ. ബ്രീഷ്യസിന്റെ തമിഴ് തർജ്ജിമയിൽ നിന്ന്. ബോംബെ 1811. … കായംകുളത്ത് മനങ്ങനഴിയം കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമായിരുന്നു പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ. പിന്നീട് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരും വേറൊരു കത്തനാരും ഭാഷാന്തരത്തിൽ റമ്പാനെ സഹായിച്ചു ('മലയാളഭാഷയിൽ അച്ചടിച്ച ഒന്നാമത്തെ വേദപുസ്തകം' എന്ന ലേഖനം).

10. ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി

ഗവേഷകനായ ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി രചിച്ച 'മലങ്കരസഭാ പിതാക്കന്മാർ' എന്ന ബൃഹത് ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: "…. റവ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ ഈ യാത്രയെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തി: കുന്നംകുളങ്ങര എന്ന് വിളിച്ചുവരുന്ന ഭംഗിയുള്ള ഒരു പട്ടണമുണ്ട്. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാത്രം അവിടെ താമസിക്കുന്നു. അവിടത്തെ പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് കത്തനാരെ ഞാൻ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. … കത്തനാർ വൃത്തിയുള്ള നിലയങ്കി ധരിച്ചിരുന്നു. നല്ല രൂപലാവണ്യമുള്ള ഒരു പരമഭക്തനാണ് കത്തനാർ. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം തന്റെ ജനങ്ങൾക്ക് നൽകുവാനുള്ള കത്തനാരുടെ ആഗ്രഹം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. വേദപുസ്തകം ദേശീയഭാഷയിൽ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് കത്തനാർക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ട്." ജോസഫ് കത്തനാരുടെയും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും ആഗ്രഹം അചിരേണ സഫലമായി. 1811-ൽ ബോംബെ കൊറിയർ പ്രസിൽനിന്നും നാലു സുവിശേഷങ്ങളുടെ തർജ്ജിമ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി" (പു. 115. ഇവിടെ ഗ്രന്ഥകാരന് പറ്റിയ ഒരു പ്രമാദം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാൻ ശ്രമിക്കട്ടെ. 1800-ൽ കുന്നംകുളം സന്ദർശിച്ച ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനന്റെ വിവരണമാണ്, ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനന്റെ വിവരണമായി ഉദ്ധരിച്ച് ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. *ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനന്റെ കേരളം* എന്ന ഡോ. സി. കെ.

കരിം തർജ്ജമ ചെയ്ത് കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഗ്രന്ഥം കാണുക. - ലേഖകൻ).

11. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ: ചരിത്രവും സംസ്ക്കാരവും

കോട്ടയ്ക്കൽ പബ്ലിഷേഴ്സ് 2002-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ബൃഹത് സഭാ ചരിത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: "1806 നവംബർ 23, 24 തീയതികളിലായി നടന്ന കൂടിക്കാഴ്ചകളിൽ മലയാളത്തിലേക്കുള്ള ബൈബിൾ വിവർത്തനം എന്ന ആശയം ഡോ. ബുക്കാനൻ അവതരിപ്പിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ആ ആശയം സമ്മതമായിരുന്നു. രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞു കേണൽ മെക്കാളെയുമൊന്നിച്ച് ബുക്കാനൻ വീണ്ടും ആറാം മാർത്തോമ്മായെ സന്ദർശിച്ചു. ബൈബിൾ വിവർത്തനം തുടങ്ങി എന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ ബുക്കാനനെ അറിയിച്ചു. ബുക്കാനന്റെ സന്ദർശന വേളയിൽ തന്നോടൊപ്പമുണ്ടാവാൻ സഭയിലെ പ്രധാന വൈദികരെ മെത്രാപ്പോലീത്താ അറിയിച്ചിരുന്നു (അക്കാലത്ത് മലങ്കരയിലെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തരായ വൈദികർ തെക്ക് കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും വടക്ക് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനും ആയിരുന്നു). ബൈബിൾ വിവർത്തനം, സഭാസംയോജനം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളുടെ തുറന്ന ചർച്ചയ്ക്കായി ഈ രണ്ടു വൈദികരെ മെത്രാപ്പോലീത്താ നിയോഗിച്ചു എന്ന് വേണം കരുതുവാൻ. രണ്ടു വർഷം കഴിയുമ്പോഴേക്കും ഇവരാണ് മലങ്കരയിലെ വിശ്വസ്തരും പണ്ഡിതരും സഭാസ്നേഹികളുമായ വൈദികർ എന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. 1809-ലെ കണ്ടനാട് പടിയോല ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാകും" (പുറം 400-401).

12. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എ.ഡി. 52-2007

കോട്ടയ്ക്കൽ പബ്ലിഷേഴ്സ് 2007-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ സമഗ്ര സഭാചരിത്രത്തിൽ പ്രസക്ത വിഷയം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിപ്രകാരമാണ്: "... ബൈബിൾ വിവർത്തനം, ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുമായുള്ള സംയോജനം ഇവയായിരുന്നു സംഭാഷണ വിഷയം. രണ്ടിലും മെത്രാപ്പോലീത്താ (ആറാം മാർത്തോമ്മാ) താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. സഭയിലെ തെക്കും വടക്കുമുള്ള രണ്ട് പ്രഗത്ഭ മല്പാന്മാരെ തുടർ ചർച്ചകൾക്കായി മെത്രാപ്പോലീത്താ നിയോഗിച്ചു. കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനും ആയിരുന്നു ഈ പ്രതിനിധികൾ എന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ... റമ്പാൻ ബൈബിൾ എന്നും ബുക്കാനൻ ബൈബിൾ എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന ഒന്നാമത്തെ മലയാളം ബൈബിൾ പരിഭാഷ ആരംഭിക്കുന്നത് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്" (പുറം 175).

13. 'മരുപ്പച്ച'യിലെ ലേഖനം

ശ്രീ. ജെ. സി. ദേവ് എഴുതിയ 'സത്യവേദപുസ്തകം ശതാബ്ദി പിന്നി

ടുമ്പോൾ' എന്ന ലേഖനത്തിൽ 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ നിർവഹിച്ച പങ്ക് സംശയരഹിതമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (മരുപ്പച്ച, തിരുവല്ല, ആഗസ്റ്റ് 5, 2010. വാല്യം14, ലക്കം 15, പുറം 3-5).

14. പ. മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമനെ 'മലങ്കര സഭാ ജ്യോതിസ്' ആയി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരം പ. മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ പുറപ്പെടുവിച്ച പൊതുകല്പനയിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സേവനങ്ങളെ മലങ്കരസഭ അംഗീകരിച്ച് പ്രകീർത്തിക്കുംവിധം എഴുതിയിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്: "മലയാള ഭാഷയിൽ വി. വേദപുസ്തകം പരിഭാഷപ്പെടുത്തുകയും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം കേരളത്തിൽ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തത് ഈ പിതാവിന്റെ നേട്ടങ്ങളിൽ ചിലവ മാത്രമാണ്."

15. മലയാളകവിതയും ബൈബിളും

ഡോ. എ. ഗോപിനാഥൻ നായരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കോട്ടയം എം.ജി. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ സമർപ്പിച്ച് ഗവേഷണബിരുദം നേടിയ പ്രബന്ധമാണീ പുസ്തകം. ഡോ. എം. എം. ബഷീർ, ഡോ. സ്ക്കറിയാ സക്കറിയാ, ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി എന്നിവർ ബിരുദത്തിനായി ഐകകണ്ഠ്യേന ശുപാർശ ചെയ്ത ഈ പ്രബന്ധത്തിലെ പരാമർശം കാണുക: "1811-ലാണ് മലയാളത്തിൽ ആദ്യമായി നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരള സുറിയാനിസഭയിലെ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാൻ (പിന്നീട് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ), കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ തുടങ്ങിയവർ സുറിയാനിയിൽനിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്ത സുവിശേഷ ഭാഗങ്ങൾ ബോംബെയിലെ കൊറിയർ പ്രസിൽ അച്ചടിക്കുകയാണുണ്ടായത്."

16. പ. പൗലൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ

"ബൈബിളിന്റെ മലയാള വിവർത്തനത്തെ സംബന്ധിച്ചും, അതിന്റെ പിന്നിൽ വളരെയധികം പ്രവർത്തിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ തിരുമേനിയുടെ സംഭാവനകളെപ്പറ്റിയും, കേരള സംസ്കാരത്തിലും മലയാളഭാഷയിലും ഈ വിവർത്തനം ചെലുത്തിയ സ്വാധീനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ചരിത്ര വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശാസ്ത്രീയമായി അപഗ്രഥിക്കുന്ന പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം മലയാള സാഹിത്യത്തിനും ചരിത്രാന്വേഷകർക്കും തീർച്ചയായും ഒരു മുതൽക്കൂട്ടാണ്."

(*പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമനും 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിളും* എന്ന പുസ്തകത്തിന് എഴുതിയ അനുഗ്രഹാശംസയിൽ നിന്ന്)

17. ബൈബിളും മലയാളവും

ഡോ. സുകുമാർ അഴീക്കോടിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കത്തോലിക്കാ സഭാംഗമായ ഡോ. റോസി തമ്പി കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാലയിൽ സമർപ്പിച്ച ഡോക്ടറൽ തീസീസിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്: “സുറിയാനിപണ്ഡിതനായ കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും കുന്നംകുളത്തുകാരനായ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ഇട്ടൂപ്പ് (റമ്പാനും) തമിഴ് പണ്ഡിതനായ തിമ്മയ്യാപ്പിള്ളയും കൂടിയാണ് ഈ വിവർത്തനം നിർവഹിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടന്ന ശ്രമമായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലാണ് പ്രധാനമായും ഈ ഗ്രന്ഥം അറിയപ്പെടുന്നത്” (പുറം 86).

18. ബൈബിൾ സൊസൈറ്റി ഓഫ് ഇന്ത്യ

ഈ സംഘടനയുടെ കേരളഘടകം ഔദ്യോഗികമായി ഇറക്കുന്ന എല്ലാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലും മലയാള ബൈബിൾ ചരിത്രം പരാമർശിക്കുമ്പോൾ 1811-ലെ ബൈബിൾ വിവർത്തകരിൽ ഒരാളായി പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനെ പരാമർശിക്കുന്നു.

1811-ലെ മലയാളം ബൈബിൾ മലയാള ഭാഷാഗദ്യത്തിന്റെ വളർച്ചയിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ്. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സാധാരണക്കാരന്റെ സംസാരഭാഷയെ അത് ഉദാഹരിക്കുന്നു. വിദേശ മിഷനറിമാർ ഇതിന്റെ ഭാഷയെ പരിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ ഒട്ടും ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. വിവർത്തകന്മാർക്ക് സംസ്ക്കൃതത്തിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ പാണ്ഡിത്യമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ആ ഭാഷകളും ഈ വിവർത്തനത്തിൽ കൈകടത്തിയിട്ടില്ല. അക്ഷരങ്ങളുടെ ചതുരവടിവ്, ശുദ്ധമലയാള - ദ്രാവിഡപദങ്ങളുടെ ആധിക്യം, പദഘടനയിലെ വ്യാകരണകാര്യങ്ങൾ, അന്യഭാഷാപദങ്ങൾ തുടങ്ങി ഒട്ടു വളരെ കാര്യങ്ങൾ വിശദമായി അപഗ്രഥിച്ച് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന് മുമ്പുള്ള മലയാള ഭാഷയുടെ സ്വരൂപം കണ്ടെത്തുന്നതിന് ഈ ഗ്രന്ഥം ഉപകരിക്കുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്. പഴയനിയമത്തിലെ ദാവീദിന്റെ ‘സങ്കീർത്തന’മാണ് മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട വേറൊരു വേദഭാഗം. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ തന്നെയാണിതിന്റെയും വിവർത്തകൻ എങ്കിലും (കൈയക്ഷരത്തിന്റെ ചതുരവടിവും വിവർത്തനത്തിലെ ഭാഷാശൈലിയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് ഈ നിരീക്ഷണം) ഈ രചന നാളിതുവരെ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 1811-ൽ റമ്പാൻ ബൈബിളിന്റെ വിവർത്തനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയ സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ ബൈബിളിന്റെ

ഇതരഭാഗങ്ങളും വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കേണൽ മൺറോയുടെ ഏതാനും കത്തുകളിൽ പരാമർശമുണ്ട് (പി. ചെറിയാന്റെ സഭാചരിത്രത്തിലെ അനുബന്ധം കാണുക). ഈ വിവർത്തനത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും കുന്നംകുളം പനയ്ക്കൽ തറവാട്ടിലെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽനിന്ന് ഫാ. കുറിയാക്കോസ് ഒ.ഐ.സി. കണ്ടെടുത്ത് പഴയസെമിനാരിയിലേക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട് (ബൈബിൾ ആധുനിക മലയാള കവിതയിൽ, പുറം 38).

ഡോ. കുര്യൻ തോമസ് ആരോപിക്കുന്നത്, പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ 'മഹത്വവത്ക്കരിക്കു'വാൻ ചിലർ നടത്തുന്ന ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ് 1811-ലെ റമ്പാൻ ബൈബിളിന്റെ വിവർത്തകരിലൊരാളായി പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ തിരുകിക്കയറ്റുന്നത് എന്നാണ്.

മലങ്കരസഭയിലെ ഏറ്റവും മഹത്തായ സ്ഥാപനം കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയും, ഏറ്റവും വലിയ മഹാൻ അതിന്റെ സ്ഥാപകനായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനുമാണെന്നത് കഴിഞ്ഞ തലമുറയിലെ മലങ്കര സഭാ മാസികയുടെ പത്രാധിപരും സഭാ സെക്രട്ടറിയുമായ പാത്താമുട്ടം വന്ദ്യ എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കേ മറ്റൊരു സാക്ഷ്യം എന്തിന്. മഹത്വമില്ലാത്ത ഒരാളിൽ മഹത്വം ആരോപിക്കുന്നതാണ് മഹത്വവത്ക്കരണം.

1. ജന്മായത്തമായി കുടുംബാവകാശമെന്ന നിലയിൽ മലങ്കരമെത്രാൻ സ്ഥാനം പിന്തുടർന്നുപോന്ന ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പാരമ്പര്യം അവസാനിപ്പിച്ച് ജനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു വൈദികൻ മലങ്കരമെത്രാനാകണം എന്ന സഭയുടെ ആഗ്രഹം പ്രാവർത്തികമാക്കിയ അദ്ദേഹത്തെ മഹത്വവത്ക്കരിക്കുവാൻ മറ്റ് കാരണങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ടോ?

2. മലങ്കരമെത്രാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരിടവകപള്ളിയെ ആസ്ഥാനമാക്കുന്നത് അനാരോഗ്യകരമായ പ്രവണതയാകയാൽ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആസ്ഥാനത്തിന് ഒരു പൊതുസഭാകേന്ദ്രം പ്രാവർത്തികമാക്കിയ സെമിനാരിസ്ഥാപകനെ ആരെങ്കിലും മഹത്വവത്ക്കരിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?

3. തിരുവിതാംകൂറിൽ ആദ്യമായി ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം പ്രോദ്ഘാടനം ചെയ്ത പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ മഹത്വവത്ക്കരിക്കുവാൻ പരസഹായം ആവശ്യമുണ്ടോ?

4. മലങ്കരസഭയിൽ ആദ്യമായി വൈദികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി സഭയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥാനത്ത് ഭാവനാപൂർവ്വം വൈദികസെമിനാരി അന്നത്തെ മലങ്കരമെത്രാൻ 8-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ അഹിതത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് സ്ഥാപിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ മഹത്വവത്ക്കരിക്കുവാൻ മറ്റ് കാരണങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ടോ?

5. മഹത്വം ഇല്ലാത്ത ഒരാളെയാണോ 'സഭാജ്യോതിസ്' എന്ന പരിശുദ്ധ ബിരുദം നൽകി മലങ്കരസഭയുടെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് ആദരിച്ചത്?

ഡോ. കുര്യൻ തോമസിന് അബദ്ധം പിണഞ്ഞത് അദ്ദേഹം വേണ്ടതിലേറെ പ്രാധാന്യം *നിരണം ഗ്രന്ഥവരിക്ക്* നൽകിയതുകൊണ്ടാണ്. *നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയുടെ* മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാതാവായ പോൾ മണലിൽ എഴുതുന്നു: "പുരാവൃത്ത വിവരണങ്ങളെല്ലാം കേട്ടറിഞ്ഞ കാര്യങ്ങളാണ്. ഈ കാര്യങ്ങളിലെ തെറ്റും ശരിയും സമാഹർത്താവ് വേർതിരിച്ചിട്ടില്ല. ... തെറ്റേതാണ് ശരിയേതാണ് എന്നൊരു മാനദണ്ഡം ഗ്രന്ഥവരി ക്രോഡീകരിച്ചവരുടെ മുമ്പിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ചരിത്രരചനയ്ക്ക് ഇന്ന് അവലംബിക്കുന്ന അളവുകോൽകൊണ്ട് *നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയെ* വിലയിരുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ല" (*നിരണം ഗ്രന്ഥവരി,* എം.ഒ.സി. പ്രസിദ്ധീകരണം, പുറം 13).

നിരണം ഗ്രന്ഥവരി ചരിത്രപരമായ ചർച്ചയിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നവർ പോൾ മണലിൽ നൽകുന്ന മുന്നറിയിപ്പ് അവഗണിച്ചുകൂടാ. ഡോ. കുര്യൻ തോമസ് ഇക്കാര്യം ഭാവിഗവേഷണത്തിൽ ഒരു ചൂണ്ടുപലകയായി ഗണിക്കുന്നത് അഭിലഷണീയമാണ്. *നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയെ* ഈ ലേഖനത്തിൽ വിലയിരുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശ്യമില്ലെങ്കിലും വളരെ പ്രകടമായ ഒന്ന് രണ്ട് സംഭവങ്ങൾ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* അവഗണിച്ചത് ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നു.

1. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാന്റെ ഇടവകപ്പള്ളി - പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങരപ്പള്ളി - 1789-ൽ ടിപ്പു സുൽത്താന്റെ പടയാളികൾ തീവച്ച് നശിപ്പിച്ച കാര്യവും അനേകംപേർ രക്തസാക്ഷികളായി കൊല്ലപ്പെട്ട വിവരവും *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* പൂർണ്ണമായും അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നു.

2. 'മലങ്കരസഭയുടെ മാഗ്നാക്കാർട്ടാ' എന്ന് പില്ക്കാല ചരിത്ര ഗവേഷകർ വിശേഷിപ്പിച്ച 'ആർത്താറ്റ് പടിയോല' എന്ന സഭാചരിത്രരേഖ, 6-ാം മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് സമർപ്പിച്ചിട്ടുപോലും 6-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം രചിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ട *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* അതിനെ തമസ്ക്കരിച്ചത് എന്തുകൊണ്ട്?

3. പുത്തൻകാവ് പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണം വളരെ വിശദമായി വർണ്ണിക്കുന്ന *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* സമകാലത്ത് നടന്നതും പുത്തൻകാവ് പള്ളിയേക്കാൾ ബൃഹത്തും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാച്ചൻ പണിയിച്ചതും ആയ ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റി ഒരു വരിയിൽപോലും പരാമർശിക്കാതെ പോയതെന്തുകൊണ്ട്?

4. കണ്ടനാട് പടിയോല നിരവധി വ്യവസ്ഥകൾ അടങ്ങിയ ഒരു ഭരണഘടനതന്നെ ആയിരിക്കേ അക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി "... യാക്കോബായക്കാരുടെ മര്യാദപോലെ ഒക്കെയും നടന്നുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ഒരു പടിയോലയും എഴുതിവച്ചു" എന്ന് മാത്രം പറഞ്ഞ് 1809-ലെ പടിയോലയുടെ ഉള്ളടക്കം തന്നെ തമസ്ക്കരിച്ചതെന്തുകൊണ്ട്?

പൂർവ്വികതയുള്ള *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* നൽകുന്ന ചരിത്രപരമായ ഉൾക്കാഴ്ചകളെ നിസ്സാരവത്ക്കരിക്കുവാൻ ഈ ലേഖകന് താല്പര്യമില്ല. എന്നാൽ എഴുത്തുകാരൻ ആരെന്നറിയാത്ത, എഴുത്തുകാരന്റെ നിലവാരവും ലക്ഷ്യവുമെന്ത് എന്ന് ഇനിയും വ്യക്തമാകാത്ത, ഒരു കൃതിയെ ആവശ്യത്തിലേറെ ചരിത്രപഠനങ്ങൾക്ക് അവലംബമാക്കുന്നത് ആരോഗ്യകരമായ പ്രവണതയല്ലെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടാതെ തരമില്ല (*നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യുടെ സമാഹർത്താവ് കായംകുളം പീലിപ്പോസ് മല്പാൻ ആണെന്ന് പോൾ മണലിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ തികഞ്ഞ മല്പാനും മഹാനും ആണ്. അദ്ദേഹം പകർത്തിയെഴുതിയ പുസ്തകങ്ങളിൽപ്പോലും എഴുത്തുകാരന്റെ പേർ, എഴുതിയ സ്ഥലം, എഴുതി പൂർത്തിയാക്കിയ തീയതിയും മാസവും വർഷവും എന്നിവ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ മാത്രം നിലവാരമുള്ള ഒരു മഹാശയനാണ്. അദ്ദേഹം കൽദായ സുറിയാനിയിൽ കുറുപ്പംപടി പള്ളിയിൽ വച്ച് പകർത്തിയെഴുതിയ ആണ്ടുതക്സാ ഈ ലേഖകന്റെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിലുണ്ട്. ആരിലും മതിപ്പുളവാക്കുന്ന ആ സംസ്ക്കാരം *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യുടെ പകർപ്പെഴുത്തിൽ കാണുന്നില്ല. അപ്രസിദ്ധനും വിശാല താല്പര്യമില്ലാത്ത ഒരാളും ആണ് *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യുടെ എഴുത്തുകാരൻ എന്ന് തോന്നുന്നു. 'അച്ചൻ' എന്ന പ്രയോഗം ആണ് പോൾ മണലിനെ കുഴക്കിയത്. യജമാനൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അക്കാലങ്ങളിൽ മെത്രാനെ 'അച്ചൻ' എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. 'കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ' എന്ന് സെമിനാരി സ്ഥാപകനെ വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. 1811-ലെ ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ 'യജമാനൻ' എന്ന് ആധുനിക വിവർത്തനത്തിൽ കാണുന്ന എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത് 'അച്ചൻ' എന്ന പദമാണ്. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ അച്ചനെ (കശ്ശീശായെ) അക്കാലങ്ങളിൽ കത്തനാർ എന്ന് മാത്രമേ പറയുമായിരുന്നുള്ളൂ.).

1811-ലെ മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനം മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലെന്നപോലെ മലയാള ഭാഷാചരിത്രത്തിൽ പൊതുവെയും ഗദ്യസാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ സവിശേഷമായും പഠനാർഹമായ ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ്. കേരള നവോത്ഥാനം, മത-സാംസ്ക്കാരിക പുനരുദ്ധാരണം, മലയാള ഭാഷാഗദ്യത്തിന്റെ വികാസപരിണാമങ്ങൾ എന്നീ മേഖലകളിൽ റമ്പാൻ ബൈബിൾ ചെയ്ത സേവനം ചർച്ചയ്ക്ക് വിഷയീഭവിപ്പിക്കണം. റമ്പാൻ ബൈബിൾ ചർച്ചയിൽ ആറാം മാർത്തോമ്മാ, ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ,

പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ, കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, തിമ്മ യ്യാപ്പിള്ള എന്നീ മഹത്വ്യക്തികളെ ആദരപൂർവ്വം നമിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അവിഭക്ത മലങ്കരസഭാ പൈതൃകത്തിന്റെ 'മധുരക്കനി' എന്ന നിലയിൽ ആ രചനയെ, സഭാചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥിയും ഭാഷാഗവേഷണ വിദ്യാർത്ഥി യുമായ ഈ ലേഖകൻ സാഷ്ടാംഗം നമസ്ക്കരിക്കട്ടെ.

1. ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ, ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ: ചരിത്രവും സംസ്ക്കാരവും, പുറം 400.
2. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പുറം 146–151.

B. പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാനും മറ്റ് നാല് മഹാ ശില്പങ്ങളും

ശില്പിയുടെ ശില്പചാതുര്യത്തെ കൃത്യമായി ഗ്രഹിക്കാനുള്ള ഏത് ഉദ്യമവും ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശില്പത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നടത്തുന്ന പഠനം മൂലമാണ്. സൃഷ്ടിയുടെ വൈശിഷ്ട്യത്തെ മുൻനിർത്തി സ്രഷ്ടാവിന്റെ സൃഷ്ടിവൈഭവും ആത്മചൈതന്യവും അളന്ന് കുറിക്കാനാവും. കലാകാരന്റെയും സാഹിത്യകാരന്റെയും ആത്മസത്തയെ ആഴത്തിൽ അറിയാൻ നാം ഇന്ന് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള സർവാദൃതമായ മാർഗ്ഗവും ഇത് തന്നെയാണ്. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കാര്യമായ സമകാലപഠനങ്ങൾ നമുക്ക് ലഭ്യമല്ലെന്നിരിക്കെ യുഗപ്രഭാവനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ ആഴവും പരപ്പും ഗ്രഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ച ശില്പങ്ങളേ ആശ്രയിക്കുകയേ തരമുള്ളൂ. സ്മര്യപുരുഷന്റെ 175-ാം ചരമവാർഷികം പ്രമാണിച്ച് സഭാതലത്തിൽ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ നടത്തിയ സെമിനാറിൽ മുഖ്യപ്രബന്ധം അവതരിപ്പിച്ച ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങളോട് പൂർണ്ണയോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിങ്ങനെ: 'പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ അനുയോജ്യമായ പുസ്തകങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലും മലയാളം ഭാഷയിലും അന്വേഷിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ പി. എം. ജോസ് കത്തനാർ എഴുതിയ ഒരു പുസ്തകമേ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ളൂ. അത് തീരെ ചെറിയ പുസ്തകവും ഈ മഹാത്മാവിന്റെ ചെയ്തികളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അപര്യാപ്തവുമാണ്. തന്മൂലം സഭയ്ക്ക് യശസ്സുണ്ടാക്കിയ പൂർവ്വ ജ്യോതിസ്സുകളെപ്പറ്റി സാഹിത്യരചന നടത്തുവാൻ സഭാതലത്തിൽ സോദ്ദേശ്യവും സുസംഘടിതവുമായ യത്നങ്ങൾ ആരംഭിക്കണം.'

ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി അന്ന് നടത്തിയ ആവേശോജ്ജ്വലമായ ആഹ്വാനം അന്നത്തെ സെമിനാർ സശ്രദ്ധം വീക്ഷിച്ച് സദസ്സിലിരുന്ന ഇന്നത്തെ കാതോലിക്കാബാവായിൽ പ്രതികരണം ഉണർത്തി. കുന്നംകുളത്തിന്റെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ അദ്ദേഹത്തിന് കുറ്റബോധം തോന്നിയോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. അദ്ദേഹം എന്നെ വിളിച്ച് പറഞ്ഞു. "അച്ചൻ ഇന്നിവിടെ സെമിനാറിൽ അവതരിപ്പിച്ച പ്രബന്ധം എന്നിൽ രോമാഞ്ചമുണർത്തി. അത് ഒരു ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥമാക്കി എഴുതിത്തയ്യാറാക്കിയാൽ ഞാനത് പ്രസാധനം ചെയ്തുകൊള്ളാം." അഭിനന്ദനരൂപത്തിലുള്ള ആ പ്രതികരണമാണ് 1992-ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ 'പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ' എന്ന സഭാചരിത്രപ്രധാനമായ ജീവചരിത്രകൃതിയെ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിയത്. അന്ന് തുടങ്ങിയ അന്വേഷണം അന്ന് ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പുതിയ വിവരങ്ങൾ

അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയും ആ കാലഘട്ടത്തെപ്പറ്റിയും ലഭിക്കുവാൻ സഹായിച്ചു. ഈ ലേഖകൻ നടത്തിയ അന്വേഷണങ്ങളോട് ചേർന്ന് മറ്റ് ചില സഭാചരിത്രഗവേഷകരും ഈ രംഗത്ത് പ്രവർത്തിച്ച് ഈ വിഷയത്തെ കൂടുതൽ തേജസ്സുള്ളതാക്കി (ആ വെളിച്ചങ്ങളെ ഈ പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പിൽ ആവോളം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്).

അദ്ദേഹത്തെ വിലയിരുത്തുവാൻ മുഖ്യമായും സഹായിച്ച നാല് ശില്പങ്ങൾ ഇവയാണ്.

1. ആർത്താറ്റ് പടിയോല.
2. പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര ദേവാലയം.
3. കണ്ടനാട് പടിയോല.
4. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി.

ഓരോ ശില്പത്തെയും കൂടുതൽ അടുത്ത് നിന്ന് നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

1. ആർത്താറ്റ് പടിയോല

ആർത്താറ്റ് എന്ന് ഇന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയുടെ ഇടവകാംഗങ്ങളിൽ പ്രമുഖരായ 'കസേരക്കാർ' വികാരിമാരിൽ പ്രധാനിയായ 'മേക്കു വികാരിയു'ടെ നേതൃത്വത്തിൽ പള്ളിനടയിൽ സമ്മേളിച്ച് അന്ന് സഭയിൽ പൊതുവിലും ഇടവകയിൽ സവിശേഷമായും സംഗതമായ ഒരു തർക്കവിഷയത്തിൽ ഏകകണ്ഠമായ ഒരു തീരുമാനം രേഖപ്പെടുത്തി അന്നത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ഒപ്പിട്ട് സമർപ്പിച്ചു. കൊല്ലവർഷം 981-ാം ആണ്ട് മകര മാസത്തിൽ (1806 ജനുവരി) ആറാം മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് സമർപ്പിച്ച ആ രേഖയാണ് ആർത്താറ്റ് പടിയോല എന്ന് നമുക്കറിയാം. പുതുക്കിപ്പണിത പള്ളിയുടെ കൂദാശയോടനുബന്ധിച്ച് ഈ പടിയോല മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് സമർപ്പിച്ചു എന്നാണ് ഒന്നാം പതിപ്പിൽ ഈ സംഭവത്തെ നിരീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ കൂടുതൽ വിശദമായ പരിശോധനയിൽ 1806-ൽ പള്ളിയുടെ പുനർനിർമ്മാണം പൂർത്തിയായിട്ടില്ല എന്ന് മനസ്സിലായി. ഇന്നുള്ള ബൃഹത്തായ ദേവാലയത്തിന്റെ മേൽക്കൂര നിർമ്മാണം മാത്രമേ പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്നിട്ടുള്ളൂ എന്ന പരമ്പരാഗത ധാരണയാണ് അപ്രകാരം അഭ്യൂഹിക്കുവാൻ കാരണം. അപ്രഗത്ഭരായ ചിലർ കെട്ടിച്ചമച്ച കഥകളും ആ വിശ്വാസത്തെ ബലപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ പില്ക്കാല അന്വേഷണത്തിലാണ് മനസ്സിലായത്, പതിനാറ് കൊല്ലം മേൽക്കൂരയില്ലാതെ മഴയും വെയിലുമേറ്റ് കിടന്ന പ്രൗഢദേവാലയത്തിന്റെ ജീർണ്ണതയെ മേല്പുര നിർമ്മാണം കൊണ്ട് പട്ടു പുതപ്പിക്കുകയല്ല ആ പ്രതിഭാശാലി ചെയ്തത്, പ്രത്യുത ജീർണ്ണിച്ച ദേവാലയത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് താൻ രൂപ

കല്പന ചെയ്ത അതീവ ഭീമാകാരമായ ഒരു ദേവാലയം സ്ഥാപിക്കുക യാണ് ചെയ്തതെന്ന്. പുത്തൻകാവ് പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണം അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെക്കാൾ പ്രൗഢഗംഭീരമായ ഒരു രൂപശില്പം മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളി ക്കുണ്ടാവണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആശിച്ചത് സ്വാഭാവികം. ശില്പകലാവിശാ രദനായ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുവാൻ ഗുരുവര്യനായ കാണിപ്പയ്യൂർ നമ്പൂതിരിയുടെ ശിഷ്യവാത്സല്യം സമീപത്തു തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു.

ദേവാലയ നിർമ്മാണഘട്ടത്തിലെ ആദ്യചടങ്ങ് ശിലാസ്ഥാപനം തന്നെ യായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയിൽ അന്നു ലഭിക്കാനിടയുള്ള ഏറ്റവും തേജ സ്വിയായ അതിഥി മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ ആറാം മാർത്തോമ്മാ ആയിരുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാനോട് വ്യക്തിപരമായും കുടുംബപര മായും നീരസം പുലർത്തിയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ അനുനയിപ്പിക്കുവാനും ഏതാനും വർഷം മുമ്പ് റോമ്മാസഭയിൽ ചേർന്ന് മാതൃസഭയിലേക്ക് മട ങ്ങിവന്ന അദ്ദേഹത്തോട് പാലൂർ ഇടവകയുടെ പിന്തുണയോടൊപ്പം ധീര മായ നിലപാടു പ്രഖ്യാപിക്കുവാനും പുനർ നിർമ്മിക്കുന്ന ദേവാലയ ത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനവേള ഉപയോഗപ്പെടണമെന്ന് പ്രതിഭാശാലിയായ മല്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കണം. ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ തീട്ടൂരം ലഭിച്ചിട്ട് അപ്പോഴേക്കും പത്തുപതിനാറ് മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇതിനോടകം പള്ളിയുടെ പൂർണ്ണമായ പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കുവാനും അതിന്റെ നിർമ്മിതി ക്കാവശ്യമായ വിഭവങ്ങൾ സമാഹരിക്കുവാനും മല്പാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന ശ്രമം പൂർത്തിയായിരുന്നു. തർക്കമൊഴിഞ്ഞ് കിട്ടിയ പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങരപള്ളിയിലേക്ക് മലങ്കരയുടെ പരമാധ്യക്ഷൻ വരുന്ന എഴു ന്നള്ളത്ത് രാജോചിതം തന്നെയായിരുന്നു. ദേശം ആകെ ഉത്സവപ്രതീ തിയിലായിരുന്നു. ആളൊഴിഞ്ഞുപോയ ചാട്ടുകുളങ്ങര പ്രദേശത്ത് സമീ പപ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് മാത്രമല്ല രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടു മുമ്പ് ആക്രമണ ഭീതിയിൽ ദൂരദേശങ്ങളിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്ത അസംഖ്യം ആളുകളും തങ്ങളുടെ തലപ്പള്ളിയുടെ പുനർനിർമ്മാണത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിന് സാക്ഷികളാവാൻ ആവേശപൂർവ്വം വന്നെത്തിയിരുന്നു. തലപ്പള്ളി നാടു വാണിരുന്ന കൊച്ചിരാജാവിന്റെ പ്രതിനിധിയായി പാലിയത്തച്ചൻ സന്നി ഹിതനായിരുന്നു. കൊച്ചിയുടെ സാമാന്തന്മാരായി തലപ്പള്ളി മേൽവട്ട ത്തിന്റെ ഭരണം കൈയ്യാളിയിരുന്ന കക്കാട് കാരണവപ്പാടും മണക്കുളം - ചിറളയം രാജാക്കന്മാരും തങ്ങളുടെ പ്രജകളുടെ അഭിമാനപ്രതീക മായ 'തലപ്പള്ളി'യുടെ പുനർനിർമ്മാണാരംഭത്തെ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ട് അനുഗ്രഹിച്ചു.

ശിലാസ്ഥാപനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകൾ പര്യവസാനിച്ചപ്പോൾ നേരത്തെ ഏർപ്പാടാക്കിയിരുന്നതിൻപ്രകാരം ഏവരും പള്ളിനടയിൽ കാതു

കൂർപ്പിച്ചു നിന്നു. സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കനുയോജ്യമാംവിധം സജ്ജീകരിച്ചിരുന്ന ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുമ്പാകെ ഏവരും ഉപവിഷ്ടരായി. ആ ധന്യമുഹൂർത്തത്തിൽ കുന്നംകുളത്തിന്റെ ആത്മീയ നേതാവും 'ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ടുകാരൻ' വർണ്ണിക്കുംവിധം 'കർത്തവ്യ' നുമായിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ നേരത്തെ തയ്യാറാക്കിയ ഒരു പ്രഖ്യാപനം ചെമ്പോലയിൽ എഴുതിയത് വായിച്ച് ഒരു പ്രതി ആത്മീയനേതാവായ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും മറ്റൊരു പ്രതി കൊച്ചിയുടെ പ്രതിപുരുഷനായ പാലിയത്തച്ചനും സമർപ്പിച്ചു. ചെപ്പേടിൽ വട്ടെഴുത്തിൽ എഴുതിയ ഈ രേഖയാണ് ആർത്താറ്റ് പടിയോല എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്.

ചെപ്പേടിന്റെ അസ്സൽ ഉള്ളടക്കം:

"കൊല്ലം 981-ാം മത് മകരം ഞായറ്റിൽ പുത്തൻകൂർ സുറിയാനിക്കാരായ ആർത്താറ്റ് എടവകക്കാർ എല്ലാവരുംകൂടി നമ്മുടെ ബാവാ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമുമ്പിൽ എഴുതിവച്ച പടിയോലയാവിത്.

നമ്മുടെ ജനങ്ങളിൽ ചിലർ പരദേശക്കാരുടെ ഇടത്തൂട്ട് ഉപദേശം കേൾക്കയാൽ റോമ്മാവിശ്വാസത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുപോയി വഴക്കുപിടിച്ച് പള്ളിയും പറമ്പും പകുത്ത് നറുക്കിട്ട് എടുപ്പാൻ ഇടവന്നു. അബദ്ധം കൊണ്ട് വളരെ വ്യാകുലത്തിന് ഇടവന്നതിനാൽ മേലാൽ അങ്ങനെ വരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി റോമ്മായിൽ നിന്നോ ബാബേലിൽ നിന്നോ അന്ത്യോഖ്യയിൽ നിന്നോ മറ്റു വല്ല പരദേശത്തുനിന്നോ യാതൊരു മെത്രാന്മാരുടെയും ഉപദേശങ്ങളും നടപ്പുകളും ഒരു നാളും കേട്ട് വഴങ്ങി നടക്കാതെ നമ്മുടെ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പൂർവികവിശ്വാസവും ചട്ടങ്ങളും അനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളുമാറ് സമ്മതിച്ച് തമ്പുരാനെപ്പെറ്റ അമ്മയുടെ ആർത്താറ്റ് പള്ളിനടയിൽ വച്ച് എഴുതിയ (ത്).

തെക്കേക്കര കുരിയത് കത്തനാർ മേക്ക് വികാരി	ഒപ്പ്
1. ചെറുവത്തൂർ കുഞ്ഞാത്തു	ഒപ്പ്
2. പനക്കൽ താരു	ഒപ്പ്
3. കുത്തൂർ ചുമ്മാർ	ഒപ്പ്
4. കോലാടി ഇട്ടൂപ്പ്	ഒപ്പ്
5. കാക്കശ്ശേരി മാത്തു	ഒപ്പ്
6. ചുങ്കത്ത് ഇയ്യാവു	ഒപ്പ്
7. തോലത്ത് പാത്തു	ഒപ്പ്
8. ചീരൻ പാത്തു	ഒപ്പ്
9. പുലിക്കോട്ടിൽ താരു	ഒപ്പ്
10. കിടങ്ങൻ ചേറുണ്ണി	ഒപ്പ്

ആർത്താറ്റ് പടിയോല

11. മണ്ടുമ്പാൽ കുഞ്ഞാത്തു ഒപ്പ്
12. തെങ്ങുങ്ങൽ കുരിയാക്കു ഒപ്പ്

(പടിയോലയിലെ രേഖയിൽ സംവൃത 'ഉ' കാരം ഇല്ല. ദീർഘ 'എ' കാരം ഇല്ല. ദീവന്നാത്യോസ്, വാവ, വിച്ചാതം തുടങ്ങിയ രൂപങ്ങളാണ് എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചപ്പോൾ അത് ആധുനികലിപിയും ഭാഷയുമായി ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.)

ഇതാണ് ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ അസ്സൽ. ഈ പടിയോല ലഭിച്ചത് പാലിയത്ത് അച്ചന്മാരുടെ (കൊച്ചി രാജാവിന്റെ മന്ത്രി) ആസ്ഥാനത്ത് നിന്നാണ്. പാലിയത്തച്ചനെ മന്തിസ്ഥാനത്ത് നിയമിക്കരുതെന്ന് ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ അന്ത്യശാസനത്തിൽ കുറിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അത് പിൻഗാമി പാലിക്കാതെ പാലിയത്തച്ചനെ മന്ത്രിയായി നിയമിക്കുകയാണുണ്ടായത്. സഭാതലവനായ ആറാം മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് പടിയോല സമർപ്പിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ, ചെപ്പേടിൽ തന്നെ എഴുതിയ ഒരു പകർപ്പ് രാജ്യഭരണാധികാരിയായ രാജാവിന്റെ പ്രതിനിധിയായി എത്തിയ മന്ത്രിയെ ഏല്പിച്ചതാവും. അന്ന് ആധുനിക മലയാളം ലിപി പ്രചാരത്തിലിരുന്നിട്ടും ആർത്താറ്റ് പടിയോല വട്ടെഴുത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയത് അത് രാജകൊട്ടാരത്തിലെ രേഖകളോട് സമാനത പുലർത്തുവാനാകാം. രാജാവിന്റെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ എക്കാലവും നശിക്കാത്ത രേഖയായി നിലനില്ക്കാനാവാം പടിയോല ചെമ്പുതകിടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയത്. ആറാം മാർത്തോമ്മായെ ഏല്പിച്ച പടിയോലയുടെ അസ്സൽ എവിടെയാണെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാർക്ക് അഭിമാനകരമല്ലാത്ത ചില പദപ്രയോഗങ്ങൾ പടിയോലയിലുള്ളതുകൊണ്ട് അത് വെളിച്ചം കാണേണ്ടതില്ലെന്ന് 'കുടുംബാധിപത്യക്കാർ' വിചാരിച്ചുകാണണം. ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെയും മറ്റും നിർദ്ദേശപ്രകാരം രചിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്ന 'നിരണം ഗ്രന്ഥവരി'യിൽ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയെപ്പറ്റി ഒരക്ഷരം പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ എന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്ന പ്രൊഫ. വി. എം. ജോണപ്പായുടെ ശേഖരത്തിൽ നിന്ന് കട്ടിയുള്ള ചെമ്പുതകിടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ പടിയോല വളരെ യാദൃച്ഛികമായി പരിശോധിക്കാനിടയായപ്പോൾ ആണ് അത് 'ആർത്താറ്റ്' പടിയോലയുടെ അസ്സൽ രൂപമാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടത്. വട്ടെഴുത്തിലെഴുതിയ രേഖ ഞാൻ ലിപ്യന്തരം ചെയ്ത് ആധുനിക ഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അതോടെ പടിയോലയുടെ നേരത്തെ പ്രചരിച്ചിരുന്ന 'പാഠ'ത്തിൽ സംഭവിച്ചുപോയ അനവധാനതകൾ തിരുത്തപ്പെട്ടു. ഇന്ന് മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലെ അനുപേക്ഷണീയ രേഖയായി ഈ പടിയോല അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് (2004-ൽ ഇതെഴുതുന്ന ആളിന്റെ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തി ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റഡി സെന്റർ (കുന്നംകുളം) ആഘോ

ഷിച്ചപ്പോൾ കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയോടു ചേർന്ന് എം.ജെ.ഡി. ഹൈസ്കൂളിൽ ക്രമീകരിച്ച വിവിധ പരിപാടികളുടെ ഭാഗമായി സജ്ജമാക്കിയ പുരാരേഖകളുടെ എക്സിബിഷനിൽ 'ആർത്താറ്റ് പടിയോല' പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. പ്രദർശനത്തിന്റെ പ്രേരണയിൽ പടിയോലയുടെ വട്ടെഴുത്തിലുള്ള കോപ്പിയും അതിന്റെ പരിഭാഷയും ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ വടക്കേ ഭിത്തിയിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.).

നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയാകട്ടെ, ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് തുടങ്ങിയ മലങ്കരസഭാ ചരിത്രകാരന്മാരാകട്ടെ, എന്തിനധികം പറയുന്നു, ആർത്താറ്റ് പള്ളിച്ചരിത്രം എഴുതിയ പനയ്ക്കൻ കുഞ്ഞാത്തു പോലും ഈ പടിയോലയുടെ കാര്യം അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. ഈ എഴുത്തുകാരൻ 1992-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ എന്ന ജീവചരിത്രത്തിൽ ഈ പടിയോലയെപ്പറ്റി ഒരു പഠനം രേഖപ്പെടുത്തി (ശരിയായ പാഠം കാണാതിരുന്നതിനാൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്ന പാഠം ആധാരമാക്കിയാണ് അന്ന് പഠനം നടത്തിയത്. 1994-ൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ: ഒരു വിമർശനാത്മക പഠനം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും 'മലങ്കരസഭയും കേരള സംസ്കാരവും' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും ഈ പഴയ പാഠമാണ് ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ പടിയോലയുടെ അസ്സൽ കണ്ടെടുത്ത് ശരിയായ പരിഭാഷ തയ്യാറാക്കിയതിന് ശേഷം 2002-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും[3] 2007-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ: എ.ഡി. 52 – 2007' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും[4] 2007-ൽ തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാചരിത്രവിജ്ഞാന കോശത്തിലും[5] ശരിയായ പരിഭാഷ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇടവകയിലെ വൈദികരെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തു മൂപ്പച്ചൻ (മേക്ക് വികാരി) കത്തനാരും ഇടവകക്കാരെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് പന്ത്രണ്ട് കസേരക്കാരും (അവൈദിക പ്രതിനിധികളായ കൈകാര്യസമിതിയെ ആ പേരിൽ വിളിച്ചിരുന്നു) ഒപ്പിട്ട് സമർപ്പിച്ച പടിയോലയിൽ ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ അധ്യക്ഷപദവിയെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പുകഴ്ത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതോടൊപ്പം റോം, ബാബിലോൺ, അന്ത്യോഖ്യാ തുടങ്ങിയ കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കുള്ള ചായ്വിനെ പരോക്ഷമായി പ്രതിഷേധിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. പടിയോലയുടെ പ്രത്യേക പശ്ചാത്തലത്തിൽ റോമ്മാബന്ധം മാത്രമേ പ്രസക്തമായിരുന്നുള്ളു എങ്കിലും പടിയോല മലങ്കരസഭാചരിത്രമെന്ന വിശാലമായ ക്യാൻവാസിനെ മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ടാണ് റോമിനോടൊപ്പം ബാബേൽ, അന്ത്യോഖ്യാ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റി പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത്. മലങ്കരസഭയിൽ പല കാലങ്ങളിലായി തർക്കത്തിന് കാരണമായ വിദേശ

ബന്ധങ്ങളെ മുഴുവൻ 'തലപ്പള്ളി'ക്കാർ പ്രസ്തുതരേഖയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നാലും അഞ്ചും ആറും മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്മാർ റോമുമായി അനുരഞ്ജനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചതും ഒടുവിലത്തെ ആൾ റോമുമായി അനുരഞ്ജനപ്പെട്ടതും പടിയോലയുടെ പശ്ചാത്തലം പരോക്ഷമായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് വിദേശസഭകളോട് സന്ധിചെയ്യാൻ w.c.c. യുടെ സമിതികളിൽ ഏതെങ്കിലും സഭാധ്യക്ഷന്മാർ ശ്രമിച്ചാൽ അതിനെപ്പോലും ദീർഘദൃഷ്ടിയോടെ ചെറുക്കുന്ന പ്രവാചകശബ്ദം ആർത്താറ്റ് പടിയോല ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്.

ചരിത്രകാരൻ എഴുതുന്നു: "..... ആധുനിക മലയാളം ലിപി പ്രചരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും കാലാകാലങ്ങളിൽ നിലനില്ക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചെഴുതിയ രാജശാസനങ്ങളുടെ മാതൃക അനുകരിച്ചാണ് ഈ രേഖ ചെപ്പേടിൽ വട്ടെഴുത്തിൽ എഴുതിയത്. ..... ഒരിടവകയുടെ മാത്രം പ്രതിജ്ഞയാണ് ചെപ്പേടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രാതിനിധ്യസ്വഭാവം അവഗണിക്കാവതല്ല. ആർത്താറ്റ് ഇടവകയിൽ റോമ്മാബന്ധത്തിന്റെ പേരിൽ മാത്രമേ അക്കാലം വരെ ഭിന്നതയുണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ ചെപ്പേടിൽ റോമ്മിനോടൊപ്പം ബാബേൽ, അന്തോഖ്യാ, മറ്റു പരദേശങ്ങൾ എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയതിനാൽ മലങ്കരസഭാചരിത്രം മുഴുവൻ ആ ചെപ്പേട് ഉൾക്കൊണ്ടു എന്ന് വ്യക്തമാണ്. കൂനൻകുരിശ് പ്രതിജ്ഞയിൽ മലങ്കരസഭ റോമിനെ മാത്രമേ തള്ളിപ്പറയുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ആദികാലം മുതൽ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സഭയെ കൂച്ചുവിലങ്ങിട്ട് പൂട്ടുവാൻ ഒരുങ്ങിവന്ന എല്ലാ വിദേശ കൊളോണിയൽ ആധിപത്യശ്രമങ്ങളെയും പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞ് അവയ്ക്കെതിരെ ബഹിഷ്കരണ പ്രതിജ്ഞ പ്രഖ്യാപിച്ച് ആർത്താറ്റ് ചെപ്പേട് - പടിയോല - മലങ്കരയുടെ തലപ്പള്ളി ബോധപൂർവ്വം നടത്തിയ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ 'മാഗ്നാകാർട്ട' തന്നെയായിരുന്നു. ആയിടെ റോമൻസഭയിൽ താവളം തേടിച്ചെന്ന് ആറു മാസത്തെ തിരിച്ചറിവുകളുമായി പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്ത് മലങ്കരസഭയിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്ന ആറാം മാർത്തോമ്മായെ മാത്രമല്ല, മലങ്കരസഭയുടെ മാർത്തോമ്മാപൈതൃകം വിറ്റ് കാശാക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്ന ഏതൊരു ഭാവിമെത്രാനെയും ആർത്താറ്റ് പടിയോല ലക്ഷ്യമാക്കുന്നുണ്ട്. വിദേശസഭകളുടെ നീരാളിപ്പിടുത്തത്തിൽ നിന്ന് മോചനം നേടി മാർത്തോമ്മാ വിശ്വാസ പൈതൃകത്തിൽ സാഭിമാനം ദേശീയബോധത്തോടെ വളരുക - ഇതാണ് ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ സർവ്വകാല പ്രസക്തിയുള്ള സന്ദേശം. കോളനൈസേഷൻ ആധിപത്യത്തോട് ശിപ്പായി ലഹളയിലൂടെ ഭാരതം ആദ്യമായി പ്രതികരിച്ചത് വീണ്ടും അഞ്ച് ദശാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് എന്നോർക്കുമ്പോൾ ആർത്താറ്റ് പടിയോല

പ്രദർശിപ്പിച്ച പൗരുഷവും പ്രവാചകസഹജമായ ക്രാന്തദർശിത്വവും എത്ര മേൽ ആദരണീയമല്ല? 'മലങ്കരസഭയുടെ ആധുനിക പ്രവാചകൻ' എന്ന് അംഗീകാരം നേടിയ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് പിതാവിന്റെ ഒരു മഹത് പ്രസ്താവന ഓർമ്മയിലുയരുന്നു: "…. യെരുശലേമിലും അന്ത്യോഖ്യായിലും റോമ്മിലും സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട അതേ കാലഘട്ട ത്തിൽത്തന്നെ കുന്നംകുളത്തും അപ്പോസ്തോലിക സ്ഥാപിതമായ ഒരു സഭ ഉണ്ടായി എന്നത് ഏവർക്കും അഭിമാനകരമാണ്. പൊടിപടലം കൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടും സൂര്യപ്രകാശം ഏൽക്കാതെയും കിടന്നിരുന്ന അന്നത്തെ കേരളത്തിന്റെയും വിശിഷ്യാ കുന്നംകുളത്തിന്റെയും ….. ചരി ത്രങ്ങൾ തെളിഞ്ഞുവരുമ്പോൾ കുന്നംകുളത്തിനെ ആർക്കും അവഗണി ക്കുവാൻ സാധ്യമാവുകയില്ല."[6]

ഗർജ്ജനസ്വഭാവമുള്ള ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ അണിയറശില്പി കുന്നംകുളം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആ തലമുറയിലെ 'കർത്തവ്യൻ' ആയി രുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ ആയിരുന്നു. പടിയോലയിൽ ഒപ്പി ട്ടത് അന്നത്തെ മൂപ്പച്ചനും 12 കസേരക്കാരും ആയിരുന്നു. ഇടവകകളി ലുണ്ടായിരുന്ന പഴയ പേറെദ്യൂത്തെ സ്ഥാനികളുടെ പിൻഗാമികളാണ് ഈ മൂപ്പച്ചന്മാർ. ഇന്നത്തെപ്പോലെ അമ്പതും നൂറും വീടുകളുള്ള ശോഷിച്ച ഇടവകകൾ ആയിരുന്നില്ല അന്നുണ്ടായിരുന്നത്. ആയിരവും അതിലധികവും വീട്ടുകാരുള്ള ഇടവകയിൽ പത്തോപന്ത്രണ്ടോ വൈദി കർ കാണും. ഓരോ വൈദികനും ഓരോ ആഴ്ചയിലെ ചുമതല വഹിക്കും. അപ്പോഴും ഇടവകയുടെ പൊതുവായ ചുമതല മൂപ്പച്ചനിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കും. പടിയോലയിൽ ഒപ്പിട്ട മേക്ക് വികാരി ഈ മൂപ്പ ച്ചനെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. ആ തലമുറയിലെ ഏതാനും വൈദികർ പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നതായി നമുക്കറിയാം.

1. തെക്കേക്കര കുരിയത് കത്തനാർ. ഇദ്ദേഹം പടിയോലയിൽ ഒപ്പിട്ടി രിക്കുന്നു.
2. കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ. ഇദ്ദേഹം 1811-ൽ തൊഴിയൂരിന്റെ മെത്രാനായി.
3. ചീരൻ സ്കറിയാ കത്തനാർ. ഇദ്ദേഹം 1808-ൽ തൊഴിയൂരിന്റെ മെത്രാനായി.
4. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപ കനായ ചരിത്രപുരുഷൻ.
5. കുത്തൂർ ഗീവറുഗീസ് മല്പാൻ. അദ്ദേഹം 1829-ൽ തൊഴിയൂരിന്റെ മെത്രാനായി.

6. കോലാടി തരുത് കത്തനാർ. കഥാപുരുഷന്റെ മാതൃസഹോദരീ പുത്രൻ.

7. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറിടമാണ് ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ വടക്കേ വരാന്തയിൽ കാണുന്നത്.

8. തെക്കേക്കര വറീയത് കത്തനാർ. ഇദ്ദേഹം എഴുതിയ ഒരു പ്രാർത്ഥനാ പുസ്തകം ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇതെഴുതുന്ന ആളിന്റെ ഓർമ്മയിൽ ആർത്താറ്റ് ഇടവകയിൽ 1. കോലാടി ദാവീദ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ. 2. ചെറുവത്തൂർ യാക്കോബ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ. 3. കുത്തൂർ പാറമേൽ കുറിയാക്കോസ് കത്തനാർ, 4. ചെറുവത്തൂർ മാത്തു കത്തനാർ, 5. കാക്കശ്ശേരി ജോസഫ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ, 6. ചുങ്കത്ത് ജോസഫ് കത്തനാർ, 7. ചെമ്മണ്ണൂർ പത്രോസ് കത്തനാർ, 8. പുലിക്കോട്ടിൽ (കരുമാംകുഴി) ജോസഫ് കത്തനാർ, 9. മേക്കാട്ടുകുളം ദാവീദ് കത്തനാർ, 10. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ, 11. തെക്കേക്കര ദാവീദ് കത്തനാർ. 12. പൊറത്തൂർ ജേക്കബ് കത്തനാർ, 13. കുത്തൂർ സൈമൺ കത്തനാർ എന്നിവർ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. മൂപ്പ് മുറയനുസരിച്ച് ഓരോ വൈദികൻ ഓരോ ആഴ്ചയിലെ സാധാരണ കർത്തവ്യചുമതല നിർവഹിക്കും. എല്ലാവരും കൂടിവരുമ്പോൾ ഒന്നാംസ്ഥാനി മൂപ്പച്ചൻ ആയിരിക്കും. ഈ പ്രാഥമ്യമാണ് മേക്ക് വികാരിയിൽ നാം കാണുന്നത്. അക്കാലത്ത് കുന്നംകുളം വൈദികരുടെ നേതാവും പ്രതിനിധിയും വക്താവും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ ആയിരുന്നുവെന്ന് ആ തലമുറയിൽ രചിക്കപ്പെട്ട ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ടും ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ ജീവചരിത്രവും പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയുടെ പുനർനിർമ്മാണവും വ്യക്തമാക്കുന്നു.

പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാർ ഏകപക്ഷീയമായി തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളാൻ പാടില്ലെന്നും ജനഹിതം ആരായാതെ അപ്രകാരം സ്വേച്ഛാപരമായി ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതിനെതിരെ പ്രതികരിക്കണമെന്നുമുള്ള അക്കാലത്തെ മുഴുവൻ മലങ്കരസഭയുടെയും പ്രതിഷേധസ്വരമാണ് ആത്താറ്റ് പടിയോലയിൽ ധ്വനിക്കുന്നത്. ആർത്താറ്റ് പടിയോലയിലൂടെ സഭയുടെ വടക്കൻപ്രദേശത്തെ ഏറ്റവും ശക്തമായ ഇടവക നടത്തിയ പ്രതികരണം ആറാം മാർത്തോമ്മാ ഗൗരവപൂർവ്വം ഉൾക്കൊണ്ടു. അക്കൊല്ലം തന്നെ സന്ദർശിച്ച ഡോ. ബുക്കാനനുമായുള്ള ചർച്ചയും ബൈബിൾ പരിഭാഷയ്ക്കും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാന്റെ പങ്കാളിത്തം മലങ്കരമെത്രാൻ തേടിയത് ഇതിന്റെ തെളിവായി നമുക്ക് കണക്കാക്കാം. പകലോമറ്റം കുടുംബാംഗമായി ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ അതിന് മുമ്പേതന്നെ വാഴിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും തെക്കും വടക്കുമുള്ള

രണ്ട് പ്രഗത്ഭ മല്പാന്മാരെ സഭാരംഗത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി നിയോഗിച്ചതിന് ശേഷമാണ് ആറാം മാർത്തോമ്മാ അന്തരിച്ചത്.

പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാൻ തയ്യാറാക്കിയ പടിയോലയുടെ സന്ദേശം തെക്കൻ ഇടവകകളുടെ പ്രതിനിധിയും ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിലെ സഹപ്രവർത്തകനുമായ കായംകുളം പീലിപ്പോസ് മല്പാനും സ്വീകാര്യമായി. ആരോഗ്യകരമായ ഒരു സുപ്രഭാതത്തിന്റെ ശംഖധ്വനി മുഴക്കുന്നതിൽ അവർ സഹകരിച്ചു. ആ ശംഖനാദമാണ് ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ സഭാചരിത്രമൂല്യം. ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ സന്ദേശം മലങ്കരയിൽ മുഴുവൻ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ഐക്യത്തോടെ സന്നദ്ധരായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനെയും കായംകുളം റമ്പാനെയും തന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായി നിയമിച്ചുകൊണ്ട് ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ ഈ സൂര്യോദയത്തെ അംഗീകരിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു.

2. ആർത്താറ്റ് (പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര) പള്ളിയുടെ പുനർ നിർമ്മാണം

ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ തലപ്പള്ളി, മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പൈതൃകം അർഹിക്കുന്ന പ്രൗഢിയോടുകൂടി നിർമ്മിക്കണമെന്ന കഥാപുരുഷന്റെ ആഗ്രഹത്തിന് നാടിന്റെയും രാജകുടുംബത്തിന്റെയും പിന്തുണ വേണ്ടുവോളം ലഭിച്ചു. തങ്ങളുടെ പ്രജകളുടെ പൈതൃക ദേവാലയം കിടയറ്റതാക്കുവാൻ തലപ്പള്ളി രാജാക്കന്മാരും രാജ്യത്തെ വിദേശാക്രമണങ്ങളിൽ നിന്നും സാമൂതിരിയുടെ ശല്യപ്പെടുത്തലിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കുവാൻ തലമുറകളായി വിശ്വസ്തതയോടെ സേവിച്ചുപോരുന്ന പ്രജകളുടെ ദീർഘകാല പ്രാർത്ഥനയെ സാക്ഷാത്കരിക്കുവാൻ കൊച്ചിയിലെ മഹാരാജാവും നിർല്ലോഭം സഹായിച്ചു. ദേവാലയ നിർമ്മാണം തുടങ്ങിയാൽ മുടങ്ങാതെ പൂർത്തിയാക്കുവാൻ വിഘ്നങ്ങൾ സംഭവിക്കരുത് എന്ന ദീർഘവീക്ഷണം കൊണ്ടാകാം വിഭവസമാഹരണത്തിന് പത്ത് പതിനാറ് മാസക്കാലം ചെലവഴിച്ചത്. പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര കരക്കാർ വിവിധ കാലങ്ങളിലായി കുടിയേറിപ്പാർത്ത തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം സഞ്ചരിച്ച് ദേവാലയ പുനർനിർമ്മാണത്തിന് അവരുടെ പങ്കാളിത്തം യഥാശക്തി അദ്ദേഹം ഉറപ്പുവരുത്തി. വിഭവസമാഹരണമായിരുന്നു പ്രധാന ലക്ഷ്യമെങ്കിലും ഒന്നുരണ്ടു ചർച്ചാവിഷയങ്ങളിൽ തനിക്കനുകൂലമായ പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപീകരിച്ചെടുക്കുവാൻ മല്പാൻ ഈ യാത്രകളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. പകലോമറ്റം മെത്രാച്ചൻ അനുരഞ്ജനമെന്ന പേരിൽ റോമ്മൻസഭയ്ക്ക് കീഴ്പെടുവാൻ നിരന്തരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന യത്നങ്ങളോട് എതിർക്കുന്ന പൊതുജനാഭിപ്രായം സമാഹരിക്കുക. അതായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഉന്നംവച്ച ഒരു ലക്ഷ്യം.

പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള ദേവാലയം

ജന്മാവകാശമായി മെത്രാൻസ്ഥാനം കൈവശം വച്ചുപോരുന്ന പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിന്റെ അവകാശവാദങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നും ജനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ജനനേതാവായിരിക്കണം മലങ്കരസഭാധ്യക്ഷൻ എന്ന വിപ്ലവകരമായ ആശയം സഭയിൽ സ്വീകാര്യമാകണമെന്നും ഉള്ള ആഹ്വാനമായിരുന്നു രണ്ടാമത്തെ ഉന്നം. സഭയിൽ ഒരു സൂര്യോദയത്തിന്റെ ശംഖനാദം മുഴക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ഗണ്യമായി വിജയിച്ചു എന്ന് പില്ക്കാല സഭാചരിത്രം തെളിയിച്ചു. വൈദികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് നിലവിലുള്ള സംവിധാനങ്ങളുടെ അപര്യാപ്തത, പൊതു ഉടമയിലുള്ള ഒരു ആസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭാവം, ഭരണപരമായി സഭയുടെ ശക്തിയെ ചോർത്തിക്കളയുന്ന ശൈഥില്യങ്ങൾ, അധികാരകേന്ദ്രത്തിന്റെ വികേന്ദ്രീകരണം, പ്രാദേശികഭാഷയിൽ ബൈബിളും ആരാധനക്രമങ്ങളും വിവർത്തനം ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടുവളരെ പ്രശ്നങ്ങളും അവയ്ക്ക് തന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിലുള്ള പരിഹാരങ്ങളും മല്പാൻ ഈ വിഭവസമാഹരണം മുൻനിർത്തിയുള്ള സഞ്ചാരത്തിൽ വിവിധ ഇടവകകൾക്കു മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. മുളന്തുരുത്തി, കണ്ടനാട്, അങ്കമാലി, കുറുപ്പംപടി, കോതമംഗലം, വടക്കൻപറവൂർ തുടങ്ങി അക്കാലത്ത് മലങ്കരസഭയിൽ തലയെടുപ്പുണ്ടായിരുന്ന ഇടവകകൾ മല്പാന്റെ പുരോഗ

മനാശയങ്ങളോട് ആഭിമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഫലത്തിൽ 1806-ലെ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ സന്ദേശം മലങ്കരസഭയ്ക്ക് മുഴുവൻ സ്വീകാര്യമാകുവാൻ അദ്ദേഹം നടത്തിയ ജൈത്രയാത്രയായിട്ടു വേണം ഈ വിഭവസമാഹരണ സഞ്ചാരത്തെ വിലയിരുത്തുവാൻ. ഒരേസമയം ഒന്നിലേറെ കാര്യങ്ങളിൽ ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുവാനും ലക്ഷ്യസാക്ഷാത്ക്കാരത്തെ നേടുവാനും മഹാപ്രതിഭകളായ മഹാരഥന്മാർക്കേ കഴിയൂ. ശതാവധാനിയായ സഭാനേതാവായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

1807 കന്നി മാസം 8-ന് പുനർനിർമ്മാണം ചെയ്ത് പള്ളിയിൽ ആരാധനകൾ പുനരാരംഭിക്കത്തക്കവിധം ദ്രുതഗതിയിൽ പണികൾ പുരോഗമിച്ചു. തച്ചുശാസ്ത്ര വിദഗ്ദനായ കഥാപുരുഷൻ തന്റെ ശില്പവൈഭവം പ്രകടമാക്കുംവിധം ദേവാലയ നിർമ്മാണത്തിന് നേതൃത്വം നൽകി. ആ തലമുറയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ തലപ്പള്ളിയെ വെല്ലുന്ന പ്രൗഢിയും ഗാംഭീര്യവും മലങ്കരസഭയിലെ മറ്റൊരു പള്ളിയ്ക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മലങ്കരസഭയിലെ മറ്റൊരു പള്ളിയിലും കാണാത്തവിധം മദ്ബഹാ രണ്ടു തലങ്ങളായി അദ്ദേഹം വിഭാവനം ചെയ്തു. രണ്ടു ഭാഗവും രണ്ട് തിരശ്ശീലകൾക്കൊണ്ട് മറയ്ക്കുവാൻ ക്രമീകരണം ഉണ്ടായിരുന്നു. എബ്രായ ലേഖനത്തിൽ വി. പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ പഴയനിയമ കൂടാരത്തെ വർണ്ണിക്കുന്ന ഭാഗമാവണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞിരുന്നത്. എബ്രായ ലേഖനം പഴയനിയമ ദേവാലയത്തിന്റെ ചിത്രം നൽകുന്നതി പ്രകാരമാണ്.

"എന്നാൽ ആദ്യ ഉടമ്പടിയിലും ആരാധനയ്ക്കുള്ള ചട്ടങ്ങളും ലൗകികമായ വിശുദ്ധ മന്ദിരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കൂടാരം നിർമ്മിച്ചു. അതിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് നിലവിളക്കും മേശയും കാഴ്ചയപ്പവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന് വിശുദ്ധസ്ഥലം എന്ന് പേരായിരുന്നു.

രണ്ടാം തിരശ്ശീലയ്ക്ക് പിന്നിലോ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന കൂടാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ധൂപകലശവും മുഴുവനും പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ നിയമപെട്ടകവും അതിനകത്ത് മന്ന ഇട്ടുവച്ച പൊൻപാത്രവും അഹറോന്റെ തളിർത്ത വടിയും നിയമത്തിന്റെ കല്പലകകളും; അതിന് മീതെ കൃപാസനത്തെ മൂടുന്ന തേജസ്സിന്റെ കെരൂബുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. .... ഇവ ഇങ്ങനെയെല്ലാം ഒരുക്കിയശേഷം പുരോഹിതന്മാർ നിത്യം മുൻകൂടാരത്തിൽ ചെന്ന് ശുശ്രൂഷ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേതിലോ ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽ മഹാപുരോഹിതൻ മാത്രം തന്റെയും ജനത്തിന്റെയും തെറ്റുകൾക്ക് വേണ്ടി അർപ്പിക്കുവാനുള്ള രക്തവുമായി പ്രവേശിക്കുന്നു. ..." (എബ്രായ 9:2-7).

ദൈവികആരാധനയ്ക്ക് രണ്ട് തിരശ്ശീലകളാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ട രണ്ടു കൂടാരം. ആദ്യത്തെ തിരശ്ശീലയ്ക്കകം വിശുദ്ധ സ്ഥലം. അവിടെ പുരോഹിതൻ നിത്യവും പ്രവേശിച്ച് നിത്യാരാധന നടത്തുന്നു. അതിന് പുറകിലെ തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലമെന്ന കൂടാരം. ഇവിടെ ആണ്ടിലൊരിക്കൽ മഹാപുരോഹിതൻ മാത്രം പ്രവേശിച്ച് രക്തസഹിത ബലി അർപ്പിക്കുന്നു. ഈ ആദിമ കൂടാരസങ്കൽപ്പമാണ് കഥാപുരുഷൻ പള്ളിനിർമ്മാണത്തിൽ സാക്ഷാത്കരിച്ചത്. അതിവിസ്തൃതമായ മദ്ബഹായ്ക്ക് രണ്ട് തിരശ്ശീലകളാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ട രണ്ടു ഭാഗം. ഒന്നാം തിരശ്ശീലയ്ക്കകത്ത് പുരോഹിതന്മാർ നിത്യവും പ്രാർത്ഥനയും വേദവായനകളും പ്രബോധനങ്ങളും നടത്തുന്നു. അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്ത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിയായ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെ ആദിമ കൂടാര സംവിധാനവും യുഗാന്ത്യത്തിലെ സ്വർഗ്ഗീയാരാധനയുടെ (വെളിപാട് പുസ്തകം വ്യക്തമാക്കുന്നവിധം) സംവിധാനവും സമ്മേളിക്കുന്നു; സിനഗോഗ് ആരാധനയും കാൽവരി യാഗവും സമ്മേളിക്കുന്നു. ഈ ദേവാലയസങ്കൽപ്പം ഇതേ രൂപത്തിൽ സാക്ഷാത്കരിച്ച ഒരൊറ്റ ദേവാലയമേ മലങ്കരസഭയിലുള്ളു. അത് പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയാണ്: മലങ്കരയുടെ തലപ്പള്ളിയുടെ അനന്യതയും അതുല്യതയും ഇതു തന്നെ. മുൻകൂടാരത്തിലെ മേശകളും പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷകളും നിർവിഘ്നം നടക്കുന്നുവെങ്കിലും അവിടത്തെ തിരശ്ശീല ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കാറില്ല; സ്ഥിരമായി തുറന്നിട്ട അവസ്ഥയിലാണ്. ഈ ദേവാലയ സംവിധാന ചാരുതയും അതിന്റെ വേദപുസ്തക പശ്ചാത്തലവും വേണ്ടത്ര ഗ്രഹിക്കാതെ ഈ അസാധാരണ സംവിധാനത്തിന് വികലമായ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പില്ക്കാലത്ത് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ആദ്യത്തെ മദ്ബഹായിൽ വച്ച് ഒരു പുരോഹിതൻ വധിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും രക്തം വീണ സ്ഥലം മദ്ബഹായിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കുവാനായി മദ്ബഹാ രണ്ടായി വിഭജിച്ചു എന്നും ആണ് ആ കഥ പറയുന്നത്. ടിപ്പുവിന്റെ പടനായകർ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ച് അവിടെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന വി. കുർബ്ബാന മലിനപ്പെടുത്തുമെന്ന് ഭയന്ന് ഒരു പുരോഹിതൻ മദ്ബഹായിൽ ഓടിക്കയറി വി. കുർബ്ബാന ഭക്ഷിച്ചു എന്നും അദ്ദേഹത്തെ ഭടന്മാർ മദ്ബഹായിൽ വച്ച് വെട്ടിക്കൊന്നു എന്നുമാണ് ഈ കഥയുടെ ഭാഷ്യം.

ഈ കഥ വിശ്വസിക്കുവാൻ രണ്ടു കാരണങ്ങളാൽ സാധ്യമല്ല.

1. കഥയിൽ പറയുംപ്രകാരം ആണ് സംഭവിച്ചതെങ്കിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട പുരോഹിതൻ രക്തസാക്ഷിയാണ്. രക്തസാക്ഷിയുടെ രക്തം മദ്ബഹായെ അശുദ്ധമാക്കുന്നില്ല. ആദ്യകാലത്ത് പള്ളിയുടെ ശില സ്ഥാപിക്കുന്ന വേളയിൽ രക്തസാക്ഷികളുടെ അസ്ഥികൾ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്നു.

സഹദേന്മാരുടെ അസ്ഥി കിട്ടാതായപ്പോൾ അവരുടെ പേരുകൾ പ്രതിഷ്ഠയുടെ പ്രഖ്യാപനത്തിലും മുദ്രണത്തിലും മാത്രമായി ഒതുങ്ങി. രക്തസാക്ഷികളുടെ രക്തവും അസ്ഥിയും തിരുശേഷിപ്പുകളായി നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട ഗ്ലൂസ്ക്കോമാ എന്ന പേടകം ത്രോണോസിൽ ആദരപൂർവ്വം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പള്ളി പ്രദക്ഷിണങ്ങളിൽ കുരിശിനോടൊപ്പം അവയും വഹിക്കുമായിരുന്നു. തന്മൂലം രക്തസാക്ഷികളുടെ രക്തം മദ്ബഹായെ അശുദ്ധമാക്കുന്നില്ല. അതിന്റെ പേരിൽ മദ്ബഹാ ഛേദിക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല.

2. ടിപ്പുവിന്റെ പടനായകർ 1789-ൽ പള്ളിക്ക് തീവയ്ക്കുമ്പോൾ പള്ളിയിൽ പൂജകളൊന്നും നടന്നിരുന്നില്ല. പുത്തൻകൂർ-പഴയകൂർ തർക്കത്തെത്തുടർന്ന് പള്ളി ദീർഘകാലം ആരാധനകൾ കൂടാതെ കിടക്കുകയായിരുന്നു. ആ ദേവാലയത്തിൽ നിത്യവും വി. കുർബ്ബാന നടക്കുന്നു എന്ന് സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ കഥ മെനഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളത്. തർക്കം മൂലം ദീർഘകാലം ആരാധന മുടങ്ങിയ പള്ളിയാണ് തീക്കിരയായത് എന്ന് ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ട് അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. തന്മൂലം ഈ ഭാവനാസൃഷ്ടിയായ കഥയ്ക്ക് ചരിത്രപരമായ സാധുത്വവും സാംഗത്യവുമില്ല.

3. ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള വൃക്ഷശിഖരങ്ങൾ ടിപ്പുവിന്റെ പടനായകർ വിശ്വാസികളെ തൂക്കിക്കൊന്നതായി സ്ഥലവാസികൾ 1808-ൽ ഡോ. ബുക്കാനനോട് സാക്ഷിച്ചതായി അദ്ദേഹം തന്റെ സ്മരണകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ദേവാലയത്തിൽ വെച്ച് അപ്രകാരം ഒരു വധം നടന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ അക്കാര്യം അവർ ബുക്കാനനോട് പറയുമായിരുന്നു.

4. വൈദികൻ പള്ളിയിൽ വച്ച് വധിക്കപ്പെട്ട കഥ ആറ് പതിറ്റാണ്ടിന്നിപ്പുറം പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു വെറും കഥയാണ്.

5. ഇന്ന് കാണുന്ന അതിഭീമാകാരമായ ദേവാലയ ശില്പം ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണത്തിനു മുമ്പേ ഉള്ളതാണെന്ന തെറ്റായ ധാരണ ഈ കഥയുടെ പിന്നിലുണ്ട്. നിശ്ചയമായും ഇന്ന് കാണുന്ന ശില്പം 1800-ൽ ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനൻ കണ്ട, പതിനൊന്ന് വർഷം മേൽക്കൂരയില്ലാതെ മഴ നനഞ്ഞുകിടന്ന ദേവാലയം അല്ല.

കത്തോലിക്കരുടെ കൈവശമിരിക്കുന്ന അങ്കമാലി കിഴക്കേ പള്ളിയുടെ മദ്ബഹായും ഇതേവിധം രണ്ടായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന വസ്തുത ഇത്തരുണത്തിൽ പഠനാർഹമാണ്.

1800-ൽ ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനൻ സാക്ഷിക്കുംവിധം അന്നത്തെ പള്ളിയുടെ ശ്മശാനം പള്ളിയുടെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറേ വഴിയുടെ അരികിൽ

ആയിരുന്നു. ഇന്ന് കാണുന്ന ശ്മശാനത്തിന്റെ ഭാഗത്തായിരുന്നു തീവച്ച് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ചാട്ടുകുളങ്ങര കമ്പോളം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. കമ്പോളം സ്ഥിതിചെയ്ത പ്രദേശം അദ്ദേഹം പള്ളിക്കുവേണ്ടി സമ്പാദിക്കുകയും അവിടെ പുതിയ ശ്മശാനം ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പള്ളി അക്കാലത്ത് മലങ്കരയിൽ ഏറ്റവും വിസ്തൃതിയുള്ള ദേവാലമായിരുന്നതു പോലെ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച ശ്മശാനവും അതുല്യമായിരുന്നു. 4 1/2 ഏക്കർ വിസ്തൃതിയുള്ള മറ്റൊരു ശ്മശാനം ഇന്നും മലങ്കരസഭയിൽ ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. മൺമറഞ്ഞ ചാട്ടുകുളങ്ങര കമ്പോളത്തിന്റെ പ്രതാപം പുതിയ ശ്മശാന സംവിധാനത്തിന് ഭൂമികയായി.

കഥാപുരുഷന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം 1807-ൽ ദേവാലയ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയായി. പള്ളിയുടെ പെരുന്നാൾ ദിനത്തിൽത്തന്നെ (കന്നി 8-ാം തീയതി) ശുദ്ധീകരണവും ആദ്യ കുർബ്ബാനാർപ്പണവും നടന്നു എന്നു വേണം വിചാരിക്കാൻ. അക്കാലങ്ങളിൽ മേല്പട്ടക്കാരൻ പള്ളി കൂദാശ ചെയ്യുന്ന പതിവ് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് തീർത്ത് പറഞ്ഞുകൂടാ. 1685-ൽ വന്ന ബസേലിയോസ് യൽദോ കാതോലിക്കായുടെ പള്ളിക്രമ പുസ്തകങ്ങളിൽ പള്ളിക്കൂദാശയുടെ ക്രമം കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാലും അക്കാലങ്ങളിൽ പള്ളികൾ ആ ക്രമപ്രകാരം കൂദാശ ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവോ എന്ന് ഈ ലേഖകൻ സംശയിക്കുന്നു. ഒരു മെത്രാൻ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന മലങ്കരസഭയിൽ അത് പ്രായോഗികമായിരുന്നുവോ എന്നും സംശയമുണ്ട്. കുർബ്ബാന തക്സായിൽ കാണുന്ന ശുദ്ധീകരണ പ്രാർത്ഥനകളും മുദ്രണങ്ങളും നടത്തി കൂദാശ നിർവഹിച്ചിരിക്കാനാണ് സാധ്യത (വളരെ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും പള്ളികൂദാശ രേഖപ്പെടുത്തിയ തബിലൈത്താകൾ നാളിതുവരെ കണ്ടെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല). 1807-ൽ പള്ളിപ്പണി പൂർത്തിയാവുമ്പോഴേക്കും ആറാം മാർത്തോമ്മാ രോഗബാധിതനായി കിടപ്പിലായിരുന്നു.

(1808 മീനമാസം 16 മുതൽക്ക് ദീനമായി 21-ന് ശരീരം ഒക്കെ നീരു കൊണ്ട് വായ്ച്ചു കിടക്ക കൊണ്ടു ചരിവാൻ വഹിയാ. മീനമാസം 1-ന് അച്ചൻ - 7-ാം മാർത്തോമ്മാ - കുർബ്ബാന ചൊല്ലി. 27-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച പീലിപ്പോസ് റമ്പാച്ചൻ തൈലാഭിഷേകം നടത്തി. ഏപ്രിൽ 8-ന് അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തു.)[8]

മറിച്ച് തെളിവുകൾ ലഭിക്കുന്നത് വരെയും ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ വി. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച ആദിമ ദേവാലയത്തിന്റെ പുനർ നിർമ്മിത ശില്പത്തിന്റെ കൂദാശ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയിൽ ഒപ്പു വെച്ച മൂപ്പച്ചൻ (മേക്ക് വികാരി) തെക്കേക്കര കുരിയത് കത്തനാരുടെ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വത്തിൽ നടന്നതായി വേണം കരുതുവാൻ.

ഇന്നും തുടർന്നുവരുന്ന ഒരു പെരുന്നാൾ ചടങ്ങിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുവാനുണ്ട്. ജൂതസിനഗോഗിനൊപ്പം ചാട്ടുകുളങ്ങര ജൂതക്കുന്നിൽ അതിപ്രാചീനമായ ഒരു കാവ് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ജൂതക്കുന്നിലെ യഹൂദന്മാരും മറ്റും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അവിടെയുള്ള ദ്രാവിഡമതക്കാരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. തീരെ ചെറിയ ഒരു ന്യൂനപക്ഷമേ 'കാവി'ലെ ആരാധനക്കാരായി അവശേഷിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. പള്ളിക്കു കിഴക്കുഭാഗത്ത് ആ ക്ഷീണിച്ച കാവ് ഇപ്പോഴും കാണാം. പൂർവിക സൗഹൃദത്തിന്റെ ഭാഗമായി പള്ളിയുടെ കന്നി 8-ാം തീയതിയിലെ പെരുന്നാളിന്റെ ദിവസം തന്നെ കാവിലെ ഉത്സവവും നടത്തിപ്പോന്നു. രണ്ടു മതങ്ങളുടെയും ആഘോഷങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പുതിയ ചടങ്ങ് ഭാവനാശാലിയായ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയുടെ പുനർനിർമ്മാണത്തിന് എല്ലാ മതവിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിച്ച അകമഴിഞ്ഞ സഹായസഹകരണങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം കൂടിയായിരുന്നു ആ ചടങ്ങ്. ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് പള്ളിയിലെ പെരുന്നാൾ പരിപാടികൾ സമാപിക്കുമ്പോൾ കാവിലെ പൂജാരിമാർ ഉത്സവവേഷവിധാനങ്ങളണിഞ്ഞ് വാദ്യമേളങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ പള്ളിനടയിലെത്തും. അവിടെ അവർ വാദ്യമേളങ്ങളുടെ താളങ്ങൾക്കനുസൃതമായി അല്പനേരം ചുവട് വച്ച് നൃത്തം ചെയ്യും. പള്ളിയിലെ മൂപ്പച്ചൻ കാവിലെ പൂജാരിമാർക്ക് പ്രോത്സാഹനമായി ഒരു 'പണ'വും ഒരു കൊട്ട ചോറും ആവശ്യമായ മറ്റു വിഭവങ്ങളും പള്ളിനടയിൽ വെച്ച് നൽകും. ഇതോടെ പൂജാരികൾ പള്ളിനടയിൽ തൊഴുത് കാവിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകുകയും ചെയ്യും. ഈ ആഘോഷം ഇപ്പോഴും നിർവിഘ്നം നടന്നുപോരുന്നുണ്ട്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ സ്വീകരിച്ച 1950-കളിൽ പെരുന്നാൾ സെപ്തംബർ 8 എന്ന് പുനഃക്രമീകരിച്ചപ്പോൾ കാവിലെ ഉത്സവതീയതിയും സെപ്തംബർ 8-ലേക്ക് അതിന്റെ ചുമതലക്കാർ പുനഃസംവിധാനം ചെയ്തു എന്നത് ഇവിടെ സവിശേഷമായി ഓർക്കാവുന്നതാണ്.

(കുന്നംകുളം തെക്കേ അങ്ങാടിയിൽ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ അവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ആരാധനകൾക്കായി പൂർണ്ണാവകാശമായി വിട്ടുകൊടുത്ത അന്തിമാളൻകാവിലെ ഒരു സവിശേഷതയും സന്ദർഭോചിതമായി ഇവിടെ കുറിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അന്തിമാളൻകാവിൽ ശിവരാത്രി ഉത്സവം കൊണ്ടാടിയിരുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിൽ നിറയെ ദീപങ്ങൾ തെളിയിക്കുകയാണ് ഈ ആഘോഷത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗം. കാവ് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് കൈമാറിക്കിട്ടിയപ്പോൾ ഈ ആഘോഷത്തെ ക്രിസ്തീയമായ പരിവേഷം നൽകി തുടരുവാൻ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സുറിയാനിക്കാർ നിശ്ചയിച്ചു. ക്രിസ്തുമതത്തിൽ പ്രകാശത്തിന്റെ സവിശേഷതയും സാംഗത്യവുമുള്ള ഒരു ദിനമാണ് ദനഹാപെരുന്നാൾ. വി.

ത്രിത്വത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷത പ്രകാശത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനം കൂടെ ആകയാൽ ആ ദിനത്തെ 'ഉദയം' എന്നർത്ഥമുള്ള 'ദനഹാ' എന്ന സുറിയാനി പദം നൽകിയാണ് സുറിയാനിക്കാർ വിശേഷിപ്പിച്ചു പോരുന്നത്. ഈ പ്രകാശോദയത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ പള്ളിയായി മാറ്റപ്പെട്ട അന്തിമാളൻ കാവിനെ കേന്ദ്രമാക്കി ആഘോഷിക്കുവാൻ കുന്നംകുളത്തുകാർ തീരുമാനിച്ചു. പള്ളിയിൽ മാത്രമല്ല, അങ്ങാടിയിലെ എല്ലാ വീടുകൾക്കു മുമ്പിലും അലങ്കരിച്ച വാഴപ്പിണ്ടികൾ നാട്ടി അതിൽ നിരയൊപ്പിച്ച കരണ്ടികൾ ക്രമീകരിച്ച് എണ്ണയൊഴിച്ച് തിരിയിട്ട് പ്രകാശിപ്പിക്കുക എന്നത് തെക്കേ അങ്ങാടിക്കാരുടെ സവിശേഷമായ പെരുന്നാൾ ചടങ്ങായി മാറി. ക്രമേണ ആ ചടങ്ങ് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദഹനാ പെരുന്നാളിന്റെ ചടങ്ങ് എന്ന നിലയിൽ എല്ലാ അങ്ങാടികളിലേക്കും വ്യാപിച്ചു. കുന്നംകുളത്തുനിന്ന് സമീപപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് സംഘമായി കുടിയേറിപ്പാർത്ത ദേശങ്ങളിലേക്കും ഈ ചടങ്ങ് പടർന്നു പിടിച്ചു. ഈ കോളനികളിൽ ചിലത് ഭിന്നസഭകളിലായി എങ്കിലും 'പിണ്ടി തെളിയിക്കുക' എന്ന പൊതു പൈതൃകം അവരിൽ പലരും ഇന്നും തുടർന്ന് പോരുന്നു; ഉത്ഭവചരിത്രം അറിയാതെ).

പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയായ ഉടൻതന്നെ, കുന്നംകുളത്ത് നിന്ന് പലായനം ചെയ്ത സുറിയാനിക്കാരുടെ ഒരു കോളനി ചെറായി ദേശത്ത് ഒരു പള്ളി വച്ചതായും അവിടെ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ പ്രഥമ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചതായും ചെറായി വലിയപള്ളിയുടെ ചരിത്രം അവകാശപ്പെടുന്നു.[9]

മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പാലൂർ പള്ളി പുനർനിർമ്മാണം പൂർത്തിയായി ആരാധനകൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതോടെ അതിന്റെ ഖ്യാതി പൂർവാധികം അറിയപ്പെട്ടു. 1808-ൽ മലങ്കരസഭയിൽ വീണ്ടും സന്ദർശനം നടത്തിയ ഡോ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ പുതുക്കിപ്പണിത ഈ ദേവാലയം സന്ദർശിച്ചു. അവിസ്മരണീയമായ ഈ സന്ദർശനത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ജനുവരി 14-ന് തലശ്ശേരിയിൽ നിന്നെഴുതിയ കത്തിൽ കാണുന്നതിപ്രകാരമാണ്. "കേണൽ മെക്കാളെ ഇതുവരെയും എന്നെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് ഞങ്ങൾ ആദ്യം സന്ദർശിച്ചത് തൃശൂരിലെ പ്രസിദ്ധമായ സംസ്കൃത കോളജ് ആണ്. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ പോയത് ഞാൻ മുമ്പ് സന്ദർശിക്കാതിരുന്നതും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജില്ല എന്ന് പരാമർശിക്കാവുന്നതും ആയ ഒരു സ്ഥലത്തേക്കാണ്. ഹൈദരാലി ഈ സ്ഥലത്തെ 'നസ്രാണി ഗൂർ' (നസ്രാണികളുടെ പട്ടണം) എന്ന് വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനനിബിഡവും ഫലഭൂയിഷ്ഠവും സുന്ദരവുമായ ഒരു സ്ഥലമാണിത്. ചതുരാകൃതിയിലുള്ള പട്ടണത്തിന് നാല് പ്രവേശന കവാടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവ ഒരു കുന്നിന്റെ താഴ്‌വാരത്തിൽ പണിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

തെരുവുകളിൽ നിന്ന് തെരുവുകളിലേക്ക് പാറയിൽ പടവുകൾ കൊത്തിയിരുന്നു. നാലു ഭാഗത്തും സമൃദ്ധമായി ഇലകളുള്ള പനകളും മറ്റു മരങ്ങളും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. കുന്നിന്റെ താഴ്വരയുടെ ചുറ്റിലും പുൽമൈതാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പട്ടണം മുഴുവൻ കുന്നുകളും താഴ്വരകളും ആയിരുന്നു. അവിടുത്തെ പുരോഹിതന്മാർക്കും ജനങ്ങൾക്കും എന്നെ നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു. അവർ എനിക്ക് ഊഷ്മളമായ സ്വീകരണമാണ് നൽകിയത്. പ്രധാന ദേവാലയം വരെ എന്നെ അനുഗമിച്ചു. മലങ്കരയിലുള്ള എല്ലാ ദേവാലയങ്ങളുടെയും പേരിൽ ഒരു വലിയ സ്വർണ്ണമെഡൽ ആ പള്ളിക്കു സമ്മാനിക്കുവാനുള്ള എന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ ഗ്രഹിക്കുകയാൽ വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടം അവിടെ സമ്മേളിച്ചിരുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിൽ നസ്രാണികൾ അല്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യനുമില്ല. ഞാൻ കൽക്കട്ട വിടുന്നതിന് മുമ്പ് മിസ്സിസ് ജെ. എനിക്കു നൽകിയ പതക്കമാണ് ഞാൻ ആ ദേവാലയത്തിന് സമ്മാനിച്ചത്. ഒരു സാധാരണ കോളജു മെഡലിന്റെ മൂന്നിരട്ടി വലിപ്പമുള്ള ആ മെഡലിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് യോർദ്ദാൻ നദിയിലെ യേശുവിന്റെ സ്നാനം പ്രൗഢമായി ആലേഖനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മറു ഭാഗത്ത് സ്നാനത്തിനായി ഉപനയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ശിശുവിന്റെ രൂപവും. ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വച്ച് ഭക്ത്യാദരവോടെ ഞാൻ അത് മദ്ബഹായിൽ സമർപ്പിച്ചു. ഈ പട്ടണം കൊച്ചിരാജാവിന്റെ ഭരണാതിർത്തിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. രണ്ടാഴ്ച മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാരുടെ ഈ താവളത്തെ 1789-ൽ ടിപ്പു ആക്രമിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികളെ തൂക്കിക്കൊന്ന വൃക്ഷശിഖരങ്ങൾ അവർ എനിക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു തന്നു."[10]

'മുമ്പ് സന്ദർശിക്കാതിരുന്ന' എന്ന പ്രയോഗത്തിന് സവിശേഷമായ അർത്ഥമുണ്ട്. പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി അന്നേ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു എങ്കിലും 1806-ൽ അത് പുനർനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഘട്ടമാകയാൽ സന്ദർശനയോഗ്യമായിരുന്നില്ല. കുന്നംകുളം ഇടവകയിലെ വിശ്വാസികൾക്ക് അദ്ദേഹം സുപരിചിതനായിരുന്നു എന്ന പ്രസ്താവനയും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. സഭാചർച്ചകൾക്കും ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിനും നിയോഗിക്കപ്പെട്ട സുറിയാനി പണ്ഡിതൻ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ മുഖേനയാണ് ആ പരിചയം സംഭവിച്ചത്. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന കണ്ടനാട് പുരാതന ദേവാലയത്തിനോ തനിക്ക് സമ്മാനിക്കപ്പെട്ട സുറിയാനി ബൈബിളുകൾ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അങ്കമാലിയിലെ പള്ളികൾക്കോ നൽകാത്ത ഒരു മെഡൽ പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിക്ക് സമ്മാനിക്കാനായി അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചുവച്ചു. മലങ്കരയിലുള്ള എല്ലാ പള്ളികൾക്കും വേണ്ടി ആ മെഡൽ അദ്ദേഹം ചാട്ടുകുളങ്ങര ദൈവമാതാവിന്റെ പുതുക്കിപ്പണിത ദേവാലയത്തിന്റെ മദ്ബഹായിൽ സമർപ്പിച്ചു. മലങ്കരയിലെ സർവ്വദേവാലയങ്ങളുടെയും തലപ്പള്ളി എന്ന നിലയിലും

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച ദേവാലയം എന്ന നിലയിലും മലങ്കരസഭയിലെ ഏറ്റവും ബൃഹത്തായ പള്ളി എന്ന നിലയിലും പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര ദേവാലയം ബുക്കാനനിൽ അതുല്യമായ മതിപ്പുളവാക്കി എന്നതാണ് വസ്തുത. വിശ്വാസത്തിന്റെ ചാരിത്ര്യം സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഒട്ടേറെപ്പേർ അവിടെ രക്തസാക്ഷികളായി എന്ന സമാന്തരതകൾ ഇല്ലാത്ത ചരിത്രവും ആ ദേവാലയത്തെ സമ്മാനിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച ഘടകമായി വർത്തിച്ചിരിക്കാം (ഇന്ത്യൻ സഭയുടെ മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകം ആംഗ്ലിക്കൻ ചരിത്രകാരന്മാർ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. തന്മൂലമാകാം ആംഗ്ലിക്കൻ സഭാംഗമായ ബുക്കാനൻ പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയുടെ സെന്റ് തോമസ് പൈതൃകം സൂചിപ്പിക്കാതിരുന്നത്. ടിപ്പുവിന്റെ കാലത്തുപോലും പ്രസിദ്ധമായിരുന്ന സെന്റ് തോമസ് പൈതൃകത്തെപ്പറ്റി അതേ വർഷങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുമത ഗവേഷണവുമായി വന്ന ബുക്കാനൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നത് അവിശ്വസനീയമാണ്. തൊട്ടടുത്ത് ചാവക്കാട് (ഇന്നത്തെ പാലയൂർ) പ്രദേശത്ത് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന മാർ കുറിയാക്കോസ് ദേവാലയത്തിന് ശ്ലൈഹികബന്ധം ഉള്ളതായി അന്ന് പ്രസ്താവമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ആ ദേവാലയം സന്ദർശിക്കുമായിരുന്നു എന്നത് നിർവിവാദമാണ്.).

1808-ലെ ഡോ. ബുക്കാനന്റെ സന്ദർശനത്തോടെ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയും ആർത്താറ്റ് പള്ളിയും (അക്കാലത്ത് ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്) അതിന്റെ ശില്പിയായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനും മലങ്കരസഭയിലെങ്ങും പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചു. ഒരു പള്ളിയെ മാത്രമല്ല മലങ്കരസഭയെ മുഴുവനും പുനർനിർമ്മിക്കുവാനുള്ള ഊർജ്ജം അദ്ദേഹത്തിൽ മലങ്കരസഭ ആദരപൂർവ്വം കണ്ടെത്തി.

3. കണ്ടനാട് പടിയോല

ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്ത് 1794 മേടം 7-ന് റമ്പാന്മാരാക്കപ്പെട്ട മാത്തൻ കത്തനാരും (ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ അനന്തരവൻ) കായംകുളം പീലിപ്പോസ് കത്തനാരും മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്ന നിലയിൽ തെക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധരായിരുന്നു. പകലോമറ്റം കുടുംബാധിപത്യം നിലനിർത്തുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി മാത്തൻ റമ്പാനെ ആറാം മാർത്തോമ്മാ ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയിൽ വെച്ച് 1796 മേടം 24-ന് ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ എന്ന പേരിൽ മെത്രാനാക്കി. നിരണം ഗ്രന്ഥവരി 'ചെറിയ അച്ചൻ' എന്ന് പലപ്പോഴും പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത് ജൂനിയർ മെത്രാനായ ഇദ്ദേഹത്തെയാണ്. പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരിൽ അദ്ദേഹം പല കാര്യങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉള്ള ആളായിരുന്നു. തന്മൂലം ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്ത് ഇദ്ദേഹം തീർത്തും

അണിയറയിലായിരുന്നു. ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങൾ. അവയെ ഇപ്രകാരം സംക്ഷേപിക്കാം.

1. 1653-ലെ കൂനൻകുരിശ് പ്രതിജ്ഞയോട് മലങ്കരസഭ വിശ്വസ്തത പുലർത്തണം.

2. പുരാതനവും പ്രശസ്തവുമായ സുറിയാനി ദേവാലയങ്ങളും കൂടുതൽ ജനങ്ങളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വടക്കൻപ്രദേശങ്ങളെ അവഗണിച്ച് സഭാകേന്ദ്രവും മെത്രാന്റെ ആസ്ഥാനവും പുത്തൻകാവിൽ ക്രമീകരിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല. പാലൂർ, വടക്കൻപറവൂർ, അങ്കമാലി, കുറുപ്പംപടി, കോതമംഗലം, മുളന്തുരുത്തി, പിറവം, കണ്ടനാട്, വടകര തുടങ്ങിയ പ്രാചീന ദേവാലയങ്ങൾക്ക് അർഹമായ പരിഗണന ലഭിക്കുംവിധമായിരിക്കണം മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആസ്ഥാനം ക്രമീകരിക്കപ്പെടേണ്ടത്.

3. വടക്കും തെക്കും തമ്മിൽ ബലപരീക്ഷണമല്ല ബലസമന്വയമാണ് ലക്ഷ്യമാക്കേണ്ടത്.

4. പകലോമറ്റം കുടുംബം എന്ന മേൽവിലാസം മാത്രം വെച്ച് മെത്രാനെ നിയമിക്കുന്നത് അനഭിലഷണീയവും നിഷ്ഫലവും ആയിരിക്കും. അത് ആരോഗ്യകരമായ ഒരു പ്രവണതയല്ല.

ഈ വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങളുമായിട്ടാണ് ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ 1808 ഏപ്രിൽ 7-ന് നിരണത്ത് ചെന്ന് സഭാഭരണം കയ്യേറ്റത്. അദ്ദേഹം ചില ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി.

1. സഭയുടെ ആസ്ഥാനം നിരണത്ത് നിന്ന് കണ്ടനാട്ടേക്ക് ക്രമീകരിച്ചു.

2. തന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കളായി തെക്കു നിന്ന് പീലിപ്പോസ് റമ്പാനെയും വടക്കു നിന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനെയും നിയമിച്ചു.[11]

ജനാധിപത്യവും എപ്പിസ്ക്കോപ്പസിയും സമന്വയിച്ച ഒരു ഭരണശൈലി ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ അവലംബിച്ചത് മൂലം ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർക്ക് അദ്ദേഹത്തെ തിരുത്തുവാനും ചിലപ്പോൾ ശാസിക്കുവാനും ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോട് പരസ്യമായി വിയോജിക്കുവാനും സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചിരുന്നതായി നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിൽ സൂചനകൾ ഉണ്ട്.

ഒരു കാര്യം തീർച്ച: മലങ്കരസഭ അദ്ദേഹത്തിൽ വളരെ പ്രതീക്ഷകൾ അർപ്പിച്ചിരുന്നു. മലങ്കരസഭയ്ക്ക് സ്ഥിരമായ ഒരു വാർഷിക വരുമാനം ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ മൂവായിരം പൂവരാഹൻ സ്ഥിരനിക്ഷേപമായി ബ്രിട്ടീഷ് ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാ കമ്പനിയിൽ ഏല്പിച്ച (1808 ഡിസംബറിൽ) ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ സഭാചരിത്രത്തിൽ അവിസ്മരണീയനായിട്ടുണ്ട്

(പലിശക്കിട്ട ഈ നിക്ഷേപം (വട്ടിപ്പണം) ആണ് പില്ക്കാലങ്ങളിൽ പല വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും കാരണമായത്). സഭയ്ക്കൊരു പൊതുവരുമാനം എന്ന ആശയത്തിന്റെ പ്രോദ്ഘാടകൻ അദ്ദേഹമായിരുന്നു. പകലോമറ്റം കുടുംബാധിപത്യത്തിൽ നിർബന്ധബുദ്ധിയുള്ള ഏതാനുംപേർ പകലോമറ്റം മേൽവിലാസം പിടിച്ചടക്കിയ ഒരു വൈദികനെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്ക് ഒരുക്കിയിരുന്നു. ഏഴാം മാർത്തോമ്മായുടെ ആദർശപരമായ നിലപാടുകൾ അവരെ നിരാശരാക്കി. വിപ്ലവാത്മകമായ നിലപാടുകളും തീരുമാനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ ഹ്രസ്വായുഷ്മാനാക്കിയോ എന്ന് സംശയിക്കണം. ഏതായാലും ചുമതലകൾ ഏറ്റുകഴിഞ്ഞ് പതിനാറ് മാസം കഴിയുമ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം രോഗശയ്യയിലായി. "... മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ബിഷപ്പിന്റെ അനന്തരവൻ മാർത്തോമ്മൻ ബിഷപ്പിന് (ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ) രോഗം പിടിച്ച് പരവശമായപ്പോൾ തന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചിലർ, 'ഇനി കടമറ്റത്ത് തൊമ്മൻ കത്തനാരെ വരുത്തി ഈ സ്ഥാനം കൊടുക്കണ'മെന്ന് ചിന്തിച്ചത് ദീനത്തിൽ കിടക്കുന്ന ബിഷപ്പ് കേട്ടപ്പോൾ അരിശപ്പെടുകയും 'അയാൾ ഈ സ്ഥാനത്തിന് തെരഞ്ഞെടുപ്പാൻ യോഗ്യന'ല്ലെന്ന് കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നാലഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് മെത്രാന് ദീനം കൂടുതലായി ബോധക്കേടായി കിടക്കുമ്പോൾ ചക്കരയകത്തൂട്ട് ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ (അങ്കമാലി) മുതൽപേർ രഹസ്യമായി മേലെഴുതിയ തൊമ്മൻ കത്തനാരെ വരുത്തി: 'ഇനി നമുക്കൊരു വേദത്തലവൻ വേണമല്ലോ. ഇയാളെ ഇപ്പോൾ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ എന്ന് പേർ വിളിക്കാഞ്ഞാൽ പലകൂട്ടം വൈഷമ്യം ഉണ്ട്' എന്ന് പറഞ്ഞതിനെ ആ ശേഖരത്തിലുള്ളവർ അനുസരിക്കുകയും അതിലേക്കു വേണ്ടുന്ന വട്ടംകൂട്ടുന്നതിനെ കണ്ട് കോനാട്ട് മല്പാനും മറ്റ് കത്തങ്ങളും കൂടെ 'ഈ കാര്യം ഒരു പ്രകാരവും ചെയ്തുകൂടാ' എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, സിദ്ധാന്തികളുടെ കൗശലത്താൽ ആളുകൾ വന്ന്, 'അയ്യോ ബിഷപ്പ് മരിപ്പാറായി, വേഗത്തിൽ എല്ലാവരും വരുവിൻ' എന്ന് വ്യസനധൃതിയോടെ പറയുന്ന സ്വരം കേട്ട് മുറിത്തട്ടേൽ നിന്ന് എല്ലാവരും ചമയപ്പുരയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ മുതൽപേർ തൊമ്മൻ കത്തനാരെ മെത്രാന്റെ ചമയങ്ങൾ ഇടുവിച്ച് മെത്രാന്റെ വിരലിൽ കിടന്ന വാഴ്ച മോതിരം ഊരിയെടുത്ത് അയാളുടെ വിരലിന്മേൽ ഇടുവിക്കുകയും പട്ടം കൊടുക്കയും 'സൈത്ത് റൂശ്മാ ചെയ്യാൻ വരട്ടെ' എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് കട്ടിലിന്റെ അരികെ മുട്ടുകുത്തിച്ച് ബിഷപ്പിന്റെ കൈ ചക്കരയകത്തൂട്ട് ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ എടുത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലമേൽ വയ്ക്കുകയും ചിലർ വടിയും മുടിയും സ്ലീബായും കൊടുത്ത് ഏതാനും മൊഴികൾ ചൊല്ലി മാർത്തോമ്മാ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ എന്ന് സ്ഥാനപ്പേർ വിളിക്കുകയും വലതുകൈ മുത്തുവാൻ സംഗതിയാകാതെ ഇടതുകൈ മുത്തി മുട്ടിന്മേൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു.

'എന്തുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം ചെയ്യിക്കുന്നു' എന്ന് പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ മുതൽപേരോട് കൂടിയ ജനങ്ങളിൽ ചിലർ ചോദിച്ചാറെ, 'തന്റെയും മറ്റും ആലോചന കേൾക്കാതെ തന്നിഷ്ടമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു' എന്ന് അത്രേ മറുപടി പറഞ്ഞത്. ബിഷപ്പുമാർ ശുദ്ധമാന കുർബ്ബാന ചൊല്ലുമ്പോൾ, കൂടെ മെത്രാന് സ്ഥാനം കൊടുക്കുകയും വാഴിക്കുന്ന മൊഴികൾ ചൊല്ലി ഈ സ്ഥാനം തികക്കേണ്ടതുമായിരിക്കുമ്പോൾ അതിന് സംഗതി വരാതെ ഇരിക്കുന്ന മുറയിൽ ഈ ആളിന്റെ സ്ഥാനം പുസ്തകവിധിയാൽ ശരിയല്ലാത്തതും അതിനാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടാവുന്നതുമല്ല എന്ന പ്രസ്താവം നീളേ പരക്കുന്നു.'[12]

1809 ജൂലായ് 4-ന് കണ്ടനാട് പള്ളിയിൽ ദിവംഗതനായ ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ, കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു. മാറ്റങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ദാഹിച്ച ജനം ഒരിക്കൽ കൂടി വഞ്ചിതരായി; നിരാശരായി. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ മെത്രാൻ സ്ഥാനസാധുത പകലോമറ്റം കുടുംബ താല്പര്യക്കാർ വൈമനസ്യത്തോടെ അംഗീകരിച്ചുവെങ്കിലും ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തിനും അത് സ്വീകാര്യമായില്ല. ഏഴാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേശകരായി സഭാനേതൃത്വത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്ന കായംകുളം റമ്പാൻ, പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാൻ എന്നിവർ കാര്യങ്ങളെ സമചിത്തതയോടെ വീക്ഷിച്ചു. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ മെത്രാൻ സ്ഥാനപ്രാപ്തി അസാധുവാണെങ്കിലും നേരത്തെ വൈദികനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യ സ്ഥാനം മലങ്കരയിലെയും മറ്റു ശ്ലൈഹികകേന്ദ്രങ്ങളിലെയും ആദിമ പൗരോഹിത്യ സങ്കല്പപ്രകാരം സാധുവാണെന്ന് അവർ കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തി. സൂപ്പർവിഷൻ ചുമതല മാത്രം പുതുതായി ലഭിക്കുന്ന മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിന് അപൂർണ്ണതയുണ്ടെങ്കിലും സഭയുടെ നിയന്ത്രണങ്ങൾക്ക് വിധേയപ്പെടുവാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറാണെങ്കിൽ ഔപചാരികമായ മെത്രാൻസ്ഥാന പ്രാപ്തിയിലെ അപൂർണ്ണതയോട് പൊരുത്തപ്പെടാമെന്ന് അവർ കാര്യങ്ങളെ നിരീക്ഷിച്ചു. അവർ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുമായി തങ്ങളുടെ വീക്ഷണം പങ്കിട്ടു. അനുരഞ്ജന ഫോർമുല സ്വീകാര്യമെന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. തുടർന്ന് സഭയുടെ അതിപ്രാചീന കേന്ദ്രങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ വടക്കൻ സഭാകേന്ദ്രങ്ങളുമായി പുതിയ അനുരഞ്ജന വ്യവസ്ഥകൾ ചർച്ച ചെയ്തു. കായംകുളം റമ്പാൻ തെക്കൻ ഇടവകകളിൽ സഞ്ചരിച്ച് അവിടങ്ങളിലും അനുകൂലാന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു പ്രക്ഷോഭ കാലാവസ്ഥയെ തലോടി ശാന്തമാക്കുന്നതിൽ ഇരുവരും വിജയം വരിച്ചു! പുതിയ മെത്രാന്റെ കൈകളിൽ സഭയുടെ അധ്യാത്മികവും ഭൗതികവുമായ ഭാവി ഇരുളടഞ്ഞതായിരിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയായ സാഹചര്യത്തിൽ ഏഴാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേശകർ ആയി വർത്തിച്ചിരുന്ന കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ്

കത്തനാരും കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും ക്ഷോഭജനകമായ അന്ത രീക്ഷത്തെ വ്യക്തിപ്രശ്നമായി കളങ്കപ്പെടുത്താതെ സഭയുടെ ഭാവി ശോഭനമാക്കുവാനുള്ള ഒരവസരമായി അതിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തു വാൻ പരിപക്വമായ നേതൃത്വം നൽകി. അവരുടെ ദീർഘവീക്ഷണവും സഭാദർശനവും ഏകത്ര സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ ഒരു അനുരഞ്ജന ഫോർമുല രൂപപ്പെട്ടു. അതാണ് 'കണ്ടനാട് പടിയോല.' കണ്ടനാട് പടിയോലയെ പില്ക്കാലത്തെഴുതപ്പെട്ട നിരണം ഗ്രന്ഥവരി ഒരു അവ്യക്ത വാക്യത്തിൽ ഒതുക്കിക്കളഞ്ഞു. പിന്നീട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നവീകരണ ചിന്ത കൾ മിശ്രണം ചെയ്ത് കണ്ടനാട് പടിയോല പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ പ്രസി ദ്ധീകരിച്ചു. ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ കണ്ടെടുത്ത അതിപ്രാചീനമായ ഒരു കൈയെഴുത്തു ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ ശരിയായ പൂർണ്ണരൂപം 1992-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ എന്ന ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ട റുടെ പാഠം പല ഭാഗങ്ങളിലും കൃത്രിമമാണെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.[13] 2002-ൽ ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാചരിത്രവും സംസ്കാരവും എന്ന ബൃഹത്ഗ്രന്ഥത്തിൽ രണ്ട് പാഠങ്ങളും ഒന്നിച്ച് ചേർത്ത് താരതമ്യപഠനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അടുത്തകാലത്ത് ഈ ഗ്രന്ഥ കാരൻ കണ്ടെടുത്ത് വ്യാഖ്യാനമെഴുതിയ 'കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി'യിൽ ശെമവൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കണ്ടനാട് പള്ളിയിലെ രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പകർത്തിയെഴുതിയ 'പടിയോല' കാണുന്നുണ്ട്.[14]

മലങ്കരസഭയുടെ ഇതഃപര്യന്തമുള്ള ചരിത്രത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ആദ്യ ഭരണഘടന എന്ന സ്ഥാനം കണ്ടനാട് പടിയോലയ്ക്കുള്ളതിനാൽ അതിന്റെ മുഖ്യശില്പിയായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാന്റെ ജീവചരി ത്രത്തിൽ നിന്ന് അത് പൂർണ്ണമായും ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

"അദ്ദേഹത്തിന്റെ (ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ) നാല്പതാം ദിവസം പള്ളി ക്കാർ എല്ലാവരും കണ്ടനാട്ട് പള്ളിയിൽ കൂടി. മേൽനടക്കേണ്ടും പള്ളിമ ര്യാദയും ക്രമങ്ങളും യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരുടെ മര്യാദ പോലെ നടക്കുന്നതിന് പടിയോലയും എഴുതിവച്ചു. അതിന്റെ പകർപ്പ്.

(ആദിയും അറുതിയും ഇല്ലാത്ത കാതൽത്വം തിങ്ങപ്പെട്ട ദൈവംതമ്പു രാന്റെ തിരുനാമത്താലെ പട്ടാങ്ങപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തിന്റെ വർദ്ധിപ്പിന് തമ്പു രാന്റെ മനോഗുണത്താലെ നമ്മുടെ പരിഷക്ക് നെറിവിനുടെ നിലയും ഒരുമ്പാടും ഉണ്ടാകുവാൻ നാം അന്ത്യോഖ്യയുടെ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈവാഴ്ചയിൽ ഉള്ള മലങ്കര എടവകയുടെ മാർ തോമ്മാ മെത്രാച്ചന്റെ കീഴ്വഴങ്ങപ്പെട്ട സുറിയാനിക്കാർ അങ്കമാലി മുതൽ

മലങ്കര പള്ളിക്കാർ എല്ലാവരും കണ്ടനാട് പള്ളിയിൽ കൂടി മേൽ നട ക്കേണ്ടും ക്രമങ്ങൾക്കും മര്യാദകൾക്കും നമുക്കുള്ള ബാവാമാർ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു എന്ന പോലെ നടക്കുന്നതിന്) മിശിഹാ പിറന്നിട്ട് 1809-ാം കാലം കൊല്ലം 985-മാണ്ട് ചിങ്ങമാസം 1-ന് എഴുതിവച്ച പടിയോല ആവിത്.[16]

ഒന്നാമത്, ഉണ്ണികൾ പിറന്നാൽ 90 ദിവസിക്കകം മാമ്മൂദീസാ മുക്കു കയും

രണ്ടാമത്, പൈതങ്ങൾ ആകാശങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നതും നന്മനിറഞ്ഞ മറിയവും വിശ്വസിക്കുന്നതും ഞാൻ പിഴയാളിയും പ്രമാണങ്ങളും ചാവു ദോഷങ്ങളും കൂദാശകളും കല്പനകളും മനോഗുണപ്രവൃത്തികളും പഠി ക്കയും

മൂന്നാമത്, കുരിശുമണിനേരത്ത് 11 നന്മനിറഞ്ഞ മറിയവും ഒരു ആകാ ശങ്ങളിലിരിക്കുന്നതും ചൊല്ലുകയും കൗമ്മാപ്പടി നമസ്ക്കാരം പഠിച്ച് വീണ്ടും ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടി അന്തിയിലും മയ്യലിലും നമസ്കരി ക്കയും

നാലാമത്, ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും എല്ലാവരും പള്ളി യിൽ വന്ന് കുർബ്ബാന കാണുകയും ദൂരപ്പെട്ടവർ വീടുക്ക് ഒരുത്തൻ എങ്കിലും വന്ന് കുർബ്ബാന കാണുകയും

അഞ്ചാമത്, കല്പിക്കപ്പെട്ട നോമ്പുകൾ അഞ്ചും നോൽക്കുകയും ഇരു പത്തിഅഞ്ച് നോമ്പിലും അമ്പത് നോമ്പിലും കുമ്പസാരിച്ച് കുർബ്ബാന കൊള്ളുകയും രോഗപ്പെട്ടവർ നോമ്പ് നോൽക്കുന്നതിന് വശമില്ല എന്ന് വികാരിയ്ക്കും ദേശത്ത്പട്ടക്കാർക്കും ബോധ്യം വന്നാൽ അനുവാദം പോലെ വാങ്ങിക്കൊൾകയും

ആറാമത്, പെണ്ണുങ്ങളെ പതിനാല് വയസ്സിനകം കെട്ടിക്കയും പെണ്ണു കെട്ടുന്നതിന്റെ തലേ ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ വന്ന് നമസ്കാരങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ച് കുമ്പസാരിപ്പിക്കയും തലേ ഞായറാഴ്ച തന്നെ വിളിച്ചുചൊ ല്ലുകയും പെണ്ണുകെട്ടുന്നതിന് തെക്കേ ദിക്കിൽ ചെറുക്കന് ഒരു കുരിശും മൂന്ന് മൊടുകും (?) പെണ്ണിന് കാതിലയും തളയും മൂന്ന് കൂട്ടം കാശും ഒറ്റഴയും രണ്ട് കഴുത്ത്കൊന്തയും വടക്കേദിക്കിൽ ചെറുക്കന് ഒരു കുരിശും ഏഴ് മൊടുകും (?) അരഞ്ഞാണവും നെറ്റിപ്പട്ടവും പെണ്ണിന് കാതിലയും തളയും കൈക്കറയും (?) തോൾവളയും നെറ്റിപ്പട്ടവും കഴു ത്തിൽ ഏഴുരു പൊന്നും ഇടുകയും പെണ്ണുകെട്ടിന് കരേറിയാൽ ഞായ റാഴ്ച ഒരു നേരത്തെ വിരുന്ന് കൊടുക്കയും കുടിവച്ചാൽ ഒരു നേരത്തെ വിരുന്ന് കൊടുക്കയും കുർബ്ബാനയ്ക്ക് മുമ്പ് പള്ളിയിൽ പെണ്ണുകെട്ടു കാർ വരികയും കുമ്പസാരിച്ച് കെട്ടിപ്പാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മുമ്പും പിറകും

തർക്കിക്കുന്ന കാര്യം മര്യാദ അല്ലായ്ക കൊണ്ട് കൂദാശകൾക്കും തമ്പുരാന്റെ മനോഗുണങ്ങൾക്കും ഭേദം ഇല്ലാത്തതാകക്കൊണ്ട് വയസ്സ് മൂപ്പ് പോലെ നിർത്തി കെട്ടിച്ചു കൊൾകയും പിറ്റേ ഞായറാഴ്ചയ്ക്കകം കുടി വയ്ക്കയും വിരുന്നുകൂടാതെ തിരണ്ടുകുളിയും പുളികുടിക്കയും കഴിച്ചു കൊൾകയും വാവൂസായും വാഴ്ചക്ക് ഓണപ്പുടവയും കൊടുക്കയും വേണം.

ഏഴാമത്, പട്ടക്കാർ രണ്ടുനേരവും കൂടി നമസ്കരിച്ച് പള്ളിയിൽ പാർക്കുകയും മദ്യപാനം ചെയ്യാതെയും നാലു പേർ കൂടുന്ന ഗുണദോഷങ്ങൾക്ക് മാപ്പിളമാർ മദ്യപാനം ചെയ്യാതെയും രണ്ടു പട്ടക്കാർ (ഉള്ള) പള്ളികളിൽ ഞായറാഴ്ചകൾക്കും പെരുന്നാളുകൾക്കും കാലത്തും ഉച്ച നേരത്തും കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയും പള്ളികളിൽ പട്ടക്കാർക്ക് പസാരം കൊടുക്കുകയും

എട്ടാമത്, തെക്കും വടക്കും രണ്ടു പഠിത്തവീട്ടിൽ ഓരോ മല്പാന്മാർ ഇരുന്ന് പൈതങ്ങളെയും ശെമ്മാശന്മാരെയും പഠിപ്പിക്കുകയും പള്ളികളിൽ നിന്ന് വരിയിട്ടെടുത്ത് അവർക്ക് വേണ്ടുന്നത് ആണ്ടുതോറും കൊടുക്കുകയും പട്ടക്കാർ പള്ളിക്കടുത്ത ക്രമങ്ങൾ ഒക്കെയും തഴക്കി കുറവ് തീർത്ത് മല്പാന്മാരുടെ എഴുത്ത് യജമാനസ്ഥാനത്ത് കൊണ്ടുവന്ന് കൊടുത്ത് കൂദാശപ്രവൃത്തികൾക്ക് അനുവാദം വാങ്ങിച്ചുകൊൾകയും

ഒമ്പതാമത്, പള്ളിമര്യാദകൾ നടത്തേണ്ടതിന് ആണ്ടുതക്സാ ക്രമപ്പെടുത്തിയ പുസ്തകം പള്ളിക്കാര്യത്തിൽ നിന്ന് വാങ്ങിച്ചുകൊൾകയും

പത്താമത്, എല്ലാ പള്ളികളിലും തിര (ശ്ശീല) തു (റ) ക്കുകയും പതിനാറ് പേരെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവരുടെ പേർക്ക് കു (മു) റി എഴുതി നടയിൽ വച്ച് അതിൽ നിന്ന് നാലു കുറി എടുത്ത് വരുന്ന ആൾ ഒരു വത്സരം കൈസ്ഥാനം നടന്ന് പതിവിൻപടി ചെലവിട്ട് ശേഷമുള്ളതിന് യോഗത്തെ ബോധിപ്പിച്ച് ചിലവർത്ത് ആണ്ട് തികയുമ്പോൾ വികാരിയെയും യോഗത്തെയും ബോധിപ്പിച്ച് മുതൽ ചെലവിന്റെ കണക്ക് എഴുതിത്തീർത്ത് ഇരിപ്പുള്ള പണവും കെട്ടി വപ്പിച്ച് കൈസ്ഥാനവും മാറ്റി വീണ്ടും കുറിയിട്ട് എടുത്ത് വരുന്ന ആളിന്റെ പറ്റിൽ പണവും മുണ്ടുമുറിയും പെട്ടി പ്രമാണവും ശേഷമുള്ള മുതൽകാര്യങ്ങളും ഏല്പിച്ച് മേമ്പൂട്ടിൽ വെച്ച് യജമാന (സ്ഥാന) ത്തെ ആളായിട്ട് എടവകപട്ടക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ നിശ്ചയിച്ചതിൽ രണ്ടു പേരും തിരട്ടും പടിയോലയും കണക്കും അതിനോടുകൂടെ വെച്ച് മൂന്ന് പൂട്ടും പൂട്ടി സൂക്ഷിച്ചുകൊൾകയും ആവക പൂട്ടിൽ നിന്നും എടുത്ത് ചെലവാക്കേണ്ടും നാളിൽ യജമാനസ്ഥാനത്തെയും വികാരിയെയും യോഗത്തെയും ബോധിപ്പിച്ച് ചെലവിട്ടു കൊൾക.

പതിനൊന്നാമത്, പതിനാറ്പേർ പ്രാപ്തിയുള്ളവരായി ഇല്ലാത്ത പള്ളികളിൽ നാലു പേരായിട്ടെങ്കിലും എഴുതിവച്ച് നടത്തിക്കൊൾകയും കൈസ്ഥാനച്ചീട്ടിൽ ഉൾപ്പെട്ട ആളുകളെ വികാരിയും എടവകപട്ടക്കാരും കൂടെ നിരൂപിച്ച് യോഗക്കുറി എഴുതുകയും യോഗക്കാര്യം വിചാരിച്ച് കൊള്ളുകയും

പന്ത്രണ്ടാമത്: നമസ്കാരവും കുർബ്ബാനയും മാമ്മൂദീസായും പെൺകെട്ടും യൽദയും ദനഹായും ഓശാനയും ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും പെന്തിക്കോസ്തിയും യാക്കോബായക്കാരായ സുറിയാനിക്കാരുടെ ക്രമത്തിൽ നടന്നുകൊൾകയും

ഈ എഴുതിവെച്ച ക്രമങ്ങൾ ഒന്നിനും ഭേദം വരുത്താതെ നടന്നുകൊള്ളുമാറും ആയതിന് ഭേദം വരുത്തി നടക്കുന്നു എങ്കിൽ പള്ളിക്ക് പുറത്ത് നിന്ന് കല്പിച്ച് ചെയ്യുന്ന ശിക്ഷയും അനുസരിച്ച് കല്പിക്കും വണ്ണം പ്രായശ്ചിത്തവും ചെയ്തു വീണ്ടും ഈ എഴുതിവച്ചതിൻവണ്ണം നടന്നുകൊള്ളുമാറും സമ്മതിച്ച് ഈ പടിയോല എഴുതിവച്ച് അങ്കമാലി പള്ളി മുതൽപേർ ശേഷം അമ്പത്തിനാല് പള്ളിക്കാരും കൂടി എഴുതിവച്ച പടിയോല.

ഇതിന്മണ്ണം പടിയോലയും എഴുതിവെച്ച് മെത്രാനെ മോതിരവും ഇടുവിച്ച് ഐമോസ്യമായി കുന്നംകുളങ്ങര പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് (ഇട്ടൂപ്പ്) കശ്ശീശായ്ക്ക് റമ്പസുഖം കൊടുത്ത് പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും (കായംകുളം) ഇവർ രണ്ടു പേരും മെത്രാന്റെ അടുക്കൽ പാർക്കത്തക്കണ്ണവും പറഞ്ഞ് വച്ച് ഐമോസ്യമായി പിരിയുകയും ചെയ്തു.[17]

കണ്ടനാട് പടിയോലയെ മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണഘടന എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചാൽ പോരാ, ഇന്ത്യൻ സഭയുടെ കാനോൻ എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടത്. മാമ്മൂദീസായുടെ പ്രായം, വിവാഹ സമ്പ്രദായത്തിലെ സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവും സാമുദായികവുമായ ആചാരങ്ങൾ, ആഭരണങ്ങൾ, തത്സംബന്ധമായി ദേവാലയത്തിലേക്ക് നൽകേണ്ടുന്ന ഭോഗങ്ങൾ, ദേവാലയനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, വൈദികരുടെ പ്രത്യേക ചുമതലകൾ, സഭയിലെ നോമ്പുകൾ, നോമ്പിന്റെ ആചരണശൈലികൾ, വീട്ടിലും ദേവാലയത്തിലും നടക്കേണ്ടുന്ന നമസ്ക്കാരങ്ങളുടെയും മറ്റ് ആരാധനകളുടെയും മുറകൾ, ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും ഉള്ള പ്രത്യേക ആരാധനകൾ, അവൈദികരുടെയും വൈദികരുടെയും മതേതരവും മതപരവുമായ വിദ്യാഭ്യാസവും വൈദിക പരിശീലനവും, ഇടവകയുടെ ഭരണം, അതിൽ വൈദികന്റെയും മെത്രാന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും പങ്കാളിത്തം, മല്പാന്മാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും പ്രത്യേക സ്ഥാനങ്ങൾ, സഭയിലെ പെരുന്നാളുകളും ആരാധനക്രമങ്ങളും, പടിയോലയുടെ

അലംഘനീയത തുടങ്ങി ഒട്ടുവളരെ വിഷയങ്ങൾ കണ്ടനാട് പടിയോല ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. 1809-ന് മുമ്പ് ഏതെങ്കിലും ലോകസഭകളിൽ ഇത്രയും സർവ്വതലസ്പർശിയായ ഒരു നിയമസംവിധാനം രൂപപ്പെട്ടതായി അറിവില്ല.

സഭയിൽ ഉടലെടുത്ത ഒരു കലാപാന്തരീക്ഷത്തെ ക്രിയാത്മകമായ പദ്ധതികളിലൂടെ സഭാപുരോഗതിയുടെ വ്യവസ്ഥകളാക്കി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അതിന് നേതൃത്വം നൽകിയ പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാനും കായംകുളം റമ്പാനും വിജയിച്ചു എന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. ഭരണപരമായ മേലന്വേഷണത്തിന് മാത്രം രൂപംകൊണ്ട മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിൽ സംഭവിച്ച ന്യൂനതകൾ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ പൗരോഹിത്യ നൽവരത്തെ കളങ്കപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്ന തിരിച്ചറിവ് രണ്ടു പേർക്കും വേണ്ടത്ര ഉണ്ടായിരുന്നു.

അക്കൊല്ലം, 1809 ചിങ്ങം 15-ന് പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ വച്ച് ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ കണ്ടനാട്ട് സുന്നഹദോസിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെയും തീരുമാനത്തെയും തുടർന്ന് റമ്പാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. റമ്പാന്റെ അനന്തരവൻ അന്ന് ആദ്യപട്ടമേറ്റതായി നിരണം ഗ്രന്ഥവരി സാക്ഷിക്കുന്നു (ഇദ്ദേഹമാണ് പള്ളിയുടെ വടക്കേ വരാന്തയിൽ കബറടങ്ങിയ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ).

താൻ സ്ഥാനമേറ്റ അകാനോനിക രീതിയെപ്പറ്റി ഉയർന്ന തർക്കങ്ങൾ കണ്ടനാട് വ്യവസ്ഥകളെ തുടർന്ന് അസ്തമിച്ചതായി കണ്ട എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ പടിയോലയിലെ അക്ഷരവും ആത്മാവും ഒരു പോലെ അവഗണിച്ചത് ഏവരെയും ആശങ്കയിലാക്കി. മെത്രാന്റെ ഏകനായകശക്തിയുടെ അഴിഞ്ഞാട്ടം സഭ നിസ്സഹായതയോടെ നോക്കിക്കണ്ടു. 1811 വരെ കാര്യങ്ങൾ വലിയ കുഴപ്പം കൂടാതെ നീങ്ങി. വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ കണ്ടനാട് പടിയോലയിലെ തീരുമാനപ്രകാരം പഠിത്തവീട് പണിയുവാൻ ഉപയോഗിക്കണമെന്ന റമ്പാന്മാരുടെ ഉപദേശം മെത്രാൻ ലംഘിച്ചതോടെ പടിയോലയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ താൻ മാനിക്കുന്നില്ലെന്ന് എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ വ്യക്തമാക്കി. ഇതോടെ റമ്പാന്മാർ രണ്ടുപേരും ചേർന്ന് എട്ടാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കെതിരായി ആദ്യം മെക്കാളിയുടെ അടുക്കലും പിന്നീട് മൺറോയുടെ അടുക്കലും പരാതി സമർപ്പിച്ചു. 1809 ധനു 1-ന് എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ ഒപ്പിട്ട് കേണൽ മെക്കാളിയുടെ പക്കൽ നിന്നും വാങ്ങിച്ച വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ 240 വരാഹൻ റമ്പാന്മാരുടെ ഉപദേശപ്രകാരവും കണ്ടനാട് പടിയോലയിലെ വ്യവസ്ഥപ്രകാരവും പഠിത്തവീടിന്റെ നിർമ്മാണത്തിന് വിനിയോഗിക്കാതെ മെത്രാൻ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം ചെയ്തതിനോട് പൊരുത്തപ്പെടുവാൻ മലങ്കരസഭ തയ്യാറായിരുന്നില്ല.

“ഈ തർക്കങ്ങളും വിസ്താരങ്ങളും നടക്കുമ്പോൾ പരാമർശിക്കേണ്ടുന്ന രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ സംഭവിച്ചു.

1. ഡോ. ബുക്കാനൻ ബോംബെയിലേക്ക് അച്ചടിപ്പിക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോയിരുന്ന നാലു സുവിശേഷങ്ങളുടെ മലയാള വിവർത്തനം കൊറിയർ പ്രസ്സിൽ അച്ചടിപ്പിച്ച് ബുക്കാനൻ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന് അയച്ചുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം അത് എല്ലാ പള്ളികളിലും വിതരണം ചെയ്തു.

2. 1811 തുലാം 28-ന് കായംകുളം റമ്പാൻ നിര്യാതനായി. അടൂർ കണ്ണങ്കോട്ട് പള്ളിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു.

ബൈബിൾ വിവർത്തനം, ബുക്കാനനുമായുള്ള ചർച്ചകൾ, ഏഴും എട്ടും മാർത്തോമ്മാമാരുടെ ഉപദേശകസംഘം, മല്പാൻ പാഠശാലകളിലെ അധ്യാപനം, കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ രൂപകല്പന എന്നിങ്ങനെ നിരവധി കാര്യങ്ങളിൽ തന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായി വർത്തിച്ച റമ്പാന്റെ നിര്യാണം പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാനെ വികാരാധീനനാക്കി. ആ വികാരപാരവശ്യം കൂക്കോയ രാഗത്തിലുള്ള ഒരു വിലാപ കവിതയായി അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ചു. ഒരുപക്ഷേ കേരളത്തിലുണ്ടായ ആദ്യത്തെ വിലാപകാവ്യം ഇതായിരിക്കാം (സുറിയാനിയിൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഈ വിലാപകാവ്യത്തിന്റെ വിവർത്തനം അനുബന്ധത്തിൽ കാണുക).

എട്ടാം മാർത്തോമ്മായെപ്പറ്റിയുള്ള തർക്കങ്ങളും പരാതികളും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കേ 55 പള്ളികളുടെ പ്രതിനിധികളെ സായിപ്പ് വിളിച്ചു വരുത്തി മെത്രാന്റെ അനുകൂലികളെയും റമ്പാന്റെ അനുകൂലികളെയും കുരിശും ഏവൻഗേലിയോലും പിടിച്ച് സത്യം ചെയ്യിച്ച് വിസ്താരം നടന്നു. “ഈ വിസ്താരത്തിലും മറ്റും മെത്രാന് അധികം അനുകൂലമായി ഒന്നും തെളിവില്ലാതെ മെത്രാൻ കടമറ്റത്ത് ദത്ത് വച്ച തറവാട്ടിൽ നിന്നുള്ള ആൾ എന്നും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാരുടെ മുതലിനും സ്ഥാനത്തിനും അവകാശി അല്ലെന്നും നടത്തിവരുന്ന മര്യാദകളിലും ഭേദങ്ങളായി കാണുന്നു എന്നും അതിനാൽ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനക്കടലാസ് വെപ്പിച്ച് ഇനി അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്നും ഒരു മേല്പട്ടക്കാരൻ വരുന്നതുവരെ ഈ മെത്രാൻ മേല്പട്ടത്വത്തിനുടെ ക്രിയകൾ ഒന്നും നടത്തിക്കൂടെന്നും .... നിശ്ചയിച്ചശേഷം കണ്ടനാട്, കടമറ്റം, അങ്കമാലി, മാമ്മലശ്ശേരി, ചെങ്ങന്നൂർ, കോലഞ്ചേരി ഈ ആറ് പള്ളികൾ ഒഴികെ ശേഷം എല്ലാവരും പോകുന്നതിന് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ മെത്രാനോട് സ്ഥാനക്കടലാസും മെത്രാന്മാരുടെ മുതല് വിവരണത്തിന്റെ കണക്കും എടുപ്പിച്ച് കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ഉത്തരവും കൊടുത്ത് ഹജൂർ ശിപായികളെ അയച്ചു. അവർ നിരണത്ത് വന്ന് ഉത്തരവ് കാണിച്ചാറെ സ്ഥാനക്കടലാസ് മുതലായത് കൊടുക്കായ്കയാൽ അവർ മെത്രാന്റെ മുറി പൂട്ടി മുദ്ര വച്ച് പോയി.”[18]

ഇത് സത്യത്തിൽ പകലോമറ്റം മെത്രാൻഭരണത്തിന്റെ അസ്തമയം ആയിരുന്നു.

4. കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി

കായംകുളം റമ്പാൻ നിര്യാതനായതോടെ പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാൻ നില പാടുകളിൽ നിന്ന് ക്രമേണ പിന്മാറുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ച എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ തെറ്റി. വർദ്ധിതവീര്യനായി ആദ്ദേഹം കർമ്മ പദ്ധതികളുമായി മുന്നേറി. സഭയുടെ പരമാധികാരിയായ മെത്രാനെതിരെയുള്ള ഈ ധാർമ്മിക പോരാട്ടത്തിൽ ദൈവാശ്രയം മാത്രമേ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന് കൈമുതലായി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. "…. സുറിയാനി ശെമ്മാശന്മാരുടെ വൈദികവിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം ഒരു സ്ഥാപനം നിർമ്മിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് വടക്കുള്ള അനേകം ഇടവകകളിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു. തച്ചുശാസ്ത്രത്തിൽ അസാമാന്യ നൈപുണ്യം സമ്പാദിച്ചിരുന്ന റമ്പാൻ തൽസ്ഥാപനത്തിന് ഒരു പ്ലാനും കണക്കുകളും മുൻ കൂട്ടിത്തന്നെ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ മാർത്തോമ്മാ എട്ടാമൻ ഇതിന് അനുകൂലി ആയിരുന്നു എങ്കിലും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെന്റ് ഖജനാവിൽ നിന്ന് വരേണ്ടതായിരുന്ന വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിന് ഉപയോഗിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചത് മുതൽ ഈ മഹത്തായ ഉദ്യമത്തെ അദ്ദേഹം

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി

സഹായിക്കാതെയിരുന്നു. റമ്പാനും മാർത്തോമ്മായും ആയി ഉണ്ടായ അഭിപ്രായ ഭിന്നതയുടെ പ്രധാന ഹേതുക്കളിൽ ഒന്ന് ഇത് തന്നെ ആയിരുന്നു.'[19]

ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് വീണ്ടും എഴുതുന്നു. "... ഗവൺമെന്റിൽ പണം നിക്ഷേപിച്ച അവസരത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിൻപ്രകാരം വൈദികവിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം ഒരു സെമിനാരി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ പ്രദർശിപ്പിച്ച അജാഗ്രത, അദ്ദേഹവും റമ്പാനും തമ്മിലുള്ള ഭിന്നതയെ കുറെക്കൂടി വർദ്ധിപ്പിച്ചു."[20] വാർദ്ധക്യത്തിലെത്തിയ തനിക്ക് ഏറെ സമയം അവശേഷിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഗ്രഹിച്ച റമ്പാൻ സമയം ഒട്ടും പാഴാക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലല്ലായിരുന്നു. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ എഴുതുന്നു: "സായിപ്പ് ഒരുമിച്ച് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനും മറ്റ് രണ്ടു നാലുപേരും കൂടെ പോയിരുന്നു. സമയം കണ്ട് സായിപ്പ് അവർകളോട് മെത്രാന്റെ വിവരത്തെക്കുറിച്ചും പള്ളിമര്യാദകൾ നടത്തേണ്ടതിന് കത്തങ്ങളിൽ നല്ല ശീലമുള്ളവർ ചുരുക്കവും ഒരു തക്സാപുസ്തകം എല്ലാ പള്ളികളിലും ഇല്ലായ്കയാൽ ശീലമുള്ളവരെക്കൊണ്ട് എഴുതിച്ച് കൊടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യവും ആകുന്നു എന്നും ഈ വകയ്ക്ക് ഏതാനും മുതലും അനുവാദവും ഉണ്ടായാൽ താൻ ഉത്സാഹിച്ച് പണി വേഗത്തിൽ തീർത്ത് അവിടെ പാർത്ത് പഠിത്തം നടത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും മറ്റും വഴിപോലെ ബോധിപ്പിച്ചും പഠിത്തവീട് എന്നു പറയുന്ന സിമ്മനാരിയുടെ ഒരു പടം വരച്ച് കാണിച്ചും"[21] റമ്പാൻ ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള താത്പര്യം പ്രകടമാക്കി.

മെത്രാനും റമ്പാനും തമ്മിലുള്ള ശീതസമരം ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാനെതിരായി എട്ടാം മാർത്തോമ്മായും റസിഡണ്ടിന്റെ പക്കൽ പരാതി നൽകി. "ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ കുന്നംകുളങ്ങര പള്ളിയിലെ നടവരവ് എടുത്തു ചെലവിടുകയും മെത്രാനെ കണക്ക് കേൾപ്പിക്കാതെയും .... വിളിച്ചാൽ വരാതെയും ....." അങ്ങനെ പോകുന്നു ആരോപണങ്ങൾ.

എല്ലാ പള്ളികളുടെയും പ്രതിപുരുഷന്മാർ കൊല്ലത്ത് വന്ന് തന്നെ കാണണമെന്ന് റസിഡണ്ട് നോട്ടീസ് അയയ്ക്കുകയും മെത്രാന്റെ അധികാരപത്രങ്ങളും സ്വത്തുക്കളും കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. .... റെസിഡണ്ട് മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം വ്യർത്ഥമാണെന്ന് വിധിക്കുകയും .... മെത്രാൻ സ്ഥാനോചിത ഭരണം നടത്താൻ പാടില്ലെന്ന് നിരോധിക്കുകയും റസിഡൻസി ഖജനാവിൽ നിന്ന് വരേണ്ടിയിരുന്ന പലിശ കൊടുക്കുകയില്ലെന്ന് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു." ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ തുടർന്നെഴുതുന്നു:

"... പഠിത്തവീട് തീർത്ത് പഠിത്തം നടക്കായ്കയാൽ സുറിയാനിക്കാർ

ക്കുള്ള ഞെരുക്കവും ബുദ്ധിമുട്ടും മെത്രാൻ ഇടപെട്ട വഴക്കിന്റെ സ്വഭാവവും സായിപ്പ് അവർകൾക്ക് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാകയാൽ, സുറിയാനിക്കാർക്ക് പൊതുവിൽ ഉപകാരത്തിനുവേണ്ടി ഒരു പഠിത്തവീട് പണിയിക്കുന്നതിന് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ ഭരമേൽപ്പിച്ചു. പണിവകയ്ക്ക് 1809-ാം ആണ്ടു മുതൽ 1813-ാം ആണ്ടുവരെ നാലാണ്ടത്തെ വട്ടിപ്പണം കൂടിയിരുന്ന വരാഹൻ 960-ന് തല രൂപാ 3360 ഉം കണ്ടനാട്, മുളന്തുരുത്തി, നടമേൽ, കരിങ്ങാശ്ര, ചാട്ടുകുളങ്ങര ഈ പള്ളിക്കാരോടും പാലാ കൊച്ചിട്ടൻ ഇട്ടിമാത്തു തരകൻ ഇവരോടും പറ്റുശീട്ട് എഴുതി വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ട് രൂപാ 3360 ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ ഏല്പിച്ചു."[22]

തെക്കും വടക്കും രണ്ട് പഠിത്തവീടുകൾ എന്ന കണ്ടനാട് നിശ്ചയം രണ്ടു കാരണങ്ങളാൽ അപ്രായോഗികമായി.

1. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ കടുത്ത പ്രതിഷേധം.
2. കായംകുളം റമ്പാന്റെ മരണം.

നിരണത്തും കണ്ടനാടുമായി രണ്ടു പഠിത്തവീടുകൾ എന്ന ആശയം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ റമ്പാൻ നിർബന്ധിതനായി. ഇക്കാര്യത്തിൽ ചെറുവിരൽ പോലും അനക്കുവാൻ തയ്യാറാകാതെയിരുന്ന മെത്രാന്റെ നിസ്സഹകരണമായിരുന്നു പ്രധാന കാരണം. മെത്രാന്റെ സഹകരണം കൂടാതെ രണ്ടു പഠിത്തവീടുകൾക്കാവശ്യമായ വിഭവങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക എന്നത് അചിന്ത്യമായിരുന്നു. തെക്കുഭാഗത്തെ പഠിത്തവീടിന്റെ ചുമതല ഏല്പിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ച റമ്പാൻ 1811-ൽ തുലാം 28-ന് നിര്യാതനായതോടെ മറ്റൊരാളെ കണ്ടെത്താനാവാതെ വന്നത് മറ്റൊരു കാരണമായി. വിശ്വസ്തനും പ്രാപ്തനും ആയി മറ്റൊരാളെ ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ കണ്ടെത്താനായില്ല. തന്മൂലം മലങ്കരസഭയുടെ മധ്യഭാഗത്ത് - കോട്ടയത്ത് - ഒരു പഠിത്തവീട് മതി എന്ന് റമ്പാൻ നിശ്ചയിക്കുകയായിരുന്നു. പഠിത്തവീട് കുന്നംകുളത്ത് പണിയുവാൻ സ്വന്തം നാട്ടുകാരുടെ സമ്മർദ്ദം ഉണ്ടായി. തലപ്പള്ളി രാജാക്കന്മാരുടെ സഹായവാഗ്ദാനങ്ങളും ഇക്കാര്യത്തിൽ ലഭ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ റമ്പാൻ സഭാതാല്പര്യത്തിന് ഉയർന്ന പരിഗണന നൽകിയതു മൂലം ആ ആശയം ഉപേക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. ഗണനീയമായ പള്ളികൾ ഒന്നും തന്നെ അക്കാലത്ത് കോട്ടയം പ്രദേശത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാലും കൊല്ലം മുതൽ കുന്നംകുളം വരെ തെക്കുവടക്കായി വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന മലങ്കരയുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ ഹൃദയഭാഗം എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം കോട്ടയത്തിന് പ്രഥമ പരിഗണന നൽകുകയായിരുന്നു. പഠിത്തവീടിന് കോട്ടയത്ത് ആവശ്യമായ സ്ഥലം ലഭിച്ചേക്കുമെന്ന് കേണൽ മൺറോ അറിയിച്ചതോടെ തന്റെ ഇംഗിതത്തിന് ദൈവനടത്തിപ്പ് ഉള്ളതായി റമ്പാന് ബോധ്യമായി.

അചിരേണ മലങ്കരസഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ തിരുവിതാംകൂർ റാണിയ്ക്കു സ്ഥലം അനുവദിക്കുവാൻ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. കൊച്ചി രാജാവിന്റെ പ്രജയായ അപേക്ഷകന് ഭൂമി നൽകരുതെന്ന് പകലോമറ്റം പ്രഭൃതികൾ സ്വന്തം നാടായ തിരുവിതാംകൂർ റാണിയെ സ്നേഹപൂർവ്വം വിലക്കിയിരുന്നു. തിന്നുകയുമില്ല, തീറ്റിക്കുകയുമില്ല എന്ന എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ നിഷ്ക്രിയത്വത്തെപ്പറ്റി റസിഡണ്ടിൽ നിന്നും വേണ്ടത്ര ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന റാണി ഇക്കാര്യത്തിൽ കേണൽ മൺറോയുടെ ശുപാർശയെ കൂടുതൽ വിലമതിച്ചു. തന്റെ നാടിന്റെ ഭാവി ശ്രേയസ്സിന്റെ അടിത്തറ പാകുന്ന അതിമഹത്തായ സംരംഭത്തിലാണ് താൻ ഏർപ്പെടുന്നതെന്ന് അന്നൊരു പക്ഷേ തിരുവിതാംകൂർ റാണി പോലും ഓർത്തിരിക്കുകയില്ല.

എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ അപ്പോഴും തനിക്കാവുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് റമ്പാന്റെ പരാതികളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിയാത്മക പദ്ധതികളിൽ നിഷ്ക്രിയനായും സഭാകാര്യങ്ങളിൽ വിമുഖനായും കഴിഞ്ഞു വന്ന അദ്ദേഹം സഭാരംഗത്ത് അസ്തമിക്കുകയായിരുന്നു. ആ അസ്തമയമാകട്ടെ പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ചയുടെ തന്നെ അസ്തമയമായി മാറി എന്ന് സഭാചരിത്രം തെളിയിച്ചു. ആത്തുങ്കൽ ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ കുറുപ്പംപടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്:

"…. പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട കുറവിലങ്ങാട്ടുള്ള അർക്കദിയാക്കോന്റെ കുടുംബം അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ മുതൽ മുഴുവനായി പഴയകൂറിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നത് കൊണ്ടും ആ വഴിയുള്ള മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്മാരുടെ ബന്ധുക്കൾ പറങ്കി ശീശ്മയിൽപെട്ടിരുന്നതിനാലും പകലോമറ്റം തറവാട്ടിൽപെട്ടവരെ മെത്രാന്മാരായി വാഴിച്ചാൽ പറങ്കി ശീശ്മയിലേയ്ക്ക് അവർ ജനങ്ങളെ വഴിനടത്തുമെന്ന് വിചാരിച്ചും താവഴിയായി ഒരു കുടുംബത്തിൽ തന്നെ മെത്രാൻ ആയിരിക്കുന്നത് ശരിയല്ലാത്തതിനാലും എട്ടും ഒമ്പതും മാർത്തോമ്മാമാർ പകലോമറ്റം തറവാട്ടിൽപെടാതെ പെൺവഴിക്ക് ആയിരുന്നതിനാലും പകലോമറ്റം തറവാടിനെ മുഴുവനായി മലങ്കരസഭ ഉപേക്ഷിച്ചു.[23]

പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന്റെ അപേക്ഷ വൈദികസെമിനാരിക്ക് മാത്രമായിട്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് ഇത്തരുണത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രം കൂടെയാവാൻ ആ സ്ഥാപനം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പൊൻപ്രഭ ഏറ്റ് ഭാരതമാകെ നവോന്മേഷത്തിലേക്ക് കുതിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. മെക്കാളെയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ ഫലമായി ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം

സിദ്ധിച്ചവർക്ക് സർക്കാർ ജോലികളിൽ സാധ്യത വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ശാസ്ത്രവും ഇതര വിജ്ഞാനമേഖലകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിന് ഇംഗ്ലീഷിനെപ്പോലെ പ്രയോജനകരമായ മറ്റൊരു ഭാഷ അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ പഠനം ആരംഭിച്ച ബംഗാൾ പുതിയ ഭാഷാ സംസ്കാരത്തിന്റെ കൈത്താങ്ങലോടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നതായി ഏവർക്കും അനുഭവപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യൻ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവാചകനായ രാജാറാം മോഹൻ റോയ് പോലും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച് വന്നിരുന്നു.

ആ സാഹചര്യത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാപഠനത്തിന് സൗകര്യമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് തിരുവിതാംകൂർ റാണി ആഗ്രഹിച്ചത് തികച്ചും സ്വാഭാവികമായിരുന്നു. പോരാത്തതിന് അക്കാലത്തെ റാണിയുടെ ഉപദേഷ്ടാവിന്റെ സ്ഥാനം കൂടെ അലങ്കരിച്ചിരുന്ന റസിഡണ്ട് മൺറോ ഇക്കാര്യത്തിൽ റാണിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുമിരുന്നു. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം മൂലം തങ്ങളുടെ പരമ്പരാഗതമായ വിശ്വാസങ്ങൾക്കും സ്ഥാനങ്ങൾക്കും സങ്കൽപ്പങ്ങൾക്കും ഇളക്കം തട്ടുമോ എന്ന് പലരും ഭയപ്പെട്ടു. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ നാടായിരുന്നുവല്ലോ കേരളം. ജാതിയും ഉപജാതിയും അയിത്തവും നരബലിയും കൊടികുത്തി വാണിരുന്ന ഈ നാട്ടിൽ മേലാളന്മാർ അനുഭവിച്ചുപോന്നിരുന്ന പദവികൾ മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കാൻ നിർബന്ധിതരാവുന്ന ഒരവസ്ഥ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം മൂലം സംജാതമാവുമോ എന്ന് അവർ ഭയപ്പെട്ടു. ശൂദ്രർ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ച് സർക്കാർ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ കയറിപ്പറ്റി, തങ്ങൾ ഭരണീയർ ആയി മാറുന്ന ദുർദിനങ്ങളെ അവർ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസം, ഏകപത്നീ വ്രതം, വസ്ത്രധാരണ സമ്പ്രദായം, ഏകദൈവ വിശ്വാസം ഇവയിലേക്ക് ജനങ്ങൾ ആകർഷിക്കപ്പെടുകയും കേരളത്തിലെ അനാചാരങ്ങളെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയ യുവതലമുറ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരവസ്ഥ മേലാളന്മാർക്ക് അചിന്ത്യമായിരുന്നു. സാമ്പത്തികരംഗത്തെയും സാംസ്കാരിക രംഗത്തെയും ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥയും ഗാർഹിക അന്തരീക്ഷത്തിൽ മേലാളരെ എപ്പോഴും ന്യായീകരിക്കുന്ന വിവാഹസമ്പ്രദായങ്ങളും കീഴ്മേൽ മറിയുമെന്ന് അവർ ഭയപ്പെട്ടു. ക്ഷേത്ര പ്രവേശനം, വസ്ത്രധാരണം, അടിമപ്പണി തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വെളിച്ചം വീണാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന നവോത്ഥാന സംരംഭങ്ങളെ അവർക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിട്ടും അത്തരമൊരു കർമ്മപരിപാടി ഏറ്റെടുത്ത് പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ ഒരു ഏജൻസിയുടെ പ്രത്യക്ഷതയ്ക്കായി കാത്തിരിക്കുമ്പോഴാണ് റാണിയുടെ മുമ്പിൽ റമ്പാന്റെ അഭ്യർത്ഥന പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്.

'രോഗി ഇച്ഛിച്ചതും വൈദ്യൻ കല്പിച്ചതും പാൽ' എന്ന അവസ്ഥയിൽ അനുവാദ കല്പന ഉടനെ പുറപ്പെട്ടു. അനുവാദ കല്പന ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

അവുസേപ്പ് റമ്പാന്,

നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഹാജരായി പുത്തൻകൂർ നസ്രാണികൾക്ക് വേദം പഠിക്കുന്നതിന് സെമിനാരി ഇല്ലെന്നും ഒന്ന് പണിയുന്നതിന് സ്ഥലം വേണമെന്നും അപേക്ഷിക്കയാൽ, അതിലേക്ക് കോട്ടയം പ്രവൃത്തിയിൽ ഗോവിന്ദപുരം കരയിൽ നിശ്ചയിച്ച സ്ഥലത്തിന്റെ അതിരുകൾ: തിരുനക്കര തേവരെ ആറാട്ടിന് ആറാട്ടുകടവിലേക്ക് എഴുന്നള്ളിക്കുന്നതും വടക്കുതെക്കായി കിടക്കുന്നതുമായ നാട്ടുവഴിക്ക് പടിഞ്ഞാറും ഇടനട പടിഞ്ഞാറ് കവനാറിന് കിഴക്ക് ഈ നാല് എലുകകൾക്കുള്ളിൽ വടക്ക് തെക്ക് 120 ദണ്ഡും കിഴക്ക് പടിഞ്ഞാറ് 60 ദണ്ഡും 990 കാർത്തിക 6-ാം തീയ്യതി മുതൽ പണിയുന്നതിന് അനുഭോഗക്കൊഴുവായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതിന് സർക്കാരിലേക്കുള്ള കരം പണം ആറേകാലും ഒരു വിളക്കു വയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവിലേക്ക് അനുവദിച്ച് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ സെമിനാരി കെട്ടിച്ചും വിളക്കുവയ്പിന് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ അതിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും റമ്പാനും പിന്നാലെ വരുന്ന റമ്പാന്മാരും കൈവശം വച്ച് അനുഭോഗമായി അനുഭവിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ...."[24]

റാണിയുടെ ഔപചാരികമായ അനുവാദകല്പന വരുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ പണിയുടെ ഒരുക്കങ്ങൾ ആരംഭിക്കുവാൻ മൺറോ സായിപ്പിന്റെ അനുവാദം റമ്പാച്ചന് ലഭിച്ചിരുന്നു. സഭാപുരോഗതിക്കുവേണ്ടി കൈമെയ് മറന്ന് അധ്വാനിക്കുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാച്ചന്റെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയും ആത്മാർത്ഥതയും സത്യസന്ധതയും കേണൽ മൺറോയെ അത്യധികം സ്പർശിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സഭാചരിത്രകാരൻ എഴുതുന്നതു കാണുക:

സായിപ്പ് പഠിത്തവീടിന് കോട്ടയത്ത് റമ്പാന് ബോധിച്ച സ്ഥലത്ത് ആറ് ദണ്ഡ് സ്ഥലം അളന്ന് കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം തഹസീൽദാർക്ക് ഉത്തരവും കൊടുത്ത് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെയും ആ ശേഖരത്തിലുള്ള പള്ളിക്കാരെയും 989 മകരം ആദിയിൽ (1814 ജനുവരി) യാത്ര പറഞ്ഞയച്ചു. ...... റമ്പാൻ പഠിത്തവീട് പണിയുന്നതിന് സായിപ്പിന്റെ കല്പനപ്രകാരം മുതലും വാങ്ങി കോട്ടയത്ത് വന്ന് സ്ഥലവും പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ താമസിച്ച് പണിക്ക് വേണ്ടിയ കല്ലും മരങ്ങളും അടുപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹവും സായിപ്പവർകളുടെ സഹായവും കൊണ്ട് കൊല്ലം 989-ാം ആണ്ട് കുംഭമാസം 3-ാം തീയതി (സുറിയാനി കണക്കിന് 1814 ഫെബ്രുവരി 15-ാം തീയതി) ചൊവ്വാഴ്ച കോട്ടയത്ത് സിമ്മനാരിക്ക് കല്ലിട്ട് പണി ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന്റെ പാർശ്വത്തിലുള്ളവർക്ക്

സിമ്മനാരി കണ്ടനാട്ടേക്കടുത്തെ ഒരു ദിക്കിൽ ആയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് പക്ഷമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും റമ്പാൻ, സായിപ്പിന്റെ ഹിതം പോലെ കോട്ടയത്ത് തന്നെ വേണമെന്ന് ഉറച്ചുംകൊണ്ട് മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളെ ആഗ്ര ഹിക്കാതെ മൂന്ന് വശവും ആറ് ചുറ്റി ഒഴുകുന്നതായും അന്ന് തരിശായും ഒട്ടൽകാട് പിടിച്ചും കിടന്ന സ്ഥലവും മാത്രമാണ് താൻ ബുദ്ധിയോടെ തെരഞ്ഞെടുത്തത്."[25]

നാലുകെട്ടിന്റെ മാതൃകയിൽ കെട്ടിടംപണി നടത്തുവാൻ പരിചയമുള്ള ഏതാനും കല്പണിക്കാരെയും ആശാരിമാരെയും റമ്പാൻ കുന്നംകുളം – പഴഞ്ഞി പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് കോട്ടയത്തേക്ക് വരുത്തി. അക്കാലത്ത് കുന്നംകുളം പ്രദേശത്ത് നാലുകെട്ടായി നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങൾ പണിയു വാൻ പരിചയവും പരിശീലനവും ലഭിച്ച പണിക്കാർ പാലൂർ പ്രദേശത്ത് സുലഭമായിരുന്നു. തൊഴിയൂർ മെത്രാസനാസ്ഥാനം, ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി തുടങ്ങിയവയുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ പ്രശംസനീയമായി പ്രവർത്തിച്ച പണിക്കാരുടെ സേവനം റമ്പാൻ സെമിനാരി നിർമ്മാണത്തിൽ പ്രയോ ജനപ്പെടുത്തി. കോട്ടയം പ്രദേശത്തുള്ള ചില നേതൃശേഷിയുള്ളവരെ കണ്ടെത്തി അവരെ സെമിനാരിപ്പരിസരങ്ങളിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാനും അങ്ങനെ തദ്ദേശീയ സഹകരണം ഉറപ്പുവരുത്താനും റമ്പാൻ ശ്രമിച്ചി രുന്നു. അക്കര കുരിയൻ റൈട്ടറുടെ പൂർവികരെ അപ്രകാരം ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ പുതിയ സ്ഥലത്തേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു എന്നും സെമി നാരിക്ക് കല്ലിട്ട ദിവസം തന്നെ അക്കരക്കാരുടെ വീടിനും കല്ലിട്ടു എന്നും കുര്യൻ റൈട്ടറുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്.[26]

'സായിപ്പ് അവർകൾ മുഖാന്തിരം സർക്കാരിൽ നിന്നുണ്ടായ സഹാ യവും റമ്പാന്റെ ഉത്സാഹവും കൊണ്ട് ഒരു മെത്രാനും നാല് റമ്പാന്മാരും ഇരിക്കാൻ തക്കവണ്ണവും ശെമ്മാശന്മാർക്കും പിള്ളേർക്കും വെവ്വേറെ മുറി കളും തെക്കും വടക്കും ഓരോ നിലയും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും രണ്ടു നിലയും നാലുകെട്ടുമായിട്ട് റമ്പാന്റെ ചട്ടപ്രകാരം 990 മീനമാസത്തിൽ (എ.ഡി 1815) പണികൾ മിക്കവാറും കുറവ് തീർത്ത ശേഷം...'[27]

കെട്ടിടം പണിയുന്നതിന് സ്ഥലത്തിന് പുറമെ രണ്ടായിരം രൂപായും തടിയും റമ്പാന് റാണി ദാനമായി നൽകി. ഒരു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ താൻ താലോലിച്ച് ഹൃദയത്തിൽ കൊണ്ടുനടന്നിരുന്ന മഹാസ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുവാൻ താൻ ദൈവികശക്തിയുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട വെറും ഉപകരണമാണെന്ന് റമ്പാച്ചന് അചിരേണ ബോധ്യ മായി. കെട്ടിടനിർമ്മാണത്തിനിടയിൽ ക്ലേശിച്ച ഘട്ടങ്ങൾ നിരവധി ഉണ്ടായി എങ്കിലും അവിചാരിതമായും അത്ഭുതകരമായും വിഘ്നങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും ലാഘവത്തോടെ പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നത് കണ്ട് പല പ്പോഴും അദ്ദേഹം അമ്പരന്ന് പോയിട്ടുണ്ട്. കുറുപ്പംപടി പള്ളിയുടെ ചരി ത്രകാരൻ എഴുതുന്നു:

'അക്കാലത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാച്ചന് ഈ പള്ളിയിൽനിന്ന് ചെല വിന്ന് കൊടുത്തയച്ചു. സിമ്മനാരിപ്പണിയുടെ ആവശ്യത്തിന് ഈ പള്ളി യിൽ നിന്നും ആവശ്യമായ സഹകരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.'[28] അക്കാ ലത്ത് മലങ്കരസഭയിൽ ഏറ്റവും സമ്പന്നമായ ഇടവകയായിരുന്നു കുറു പ്പംപടി. പില്ക്കാലത്ത് മലങ്കരയിൽ വന്ന യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് 'ദഹബോ ഉസറോ കുറുപ്പമ്പടി' എന്ന് (സ്വർണ്ണനിക്ഷേപം ഉള്ള കുറു പ്പംപടി) വിശേഷിപ്പിച്ചത് ഓർക്കുക. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് സ്വാധീന മുള്ള തെക്കൻ ഇടവകകൾ സെമിനാരി നിർമ്മാണത്തിൽ ഉദാസീനതയും നിസംഗതയും പ്രകടമാക്കിയപ്പോൾ കുറുപ്പംപടി, നടമേൽ, മുളന്തുരുത്തി, കരിങ്ങാശ്ര, പിറവം, കോതമംഗലം, പാലൂർ തുടങ്ങിയ പള്ളികൾ സെമി നാരിനിർമ്മാണത്തെ കൈതുറന്ന് സഹായിച്ചു).

മലങ്കരസഭയുടെ ദീർഘകാലത്തെ സ്വപ്നമാണ് റമ്പാച്ചൻ സാക്ഷാ ത്കരിക്കുന്നതെന്ന് മലങ്കരയിലെ പ്രമുഖ ഇടവകകൾക്കെല്ലാം ബോധ്യ പ്പെടുകയാൽ അവരുടെ പങ്കാളിത്തം സെമിനാരി നിർമ്മാണത്തിൽ നിർ ലോഭം ലഭിച്ചു. സെമിനാരി നിർമ്മാണത്തിന് ലഭിച്ച മറ്റൊരു സഹായം കാണുക:

'തിരുവല്ലായിലെ സുറിയാനിക്കാർ സ്ഥലവാസികളും ധനികരുമായ ചിലരുടെ പ്രതിഷേധം വകവയ്ക്കാതെ 1815-ൽ അവിടെ ഒരു പുതിയ കുരിശുപള്ളി സ്ഥാപിച്ചു. ഒരു ദിവസം രാത്രി പ്രാദേശിക സാമുദായിക നേതാക്കൾ കൂടി ആ താല്ക്കാലിക പള്ളികെട്ടിടത്തിന് തീവയ്ക്കുകയും അതിനുള്ളിൽ സുഖശയനം ചെയ്തിരുന്ന പുരോഹിതനെ വെട്ടിമുറി വേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കേസ് റസിഡണ്ടിന്റെ അടുക്കലെത്തി. വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ കുറ്റം കഠിനമായി തെളിഞ്ഞു. പോറ്റിമാർ, പട്ടന്മാർ ഇവരെക്കൊണ്ട് അറുപതിനായിരം കലിയൻ പ്രായശ്ചിത്തം കെട്ടിവെ പ്പിച്ചു. തിരുവല്ലായിലെ സുറിയാനിക്കാർ തിരുവിതാംകൂർ മഹാറാണി യുടെ അടുക്കൽ അപേക്ഷ ബോധിപ്പിച്ചതിന്റെ ഫലമായി പിഴയായി സർക്കാരിലേക്ക് ലഭിച്ച തുകയുടെ പകുതി 30,000 കലിയൻ കോട്ടയം സിമ്മനാരിപ്പണിക്കും 30,000 കലിയൻ തിരുവല്ലായിലെ പള്ളി പുനർ നിർമ്മാണം ചെയ്യുന്നതിനും സഹായധനമായി ലഭിച്ചു."[29]

സ്മര്യപുരുഷന്റെ ജീവചരിത്രം ആദ്യമായി 'കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ' എന്ന പേരിൽ എഴുതിയ ഫാ. ജോസ് പുലിക്കോട്ടിൽ കുന്നംകുളത്ത് പ്രചരിച്ചിരുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"…. ധൃതഗതിയിൽ പണി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പലിശ സംഖ്യ തീർന്നു. ഒരു ചില്ലിക്കാശ് പോലും കൈവശമില്ല. കൂലിക്കാർക്ക് കൂലി കൊടുക്കുന്നതിന് സമയമാവുമ്പോൾ റമ്പാച്ചൻ പ്രാർത്ഥനാമുറിയിലിരുന്ന്

പ്രാർത്ഥിക്കുകയാവും. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞ് എഴുന്നേറ്റു വരുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു സഹൃദയൻ ആ ദിവസത്തേക്കാവശ്യമായ പണവുമായി അവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നതാണ് കൂലിക്കാർക്ക് കാണാൻ കഴിയുക. ചില ദിവസങ്ങളിൽ കൂലിക്കാരെ നിരാശരായി മടക്കി അയക്കേണ്ടതായും വന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ കൂലിക്കാർക്ക് രണ്ട് ദിവസം കൂലി കൊടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മൂന്നാം ദിവസം പണി നിർത്തിയശേഷം കൂലിക്കാർ റമ്പാച്ചന്റെ പ്രാർത്ഥനാമുറി വളഞ്ഞു. കൂലി കിട്ടുന്നതിനായി അവർ മുറവിളി കൂട്ടി. റമ്പാച്ചന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് കണ്ണുനീർ പ്രവഹിക്കുകയായിരുന്നു. തദവസരത്തിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ റമ്പാച്ചനെ അന്വേഷിച്ച് അവിടെ വന്നു. സായിപ്പിനെ കണ്ടപ്പോൾ കൂലിക്കാർ ഭയപ്പെട്ട് പിന്മാറി. റമ്പാച്ചന്റെ അടുത്തേക്ക് മൺറോ സായിപ്പ് അയച്ചതായിരുന്നു ആ ഇംഗ്ലീഷുകാരനെ. മൺറോ കൊടുത്തയച്ച രണ്ട് കവറുകൾ റമ്പാച്ചനെ ഏല്പിച്ചിട്ട് അയാൾ മടങ്ങിപ്പോയി. കൂലിക്കാർക്ക് കൊടുത്തു തീർക്കുവാനുള്ള സംഖ്യയും ഒന്നുരണ്ടു ദിവസത്തേക്കു കൂടി ആവശ്യമായ സംഖ്യയും ഒരു കവറിലുണ്ടായിരുന്നു. സിമ്മനാരിയുടെ ആവശ്യത്തിലേക്ക് കുറെ മരം സർക്കാരിൽ നിന്ന് അനുവദിച്ച ഉത്തരവായിരുന്നു രണ്ടാമത്തെ കവറിൽ.'[30]

1811-ലെ പ്രഥമ മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനം, ആർത്താറ്റ് പടിയോല, കണ്ടനാട് പടിയോല, കോട്ടയം സെമിനാരിയുടെ നിർമ്മാണം എന്നീ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാച്ചനെ ആ തലമുറയിലെ അതുല്യ നേതാവാക്കി. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായല്ല, പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാച്ചനാണ് മലങ്കരസഭയുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സിന്റെ പ്രതീകമെന്ന് തെക്കും വടക്കുമുള്ള സഭ ഒന്നടങ്കം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ആ അംഗീകാരം തുടർന്നുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഊർജ്ജം പകർന്നു.

1. 1991-ലെ സഭാചരിത്ര സെമിനാറിലെ പ്രഭാഷണം.
2. പുറം 135.
3. പുറം 408.
4. പുറം 177.
5. പുറം 77.
6. ഫാ. പി. എം. ജോസ്, *കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ*, അവതാരിക, പു. 2.
7. *ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എ. ഡി. 52-2007*, പുറം 177. -180
8. *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*, എഡി: പോൾ മണലിൽ, പു. 203.
9. കൊച്ചി ഭദ്രാസന ഡയറക്ടറി, 1972.
10. മെമ്മോയേഴ്സ് ഓഫ് ബുക്കാനൻ, പു. 154, 155.

11. ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ, *ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എ.ഡി. 52–2007*, പു. 182.
12. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പുറം 168.
13. 154, 155 പുറങ്ങൾ നോക്കുക.
14. 428–432 വരെ പുറങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക.
15. ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ (എഡിറ്റർ), *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി,* പു. 43.
16. പടിയോലയുടെ ഈ അവതരണ വാക്യം കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. മറ്റ് പ്രാചീന രേഖകളിൽ 'മശിഹാ പിറന്നിട്ട്' എന്നു മുതലാണ് പടിയോല ആരംഭിക്കുന്നത്. പടിയോലയുടെ വ്യവസ്ഥകളിൽ ഒരിടത്തും അന്ത്യോഖ്യായുടെ പരാമർശമോ മെത്രാൻ എന്ന പരാമർശം പോലുമോ ഇല്ല. പടിയോലയെ അന്ത്യോഖ്യായുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുവാൻ 'ഗ്രന്ഥവരിയു'ടെ എഴുത്തുകാരൻ സ്വന്തമായി എഴുതിച്ചേർത്തതാകാം ഇതിലെ ആമുഖ വാക്യഭാഗം.
17. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 43–45.
18. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പു. 186–187.
19. ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, പു. 193.
20. അതേ പുസ്തകം, പു. 190, 191.
21. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പു. 175.
22. പുറം 187.
23. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിചരിത്രം, പു. 118.
24. വൈദികസെമിനാരി 175-ാം വാർഷിക സുവനീർ, 1990, പു. 211.
25. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പു. 188.
26. കുര്യൻ റൈട്ടർ, പു. 32.
27. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പു. 188.
28. ആത്തുങ്കലച്ചൻ, പു. 111.
29. ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, പു. 190.
30. പുറം 261.

C. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി: സഭയുടെ ഹൃദയവും മസ്തിഷ്ക്കവും

ഒരു മേല്പട്ടക്കാരന്റെ പിൻബലമില്ലാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു സഭാപ്രവർത്തനം വിജയത്തിൽ കലാശിക്കുന്നത് മലങ്കരസഭയിൽ അന്നും ഇന്നും ദുഷ്ക്കരമാണ്. റമ്പാച്ചന്റെ ദൈവാശ്രയവും പ്രാർത്ഥനയും സഭാദർശനവും സ്വർഗ്ഗത്തിന് സ്വീകാര്യമാവുകയായിരുന്നു. അതോടെ മെത്രാൻ ജനഹൃദയങ്ങളിൽനിന്ന് പുറത്താകുകയും റമ്പാൻ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ആദരപൂർവമായ പ്രതിഷ്ഠ നേടുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും അലംഘനീയമായ ദൈവഹിതത്തോട് മെത്രാൻ വിഫലമായി യുദ്ധം തുടർന്നു.

തൊഴിയൂരിൽ നിന്ന് കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസ് മെത്രാച്ചനെ കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ താമസിപ്പിച്ച് വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം ഔപചാരികമായി ആരംഭിക്കാമെന്നാണ് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചത്. എന്നാൻ സെമിനാരി നിർമ്മാണത്തിൽ 'അനങ്ങാപ്പാറ' നയം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ റമ്പാച്ചന്റെ പദ്ധതിയെ നഖശിഖാന്തം എതിർത്തു. ഒരു പ്രതിസന്ധി ഒഴിവാക്കുവാനായി റമ്പാച്ചൻ ആ പദ്ധതി ഉപേക്ഷിച്ചു.

സെമിനാരി നിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റി നിരണം ഗ്രന്ഥവരി നൽകിയ പരാമർശങ്ങൾ അബദ്ധ പഞ്ചാംഗമാകുന്നത് കാണുക: ".... ഇതിന്റെ ശേഷം ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനും കിടങ്ങൻ കത്തനാരും തമ്മിൽ നീരസം ആയിരിക്കകൊണ്ട്, കിടങ്ങൻ കുന്നംകുളങ്ങര ചെന്നതിന്റെ ശേഷം അഞ്ഞൂർ പാർത്തിരുന്ന കാട്ടുമങ്ങാട്ട് ഇളയ ദേഹവും കണിയാവെള്ളിക്കാരനും കൂടെ തെക്കോട്ട് പോരുവാൻ വരുമ്പോൾ വഴിമദ്ധ്യേ വച്ച്, കണിയാവെള്ളിക്കാരൻ കഴിഞ്ഞുപോകകൊണ്ട്, അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുചെന്ന് അഞ്ഞൂർ അടക്കി. ചീരൻ കത്തനാർക്ക് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിട്ട് വാഴിച്ച് കാട്ടുമങ്ങാട്ട് ഇളയ ദേഹം വെട്ടിക്കൽ വന്നു പാർത്തു. അവിടെ കാലം ചെയ്തു അടങ്ങി. 989-ാം ആണ്ട് ചീരന് ദീനമായപ്പോൾ കിടങ്ങൻ കത്തനാർക്ക് പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിട്ട് വാഴിച്ച് ചീരൻ കാലം ചെയ്തു. അഞ്ഞൂർ തന്നെ അടക്കി.

പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ യാവനയും ചുരുക്കി അഞ്ഞൂർ പാർത്തുവരുമ്പോൾ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ അവിടെ ചെന്ന് പല കൂട്ടവും പറഞ്ഞ് ബോധിപ്പിച്ച് 990-ാമാണ്ട് മീനമാസം 9-ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിട്ട് സ്ഥാനവും ഏറ്റ് വള്ളം കരേറി കൊല്ലത്തു ചെന്ന് മണ്ട്രോൻ സായിപ്പിന്റെ അടുക്കൽ പാർത്ത് സിമ്മനാരി പണി വകയ്ക്ക് നാല് കാലത്തെ പലിശപ്പണവും വാങ്ങിച്ച് കോട്ടയത്ത് വന്ന് ഗോവിന്ദപുരം എന്ന പ്രദേശത്ത് സിമ്മനാരിക്ക് പണിയും തുടങ്ങി."[2]

(നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിൽ ആദിയോടന്തം കാണുന്ന അനവധാനതകൾ ഈ ഭാഗത്തും താഴെ കാണിക്കുംവിധം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

1. ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനും കിടങ്ങൻ കത്തനാരും തമ്മിൽ നീരസമാവാനുള്ള കാരണം എന്ത്?

2. കിടങ്ങൻ കത്തനാരുടെ പേർ ഗ്രന്ഥവരിയുടെ എഴുത്തുകാരന് അജ്ഞാതം.

3. കണിയാവെള്ളിക്കാരന്റെ പേർ ഗ്രന്ഥകാരന് അറിഞ്ഞുകൂടാ.

4. ചീരൻ കത്തനാരുടെ പേർ ഗ്രന്ഥകാരന് അറിഞ്ഞുകൂടാ.

5. ചീരൻ കത്തനാരെ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ വാഴിച്ചു എന്ന് എഴുതിയത് ശരിയല്ല. 1811-ൽ അദ്ദേഹം മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഏറ്റിരുന്നു. (989-ന് ശരിയായ ഇംഗ്ലീഷ് വർഷം 989 + 825 = 1814 ആണ്).

7. പീലക്സീനോസ് യാവനയും (ഭക്ഷണം) ചുരുങ്ങിപ്പാർത്ത കഥ എവിടെ നിന്ന് കിട്ടി? അതിന്റെ സാംഗത്യമെന്താണ്.

8. ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റത് അഞ്ഞൂർ വച്ചല്ല, പഴഞ്ഞിയിൽ വച്ചാണ്.

9. ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാനായ ശേഷമല്ല സെമിനാരിപ്പണി നടത്തിയത്.

10. തിരുവിതാംകൂർ റാണി ഇട്ടൂപ്പ് (ജോസഫ്) റമ്പാന് നൽകിയ അനുവാദകല്പനയുടെ വിവരം നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയുടെ എഴുത്തുകാരൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

11. ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റതും സെമിനാരി പണിയിച്ചതും സഭയുടെ പിന്തുണയോടെ ആണ് എന്നത് നിരണം ഗ്രന്ഥവരി തമസ്ക്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

12. സഭാചരിത്രത്തിൽ വടക്കൻ സംഭവങ്ങളെയും തേജസ്വിയായ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെയും തമസ്ക്കരിക്കുവാൻ നിരണം ഗ്രന്ഥവരി നടത്തിയ ശ്രമം ഈ നിരീക്ഷണത്തിൽ കാണാം).

1815 മീന മാസത്തിൽ (മാർച്ച് - ഏപ്രിൽ) ഇരുപത്തിയഞ്ച് വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് റമ്പാച്ചൻ സെമിനാരിയുടെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ മല്പാനായി സേവനം ചെയ്ത ആ എഴുപത്തിയഞ്ചുകാരൻ തന്നെയായിരുന്നു മുഖ്യ അധ്യാപകനും പ്രിൻസിപ്പലും. തുടക്കം മുതലേ തൊഴിയൂരിലെ മെത്രാച്ചന്റെ പ്രോത്സാഹനമുണ്ടായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കൊക്കെ അദ്ദേഹം സെമിനാരി സന്ദർശിച്ചിരുന്നത് പ്രവർത്തകർക്ക് പ്രോത്സാഹനമായിരുന്നു.[3] ആദ്യത്തെ ബാച്ചിൽ താൻ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു എന്ന് കോട്ടയം ഇടവഴിക്കൽ വലിയച്ചൻ

(ഫാ. പീലിപ്പോസ്. പീലിപ്പോസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായുടെ പിതാവ്) പില്ക്കാലത്ത് സ്മരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വൈദികസെമിനാരിയിൽ നിന്ന് പരിശീലനം നേടി പുറത്തുവരുന്നവരെപ്പറ്റി സെമിനാരി സ്ഥാപകന് വലിയ പ്രതീക്ഷകൾ ആണുണ്ടായിരുന്നത്. പള്ളിക്രമങ്ങൾ മാത്രം ശീലിച്ച് വൈദിക ശിക്ഷണം അവസാനിപ്പിക്കുന്ന മല്പാൻ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ പരിമിതികൾ സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം വേണ്ടുവോളം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ആ പരിമിതികൾ ഇല്ലാതാക്കി വിജ്ഞാനത്തിന്റെ അധുനാതനധാരകൾ ഉൾക്കൊണ്ട, ദർശനശേഷിയുള്ള വൈദികരുടെ ഒരു തലമുറ സെമിനാരിയിൽ പിറന്ന് വളരുമെന്ന് അദ്ദേഹം ആശിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇംഗ്ലീഷ് മിഷനറിയായ റവ. തോമസ് നോർട്ടനെ അദ്ദേഹം പിന്നീട് നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ സകുടുംബം സെമിനാരിയിൽ താമസിപ്പിക്കുവാൻ മൺറോ സായിപ്പ് നടത്തിയ ശുപാർശ അദ്ദേഹം ധീരമായി നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ വൈദികർ പണ്ഡിതന്മാർ ആയിരിക്കുന്നതോടൊപ്പം സുറിയാനിസഭയുടെ വിശ്വാസത്തോടും ആരാധനകളോടും വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത കൂറ് പുലർത്തണമെന്ന് സെമിനാരി സ്ഥാപകന് നിർബന്ധമായിരുന്നു. സെമിനാരി സ്ഥാപിക്കുവാനും പരിരക്ഷിക്കുവാനും മറ്റും ഏറെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ നൽകിയ മിഷനറിമാർ സുറിയാനി സഭയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ വിമർശിക്കുകയോ ഭേദപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. പില്ക്കാലത്ത് വിദേശസഭകളുമായി ബന്ധവും ചങ്ങാത്തവും വർദ്ധിക്കുകയും ലോകസഭാകൗൺസിലുകളിൽ പങ്കാളിത്തം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മറ്റു സഭകളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മലങ്കരസഭാപാരമ്പര്യങ്ങളെ അപഗ്രഥിക്കുവാനും ചിലപ്പോഴൊക്കെ തിരുത്തുവാനും ചിലർ ചിലപ്പോഴൊക്കെ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്, സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ സ്വീകരിച്ച നിലപാടുകൾ നാം എത്രമാത്രം അഗണ്യമാക്കുന്നു എന്ന് സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. 'നമുക്കൊരു സെമിനാരി ഉള്ളതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ വിലപ്പെട്ട പാരമ്പര്യങ്ങൾ പലതും നഷ്ടപ്പെടുവാനിടയാകുന്നു' എന്ന് പില്ക്കാലത്തെ ഒരു മല്പാൻ വേദനയോടെ സ്മരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മരണീയം (കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആണ് ശിഷ്യനായ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനോട് ഈ വേദന പങ്കുവച്ചത്).

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലെ ആധുനിക അവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഒരു ഫാക്കൽട്ടി അംഗം പുറപ്പെടുവിച്ച അഭിപ്രായം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. "നമ്മുടെ സഭയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും വിശ്വാസാചാരങ്ങൾക്കും താല്പര്യങ്ങൾക്കും ആവശ്യങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ച് സെമിനാരിയിലെ പരിശീ

ലനം രൂപപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇന്ന് സെമിനാരിക്ക് നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വീക്ഷണഗതി പുലർത്തുന്ന സെറാമ്പൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയോട് നമ്മുടെ സെമിനാരി 1965-ൽ അഫിലിയേറ്റ് ചെയ്തത് ശുഭപ്രതീക്ഷകളോടെ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തെ നിരാകരിക്കുക മാത്രമല്ല, പുച്ഛിക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യം സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അധ്യാപകർക്കും നേരിടുന്നു. സെറാമ്പൂർ ബന്ധം തുടർന്നാൽ, നമ്മുടെ സഭയിലെ വൈദികർ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തെയും രീതികളെയും അറിയാത്തവരും അവയെ നിരാകരിക്കുന്നവരും ആയിത്തീരും."[4]

(പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സെമിനാരികളിൽ പഠിച്ച് പാശ്ചാത്യ സംസ്ക്കാരത്തിൽ പരിശീലനം നേടിയ ചിലർ നമ്മുടെ സെമിനാരികളിൽ അധ്യാപകരായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനകളുടെ ആഴമേറിയ പശ്ചാത്തലം ഗ്രഹിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ നമ്മുടെ പല വിശിഷ്ട പാരമ്പര്യങ്ങളെയും തിരുത്തുന്നതും അങ്ങനെ സുറിയാനിസഭയുടെ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യങ്ങളോട് പുറംതിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വൈദികരുടെ ഒരു തലമുറ ഇടവകകളെ നയിക്കുന്നതും ചിന്താശീലരായ അനേകംപേരെ ഇന്ന് ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പാരമ്പര്യാരാധനകളിൽ ഈ അടുത്തകാലത്തുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല പരീക്ഷണങ്ങളും അച്ചടിച്ച ആരാധനക്രമങ്ങളിലൂടെ അരങ്ങേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അജാഗ്രതകളും അനവധാനതകളുമൊക്കെ, സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ നിന്നും ആ സ്ഥാപനം എത്രമാത്രം അന്യമായിപ്പോയി എന്ന് ചിന്താശീലരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്.)

മുൻ മെത്രാന്മാരുടെ പിൻഗാമിയാവാൻ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ അർഹനല്ലെന്നും മെത്രാൻ പദവിക്കടുത്ത കർത്തവ്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നും 1814-ൽ കേണൽ മൺറോയുടെ ഒരു വിധിത്തീർപ്പ് ഉണ്ടായ വിവരം മുൻ അധ്യായത്തിൽ നാം കണ്ടുവല്ലോ. ഇരുപക്ഷത്തെയും വാദങ്ങൾ കേട്ടും തെളിവുകൾ പരിശോധിച്ചും സാക്ഷിമൊഴികൾ അപഗ്രഥിച്ചും മൺറോ പുറപ്പെടുവിച്ച ആ വിധിയിൽ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ സ്വാഭാവികമായും അതൃപ്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തൽസംബന്ധമായി ഒരു പരാതി മേലധികാരത്തിലേക്ക് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴാണ് വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ നാല് കൊല്ലത്തെ പലിശ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനു നൽകിയെന്ന് എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ അറിയുന്നത്. ഇടിവെട്ടേറ്റവന്റെ കാലിൽ പാമ്പു കടിച്ചു എന്ന പഴമൊഴിയെ സാധൂകരിക്കുംവിധം ഈ 'കൂനിന്മേൽ കുരു' പകലോമറ്റം മെത്രാനെ ചൊടിപ്പിച്ചു. ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനാകട്ടെ, റിലേ ഓട്ടത്തിൽ ഫൈനൽ റൗണ്ട് ഓട്ടക്കാരനെപ്പോലെ അനുകൂല പരിതഃസ്ഥിതികൾ ഒത്തു വന്നപ്പോൾ സർവശക്തിയുമെടുത്ത് ദ്രുതഗതിയിൽ സെമിനാരി

പ്പണി പൂർത്തിയാക്കി. അക്കാര്യത്തിൽ മലങ്കരസഭ മുഴുവൻ റമ്പാച്ചന് ധാർമ്മിക പിന്തുണ നൽകിയിരുന്നു. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ നീരസത്തെ സഭ ഒന്നടങ്കം അവഗണിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. എന്നാൽ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ നൽകിയ പരാതിയിലെ ഒരു സാങ്കേതികത്വം സർക്കാർ ശ്രദ്ധിച്ചു. മെത്രാനല്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ നൽകിയത് ക്രമക്കേടാണെന്ന് സാങ്കേതികത്വം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി മദ്രാസ് സർക്കാർ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. സാങ്കേതിക ക്രമക്കേട് പരിഹരിക്കാൻ രണ്ട് മാർഗ്ഗങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

1. വാങ്ങിയ പലിശ തിരിച്ചടക്കുക.
2. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുക.

ഉർവശീശാപം ഉപകാരമായെന്ന് മലങ്കരസഭ കാര്യങ്ങളെ നിരീക്ഷിച്ചു. റമ്പാനെ മെത്രാനായി വാഴിക്കാനുള്ള തീരുമാനം സഭ കൈക്കൊണ്ടു. മൺറോയ്ക്കും ഈ തീരുമാനം സ്വീകാര്യമായിരുന്നു. തൊഴിയൂരിലെ കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസുമായി നല്ല ബന്ധം പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവക അപ്പോഴും പുലർത്തിയിരുന്നതിനാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രതിബന്ധമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്ന കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരെ ഇടവക പൊതുയോഗം തൊഴിയൂർ മെത്രാന്റെ അഭ്യർത്ഥന അനുസരിച്ച് തൊഴിയൂരിലെ പിൻഗാമിയാവാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും (തൊഴിയൂർ ഇടവകയോഗമാണ് ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തിയതെന്ന് തൊഴിയൂരിലെ ചില സമീപ രേഖകളിൽ കാണുന്നത് വാസ്തവ വിരുദ്ധമാണ്. അന്ന് തൊഴിയൂരിന് ഇടവകയോ ഇടവകയോഗമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയോഗമാണ് ആലത്തൂർ വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ കാലം വരെയും തൊഴിയൂരിലെ കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. കൂത്തൂർ ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് 1856-ൽ കാലം ചെയ്തപ്പോൾ തൊഴിയൂരിലെ പള്ളിയുടെയും മെത്രാസനാസ്ഥാനത്തിന്റെയും കതകുകൾ പൂട്ടി മുദ്രവച്ച് താക്കോലുകൾ ആർത്താറ്റ് വികാരിയെ തൊഴിയൂർ അരമനയിലെ അന്തേവാസികൾ ഏല്പിച്ചകാര്യം പ്രത്യേകാൽ ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയം. ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയുടെ വികാരിയായിരുന്ന ആലത്തൂർ പനയ്ക്കൽ യൗസേപ്പ് കശ്ശീശാ ഈ താക്കോലുകൾ പാലക്കുന്നത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ ഏല്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ സഭാചരിത്രങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്). ചീരൻ മാർ പീലക്സീനോസ് അദ്ദേഹത്തെ 1811-ൽ മെത്രാനായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസ് മുൻഗാമിയായ ചീരൻ സ്കറിയാ മാർ പീലക്സീനോസിനെപ്പോലെ തന്നെ പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങരയിലെ മാതൃ ഇടവകയുമായി നല്ല ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. പുതിയ സാഹചര്യത്തിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ

മെത്രാനായി വാഴിക്കുവാൻ കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചന് വൈമനസ്യമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. പക്ഷേ, മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകം തൊഴിയൂർ പള്ളിയിൽ വച്ച് നടത്തണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽവച്ച് സ്ഥാനമേൽക്കുവാൻ സ്വാഭാവികമായും സ്ഥാനാർത്ഥി അഭിലഷിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ മെത്രാൻ പദവിക്കടുത്ത കർത്തവ്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിന്റെ പേരിൽ പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്ന നിരോധനം പിൻഗാമിയുടെ കാര്യത്തിലും ബാധകമാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ പരാതിപ്പെടുവാൻ ഇടയുള്ളതിനാൽ പാലൂരിൽവച്ച് സ്ഥാനാഭിഷേകം നടത്തുന്നത് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. സ്ഥാനാഭിഷേകം തൊട്ടടുത്തുള്ള പഴഞ്ഞിയിലാകട്ടെ എന്ന് സ്ഥാനാർത്ഥി നിർദ്ദേശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മമാതാവായ ആ ഇടവക മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിന്റെ വേദിയാവാൻ അനുയോജ്യം തന്നെയായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ കൊച്ചിശ്ശീമയിലായിരുന്ന പഴഞ്ഞി പ്രദേശം മുൻ നിരോധന ഉത്തരവിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നില്ല എന്ന് ഏവരും നിരീക്ഷിച്ചു. അക്കാലത്ത് പഴഞ്ഞി പള്ളി വികാരിയായിരുന്ന ചീരൻ യാക്കോബ് കത്തനാർ മലങ്കരസഭയുടെ ഇംഗിതം ശിരസാവഹിച്ചു; ആവശ്യമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ തയാറാക്കി. അപ്രകാരം 1815 മാർച്ച് മാസം 21-ന് ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാൻസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചു.

ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവോ? ഇക്കാര്യത്തിൽ വെളിച്ചം വീശുന്ന ഒരു സമകാലരേഖ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1812 മുതൽ 1816 വരെ തിരു-കൊച്ചിയിലെ റസിഡണ്ട് ആയിരുന്ന മൺറോ സായിപ്പ് ചർച്ച് മിഷൻ സൊസൈറ്റിക്ക് അയച്ച ഒരു കത്താണീ സമകാലരേഖ. അതിന്റെ സ്വതന്ത്ര വിവർത്തനം താഴെ ചേർക്കുന്നു:

"... ബിഷപ്പ് സ്ഥാനത്തേക്ക് ഇട്ടൂപ്പ് (ജോസഫ്) റമ്പാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിലുള്ള കക്ഷിതർക്കങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഖേദപൂർവം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു."[5]

പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ച അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആക്കണമെന്നുള്ള കേണൽ മൺറോയുടെ ആവശ്യം പരിഗണിക്കുന്നതിനുമായി മലങ്കര പള്ളിയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടാനുള്ള മാർ പീലക്സീനോസിന്റെ കൽപനയിൽ "തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ മാർ പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ" എന്നു മാത്രമായിരുന്നു തലവാചകം (1889-ൽ റോയൽ കോർട്ട് വിധിയിൽ അവസാനിച്ച നവീകരണക്കാരുമായുള്ള സെമിനാരിക്കേസിൽ 39 അക്കപ്രമാണം).

ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെത്തുടർന്ന് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാൻസ്ഥാനമേറ്റ

തിന്റെ പിന്നിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദേശത്ത് പ്രചരിച്ചിരുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യ വിവരണം ഫാ. ജോസ് പുലിക്കോട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത് താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

"…. റസിഡണ്ട് മൺറോ സായിപ്പ് റമ്പാച്ചനെ കാണുകയും റമ്പാച്ചൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, സായിപ്പിന്റെ അഭ്യർത്ഥന അദ്ദേഹം നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായത്. 'ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ ആകാനുള്ള യോഗ്യതകളൊന്നും എനിക്കില്ല, ഒരു സന്യാസിയായി ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം.' റമ്പാച്ചന്റെ മറുപടി കേട്ട് സായിപ്പ് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. മലങ്കരസഭയുടെ പരമോന്നത പദവി ലഭിക്കുവാൻ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടും ആ ഉന്നതപദവി തനിക്കാവശ്യമില്ല എന്ന് മറുപടി നൽകിയ റമ്പാച്ചന്റെ മുമ്പിൽ ആ ഇംഗ്ലീഷ്കാരന്റെ തല കുനിഞ്ഞുപോയി. മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനം പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാച്ചൻ തന്നെ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് യോഗം ഏകകണ്ഠമായി നിശ്ചയിച്ചു. അന്നുതന്നെ അവരെല്ലാവരും ഒന്നിച്ച് ചേർന്ന് സിമ്മനാരിയിലെത്തി റമ്പാച്ചനെ കണ്ടു. 'അങ്ങയെപ്പോലെ മറ്റാരെയും ഈ സ്ഥാനത്തേക്ക് അവരോധിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കാകുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ നിരസിക്കരുതേ' – അവർ റമ്പാച്ചനോട് വിനയപൂർവം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. മൺറോ സായിപ്പും തദവസരത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. നിരന്തരമായ അവരുടെ അഭ്യർത്ഥന കേട്ട് റമ്പാച്ചൻ അവരോട് പറഞ്ഞു: നാളെ ഈ സമയത്ത് ഞാൻ നിങ്ങളെ കാണാം, സർവശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കല്പന എന്താണെന്ന് അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കും.

അവരെല്ലാവരും തിരിച്ചു പോയി. സന്ധ്യാനമസ്ക്കാരത്തിന് ശേഷം മുറിയിൽ കടന്ന് വാതിലടച്ച റമ്പാച്ചൻ പിറ്റേദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞാണ് വാതിൽ തുറന്നത്. ചിമ്മാർ (റമ്പാച്ചന്റെ പരിചാരകൻ) കിളിവാതിലിലൂടെ എത്തിനോക്കുമ്പോഴെല്ലാം റമ്പാച്ചൻ മുട്ടിന്മേൽനിന്ന് ഏങ്ങലടിച്ച് കരഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായാണ് കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്. റമ്പാച്ചൻ കതക് തുറന്ന് പുറത്തു വന്നപ്പോൾ റസിഡണ്ടും മറ്റുള്ളവരും അവിടെ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു. റമ്പാച്ചൻ മന്ദസ്മിതത്തോടെ പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം നടക്കട്ടെ."[6]

ഈ വിവരണത്തെ സാധൂകരിക്കുംവിധം സഭാചരിത്രകാരനായ ഇ.എം. ഫിലിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "അദ്ദേഹം എപ്പിസ്ക്കോപ്പാസ്ഥാനത്തെ കാംക്ഷിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, ഇത്തരം ഒരാവശ്യം നേരിടാതിരുന്നു എങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ജീവിതാന്ത്യംവരെയും സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഒരു റമ്പാനായിത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുമായിരുന്നു." അഭിനവ മെത്രാന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ദീപ്തിയെ അനാവരണം ചെയ്തു

കൊണ്ട് ചരിത്രകാരൻ തുടർന്നെഴുതുന്നു: "അദ്ദേഹത്തിന് സഭയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും അഭിവൃദ്ധിയിൽ ഹാർദ്ദമായ ഔത്സുക്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും തദ്ദുദ്ദേശ്യസാധ്യത്തിന് വേണ്ടി അദ്ദേഹം അക്ഷീണ യത്നം ചെയ്തിരുന്നു എന്നും ഉള്ള വസ്തുതകൾ അദ്ദേഹത്തിനനുകൂലമായി സ്മരണീയമാകുന്നു. നിഷ്കളങ്ക മനസ്സോടും നിർമ്മല മനഃസാക്ഷിയോടും കൂടിയ ആ ദൈവഭക്തൻ പക്ഷപാതരഹിതനും നിർഭയനും ആയിരുന്നത് കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതരീതിയും നിർമ്മലമായിരുന്നു എന്നത് പ്രത്യേകാൽ പ്രസ്താവാർഹമാണ്. അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഒരു സഹായിയും സുറിയാനിഭാഷാ പണ്ഡിതനും പ്രസിദ്ധ വാഗ്മിയും ആയിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ അദ്ദേഹം സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ എന്നല്ല, ഏതദ്ദേശീയ രാജ്യങ്ങളായ തിരുവിതാംകൂറിലേയും കൊച്ചിയിലേയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാരംഭ പ്രവർത്തകനായിരുന്നു എന്നത് അവിതർക്കിതമാകുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ വളരെ നാളുകൾക്ക് മുമ്പ് തന്നെ നിർത്തലായിപ്പോയ പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വക കൊടുങ്ങല്ലൂർ, വൈപ്പിക്കോട്ട എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ സിമ്മനാരികൾ ഒഴിച്ചാൽ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഈ സിമ്മനാരി വിദ്യാപ്രചാരണോദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായിരുന്നുവെന്ന് നിർവ്വിശങ്കം പ്രസ്താവിക്കാം."[7]

സമകാല പ്രസ്താവനകൾ ഈവിധം ആയിരിക്കേ ഇവയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ചില പില്ക്കാല പരാമർശങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കാര്യം ഇവിടെ മറച്ചുവക്കേണ്ടതില്ല. റോയൽ കോടതി വിധിയിലെ ഒരു പരാമർശം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ:

"പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവന്നാസ്യോസ്, തനിക്ക് ക്രമപ്രകാരമുള്ള സ്ഥാനാഭിഷേകം ലഭിച്ചതായി ഭാവിച്ചുകൊണ്ട്..."[8]

ഇതാണ് പ്രസക്തമായ വാക്യം. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സ്ഥാനം അസാധുവാണെന്ന വിവരം ബഹു. ജഡ്ജിമാർക്ക് എവിടെ നിന്നാണ് കിട്ടിയതെന്നറിഞ്ഞു കൂടാ. ജഡ്ജിമാർ മുഖ്യമായും അവലംബമാക്കുന്നത് ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടറുടെ സഭാചരിത്രമാണെന്ന് അവർ അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ[9] ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടറുടെ പരാമർശമാകാം അവരെ വഴിതെറ്റിച്ചത്. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ അക്കാര്യം പ്രസ്താവിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്:

"... ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ സിമ്മനാരിയിൽ പഠിത്തം കുറേശ്ശെ നടത്തിവരുന്നതിനിടയിൽ 991 മീനമാസം 9-ാം തീയതി, അഞ്ഞൂർ ചെന്ന് പീലക്സിനോസ് മെത്രാനോട് പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന് പേരും മെത്രാന്റെ സ്ഥാനവും ഏറ്റുകൊണ്ട് തിരികെ കോട്ടയത്ത് ചെന്ന് സിമ്മനാരിയിൽത്തന്നെ താമസിച്ചു."[10]

വളരെ ഉദാസീനമായാണ് ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ ഈ ഭാഗം രേഖപ്പെടുത്തിയത് എന്ന് തെളിയിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റ കൊല്ലം ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ നൽകിയത് 991 മീനം ആണ്. ഇത് എ.ഡി. യിലേക്ക് കണക്കാക്കുമ്പോൾ 1816 ആണ്. ഇത് തീർത്തും തെറ്റാണ്. ഇദ്ദേഹം 1815-ൽ സ്ഥാനമേറ്റതിന് അനേകം തെളിവുകൾ ഉദ്ധരിക്കാനാവും.

തൊഴിയൂരിലെ സഭാധ്യക്ഷന്മാരുടെ മെത്രാൻസ്ഥാനം സാധുവല്ല എന്ന ചിന്തയാവാം ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടറെ ഇത്രയും ഉദാസീനമായി കാര്യങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടറെ അന്ധമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിന്റെ വർഷം 1816 ആണെന്ന് പഴഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽ 1980-ന് ശേഷം സ്ഥാപിച്ച ഒരു മാർബിൾ സ്ലാബിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറിടത്തിന് സമീപം സ്ഥാപിച്ച ഫലകത്തിൽ സ്ഥാനാഭിഷേക വർഷം രേഖപ്പെടുത്തിയത് 990 മീനം 9 (1815) എന്നാണ്.

1816 ജനുവരി 10-ന് നിര്യാതനായ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ നിര്യാതനാകുന്നതിന് മുമ്പ് ചെയ്ത രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

1. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിനെതിരായി സർക്കാരിലേക്ക് പരാതിയയച്ചത്.

2. കടമറ്റത്തുകാരൻ അയിപ്പ് കശീശായെ ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മാ ആയി വാഴിച്ചത്.

ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിപ്രകാരമാണ്:

"അഞ്ഞൂർ ചെന്ന് പീലക്സിനോസ് മെത്രാനോട് പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന് പേരും മെത്രാന്റെ സ്ഥാനവും ഏറ്റുകൊണ്ട് തിരിയെ കോട്ടയത്തു വന്ന് സിമ്മനാരിയിൽ തന്നെ താമസിച്ചു. ഈ വിവരം മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ കേട്ടാറെ വളരെ വിഷാദത്തിനും ഖേദത്തിനും ഇടയായി. എന്ന് തന്നെയല്ല, ഈ വിചാരം നിമിത്തം ദേഹസുഖം ഇല്ലാതെ തീർന്ന് ... 'നമ്മുടെ കാരണവന്മാരല്ലാതെ ഈ ജാതിക്ക് വേദതലവന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും അപ്രകാരം ഇപ്പോഴും നടത്തിത്തരുമാറാകണമെന്നും' മറ്റും ഓരോ സങ്കടങ്ങൾ സായിപ്പവർകളെ ബോധിപ്പിച്ചാറെ അതിന് ഒന്നിനും ഒരു മറുപടി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ... പിന്നീട് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം ഏറ്റ സംഗതിയും ബോധിപ്പിച്ചാറെ ഒരു തീർച്ച കൂടാതെയും കാൺകയാൽ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ വളരെ വിഷാദത്തിനും രോഗവർദ്ധനയ്ക്കും ഇട ആയാറെ കടമറ്റത്ത് തന്റെ ചിറ്റപ്പൻ

അയിപ്പ് കശീശായെ വരുത്തി മെത്രാൻ എന്ന് പേരും കൊടുത്ത് വാഴിക്കയും 1816-ന് ... നിരണത്ത് വച്ച് കഴിഞ്ഞ് പുത്തൻകാവ് പള്ളിയിൽ അടക്കുകയും ചെയ്തു."

ബിഷപ്പ് ബ്രൗൺ തന്റെ ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യൻസ് ഓഫ് സെന്റ് തോമസ് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയത് ഇപ്രകാരമാണ്.[12]

"1815-ൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മാർ പീലക്സീനോസിൽ നിന്ന് അഭിഷേകം സ്വീകരിച്ചു. സ്വാഭാവികമായും മാർത്തോമ്മാ ഇക്കാര്യത്തിൽ റസിഡണ്ടിന്റെ പക്കൽ പരാതി നൽകി എങ്കിലും നടപടി ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം 1816 ജനുവരി 10-ന് അന്തരിച്ചു" (സ്വതന്ത്ര വിവർത്തനം - ഗ്രന്ഥകർത്താവ്).

രണ്ടു കാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേകാൽ ശ്രദ്ധേയം.

1. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാന്റെ വാഴ്ചയെപ്പറ്റി എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ റസിഡണ്ടിനോട് പരാതിപ്പെട്ടു.

2. നടപടി ഒന്നും ഉണ്ടാവാത്തതിനാൽ ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായെ വാഴിച്ചു.

3. 1816 ജനുവരി 10-ന് അദ്ദേഹം നിര്യാതനാവുകയും ചെയ്തു.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ സ്ഥാനാഭിഷേകം നടന്നു എന്ന് ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ രേഖപ്പെടുത്തിയ വർഷം ശരിയല്ല. പട്ടംകൊട നടന്നത് 1815-ൽ എന്ന് ബിഷപ്പ് ബ്രൗണും കോട്ടയം സെമിനാരി ഫലകത്തിലും *നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിലും* രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് ആണ് ശരി.

കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സീനോസിൽനിന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിച്ചതുമൂലം തൊഴിയൂരിന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനം അന്യൂനമാണെന്ന് ചിലർ അവകാശപ്പെടുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തൊഴിയൂരിന്റെ സ്ഥാപകൻ സാധുവായി മേൽപ്പട്ടം ഏറ്റുവോ എന്നത് ഇന്നും സംഗതമായ ചോദ്യമാണ്. അദ്ദേഹം മെത്രാൻസ്ഥാനമേറ്റതിന് യാതൊരു രേഖയും സാക്ഷിയുമില്ല. പട്ടംകൊടയെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്ത മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് നിഷേധിച്ചതായി *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. കൈവെപ്പ് ശുശ്രൂഷ എന്നാൽ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ തലയിൽ കൈവെയ്ക്കുക മാത്രമാണെന്ന് ചില ശുദ്ധാത്മാക്കൾ ധരിച്ചുവശായിട്ടുണ്ട്. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാര്യത്തിലും അതു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൈവെപ്പ് എന്നാൽ വി. കുർബ്ബാനയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കാർമ്മികർ ദീർഘമായി നടത്തുന്ന ഒരു ശുശ്രൂഷയുടെ മദ്ധ്യേ ക്രൊയ്ത്തൊദ്റൂഹോ കാദീശോയുടെ വിളി (പരിശുദ്ധാത്മാഹ്വാനത്തിന്റെ വിളി) സുദീർഘമായ പ്രാർത്ഥന

യായി നടത്തി വി. രഹസ്യങ്ങളിന്മേലും സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെമേലും മുമ്മൂന്ന് പ്രാവശ്യം കൈ ആഘോഷിച്ച് അഭിഷേകം നടത്തുന്ന ഒരു ക്രിയയാണ്. പട്ടംകൊടക്രമത്തിലെ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുവാനോ ക്രിയകൾ നടത്തുവാനോ കഴിവില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലായിരുന്നു അന്ന് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്. അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം അന്ന് വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുമായിരുന്നല്ലോ (കാറ്റാടി റമ്പാനാണ് അന്ന് കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചതെന്ന് എല്ലാവരും തർക്കമെന്യേ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. അന്നു നടന്നത് റമ്പാൻദാന ശുശ്രൂഷ ആയിരിക്കാനേ തരമുള്ളു എന്നാണ് സാഹചര്യങ്ങൾ നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നത്).

(മറ്റൊരു കാര്യം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുവാനുള്ളത്, എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ സ്ഥാനം മേലധ്യക്ഷതയുടെ സ്ഥാനമാണ്. കഹനൂസായുടെ നൽവരം കാശീശാ പട്ടമേറ്റപ്പോൾ ലഭിച്ച ഒരാളിന് ഔപചാരികമായി അംശവടി നൽകി മേലധ്യക്ഷതയെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയാണ് മേല്പട്ട സ്ഥാനദാനത്തിൽ നിർവഹിക്കുന്നത്. കശീശാസ്ഥാനമേറ്റ ഒരാളിന്മേൽ ആവർത്തിക്കാൻ ആവശ്യമില്ലാത്ത പല ക്രിയകളും ഇന്ന് എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ സ്ഥാനാരോഹണത്തിൽ നിർവഹിക്കുന്നത് സത്യത്തിൽ അനിവാര്യമല്ല. അംശവടി ദാനവും ഒക്സിയോസ് വിളിയും മതി. കശീശാ സ്ഥാനം ഏറ്റിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ കാര്യത്തിൽ നാം ഇന്ന് ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷ സംഗതവും അനിവാര്യവുമാണ്. ശുദ്ധീകരിക്കുവാനും (മ്ദക്കിയോനോ) പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനും (മ്നഹറോനോ) ഉള്ള നൽവരങ്ങൾ - പൗരോഹിത്യ നൽവരങ്ങൾ - രണ്ടു കാൽമുട്ടുകൾ കുത്തി നിൽക്കുന്ന കശ്ശീശാസ്ഥാനാർത്ഥി പ്രാപിക്കുന്നതായി പട്ടംകൊടയുടെ മൂലഭാഷയിലുള്ള കുറിപ്പുകളിലും പട്ടംകൊടയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പായുടെ സ്ഥാനം ഔപചാരികമായി ലഭിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെയും കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിന്റെയും പൗരോഹിത്യപദവി അന്യൂനമാണ്. പൗരോഹിത്യമുള്ളവന് പൗരോഹിത്യനൽവരം പകരാം എന്ന ശ്ലൈഹിക പാരമ്പര്യം അനുസരിച്ച് ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ ഏറ്റസ്ഥാനം പോലെ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്നും കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിൽ നിന്നും സ്ഥാനമേറ്റവർക്കു പൗരോഹിത്യപരമായി ന്യൂനതയൊന്നും പറയാനാവില്ല. ആ അർത്ഥത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനും പുന്നത്ര മെത്രാച്ചനും ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചനും ഏറ്റ സ്ഥാനങ്ങൾ തികച്ചും സാധുവാണ് (ഇന്നത്തെ അർത്ഥത്തിലല്ല; ശ്ലൈഹികകാലത്തെ ശൈലിയിൽ). അപ്പോഴും കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് മേല്പട്ടസ്ഥാനം ഏറ്റിരുന്നില്ല എന്ന *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിലെയും *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി*യിലെയും നിരീക്ഷണങ്ങളെ അവഗണിക്കുവാനാകുകയില്ല. അലക്സാന്ത്രിയൻ സഭയിൽ 12 കശീശമാർ ചേർന്ന് അവരുടെ

അധ്യക്ഷനായ ബിഷപ്പിനെ വാഴിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു എന്ന ചരിത്ര സാക്ഷ്യം ഇതോടൊന്നിച്ച് വായിച്ചാൽ ആശയകുഴപ്പം മാറിക്കിട്ടും).

മലങ്കരസഭയുടെ പുത്തൻ പ്രതീക്ഷകളുടെ പ്രതീകമായി മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പഴഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽ നിന്ന് അതിഗംഭീര മായ ഘോഷയാത്രയുടെ അകമ്പടിയോടെ പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി യിലേക്ക് എതിരേറ്റു. കുന്നംകുളത്തുനിന്ന് ഉദ്ദേശം 5 കിലോമീറ്റർ ദൂര മുള്ള പഴഞ്ഞിയിലേക്ക് കുന്നംകുളത്തെ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും കാൽ നടയായും മറ്റും എത്തിച്ചേർന്നു. ... ഘോഷയാത്ര കുന്നംകുളത്ത് മണ ക്കുളം രാജകൊട്ടാരത്തിന് മുമ്പിൽ എത്തിയപ്പോൾ രാജാവ് പരിവാരസ മേതം കത്തിച്ച എണ്ണവിളക്കുകളുമായി കാത്തുനില്പുണ്ടായിരുന്നു. തിരു മേനി പല്ലക്കിൽ നിന്നിറങ്ങി. രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ പൂമാല ചാർത്തി സ്വീകരിച്ചു. ... മണക്കുളം സൈന്യത്തിന്റെ അധിപനായിരുന്ന പുലിക്കോ ട്ടിൽ തറവാട്ടിലെ പഴയ കാരണവർ ചിമ്മാരിനെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് മണ ക്കുളം രാജാവ് തിരുമേനിയുടെ വിരലിൽ പച്ച രത്നം പതിച്ച ഒരു തങ്ക മോതിരം അണിയിച്ചു.[13]

സഭാചരിത്ര കാര്യങ്ങൾ വളരെ ലാഘവത്തോടെ നിരീക്ഷിക്കുന്ന ചിലർ ഈ സ്ഥാനവാഴ്ചയെപ്പറ്റി ഉദാസീനമായി എഴുതിയ ഒരു പ്രസ്താ വന ഇപ്രകാരമാണ്:

'എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലശേഷം മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ശരിയായ നേതൃത്വത്തിന് ആരും ഇല്ലാതിരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ കാര്യം ഏറ്റെടുക്കുകയും സഭയ്ക്ക് ഇന്നും അഭിമാനിക്കുവാൻ ഉതകു മാറ് പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്ന വൈദികസിമ്മനാരിക്ക് അഥവാ പഴ യസിമ്മനാരിക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുകയും ചെയ്ത പരിശുദ്ധനായ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആയിരുന്നു പുലിക്കോട്ടിൽ തറവാട്ടിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താ'.[14]

എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലശേഷമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് തന്നെയാണ് ചരിത്രപുരുഷൻ സ്ഥാനമേറ്റത് എന്ന് മുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്ത മാണല്ലോ.

ഇനിയും സ്ഥാനാഭിഷേകം നടന്ന പഴഞ്ഞിപള്ളി തൊഴിയൂർ മെത്രാന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴിലായിരുന്നു എന്ന പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധിക്കാം. ഫാ. കെ. സി. വർഗ്ഗീസ് എഴുതുന്നു:

"ഈ മാർ പീലക്സീനോസ് കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ ... ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ ആർത്താറ്റ് പള്ളി

ഇടവകയിൽപെട്ട പഴഞ്ഞിപള്ളിയിൽ വച്ചാണ് വാഴിച്ചത്. തൊഴിയൂരിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് യാതൊരു അധികാരവും ഇല്ലാത്ത ഒരു പള്ളിയിൽവച്ച് ഒരു സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷ നടത്തുക സാധാരണമല്ലല്ലോ."[15]

പഴഞ്ഞി പള്ളിയുടെമേൽ തൊഴിയൂരിലെ മാർ പീലക്സീനോസിന് മേലധികാരമുണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അവലംബമാക്കുന്ന തെളിവ്, പഴഞ്ഞിയിൽ വച്ച് തൊഴിയൂരിലെ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകം നടത്തി എന്നത് മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹം അവലംബമാക്കുന്ന ഈ തെളിവ് മാനദണ്ഡമാക്കിയാൽ അദ്ദേഹം പുന്നത്ര മെത്രാനെയും ചേപ്പാട്ട് മെത്രാനെയും വാഴിച്ച കോട്ടയം ചെറിയപള്ളി തൊഴിയൂരിലെ മെത്രാന്റെ കീഴിലാണെന്ന് പറയണമല്ലോ. മാത്രവുമല്ല തൊഴിയൂരിന്റെ കൂത്തൂർ മാർ കൂറിലോസിനെ ചേപ്പാട്ടു മെത്രാച്ചനും തൊഴിയൂരിന്റെ പല അധ്യക്ഷന്മാരെ മാർത്തോമ്മാ സഭയിലെ മേലധ്യക്ഷന്മാരും വാഴിച്ചതുകൊണ്ട് ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചനും അതത് കാലത്തെ മാർത്തോമ്മാസഭയുടെ അധ്യക്ഷന്മാർക്കും തൊഴിയൂർ പള്ളിയുടെമേൽ അധികാരം ഉണ്ടെന്ന് വരുമല്ലോ. തീരെ ബാലിശമായ ഈ വാദഗതിക്ക് ഇപ്രകാരം ചില വ്യാപ്തികൾ സാധ്യമാണെന്ന് മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭയുടെ ചരിത്രകാരൻ വിചാരിച്ചിരിക്കുകയില്ല.

പഴഞ്ഞിയിൽ വച്ച് സ്ഥാനാഭിഷേകം നടന്നത് ചരിത്രപരമായ ചില സാഹചര്യങ്ങൾ നിമിത്തമാണ്. കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിനടുത്ത കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാൻ പാടില്ല എന്ന് രാജകീയവിധി നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായ കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സിനോസിനും ഈ വിധി സാങ്കേതികമായി ബാധകമാകയാൽ അക്കാര്യം ഉന്നയിച്ച് എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ പരാതി ഉന്നയിക്കുവാനിടയുള്ളതിനാൽ ആ സാധ്യതയുടെ പഴുത് അടയ്ക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ പോർക്കളം, പഴഞ്ഞി, കാട്ടകാമ്പാൽ, കടവല്ലൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചി (ശീമ) യിൽപെട്ട പ്രദേശങ്ങൾ ആയിരുന്നു. തന്മൂലം കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾക്കും തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിലവിലിരുന്ന നിരോധനം കൊച്ചി ശീമയിൽപെട്ട പഴഞ്ഞിപ്രദേശത്ത് ബാധകമാകുമായിരുന്നില്ല. ഈ സാങ്കേതികമായ സുരക്ഷിതത്വമാണ് സ്ഥാനാഭിഷേകം പഴഞ്ഞിയിൽ വച്ച് നടന്നതിന്റെ സാഹചര്യം. പാലൂർ പ്രദേശത്തിന്റെ പൗരാണികതയും സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ ആത്മമാതാവ് എന്ന പ്രാധാന്യവും ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയുടെ പ്രധാന ഉപദേവാലയം എന്ന മേൽവിലാസവും സർവോപരി അന്ന് പഴഞ്ഞിപള്ളിയുടെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്ന ചീരൻ യാക്കോബ് കശീശായുടെ ചടുല നേതൃത്വവും തൊഴിയൂരിനോടുള്ള സൗഹൃദവും ആ

സാഹചര്യത്തെ സർവസമ്മതമാക്കുന്ന ഘടകങ്ങളായിരുന്നു. യാത്രാസൗകര്യമായിരുന്നു മറ്റൊരു ഘടകം. പഴഞ്ഞിയിലെ ചിറ്റക്കുളം അന്നൊക്കെ ഒരു ചെറു തുറമുഖം തന്നെയായിരുന്നു. കേരളത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന നദികളും കായലുകളും അറബിക്കടലിന്റെ കിഴക്കൻ ഭാഗങ്ങളും ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അന്ന് ജലഗതാഗതം സുഗമമായിരുന്നു (പഴഞ്ഞിയിലെ ചിറ്റക്കുളത്തിൽ നിന്ന് കൊച്ചിയിലേക്ക് 'ബിയ്യം' വഴി നിത്യവും ചരക്കുഗതാഗതവും യാത്രാസൗകര്യവും ഈ അടുത്ത കാലംവരെ ഉണ്ടായിരുന്നു. റെയിൽവേ വികസനം, റോഡ് വികസനം എന്നിവയുടെ ഫലമായി ഇന്ന് ജലഗതാഗതം നിലച്ചിരിക്കുന്നു. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യദശകത്തിൽ പഴഞ്ഞി സന്ദർശിച്ച വാർഡും കോണറും പഴഞ്ഞിയിലെ ഈ വ്യാപാരസങ്കേതത്തെക്കുറിച്ചും ഇവിടത്തെ സുറിയാനി ദേവാലയത്തെപ്പറ്റിയും അവരുടെ ചരിത്രവിവരണത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്).

1653 മുതൽ 1815 വരെ പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാർ ഭരണം നടത്തിയിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ, നാലാം മാർത്തോമ്മാ, അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ, ആറാം മാർത്തോമ്മാ, എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ എന്നിവരുടെ സ്ഥാനസാധുത സംബന്ധിച്ച് സഭയിൽ ഉയർന്നുവന്ന കലഹങ്ങൾ സഭയെ മാത്രമല്ല, നാടിന്റെ സമാധാന കാലാവസ്ഥയെപ്പോലും പലപ്പോഴും അപകടത്തിലാക്കിയിരുന്നു. തന്മൂലം ജനാധിപത്യ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പ് മുഖേന സർവസമ്മതമായി വാഴിക്കപ്പെടുന്ന മെത്രാനെന്ന നിലയിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് രാജകീയ അംഗീകാരം നൽകുന്നവിധം ഒരു വിളംബരം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ റസിഡണ്ടിന്റെ ശുപാർശപ്രകാരം രാജാക്കന്മാർ തീരുമാനിച്ചു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സ്ഥാനമേല്ക്കുമ്പോൾ സ്ഥാനസാധുത നഷ്ടപ്പെട്ട എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ ജീവിച്ചിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം കാലംചെയ്യുന്നതുവരെയും വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയില്ല. 1816 ജനുവരി 10-ന് എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ നിര്യാതനായതിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സർക്കാരുകൾ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ മലങ്കര മെത്രാനായി എല്ലാ ഇടവകകളും അംഗീകരിച്ച് അനുസരിച്ചുകൊള്ളണം എന്ന് രാജകീയ വിളംബരം പുറപ്പെട്ടു (രാജകീയ വിളംബരം മുഖേന മലങ്കര മെത്രാൻ സിവിൽ അധികാരികളുടെ അംഗീകാരം നേടുന്ന കേരളത്തിലെ ആദ്യ സംഭവമാണിത്. അഞ്ചാറ് പതിറ്റാണ്ടുകാലം ഈ പതിവ് തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി പ്രദേശങ്ങളിൽ നിലനിന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ പല വൈദേശിക ഇടപെടലുകളെയും ഫലപ്രദമായി ചെറുക്കുവാൻ ഈ സംവിധാനം പ്രയോജനപ്പെട്ടതായി കാണാം. പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ നവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തെ തുടർന്നാണ് ഈ സംവിധാനം മലങ്കരസഭയിൽ അസ്തമിച്ചത്).

രാജകീയ വിളംബരത്തെപ്പറ്റി കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: "... എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ അശക്തൻ ആയിരുന്നതിനാൽ സിമ്മനാരിയിലെ പഠിത്തത്തിനായി വട്ടിപ്പണം വാങ്ങിക്കാൻ തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ മാർ പീലക്സിനോസിനോട് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാച്ചൻ, എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ അന്ത്യത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ മെത്രാൻപട്ടം ഏറ്റു. ഇദ്ദേഹത്തെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റുകൾ ഒരു വിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇപ്രകാരം തിരുവെഴുത്ത് വിളംബരം നടപ്പിലായി. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ... ന്റെ സ്ഥാനാരോഹണം മലങ്കരയുള്ള എല്ലാ പള്ളിക്കാർക്കും സന്തോഷപ്രദമായിരുന്നു. കീഴ്നടപ്പനുസരിച്ച് തിരുമേനിയെ മോതിരം ഇടുവിക്കുന്നതിനായി ഈ പള്ളിയിൽ നിന്ന് 991-ൽ (1815) യോഗക്കാർ പോയിരുന്നു."[16]

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനത്ത് പ്രവേശിച്ചതിൽ മലങ്കരയുടെ ഇടവകകളെല്ലാം ആഹ്ലാദം കൊണ്ടു. പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ചയുടെ പത്മവ്യൂഹം വിജയകരമായി ഭേദിച്ച അഭിനവ 'അഭിമന്യു' ആയ വൃദ്ധ മഹാപുരോഹിതനെ ഏവരും ഹൃദയപൂർവം അഭിനന്ദിച്ചു. വാർദ്ധക്യത്തിൽ - എഴുപത്തിഅഞ്ചാം വയസ്സിൽ - മെത്രാൻപദം പ്രാപിച്ച അദ്ദേഹത്തിന് ചില കയ്പേറിയ ദൗത്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു.

എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ സ്മര്യപുരുഷനെതിരായി നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്ന പരാതികൾ വേണ്ടത്ര പരിഗണിക്കപ്പെടാതിരുന്നതിന്റെ അരിശം തീർക്കാനായി തന്റെ പിൻഗാമി എന്ന നിലയിൽ കടമറ്റത്തെ അയിപ്പ് കത്തനാരെ ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മാ എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം വാഴിച്ചു. നിരണം ഗ്രന്ഥവരി രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് കാണുക:

"ദീനം പരവേശം ആയപ്പോൾ പുത്തൻകാവിൽ വച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിറ്റപ്പൻ അയിപ്പ് കത്തനാർക്ക്, വയസ്സാകകൊണ്ട്, പൈനുംമൂട്ടിൽ കത്തനാരെക്കൊണ്ട് കുർബ്ബാനയും ചൊല്ലിച്ച് മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം അയിപ്പ് കത്തനാർക്ക് കൊടുത്തു."[17]

എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടേതെന്നപോലെ ഈ സ്ഥാനദാനവും അസാധുവായിരുന്നു. തലയിൽ മുൻഗാമി കൈവച്ചാൽ സ്ഥാനപ്രാപ്തിയ്ക്കു സാധുത്വം ലഭിക്കുമെന്ന തെറ്റിദ്ധാരണയാണ് ഈ നടപടികളുടെ പശ്ചാത്തലം.

സുറിയാനി സഭയിൽ ഏതൊരു കൂദാശയുടെയും സാധുത്വം അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് കൃത്യമായ ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഉള്ളത് യൂഹാനോൻ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (നരിമറ്റത്തിൽ യോഹന്നാൻ മല്പാൻ) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളത് താഴെ പറയുംപ്രകാരമാണ്.

“ഒരു പ്രാർത്ഥനയേക്കാളും ശുശ്രൂഷയേക്കാളും കൂദാശയ്ക്കുള്ള ശ്രേഷ്ഠത, കൂദാശയിൽക്കൂടെ ഒരു ദൈവികകൃപ (Grace) നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ സുനിശ്ചിതങ്ങൾ ആയി ചില അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

a. കാർമ്മികന്റെ സ്ഥാനസാധുത്വം. കർത്താവിൽ നിന്ന് ശ്ലീഹന്മാർ വഴിയായി പിൻഗാമികളിൽ കൂടി നിലനിന്നു വരുന്ന കൈവെപ്പോടു കൂടിയ ഒരു പട്ടക്കാരൻ ആയിരിക്കണം കാർമ്മികൻ.

b. കൂദാശകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളുടെ നിജാവസ്ഥ. കർത്താവ് നിശ്ചയിച്ച് കല്പിച്ചിട്ടുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളല്ലാതെ മറ്റു പദാർത്ഥങ്ങൾ കൂദാശാസാധനങ്ങൾ ആക്കുവാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല.

c. കൂദാശകൾ നടത്തുന്നവിധം. ഒരു കൂദാശ തന്നെ പല സഭകളിൽ നടത്തുമ്പോൾ ചില്ലറയായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകാമെന്നിരുന്നാലും അതിന്റെ സാരാംശമായ സംഗതികൾക്ക് വ്യത്യാസം വരുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

d. ഉപദേശം. കൂദാശകൊണ്ട് സാധിക്കേണ്ടിയ ഫലപ്രാപ്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസവും ഉപദേശവും കാർമ്മികനിലും സ്വീകാരകനിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം.[18]

ഈ നിർവചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെയും ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായുടെയും സ്ഥാനപ്രാപ്തി ഒരുപോലെ അസാധു എന്ന് പറയേണ്ടി വരും.

അസാധുവായ കൈവെപ്പിന്റെ പിൻബലത്തിൽ മെത്രാൻസ്ഥാനം അവകാശപ്പെട്ട് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കെതിരെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാൻ റസിഡണ്ടിന്റെ പക്കൽ പരാതിപ്പെട്ടു. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ നടത്തിയ നിരീക്ഷണം ശ്രദ്ധിക്കുക:

“മേലെഴുതിയ അയിപ്പ് മെത്രാന് അധികമായ ഒരു പഠിത്തവും സാമർത്ഥ്യവും ഇല്ലാതെ വയസ് ചെന്നതിൽ ഒരു സാധുശീലൻ ആയിരുന്നു. തനിക്ക് മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം കിട്ടിയതിന്റെശേഷം വെട്ടിക്കൽ ഒരു കുരിശ് റൂശ്മാ ചെയ്തതല്ലാതെ മെത്രാനടുത്ത പ്രവൃത്തികൾ അധികമായി ഒന്നും നടത്തുന്നതിനും ആർക്കും പട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനും സംഗതി വരുന്നതിന് മുമ്പിൽ ... സ്ഥാനം കൊടുത്തത് ശരിയല്ലെന്നും താൻ ദത്ത് എടുക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്നുള്ള ആളാകയാൽ ഈ സ്ഥാനത്തിന് അവകാശി അല്ലെന്നും ഈ പാർശ്വത്തിലുള്ള പട്ടക്കാർ റോമ്മാ വഴക്കത്തോട് ചേർന്നവരായി പല സംഗതികളാലും കാണപ്പെടുകയും ചെയ്കകൊണ്ട് ആയത് അഴിപ്പിക്കണമെന്നും മേലെഴുതിയ പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവന്നാസ്യോസ്

മെത്രാൻ വാദിച്ചു. മൺറോ സായിപ്പ് അവർകളെയും ബോധിപ്പിച്ചു. ആ മുഖാന്തരത്തിൽ സർക്കാർ ആളുകളെയും കൂട്ടി കടമറ്റത്ത് ചെന്ന് മേലെഴുതിയ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്റെ വടിയും മുടിയും സ്ലീബായും ചുവന്ന കുപ്പായവും വയ്പിച്ചു. ആയതും മെത്രാന്മാരുടെ വകയായി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന അല്പവൃത്തി മുതൽകാര്യങ്ങളും എടുപ്പിച്ചുംകൊണ്ട് ഈ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാൻ തിരിയെവന്ന് മലങ്കര ഇടവകയെ വിചാരിക്കുകയും സിമ്മനാരിയിലെ പഠിത്തം അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തു വന്നു."[19]

*നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യും ഈ കാര്യങ്ങൾ താഴെ പറയുംവിധം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്:

"... പാർക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് സ്ഥാനമില്ലെന്നും മുതൽകാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും കണ്ടുകെട്ടി എടുത്ത് കോട്ടയത്ത് സിമ്മനാരി വകയ്ക്ക് ഏല്പിക്കണമെന്നും സായിപ്പിന്റെ ഉത്തരവ് വന്നു. മുതൽകാര്യങ്ങൾ എടുപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തെയും കോട്ടയത്ത് കൊണ്ടുപോയി കുപ്പായവും ഊരിവെച്ച് കടമറ്റത്തേക്ക് പോരുകയും ചെയ്തു."[20]

ഒരു മെത്രാന്റെ സ്ഥാനസാധുതയ്ക്ക് രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ ഹൂദായ കാനോൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1. ജനങ്ങളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ്.
2. സാധുവായ കൈവെപ്പ്.

എട്ടാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കും ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കും ഈ കാനോനിക വ്യവസ്ഥകൾപ്രകാരം സാധുവായ മെത്രാൻസ്ഥാനം ഇല്ലെന്നിരിക്കെ അവരെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്ത് തുടരാൻ അനുവദിക്കുന്നത് ആത്മഹത്യാപരമാണ്. നീതിന്യായവ്യവസ്ഥിതിയെയും നിയമപാലന സംവിധാനത്തെയും മാനിക്കുവാൻ എല്ലാ സ്ഥാനികൾക്കും കടമയുണ്ടായിരിക്കേ ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായെ സ്ഥാനം ഏല്പിച്ചതായി എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ ചെയ്ത നടപടി സമനില തെറ്റിയ ഒരു വൃദ്ധപുരോഹിതന്റെ ഭ്രാന്തൻ നടപടിയായി മാത്രമേ സഭാചരിത്രത്തിൽ നിരീക്ഷിക്കാനൊക്കൂ. തിരുവിതാംകൂർ പ്രജയോട്, സർക്കാർ ഉത്തരവിന്റെ പിൻബലത്തിൽ കൊച്ചി രാജ്യത്തെ പ്രജയായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാണിച്ച നിയമനടപടികൾ രണ്ടു തിരുവിതാംകൂർ പ്രജകളായ ജഡ്ജിമാർ അടങ്ങിയ റോയൽക്കോടതി വിധിയിൽ പരിഹാസപൂർവം ആക്ഷേപിക്കുന്നത് അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ കാലാവസ്ഥയിൽ മനസിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. സഭയുടെ കാനോനുകളും പാരമ്പര്യങ്ങളും ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ താല്പര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലല്ലോ വിലയിരുത്തേണ്ടത്. 1809-ലെ

കണ്ടനാട്ട് പടിയോലയെ ലംഘിക്കുക വഴി എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ സ്വയം സഭയിൽ അപ്രസക്തനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. 1814-ലെ സർക്കാർ വിധി അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിന് അന്യനായി. അതുമൂലമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പില്ക്കാല പരാതികൾ അവഗണിക്കപ്പെട്ടത്. അത്രമേൽ ത്യാജ്യനായ ഒരാൾ പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നതും ഒരു അനന്തരവൻ ആ ത്യാജ്യനിൽനിന്ന് പട്ടംഏല്ക്കുവാൻ തയാറാവുന്നതും എത്രമേൽ പരിഹാസ്യമല്ല? പണ്ഡിതരായ ന്യായാധിപന്മാർ കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടവിധം പഠിക്കുകയും പ്രാദേശികതയുടെ മുൻവിധികൾ കൂടാതെ ന്യായവും നീതിയും പുലർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെപ്പറ്റി അപ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുമായിരുന്നില്ല.

ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ചില ഉദാത്തമായ ലക്ഷ്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി പ്രവർത്തന സരണികൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ച മഹാപ്രതിഭയായിരുന്നു പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവനകളിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായത് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപനമായിരുന്നു. സെമിനാരിയുടെ ഇരുനൂറാം വാർഷികത്തിന് തൊട്ടു മുമ്പ് കെ. വി. മാമ്മൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'പഴയസെമിനാരി: മലങ്കരസഭയുടെ പവിത്രഹൃദയം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആമുഖത്തിൽ 'ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആധുനിക ചരിത്രത്തിന്റെ ആദ്യ അദ്ധ്യായം കുറിക്കുന്ന പുരാതന പ്രസിദ്ധമായ സ്ഥാപനമാണ്' അതെന്ന് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. 'മലങ്കരസഭയുടെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെയും നവോന്മേഷത്തിന്റെയും പ്രതീകമോ പ്രതിച്ഛന്ദമോ ആയി പ്രശോഭിക്കുന്ന അധ്യാത്മവിദ്യാലയം' എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട സെമിനാരിയെപ്പറ്റി അതിന്റെ ഇന്നത്തെ പ്രിൻസിപ്പൽ എഴുതുന്നതിപ്രകാരമാണ്: "1821-ൽ മലങ്കരസഭയിലെ പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ച മേജർ മക്വർത്ത് എന്ന ബ്രിട്ടീഷ് ഓഫീസർ തന്റെ ഡയറിയിൽ പഴയസെമിനാരിയെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ എഴുതി: 1821 മാർച്ച് 2. സുറിയാനി സമൂഹം മുഴുവൻ കോളജിനെ അവരുടെ കണ്ണായി കാണുന്നു" (ദി മിഷനറി റജിസ്റ്റർ 1816-1864).[21] കെ. വി. മാമ്മൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ആനപ്പാപ്പി'യുടെ അവതാരികയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ എഴുതിയ ചില പ്രസക്ത വാക്യങ്ങൾ കാണുക:

"കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനം നടന്ന 1814 ഫെബ്രുവരി 15-ന് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ആധുനികഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നു. ഒന്നരനൂറ്റാണ്ടോളം പ്രബലമായിരുന്ന പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരുടെ കുടുംബവാഴ്ച അപ്പോഴേക്കും അസ്തമിക്കാറായിരുന്നു. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ അന്ത്യനാളുകളും ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായുടെ നിശ്ശബ്ദ സാന്നിധ്യവും ഒരസ്തമനപ്രതീതിയാണ്

മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിൽ ഉണർത്തുന്നത്. പഴയസെമിനാരിയുടെ ആവിർഭാവവും അതിന്റെ രാജശില്പിയായ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനും (പില്ക്കാലത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ) ഒരു സൂര്യോദയത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. മെത്രാന്മാരുടെ കുടുംബ പാരമ്പര്യാധിപത്യം നിറുത്തലാക്കിയതും വിദേശക്കോയ്മയോടുള്ള ആത്മീയവിധേയത്വത്തിന് (ലൗകികവിധേയത്വം ഒരിക്കൽപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ) അറുതി വരുത്തിയതും ആർത്താറ്റ്-കണ്ടനാട് പടിയോലകളിലൂടെ ഒരു പുതിയ ഭരണശൈലിയും സഭാസംസ്ക്കാരവും സഭയിൽ സംക്രമിപ്പിച്ചതും വൈദിക പരിശീലനത്തിനും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാഭ്യസനത്തിനും ആദ്യവേദികൾ സജ്ജീകരിച്ചതും മലങ്കരസഭയിലെ ആദ്യത്തെ പൊതുസ്ഥാപനമായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഔദ്യോഗിക ആസ്ഥാനമായും പഴയസെമിനാരിയെ വിഭാവനം ചെയ്ത് പ്രാവർത്തികമാക്കിയതും ശിഥിലമായി കിടന്നിരുന്ന ഇടവകകളെ സുശക്തവും ആസൂത്രിതവും ആയ ഒരു കേന്ദ്രീകൃത ഭരണസംവിധാനത്തിലേക്ക് ഘടിപ്പിച്ചതും പുരുഷചേതനയുള്ള ഒരു സംക്രമണനായകന്റെയും വിപ്ലവബോധമുള്ള ഒരു സമുദായാചാര്യന്റെയും പ്രവാചകാത്മാവുള്ള ഒരു ക്രാന്തദർശിയുടെയും ചിത്രമാണ് നമുക്ക് സമ്മാനിക്കുന്നത്. കേരളത്തിന്റെ സാംസ്ക്കാരിക നവോത്ഥാനത്തെ സഫലമായി സ്വാധീനിച്ച മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ (1811) പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും സെമിനാരി സ്ഥാപകനും വഹിച്ച പങ്ക് ആ സൂര്യോദയത്തെ പരിപുഷ്ടമാക്കി.”[22]

കലുഷമായിരുന്ന സഭാന്തരീക്ഷം ശാന്തമായി. ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കെതിരായ നടപടിയിൽ പ്രതിഷേധിക്കാനാരും ഉണ്ടായില്ല. സർക്കാരിന്റെ വിളംബരവും പിന്തുണയും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് അനുകൂലമായ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചു. വൃദ്ധനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വേഗത്തിലുള്ള നടപടികളും ജനങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്ക് സംതൃപ്തി നൽകി. വൈദികവിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രവും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസ വേദിയും ആയി പ്രവർത്തിച്ച സെമിനാരിയെ അദ്ദേഹം മലങ്കര മെത്രാന്റെ ആസ്ഥാനം കൂടെ ആക്കിത്തീർത്തു. അതുവരെയും മെത്രാന്മാർ ഓരോ ഇടവകപ്പള്ളിയെ ആസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഭരണം നിർവഹിച്ചത്. കണ്ടനാടും നിരണവും ഒക്കെ അപ്രകാരം ആസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിച്ച ഇടവകപ്പള്ളികൾ ആയിരുന്നു. പലപ്പോഴും ഇടവകയുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് മെത്രാൻ വിധേയനാവുന്ന ഒരു ബന്ധനാവസ്ഥ ഇതുമൂലം സംജാതമായിരുന്നു. തന്നെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ഇടവകയും പ്രമാണിമാരും എന്നും മെത്രാന്റെ ചുറ്റും പരിമിതിയുടെ ചുറ്റുമതിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. പുത്തൻകാവിൽ പൊതുസഭയുടെ ആസ്ഥാനം എന്ന ആശയവുമായിട്ടാണ് ആറാം

മാർത്തോമ്മാ പള്ളിപ്പണി നടത്തിയത്. എങ്കിലും അത് പൊതുസഭയുടെ ഉടമയിലാക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വേണ്ടത്ര വിജയിച്ചതായി തോന്നുന്നില്ല. ഈ പരിമിതിയാണ് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയെ ആസ്ഥാനമാക്കിയപ്പോൾ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ മറികടന്നത്. മലങ്കരമെത്രാൻ പ്രാദേശിക പരിഗണനകളുടെ തടവറകളിൽനിന്ന് മോചിതനായി പൊതുസഭയുടെ ക്ഷേമാന്വേഷകനായി അംഗീകാരം നേടിയത് സഭയുടെ ആദരവിന് കാരണമായി. അനുയായികളിലുണ്ടായ ഈ ആവേശം ചില ചിട്ടകൾക്കു രൂപംകൊടുക്കുവാനുള്ള അനുകൂല കാലാവസ്ഥയായി മെത്രാച്ചൻ വളർത്തിയെടുത്തു.

കുറുപ്പംപടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രകാരൻ എഴുതുന്നത് കാണുക:

"ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് (പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാം മെത്രാച്ചന്റെ) ഈ പള്ളിയുടെ തെരട്ട് കോട്ടയം സിമ്മനാരിയിൽ തിരുമുമ്പാകെ പള്ളിയോഗം ഹാജരാക്കി. ഇക്കാലം മുതല്ക്കാണ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്ക് കോട്ടയത്ത് ആസ്ഥാനമുണ്ടായത്."[23]

സഭയിൽ ഒരു കേന്ദ്രീകൃത ഭരണമുണ്ടാവുന്നതിന്റെയും ഒരു മെത്രാന്റെ പ്രസക്തി ഇടവകതലത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെയും രജത രേഖയാണീ പ്രസ്താവന. ആർത്താറ്റ് പടിയോലയിൽ നിന്ന് ആരംഭിച്ച് കണ്ടനാട് പടിയോലയിലൂടെ വളർന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാദർശനം കൂടുതൽ വികാസോന്മുഖമാകുന്നതിന്റെ തെളിവായി ഇതിനെ കാണാം. 1934-ൽ രൂപംകൊണ്ട മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയുടെ നിയാമക ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നായ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സൂപ്പർവിഷൻ സഭയിൽ ആദ്യമായി പ്രാവർത്തികമാക്കിയത് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ക്രാന്തദർശിത്വമാണ് എന്ന് കുറുപ്പംപടി ചരിത്രം നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. വിദ്യാവിതരണകേന്ദ്രം എന്ന നിലയിൽ പഴയസെമിനാരി മലങ്കരസഭയുടെ മസ്തിഷ്ക്കമായി വർത്തിച്ചുവെങ്കിൽ, ഒരേകീകൃത ഭരണസിരാകേന്ദ്രമായ സെക്രട്ടറിയേറ്റ് ആയി പരിണമിച്ചതിലൂടെ സെമിനാരി മലങ്കരസഭയുടെ ത്രസിക്കുന്ന ഹൃദയം കൂടെ ആയി തീരുന്ന കാഴ്ചയാണ് നാം കാണുന്നത്. സിരകളിലൂടെ ജീവരക്തം പ്രവഹിപ്പിച്ച് സഭാഗാത്രത്തിലാകമാനം ചൈതന്യത്തിന്റെ അരുണധാര പ്രവഹിപ്പിക്കുന്ന ഹൃദയം!! ആധുനിക മലങ്കരസഭയുടെ മസ്തിഷ്കവും ഹൃദയവും മെനഞ്ഞെടുത്ത രാജശില്പി എന്ന നിലയിലാണ് സ്മര്യപുരുഷൻ സഭാചരിത്രത്തിന്റെ തിളങ്ങുന്ന ഒരധ്യായമായിത്തീർന്നത്.

സെമിനാരിയുടെ പ്രവർത്തനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതാന്ത്യ കാലഘട്ടത്തിൽ നിരവധി അന്തഃസംഘർഷങ്ങൾക്ക് ഹേതുവായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അധ്യാപകരായി നിയമിക്കപ്പെട്ട മിഷനറിമാരും സെമിനാരി സ്ഥാപ

നത്തിനും മറ്റും തന്റെ മുഖ്യസഹായി ആയി വർത്തിച്ച കേണൽ മൺറോയും ക്രമേണ പങ്കാളിത്തഭാവത്തിന്റെ അതിർത്തി ലംഘിച്ച് അധീശഭാവം പ്രകടമാക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് പലപ്പോഴും മാറിയിരുന്നത് വൃദ്ധനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വേദനിപ്പിച്ചു. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു സംഭവം ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

"ഒരു ദിവസം മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കൊല്ലത്തേക്കു ചെല്ലുന്നതിനായി കേണൽ മൺറോയുടെ ക്ഷണക്കത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രയിൽ വികാരി ജനറൽ (പിന്നീട് പുന്നത്ര മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) ഉൾപ്പെടെ രണ്ടു പട്ടക്കാരും രണ്ടു ശെമ്മാശന്മാരും അനുചരന്മാരായി ഉണ്ടായിരുന്നു. ശെമ്മാശന്മാരിലൊരാൾ ഈ പുസ്തക കർത്താവിന്റെ (ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ) വലിയപ്പൻ ആയിരുന്നു (ഇടവഴിക്കൽ വലിയച്ചൻ - ഫാ. പീലിപ്പോസ്). ആദ്യദിവസം സന്തോഷ സല്ലാപങ്ങളിൽ വിനിയോഗിച്ചതിന്റെശേഷം അടുത്ത ദിവസവും റസിഡൻസിയിൽ ചെല്ലണമെന്നുള്ള ക്ഷണത്തോടുകൂടി മെത്രാനെ അയച്ചു. അടുത്ത ദിവസം കേണൽ മൺറോ മെത്രാനോട്, താൻ മെത്രാനെയും സമുദായത്തെയും യഥാശക്തി കൂടുതലായി സഹായിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായും അവർ തമ്മിലുള്ള ഇടപാടുകൾക്കു മധ്യസ്ഥനായി ഒരു യൂറോപ്യനെ സിമ്മനാരിയിൽ മെത്രാനോടുകൂടെ താമസിപ്പിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നതായും പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ പ്രസ്താവനയോടുകൂടി റവ. നോർട്ടനെ ഭാര്യയോടും കുട്ടിയോടും കൂടി മെത്രാന് പരിചയപ്പെടുത്തി. വീണ്ടും ഉണ്ടായ സംഭാഷണത്തിൽനിന്ന് പുതിയ ധ്വര, ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയിലെ ഒരു വൈദികൻ ആണെന്നും സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവും മതപരവും ആയ അഭിവൃദ്ധിയെ ലാക്കാക്കി വേല ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് സിമ്മനാരിയിൽ താമസിക്കുന്നതിന് വന്നിരിക്കുന്ന ആളാണെന്നും മെത്രാന് മനസ്സിലായി. ശുദ്ധമാനസനായ മെത്രാൻ റസിഡണ്ടിന്റെ സദുദ്ദേശ്യങ്ങൾക്ക് ഉടൻ വന്ദനം പറഞ്ഞെങ്കിലും സഭയിൽ ജോലിചെയ്യുന്നതിന് ഈ മിഷനറിയെ അനുവദിക്കുവാൻ നിവൃത്തി ഇല്ലെന്നായിരുന്നു കേണൽ മൺറോയോടുള്ള മെത്രാന്റെ വാക്കുകൾ. ആ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെയുള്ള വാക്യം ഇപ്രകാരം ആയിരുന്നു: 'അദ്ദേഹം ഒരു ഭിന്നമതാവലംബി ആകുന്നു. ഞങ്ങളുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെയും വിശ്വാസങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങൾ ആകയാൽ അദ്ദേഹം സിമ്മനാരിയിൽ താമസിക്കുന്നത് മതസംബന്ധമായ തർക്കങ്ങൾക്കും തന്മൂലം അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾക്കും ഇടയാക്കിയേക്കും."[24]

കേണൽ മറുപടി കേട്ട് ഭഗ്നാശനായി. സന്തോഷപൂർവ്വം മിഷനറിയെ മെത്രാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുമെന്ന് മൺറോ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. താൻ സെമിനാരിയുടെ ഉടമസ്ഥൻ ആണെന്നും മെത്രാൻ തന്റെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥനു

മാണെന്ന് ഭാവിച്ച മൺറോ, ഒരു സഭാതലവന്റെ ഇടയബോധം തുടിച്ചു നിന്ന മറുപടി ഞെട്ടലോടെ കേൾക്കുകയും തന്റെ ധാരണകളെ തല്ക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും തിരുത്തുകയും ചെയ്തു.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആസ്ഥാനം കൂടെയായ പഴയസെമിനാരി ഒരു ദയറാ മാതൃകയിൽ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുള്ള പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ഭാവന, പാശ്ചാത്യ സംസ്ക്കാരത്തിൽ ശീലിച്ച കേണൽ മൺറോയ്ക്ക് മനസിലാകാഞ്ഞതിൽ അസ്വാഭാവികമായി ഒന്നുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് പഴയസെമിനാരി ഒരു കോളജ് മാത്രം ആയിരുന്നുവല്ലോ. ഒടുവിൽ റവ. തോമസ് നോർട്ടൻ ആലപ്പുഴയിൽ താമസിച്ച് കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ അദ്ധ്യാപനം നിവർത്തിക്കട്ടെ എന്ന് സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ ചർച്ച ഉപസംഹരിച്ചു. ഒരു ഞെട്ടൽ, ഒരു ജാള്യം - ഒടുവിൽ മൺറോയ്ക്കു ആ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിക്കേണ്ടി വന്നു.

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റി ശ്രീ. കെ. വി. മാമ്മൻ എഴുതുന്നു:

"മലങ്കരസഭയെ ദീർഘകാലം തുടർച്ചയായി ഭരിച്ച പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരുടെ അസ്തമനകാലം അടുത്തപ്പോൾ കണ്ടനാട് പള്ളിയിൽ 1809-ൽ (1808 എന്നു അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളത് നോട്ടപ്പിശകാണ്) ചേർന്ന പള്ളി പ്രതിപുരുഷയോഗം അംഗീകരിച്ച ഒരു തീരുമാനം - അല്ലെങ്കിൽ പടിയോല - സഭയുടെ ദൈവശാസ്ത്രാഭ്യാസ ചക്രവാളത്തിലെ പത്തര മാറ്റുള്ള ഒരു കനകരേഖയാണെന്നത്രേ സഭാചരിത്രകാരന്മാർ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഏഴാം മാർത്തോമ്മായുടെ നാല്പതാം അടിയന്തിരത്തോടനുബന്ധിച്ച് നടന്ന ഈ യോഗത്തിൽ യഥാവിധി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാതെ ഉന്നതസ്ഥാനത്ത് അവരോധിക്കപ്പെട്ട എട്ടാം മാർത്തോമ്മായാണ് അധ്യക്ഷത വഹിച്ചത്. സ്ഥാന സാധുത്വപ്രശ്നം ഉയർത്തി കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാതെ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി മലങ്കരയുടെ തെക്കും വടക്കും ഓരോ പഠിത്തവീട് സ്ഥാപിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ...

എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേശകരായി യോഗം തെരഞ്ഞെടുത്ത കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ, കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ എന്നിവരുടെ ആലോചനപ്രകാരം സഭാഭരണം നിവർത്തിക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു. ഈ രണ്ടു തീരുമാനങ്ങളും നടപ്പാക്കാമെന്ന് യോഗത്തിൽവച്ച് ഉറപ്പ് നൽകിയ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ അത് ഗൗരവത്തിലെടുക്കുകയോ, വേണ്ടത് ചെയ്യുകയോ ഉണ്ടായില്ല. തുടർന്ന് കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കേതര വൈദികസെമിനാരികളിൽ ആദ്യത്തേതായ ഈ പഠിത്തവീട് 1809-ലെ കണ്ടനാട് പടിയോലയിലെ താൽപര്യപ്രകാരം 1814-ൽ സ്ഥാപിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ട് കേണൽ മൺറോയും തിരുവിതാംകൂർ

റാണിയും ഈ യത്നത്തിന് സഹായം നൽകി. 1815 മാർച്ചിൽ പണി പൂർത്തിയാക്കി; ആദ്യബാച്ചിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ ചേർത്തു. റമ്പാൻ പ്രധാന അധ്യാപകൻ. റവ. തോമസ് നോർട്ടനും ആലപ്പുഴ താമസിച്ച് സെമിനാരിയിൽ അധ്യാപനം നടത്തി. 1815 മാർച്ച് 21-ന് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ പഴഞ്ഞിപള്ളിയിൽ വച്ച് തൊഴിയൂരിന്റെ കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സീനോസിൽനിന്ന് മേല്പട്ടസ്ഥാനം ഏറ്റതോടെ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആദ്യത്തെ ഔദ്യോഗിക ആസ്ഥാനമായി; സഭയുടെ കേന്ദ്ര സെക്രട്ടറിയേറ്റുമായി" (*പഴയസെമിനാരി: മലങ്കരയുടെ പവിത്രഹൃദയം*).

സെമിനാരി സ്ഥാപനത്തിൽ മിഷനറിമാർ സൗഹാർദപൂർവ്വം കാണിച്ചിരുന്ന സ്നേഹവും മമതയും കൃത്രിമമായിരുന്നു. അവസരം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം സെമിനാരി ഭരണത്തിൽ കൈകടത്തുവാൻ അവർ മടിച്ചിരുന്നില്ല. മൺറോയുമായി കൊല്ലം റസിഡൻസിയിൽ വച്ച് നടന്ന കൂടിക്കാഴ്ചയെപ്പറ്റി തോമസ് നോർട്ടൻ 1816 ഒക്ടോബർ 14-ന് എഴുതിയ കത്ത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"ഞാൻ കൊല്ലത്തായിരുന്നപ്പോൾ, സുറിയാനിസഭയുടെ മെത്രാനെ റസിഡണ്ട് ആളയച്ച് വരുത്തി. ... ഞങ്ങൾ അവരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ കൈകടത്തുകയും അവരെ ആംഗ്ലേയ സഭയുടെ അധികാരപരിധിയിൽ അകപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തേക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈദികരുടെയും ജനങ്ങളുടെയും മനസ്സിൽ ചില സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന ഏതാനുംപേർ സുറിയാനിസഭയെ വിട്ട് റോമ്മൻ സഭയിൽ ചേരുകയുമുണ്ടായി. മെത്രാൻ വൈകാതെ സഭയെ വഞ്ചിച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് സഭയിൽ ചേരുമെന്ന് അവർ ആരോപിക്കുകയും ചെയ്തു. സുറിയാനിസഭയുടെ അഭ്യുദയത്തെക്കുറിച്ചല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്ക് മറ്റു താല്പര്യമൊന്നുമില്ലെന്ന് വൈദികർ പലരുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ ബിഷപ്പിനെ അറിയിച്ചു. റോമ്മാസഭയുമായുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് സുറിയാനിസഭയിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ളവയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് സഭയെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ ദൈവകൃപയിൽ അവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ലക്ഷ്യമെന്ന് ഞാൻ ബിഷപ്പിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന് ആ സാഹചര്യം ബോധ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. പൂർവിക സഭയുടെ കലർപ്പില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലേക്ക് അവരെ പുനരാനയിക്കുവാനും ദൈവത്തിനു വേണ്ടി അവരെ സുവിശേഷാനുസൃതം വിശുദ്ധിയിലേക്കും ഓജസിലേക്കും വഴിനടത്തുവാനും ഈ ബന്ധം സഹായിക്കുമെന്ന് ഞാൻ ബിഷപ്പിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി."

മലങ്കരസഭ റോമ്മൻ സംസർഗ്ഗം കൊണ്ട് മലീമസമായിത്തീർന്നുവെന്നും അവളെ കുളിപ്പിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള ഭഗീരഥയത്നമാണ് തങ്ങൾ

നടത്തുന്നതെന്നുമാണ് അധീശ മനോഭാവത്തോടെ അവർ അർത്ഥമാക്കിയത്. കോട്ടയത്ത് ആദ്യ സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നോർട്ടൻ ഏറ്റെടുത്ത ദൗത്യത്തെപ്പറ്റി മിഷനറിമാർ എഴുതിയത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"ജൂൺ 19-ന് അദ്ദേഹം കോട്ടയം സന്ദർശിച്ചു. സുറിയാനിക്കാരുടെ രീതികൾ കണ്ടു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി സമാഗമം നടത്തി. സെമിനാരിയിൽ ഇൻസ്പെക്ഷൻ നടത്തി" (ദി ആംഗ്ലിക്കൻ ചർച്ച് ഇൻ ട്രാവൻകൂർ & കൊച്ചിൻ. Vol. I, p.105, 55).

സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ ജീവിതാന്ത്യകാലത്ത് നടത്തിയ ഒരു നിരീക്ഷണം ഇത്തരുണത്തിൽ പ്രസക്തമാണ്. "സിമ്മനാരി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ സായിപ്പിന്റെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു. ബുക്കാനന്റെ കാലംമുതൽ ഒരു പരുന്ത്, കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങളുടെമേൽ ദൃഷ്ടി പതിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ യൂറോപ്യന്മാർ നമ്മുടെ പാവപ്പെട്ട സഭയിന്മേൽ കണ്ണെറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം എങ്ങനെ അവസാനിക്കുമെന്ന് സർവ്വശക്തനായ ദൈവം മാത്രം അറിയുന്നു. ദൈവകൃപയാൽ ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ഈ പാവപ്പെട്ട സഭയെ ഞാൻ സംരക്ഷിക്കും. സർവശക്തനായ ദൈവം അതിനെ എന്നേക്കും നിലനിർത്തട്ടെ." ഇതു പറയുമ്പോൾ ആ മഹാപുരോഹിതന്റെ വൃദ്ധനയനങ്ങളിൽനിന്ന് ചുടുചുടെ ബാഷ്പകണങ്ങൾ പൊഴിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഈ സംഭവത്തിന് ദൃക്സാക്ഷിയായ ഒരു വ്യക്തി തന്റെ ഡയറിയിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തെഴുതിയിരിക്കുന്നു.[33]

1. ഇട്ടൂപ്പ് റൈറ്റർ, പുറം 188.
2. പോൾ മണലിൽ, പു. 211, 212.
3. ഇട്ടൂപ്പ് റൈറ്റർ, 193.
4. സഭാജ്യോതിസ്, ജൂബിലി സെമിനാർ പ്രബന്ധങ്ങൾ, പു. 41 (1991).
5. മിഷനറി റജിസ്റ്റർ 1816. പു. 452-454; പി. ചെറിയാൻ, പു. 340-341. Christianity in India, Fr. M. K. Kuriakose, p. 92, 93.
6. കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ, പുറം 28.
7. ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, പു. 195.
8. റോയൽക്കോടതി വിധി. Published in 1977. പു. 40. ഇട്ടൂപ്പ് റൈറ്ററുടെ സഭാചരിത്രം ആധാരമാക്കി തയാറാക്കിയ റോയൽക്കോടതിയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളിലെ ചരിത്രപരാമർശങ്ങൾക്ക് കൃത്യതയില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.
9. റോയൽക്കോടതി വിധി, പു. 14.
10. റോയൽക്കോടതി വിധി, പുറം 189.
11. ഇട്ടൂപ്പ് റൈറ്റർ, പുറം 190, 191.

12. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പുറം 129.
13. കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ, പുറം 30, 31. ഇന്നും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളിൽ ഒന്ന് ആ തങ്കമോതിരമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.
14. ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ്, അവതാരിക - പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ. ഗ്രന്ഥകർത്താ: ഫാ. പി. എം. ജോസ് (1985).
15. കെ. സി. വർഗ്ഗീസ്, പു. 52.
16. ആത്തുങ്കൽ അച്ചൻ, പുറം 118.
17. പോൾ മണലിൽ, പു. 212.
18. ശുശ്രൂഷാ സംവിധാനം, പു. 117.
19. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പുറം 190, 191.
20. നിരണം ഗ്രന്ഥവരി, എഡി.: പോൾ മണലിൽ, 212, 213.
21. കെ. വി. മാമ്മൻ, പഴയസെമിനാരി: മലങ്കരസഭയുടെ പവിത്രഹൃദയം, പു. 78.
22. ടി പുസ്തകം, പുറം 112, 113.
23. പുറം 118.
24. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻസഭ, പു. 199.
25. ഇടവഴിക്കൽ വലിയച്ചന്റെ ഡയറി. ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ സഭാചരിത്രം, പുറം 200.

D. കർമ്മയോഗിയായ മലങ്കരമെത്രാൻ

ഒരു മേല്പട്ടക്കാരനു സഭയിൽ നിർവഹിക്കുവാനുള്ള ചുമതലകൾ എന്തൊക്കെയാണ്? ഇടവകകളിലെ പെരുന്നാളുകൾക്ക് മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിക്കുക, സമ്പന്ന കുടുംബങ്ങളിലെ മാമ്മൂദീസാ, ഭവനകൂദാശ, വിവാഹം, ശവസംസ്ക്കാരം ആദിയായ ശുശ്രൂഷകളിൽ പ്രധാന കാർമ്മികനായി പങ്കെടുക്കുക, സമ്പന്നരായ സഭാംഗങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്ന വ്യവസായ സംരംഭങ്ങളുടെ കൂദാശയും ഉദ്ഘാടനവും നിർവഹിക്കുക, പുതുക്കിപ്പണിത ദേവാലയങ്ങളുടെ കൂദാശകൾ നിർവ്വഹിക്കുക, വൈദികരുടെ സ്ഥലംമാറ്റ ഉത്തരവുകളിൽ ഒപ്പു ചാർത്തുക, ഇടവകയോഗങ്ങളുടെ അംഗീകാര കല്പനകളിൽ ഒപ്പ് വയ്ക്കുക തുടങ്ങി ഇന്നു കാണുന്ന മേല്പട്ട ദൗത്യങ്ങൾ വച്ച് താരതമ്യം ചെയ്താൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ വ്യത്യസ്തനായി കാണേണ്ടി വരും. സാധാരണ കൂദാശാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക് സഭ ഓരോ ഇടവകയിലും കശീശന്മാരെ നിയമിക്കുന്ന പതിവാണ് എക്കാലവും സഭയിലുള്ളത്. ആ കൂദാശകൾ മേല്പട്ടക്കാരൻ നിർവഹിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് മാത്രമായി സഭ എല്പിച്ച ദൗത്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം വിസ്മരിക്കുന്നതിനാലാണ്. കശ്ശീശായുടെയും മേല്പട്ടക്കാരന്റെയും പൗരോഹിത്യപരമായ നൽവരങ്ങൾ തുല്യമാണെങ്കിലും അധികാരപരിധി തുല്യമല്ല. അംശവടി പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന മേലധികാരം (സൂപ്പർവിഷൻ) മേല്പട്ടക്കാരന്റെ പ്രത്യേക ചുമതലയാണ്. ഇടവകകളുടെ പ്രതിദിന ഭരണം കാനോനികവും സഭാതാല്പര്യങ്ങൾക്കനുസൃതവുമാണെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുക, തന്റെ അധികാരപരിധിയിൽ വരുന്ന ഇടവകകളിലെ ശക്തികളെ സമാഹരിച്ച് വൻ പദ്ധതികൾ ഏറ്റെടുത്ത് നടപ്പിൽ വരുത്തുക, പുതിയ ഇടവകകളും ദേവാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ച് സഭയുടെ കൊമ്പിന്റെ ഉയരവും വിസ്തീർണ്ണവും വർദ്ധിപ്പിക്കുക, കാലോചിതമായി ഇടവകകളുടെ വളർച്ചയെ ലക്ഷ്യാധിഷ്ഠിതമായി ത്വരിതപ്പെടുത്തുക, ഉന്നതമായ സഭാദർശനങ്ങളുടെ പ്രചാരകനാവുക, കാലം സൃഷ്ടിക്കുന്ന മുറിവുകളെ ആവശ്യമായ തൈലങ്ങൾ ലേപനം ചെയ്തു സുഖപ്പെടുത്തുന്ന വൈദ്യശുശ്രൂഷ നടത്തുക, പുതിയ മേച്ചിൽപ്പുറം അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്തി അവിടങ്ങളിലേക്ക് തന്റെ ആത്മീയ ഇടവകകളെയും ആടുകളെയും നയിക്കുക, ആരോഗ്യസന്ദായകമായ വിശിഷ്ട ഭോജ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തി ഇടവകകളെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുക, വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്ന ആടുകളെ മാർഗ്ഗദർശകമായ മാതൃകകൊണ്ടും ഉപദേശം കൊണ്ടും ശാസനകൊണ്ടും ആവശ്യമായി വന്നാൽ ശിക്ഷകൊണ്ടും നേർവഴിയിലേക്കു പുനരാനയിക്കുക, തന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള കശ്ശീശമാർക്ക് മാതൃകയും മാർഗ്ഗദർശിയും ആശയസ്രോതസ്സുമായി അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ ആത്മാവിൽ അവരെ പരിപൂർണ്ണതയിലേക്ക് പ്രചോദിപ്പിക്കുക

തുടങ്ങിയ ശ്രേഷ്ഠ ഇടയന്റെ കർത്തവ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പുതിയ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ബോധവാനായിരുന്നു. അനുകരിക്കാനാവശ്യമായ മുൻ മാതൃകകൾ ഒന്നും അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ജന്മനാ പ്രതിഭാശാലിയായ അദ്ദേഹത്തിന് അത്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

പല മല്പാന്മാരുടെ കീഴിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലായി വൈദിക പരിശീലനം നേടിയിരുന്ന പതിവിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി മലങ്കരസഭയിലെ എല്ലാ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളും ഒരു സ്ഥലത്ത് മലങ്കരമെത്രാന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ പരിശീലിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ കണ്ടിരുന്നു.

1. വിവിധ പ്രാദേശിക പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലങ്ങളിൽ നിന്ന് വരുന്ന വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ ഉടച്ച് വാർത്ത് കൃത്യമായ സഭാപാരമ്പര്യങ്ങളുടെ ദിശാബോധത്തിലേക്ക് അവരെ പറിച്ച് നട്ട് സഭയിൽ ഏകമുഖമായ വൈദികശൈലി വളർത്തിയെടുക്കുക.

2. സഭയ്ക്ക് നിർവഹിക്കുവാനുള്ള ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളെ വൈദികരിലേക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കുവാനും ഇടവകകളുടെ ശേഷി അനുസരിച്ച് അവയെ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനുള്ള വെല്ലുവിളി വൈദികരിലൂടെ ഇടവകകളിലേക്ക് പടർത്തുക.

3. മികച്ച വായനശീലവും പ്രബോധനശൈലിയും ആരാധനാപാടവങ്ങളും വൈദികരിൽ സന്നിവേശിപ്പിച്ച് അവരെ തന്റെ അപ്പോസ്തോലിക ശുശ്രൂഷയിൽ ഭാഗഭാക്കുകൾ ആക്കുക.

4. ഇടവകകളിലെ ഭരണപരമായ വൈവിധ്യങ്ങളെയും പാരമ്പര്യങ്ങളെയും അഭികാമ്യമായ പാതകളിലേക്ക് ഗതിതിരിച്ച് സഭയ്ക്ക് അഭിലഷണീയമായ ഒരു പൊതുപ്രവർത്തന സ്വഭാവം വളർത്തിയെടുക്കുക.

5. ഇടവകകളിലെ വിഭവങ്ങൾ അപ്രസക്തമായ കൊച്ചു കൊച്ച് കാര്യങ്ങൾക്കായി വ്യയം ചെയ്യുന്നത് അവസാനിപ്പിച്ച് ഇടവകയുടെ സാധ്യതകളെ തന്റെ നേരിട്ടുള്ള മേൽനോട്ടത്തിൽ വൻകാര്യങ്ങൾക്ക് ഉപയുക്തമാക്കുക.

6. സ്നേഹം, ത്യാഗം, പ്രാർത്ഥനാശീലം, മിതവ്യയം, മിതഭാഷണം, ഉപദേശ ചാതുരി, പഠനശീലങ്ങൾ, ഇടപെടലുകൾ, അതിഥി സൽക്കാരം തുടങ്ങിയ പ്രതിദിന കർമ്മപരിപാടികൾക്ക് ഉത്തമ മാതൃക പകർത്തുവാൻ അവസരമുണ്ടാകുമാറ് ഗുരുവിന്റെ ജീവിതം ശിഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ ഒരു തുറന്ന പുസ്തകമായി അവതരിപ്പിക്കുക.

7. ജീവിതനിഷ്ഠകളോടും ഉപവാസാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടും ശിഷ്യർക്ക് പ്രിയം വർദ്ധിപ്പിച്ച് അവരുടെ തേജോമയമായ സേവനത്തിലൂടെ ഇടവകകളെ ഉയർന്ന മൂല്യങ്ങളിലേക്ക് പ്രചോദിപ്പിക്കുക.

ഇങ്ങനെ നിരവധി വ്യത്യസ്തതകൾ ആ തലമുറയിലെ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഗുരുവിൽ നിന്ന് കാണുവാനും കുറെയൊക്കെ പകർത്തുവാനും കഴിഞ്ഞു.

സെമിനാരിയിലെ അധ്യാപനവും സഭയുടെ പൊതുമേൽനോട്ടവും കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി കേന്ദ്രീകരിച്ച് നടത്തുമ്പോൾ തന്നെ അദ്ദേഹം സമാന്തരമായി വേറെ ചില കർമ്മപരിപാടികളും ഏറ്റെടുത്തിരുന്നു. അതിൽ പ്രമുഖമായ ഒന്നായിരുന്നു സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനം. മൺറോയിലുള്ള സ്വാധീനവും സൗഹൃദവും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സാമ്പത്തികവും സാംസ്ക്കാരികവും സാമൂഹ്യവുമായ അന്തസ്സ് ഉയർത്തുന്നതിന് അദ്ദേഹം പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. ഹൈന്ദവക്ഷേത്രങ്ങൾക്കും അവയുടെ ഉത്സവങ്ങൾക്കും നിർബന്ധപൂർവ്വം സൗജന്യവേല ചെയ്യുവാൻ അക്കാലങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ നിയമം മൂലം ബാധ്യസ്ഥരായിരുന്നു. 'ഊഴിയവേല' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ കൂലിയില്ലാ വേല മൺറോ സർക്കാർ ഉത്തരവ് മുഖേന നിരോധിച്ചതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ക്രാന്തദർശിത്വത്തെ കൃതജ്ഞതയോടെ അഭിനന്ദിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഞായറാഴ്ച ദിവസം അവധിദിനമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതും വിശുദ്ധദിനത്തിൽ ജോലി ചെയ്യണമെന്ന നിർബന്ധത്തിൽ നിന്ന് ക്രൈസ്തവർ നിയമം മൂലം ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതും ഇക്കാലത്തായിരുന്നു. സർക്കാർ ഓഫീസുകളിൽ ആദ്യമായി നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് നിയമനം ലഭിച്ചതും അക്കാലത്താണെന്നത് പ്രത്യേകം പരാമർശം അർഹിക്കുന്നു. 1816-ൽ എല്ലാ സിവിൽ കോടതികളിലും ഓരോ ക്രിസ്ത്യൻ ന്യായാധിപനെ നിയമിക്കണമെന്ന ഭരണപരിഷ്കാരവും നടപ്പിലായത് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം വിലയിരുത്തുവാൻ. ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ *മലങ്കര നസ്രാണികൾ - പദവികളും ജാത്യാചാരങ്ങളും* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണാം.[1] 1813-ൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുവാൻ ഒരു കമ്മീഷൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കാനുള്ള ശുപാർശകൾ ഈ കമ്മീഷൻ സമർപ്പിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അന്ന് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന സുറിയാനിക്കാരുടെ അമ്പത്തിരണ്ടു പള്ളികളോട് ചേർന്ന് അമ്പത്തിരണ്ട് സ്കൂളുകൾ ആരംഭിക്കുവാൻ ഉത്തരവുണ്ടായത്. ഇപ്രകാരം കേണൽ മൺറോയുടെ കാലത്തുണ്ടായ ഏത് ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങളുടെയും പിന്നിൽ സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ പ്രേരണയും പ്രോത്സാഹനവും മാർഗ്ഗദർശനവും ഉണ്ടായിരുന്നു (റഷ്യയിൽ ഗോർബച്ചോവ്

നടത്തിയ പുനർ വിചിന്തനങ്ങളുടെയും ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങളുടെയും - പെരിസ്ട്രോയിക്കാ - പിന്നിൽ പ്രേരണയും സ്വാധീനവുമായി വർത്തിച്ചത് ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചിന്തകൾ ആയിരുന്നുവെന്ന് നിത്യചൈതന്യയതി പില്ക്കാലത്ത് വിലയിരുത്തിയത് ഒരു സമാന്തര സംഭവമായി ഇവിടെ ഓർക്കാവുന്നതാണ്. ആദ്ധ്യാത്മിക നേതാവിന്റെ മാർഗ്ഗദർശനം സാമൂഹ്യപരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് പ്രേരണയാവുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണം രണ്ട് കാലഘട്ടത്തിലും ദൃശ്യമാണ്.).

ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം വിജയപൂർവ്വം നിർവഹിച്ച മറ്റൊരു മേഖലയായിരുന്നു ബൈബിളിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ വിവർത്തനം. 1811-ൽ ബോംബെ കൊറിയർ പ്രസിൽനിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആദ്യത്തെ മലയാളം ബൈബിളിൽ നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മലങ്കരസഭയുടെ ബൈബിൾ വിവർത്തനശ്രമം അതോടെ അവസാനിച്ചതായാണ് പലരും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്. സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ തന്റെ മുഖ്യസഹായിയായി വർത്തിച്ച കായംകുളം റമ്പാൻ നിര്യാതനായതിനാൽ ആ ദൗത്യം പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ സ്വയമായി പൂർത്തീകരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിലും കേണൽ മൺറോയുടെ പ്രേരണയും പ്രോത്സാഹനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. വൈദികാഭ്യസനം, സെമിനാരി നിർമ്മാണത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം, സഭാഭരണം എന്നീ ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ബൈബിളിന്റെ ശിഷ്ട ഭാഗങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്യാനുള്ള വെല്ലുവിളിയും ആ വൃദ്ധ മഹാപുരോഹിതൻ - അന്ന് എഴുപത്തിയഞ്ച് വയസ്സാണ് അദ്ദേഹത്തിന് - ഉത്സാഹപൂർവ്വം ഏറ്റെടുത്തു. തേജോമയമായ ഈ തപസ്സിന്റെ കഥ പില്ക്കാലത്ത് കേണൽ മൺറോ എഴുതിയ ചില കത്തുകളിലൂടെ ചുരുൾ നിവരുന്നുണ്ട് (പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമനും കേണൽ മൺറോയും എന്ന അനുബന്ധ ലേഖനം കാണുക).

സെമിനാരിയിലെ വൈദികപരിശീലനം, ഇടവകകളുടെ മേലന്വേഷണം തുടങ്ങിയ ചുമതലകളിൽ നിർണ്ണായക നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ ആ വൃദ്ധ മഹാപുരോഹിതന് മൺറോ ആഗ്രഹിച്ച വേഗത്തിൽ ബൈബിൾ വിവർത്തനം പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഒരു വർഷം കൊണ്ട് ബൈബിളിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ വിവർത്തനം അദ്ദേഹം നിർവഹിച്ചു. വൈദിക സെമിനാരിയിലെ ശിഷ്യരായ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സേവനം ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ 1816-ൽ സെമിനാരിയിൽ അധ്യാപനം നിർവഹിക്കുവാൻ എത്തിയ ബെഞ്ചമിൻ ബെയിലി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വിവർത്തനത്തോട് സ്പഷ്ടമായ വിയോജിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തി. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വിവർത്തനത്തിലെ ഭാഷയെപ്പറ്റിയായിരുന്നു പ്രധാന ആക്ഷേപം.

സുറിയാനി ഭാഷയിലെ മൂലഗ്രന്ഥം പരിഭാഷയ്ക്ക് അടിസ്ഥാന ഗ്രന്ഥമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിലും ബെയിലിക്ക് വിയോജിപ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രീക്കുഭാഷയിലുള്ള ബൈബിളിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയ ഇംഗ്ലീഷ് ബൈബിൾ ആണ് മലയാള വിവർത്തനത്തിന് ഉപയോഗിക്കേണ്ടത് എന്ന നിലപാടിൽ ബെയ്ലി ഉറച്ചുനിന്നു. അതോടെ മൺറോയും അല്പം പതറി. സെമിനാരിയുടെ പ്രതിദിന ഭരണനിർവ്വഹണ കാര്യത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രദർശിപ്പിച്ച ഉടമസ്ഥതാബോധം മൂലം മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് അല്പം നീരസത്തിലായിരുന്ന കേണൽ മൺറോ ബെയിലിയുടെ സമ്മർദ്ദം കൂടിയായപ്പോൾ നിലപാടുകൾക്ക് വ്യത്യാസം വരുത്തി. ഇതോടെ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ വളരെ ക്ലേശം സഹിച്ച് തയ്യാറാക്കിയ ബൈബിളിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ വിവർത്തനം അവഗണിക്കപ്പെട്ടു. ബെയിലിയുടെ വിവർത്തനം പിന്നീട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

(പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തയ്യാറാക്കിയ വിവർത്തനങ്ങൾ പിന്നീട് കുന്നംകുളം പനയ്ക്കൽ താരു മുതലാളിക്ക് വിറ്റതായി അഭ്യൂഹിക്കാൻ സാഹചര്യമുണ്ട്. പില്ക്കാലത്ത് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യദശകങ്ങളിൽ ക്ഷീണിച്ചുപോയ പനക്കൽ കുടുംബത്തിലെ പുരാതന ഈടുവയ്പുകൾ കുന്നംകുളം ബഥനി ആശ്രമം സുപ്പീരിയർ ആയിരുന്ന ഫാ. കുറിയാക്കോസ് ഒ.ഐ.സി. സാഹസികമായി പരിശോധിച്ചു. അവിടെ നിന്ന് ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിന്റെ പഴയ കൈയെഴുത്ത് പകർപ്പ് അദ്ദേഹം കണ്ടെടുത്തു. നിധി കിട്ടിയ ആഹ്ലാദത്തിമിർപ്പോടെ അദ്ദേഹം ആ കൈയെഴുത്തുപ്രതിയും പനയ്ക്കൽ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച മറ്റ് വിലപ്പെട്ട കൈയെഴുത്തു രേഖകളും വളരെ പ്രതീക്ഷകളോടെ ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചുമതലയിൽ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ ആഘോഷപൂർവ്വം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ട ആർക്കൈവ്സിലേക്ക് സംഭാവന ചെയ്തു. ആർക്കൈവ്സ് ക്രമീകരണത്തിൽ പ്രത്യേകം പരിശീലനം കഴിഞ്ഞ് എത്തിയ ലൈബ്രേറിയൻ എന്റെ ചിരകാല സുഹൃത്ത് ആയിരുന്നതിനാൽ ഗവേഷണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പഴയസെമിനാരിയിൽ പലപ്പോഴും സന്ദർശിച്ചിരുന്ന എനിക്ക് ഈ ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതി കാണിച്ചു തരികയുണ്ടായി. ആയിടെ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ചേർക്കാനായി അതിൽ ഒരു ഭാഗം ഫോട്ടോകോപ്പി എടുത്ത് എനിക്ക് തരികയും ചെയ്തിരുന്നു. അത് 1992-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒന്നാം പതിപ്പിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അന്ന് വൈദികസെമിനാരിയുടെ ആർക്കൈവ്സിൽ സൂക്ഷിക്കാൻ ഏല്പിച്ച കൈയെഴുത്തു പ്രതികൾ വീണ്ടും പരിശോധിക്കാൻ ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ്

സെമിനാരിയിലെത്തിയ എന്നോട് ലൈബ്രേറിയൻ വിചിത്രമായി പ്രതികരിച്ചവിധം ഉത്തരം കിട്ടാത്ത പ്രഹേളികയായി അവശേഷിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഏതാണ്ട് ഈ വാക്കുകളാണ് പറഞ്ഞത്: 'പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി വിവർത്തനം ചെയ്ത വേദഭാഗങ്ങളുടെ കൈയെഴുത്തുപ്രതികളൊന്നും ഇവിടെയില്ല. അങ്ങനെ ഒരു കൈയെഴുത്തുപ്രതി ബഥനിയിലെ കുറിയാക്കോസ് അച്ചൻ ഇവിടെ ഏല്പിച്ചതായി ഞങ്ങളുടെ ഓർമ്മയിലില്ല." നേരത്തെ അദ്ദേഹം എനിക്കു തന്ന ഫോട്ടോകോപ്പിയെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഏതാണ്ടിങ്ങനെ പ്രതിവചിച്ചു. 'അങ്ങനെ ഒരു ഫോട്ടോകോപ്പി ഞാനാർക്കും നൽകിയിട്ടില്ല. അച്ചന് അങ്ങനെ ഒരു രേഖ ഇവിടെനിന്ന് കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് അനധികൃതവും അവിഹിതവുമായി ഇവിടെനിന്ന് സംഘടിപ്പിച്ചതാകാം.' അസുഖകരമായ ആ സംസാരം അവിടെ നിലച്ചു. സെമിനാരിയുമായി നിലനിർത്തിപ്പോന്ന ബന്ധത്തിന് അന്നേറ്റ ഉലച്ചിൽ എന്റെ പില്ക്കാല ഗവേഷണ ശ്രമങ്ങളെ വലിയൊരളവിൽ ബാധിച്ചുവെന്ന് മാത്രം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. ഞങ്ങളുടെ സൗഹൃദവും അതോടെ ബലഹീനമായി. ഒന്നാം പതിപ്പിൽ ചേർത്ത ആ വിവർത്തനം രണ്ടാം പതിപ്പിലും അനുബന്ധത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.).

സെമിനാരിയിൽ പരിശീലനം ആരംഭിച്ചുവെങ്കിലും സ്ഥിരമായി ഒരു ചാപ്പൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. നാലുകെട്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗം താല്ക്കാലിക ചാപ്പലായി ക്രമീകരിച്ച് അവിടെ ആരാധനകളും മറ്റ് പ്രതിദിന നമസ്ക്കാരങ്ങളും നടത്തുകയായിരുന്നു. ഒരു സ്ഥിരം ചാപ്പൽ നാലുകെട്ടിനോട് ചേർത്ത് നിർമ്മിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കി. അതിന്റെ നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ച വിവരം കേണൽ മൺറോ 13-3-1817 ൽ എഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ താഴെപറയും പ്രകാരം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'കോളജിൽ ഒരു പള്ളി പണിയുവാൻ താൻ ആരംഭിച്ചതായി അന്തരിച്ച മെത്രാൻ എന്നെ അറിയിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ എത്രമാത്രം പുരോഗതി ഉണ്ടായെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞു കൂടാ' (പി. ചെറിയാന്റെ സഭാചരിത്രം - അനുബന്ധത്തിൽ ചേർത്ത കത്തുകൾ).

ഒരു ചാപ്പലിന്റെ നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ച് പുരോഗമിച്ചു എങ്കിലും പൂർത്തിയാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. അവശേഷിച്ച നിർമ്മാണ ജോലികൾ ബെഞ്ചമിൻ ബെയിലിയുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് പൂർത്തിയാക്കിയത്. ഏറെക്കാലം തനിക്ക് മുമ്പിലില്ലെന്ന് ദിവ്യ വെളിപാട് കിട്ടിയിട്ടെന്നപോലെ അന്ത്യകാലം കർമ്മനിരതമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം യത്നിച്ചു. താൻ ആഗ്രഹിച്ചവിധം വൈദികസെമിനാരി പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പഠനത്തോടൊപ്പം വിപുലമായ വായനയ്ക്കും അവസരമുണ്ടാകണമെന്ന് ആ കർമ്മയോഗിയ്ക്ക് അറിയാമായിരുന്നു.

അക്കാലങ്ങളിൽ പുസ്തകങ്ങൾ തുലോം കുറവായിരുന്നു. അച്ചടിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. സമ്പന്നമായ സുറിയാനി സഭയുടെ പൈതൃകം ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന കൈയെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുരാതന ദേവാലയങ്ങളിലും വൈദികഭവനങ്ങളിലും ചിതലെടുക്കുന്ന അനുഭവം അദ്ദേഹം നേരിട്ട് കണ്ടതാണ്. മലങ്കരസഭയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നായി വൈദികസെമിനാരിയിൽ പഠനത്തിനെത്തിയ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ആവേശം കൊള്ളിച്ചു. അവരുടെ മാതൃദേവാലയങ്ങളിലും സമീപങ്ങളിലുള്ള വൈദികഗൃഹങ്ങളിലും അനാഥമായി കിടക്കുന്ന സുറിയാനി കൈയെഴുത്ത് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ മുഖേന അദ്ദേഹം സെമിനാരിയിൽ സമാഹരിച്ചു. അത്ഭുതകരമായിരുന്നു ഫലം. കോതമംഗലം, പിറവം, മുളന്തുരുത്തി, കണ്ടനാട്, ചെങ്ങന്നൂർ, നിരണം തുടങ്ങി പഴയ സഭാകേന്ദ്രങ്ങളിലും മെത്രാന്മാർ താമസിച്ചിരുന്ന കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നും വിലയേറിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആ പ്രതിഭാശാലിയുടെ സംഘടിതപാടവം മൂലം കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലെത്തി. ആ വൃദ്ധ മഹാപുരോഹിതന്റെ സ്വപ്നത്തെ മലങ്കരസഭ ഒന്നാകെ പിന്തുണച്ചു. മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രം, പാരമ്പര്യം, ആരാധന, വിദേശബന്ധങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ആധികാരികമായ ഗവേഷണ പഠനം നിർവ്വഹിക്കുന്നവർക്ക് അവലംബമായേക്കാവുന്ന ഒരു വൻ പുസ്തകശേഖരം ലഭിച്ചപ്പോൾ ആ പ്രതിഭാശാലി കൂടുതൽ കർമ്മോൽസാഹിയായി. ആ പുസ്തകങ്ങൾ വിഷയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തരംതിരിച്ച് പുസ്തകങ്ങളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റും കാറ്റലോഗും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളുടെ സഹായത്തോടെ അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കി. തന്റെ അധ്വാനം സഫലമായതിന്റെ ഒരു ആത്മസംതൃപ്തിയോടെ അദ്ദേഹം കാറ്റലോഗിന്റെ ഒരു കോപ്പി കേണൽ മൺറോയ്ക്കു നൽകി. സെമിനാരിയുടെ പ്രയാണവും പ്രവർത്തനവും ശരിയായ ദിശയിലാണെന്ന് അഭ്യുദയകാംക്ഷി എന്ന നിലയിൽ മൺറോ തിരിച്ചറിയുകയായിരുന്നു.

പക്ഷേ അതുകൊണ്ട് പ്രതീക്ഷിച്ച ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ അന്തരിച്ച് നാല് മാസങ്ങൾക്കുശേഷം 1817 മാർച്ച് 13-ന് സെമിനാരി അധികൃതർക്ക് കേണൽ മൺറോ എഴുതിയ ഒരു കത്തിലെ പരാമർശം ശ്രദ്ധിക്കുക:

"…. നിങ്ങൾ അയച്ചുതന്ന പുസ്തകലിസ്റ്റിൽ പല സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങളും കാണുന്നില്ല. പ്രത്യേകിച്ച് പഴയനിയമ വേദപുസ്തകങ്ങൾ. നഷ്ടപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിക്കുവാൻ ബിഷപ്പിന് നിർദ്ദേശം നൽകണം (അന്ന് ബിഷപ്പ് എന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് മലങ്കരമെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട് സർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലും തൊഴിയൂരിലെ ആസ്ഥാനത്തുമായി വാസം ക്രമീകരിച്ച കിടങ്ങൻ ഗീവർഗ്ഗീസ്

മാർ പീലക്സീനോസിനെ ആണ്). അന്തരിച്ച ബിഷപ്പ് (പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ) പുസ്തകങ്ങളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് അയച്ചുതന്നിരുന്നു. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അയച്ചുതന്ന ലിസ്റ്റ് പരിശോധിച്ചതിൽ മുൻ ലിസ്റ്റിലെ പല പുസ്തകങ്ങളും കാണുന്നില്ല' (പി. ചെറിയാന്റെ സഭാചരിത്രം - അനുബന്ധത്തിൽ ചേർത്ത കത്തുകൾ).

പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ നിര്യാണം കഴിഞ്ഞ് കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചൻ നിയമിക്കപ്പെട്ട് തൽസ്ഥാനത്ത് പ്രവേശിച്ച് നാലു മാസം കഴിയുമ്പോഴേക്കും മുൻ ബിഷപ്പ് ശേഖരിച്ച പുസ്തക സഞ്ചയത്തിൽ നിന്ന് വിലപ്പെട്ട പല പുസ്തകങ്ങളും അപ്രത്യക്ഷമായി എന്ന മൺറോയുടെ പ്രസ്താവന പല അഭ്യൂഹങ്ങൾക്കും ഇടനൽകിയിട്ടുണ്ട് (കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചന്റെ തൊഴിയൂരിലുള്ള ആസ്ഥാനത്ത് ഇപ്പോഴും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാത്ത കുറെ സുറിയാനി കൈയെഴുത്ത് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാലം ചെയ്ത കുത്തൂർ മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ്, ഇപ്പോൾ റിട്ടയർ ചെയ്ത പനയ്ക്കൽ ജോസഫ് മാർ കൂറിലോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ അഭ്യർത്ഥന അനുസരിച്ചും എന്റെ അഭിവന്ദ്യ ഗുരുനാഥൻ പുണ്യചരിതനായ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആജ്ഞയനുസരിച്ചും തൊഴിയൂർ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിലെ സുറിയാനി കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ലിസ്റ്റ് ചെയ്യാനും കാറ്റലോഗ് തയ്യാറാക്കുവാനും ശ്രമിച്ച ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ആശ്ചര്യപരതന്ത്രനായി. 1665-ൽ മലങ്കരയിൽ വന്ന അബ്ദുൽ ജലീൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, 1685-ൽ വന്ന യൽദോ മാർ ബസ്സേലിയോസ്, 1751-ൽ വന്ന ശക്രള്ളാ ബാവാ, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നിവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒട്ടേറെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ എഴുതിയ നിരവധി സുറിയാനി കത്തുകളുടെയും കവിതകളുടെയും സമാഹാരങ്ങളും അവിടുത്തെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിലുണ്ട്. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയിലും പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിലും കർസോനിയിലുമായി എഴുതപ്പെട്ട ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് മലങ്കരസഭയുടെ അറിയപ്പെടാത്ത പുരാതന ചരിത്രങ്ങളിലേക്ക് ചില പ്രകാശരശ്മികൾ പായിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥകാരന് തോന്നി. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ അധികവും തൊഴിയൂരിൽ പള്ളിയും മെത്രാസനാസ്ഥാനവും ആവിർഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ളവയാണ്. മലങ്കരസഭയിൽ നിന്ന് നിഷ്ക്കാസിതനായി ഒരു രാത്രിയിൽ അഭയംതേടി ആദ്യം കുന്നംകുളത്തും പിന്നീട് തൊഴിയൂരിലും വന്ന കാട്ടുമങ്ങാട്ട് സംഘം ഈ പുരാതന ഗ്രന്ഥസഞ്ചയം ശേഖരിച്ച് തൊഴിയൂരിലെത്തിച്ചു എന്ന് സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ള ആരും കരുതുവാനിടയില്ല. ഏതായാലും തൊഴിയൂരിലെ പുസ്തകശേഖരത്തിന്റെ ചരിത്രം ആരായുമ്പോൾ ചില രഹസ്യങ്ങൾ പുറത്തു വരുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്).

എണ്ണ വറ്റാറായ ദീപമായിരുന്നു കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ. മെത്രാൻസ്ഥാനമേറ്റ് ഇരുപത് മാസത്തിനകം അദ്ദേഹം ആവിഷ്ക്കരിച്ച കർമ്മമേഖലകൾ കെടാൻ പോകുന്ന ദീപത്തിന്റെ ആളിക്കത്തലായിട്ടു വേണം വിലയിരുത്തുവാൻ. മലങ്കരസഭയുടെ പുനരുജ്ജീവനത്തിനായി അനുനിമിഷം ത്രസിക്കുന്ന ഒരു ക്രാന്തദർശിയുടെയും സംക്രമണനായകന്റെയും ഹൃദയം അദ്ദേഹത്തിൽ നാം കാണുന്നു. സമാനദർശനവും ക്രാന്തദർശിത്വവും ഇല്ലാത്ത ഒരു പിൻഗാമിക്ക് ഏറ്റെടുക്കുവാനോ മനസ്സിലാക്കുവാൻ പോലുമോ കഴിയാത്ത അത്ര വിപുലമായ കർമ്മസാമ്രാജ്യമാണ് അദ്ദേഹം പിൻഗാമികൾക്കു മുമ്പിൽ തുറന്നിട്ടത്.

E. ജീവിത സായാഹ്നം

ആരായിരിക്കണം തന്റെ പിൻഗാമി എന്നത് സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായിരുന്നു. തനിക്ക് സ്ഥാനം തന്ന കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചൻ സഭയിൽ അന്ന് പൊതുവെ സ്വീകാര്യനായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ടിനും സെമിനാരിയിലെ മിഷനറിമാരായ അധ്യാപകർക്കും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുണക്കുവാൻ സന്തോഷമായിരുന്നു. എന്നാൽ താൻ തുടങ്ങിവച്ച കർമ്മമേഖലകൾ നിഷ്ക്രിയനായ കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചന്റെ കൈകളിൽ മൃതമാവുമെന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തി. വിധേയമാനസനായ കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചൻ അധികാരത്തിൽ തുടർന്നാൽ മിഷനറിമാരുടെ പൂർണ്ണനിയന്ത്രണത്തിൽ സെമിനാരി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും താൻ ധീരമായി സ്വീകരിച്ച പല നിലപാടുകളും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടേക്കുമെന്നും സെമിനാരി സ്ഥാപകന് നിശ്ചയമായിരുന്നു.

താൻ റമ്പാൻ ആയ ദിവസം എട്ടാം മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്ന് ശെമ്മാശ്ശപട്ടമേറ്റ, തന്റെ കുടുംബക്കാരൻ കൂടെയായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ അന്ന് വികാരിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു (ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ വടക്കേ വരാന്തയിൽ കാണുന്ന കബറിടം അദ്ദേഹത്തിന്റേതാണ്). അദ്ദേഹത്തെ പിൻഗാമിയാക്കി വാഴിക്കുവാൻ കുന്നംകുളം - പഴഞ്ഞി പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് വേണ്ടത്ര സമ്മർദ്ദവുമുണ്ടായിരുന്നു. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ മുൻഗാമികളായ മെത്രാന്മാരുടെ കുടുംബവാഴ്ചക്കെതിരായി ഉറച്ച നിലപാടെടുത്ത് പൊരുതി വിജയിച്ച താൻ മുൻഗാമികളുടെ പാതയിലേക്ക് തിരിയുന്നത് ഛർദ്ദിച്ചത് ഭക്ഷിക്കുംപോലെ പരിഹാസ്യമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു. കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തെ പ്രജ എന്ന നിലയിൽ തനിക്കനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന ഭീഷണികളും ഒറ്റപ്പെടുത്തലുകളും തന്റെ പിൻഗാമിയെ ബാധിക്കരുതെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു.

തന്റെ സഹോദരപുത്രൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ, തന്റെ സഹോദരീപുത്രൻ കോലാടി തരുത് കത്തനാർ, തന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യൻ കുത്തൂർ ഗീവർഗ്ഗീസ് മല്പാൻ എന്നീ മൂന്ന് പേർ അവിവാഹിത വൈദികരായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞകൾ അനുസരിക്കാൻ തയ്യാറായി നിന്നിരുന്നെങ്കിലും അവരെ പിൻതള്ളി കോട്ടയം ചെറിയപള്ളി ഇടവകയിൽ പുന്നത്ര ജോർജ്ജ് കത്തനാരെ പിൻഗാമി എന്ന നിലയിൽ സന്തതസഹചാരിയായി സ്വീകരിക്കുകയും താമസംവിനാ തന്റെ വികാരി ജനറൽ എന്ന സ്ഥാനത്ത് ഔദ്യോഗികമായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. മെത്രാൻ വാഴ്ചയെ കുടുംബപാരമ്പര്യത്തിന്റെ വേലിക്കെട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ തളച്ചിട്ട് മലിനമാക്കിയ മുൻ പ്രവണതകൾക്കെതിരെ ആശാസ്യമായ ഒരു

മാതൃക അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിക്കുകയായിരുന്നു. വ്യക്തിപരമായ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളും പ്രാദേശിക സ്വാധീനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇച്ഛാശക്തിയെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നില്ല (കരുത്തേറിയ സ്ഥാനാർത്ഥികൾ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കുയർന്ന് വരുമ്പോൾ അവരെ നിഷ്പ്രഭരാക്കുകയും അയഥാർത്ഥവും ബാലിശവുമായ ആരോപണങ്ങൾ അവർക്കെതിരെ ഔദ്യോഗികവേദികളിൽ ഉന്നയിച്ച് അവരുടെ കുതികാൽ വെട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന പില്ക്കാല പ്രവണതകൾ കൺമുമ്പിൽ കാണുമ്പോൾ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ സ്വീകരിച്ച് ആവിഷ്ക്കരിച്ച് പ്രാവർത്തികമാക്കിയ കർമ്മമന്ത്രം എത്രയോ വിശിഷ്ടമെന്ന് പറയേണ്ടി വരുന്നു. ഏക മെത്രാപ്പോലീത്താ മാത്രമേ അന്ന് സഭയിലുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതിഷ്ടവും സഭയിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുവാൻ ഒരു വിഷമവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും അധികാരത്തിന്റെ വാൾ അർഹതയുള്ളവർക്കെതിരെ പ്രയോഗിക്കാതെ ഉദാത്തമായ ദിവ്യദർശനത്താൽ പ്രചോദിതനായിട്ടെന്ന പോലെ യോഗ്യനും യുവാവുമായ ഒരു ശ്രേഷ്ഠ വൈദികനെ പിൻഗാമിയാക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായി തന്റെ വികാരി ജനറൽ ആയി അവരോധിച്ചത് എക്കാലവും മലങ്കരസഭയിൽ എല്ലാ അധികാരസ്ഥാനികൾക്കും ഒരു സർവ്വകാല മാതൃകയാവേണ്ടതാണ്.

പുന്നത്ര കുടുംബചരിത്രത്തിൽ ഈ നിയമനത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്:

“..... ഈ കുര്യൻ (ജോർജ്ജ്) കത്തനാർ ഇടവകയ്ക്ക് തന്നെയല്ല, സമുദായകാര്യങ്ങളിലും താല്പര്യമുള്ളവനാകയാൽ അക്കാലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ തന്റെ ആലോചനക്കാരനായിട്ട് കൂടെ വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അക്കാലത്ത് നമ്മുടെ മേലധ്യക്ഷനായി ഭരിച്ചിരുന്നത് പകലോമറ്റത്തുള്ള ഒടുവിലത്തെ മെത്രാൻ ആയിരുന്നു. അക്കാലത്ത് മെത്രാന്റെ സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ആക്ഷേപം ഉണ്ടായി. ഒരു ഭാഗക്കാർ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെയും ഏതാനുംപേർ പകലോമറ്റം മെത്രാനെയും സ്വീകരിച്ചു. മെത്രാന്റെ നടപടി വളരെ മോശവും ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന്റെ നടത്തത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് താല്പര്യവും വർദ്ധിച്ചു വന്നു. ജനങ്ങളുടെ താത്പര്യം കൊണ്ട് വയോധികനായ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ .... മെത്രാനായി വാഴിക്കുകയും പുന്നത്ര ജോർജ്ജ് കത്തനാരെ തന്റെ സഹായ വികാരി ജനറൽ ആയി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.[2] 1816 ഒക്ടോബറിൽ കരിങ്ങാച്ചിറ പള്ളിയിൽ ചേർന്ന വൈദിക കോൺഫറൻസിൽ തന്നെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് ആംഗ്ലേയ മിഷനറി ബിഷപ്പിനോട് സംസാരിക്കുവാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ പുന്നത്ര കത്തനാരെ അധികാരപ്പെടുത്തി നിയോഗിച്ചതായി പി. ചെറിയാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.[3]

ബൈബിൾ പരിഭാഷ നിർവഹിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ചരിത്രപുരുഷൻ നടത്തിയ വിവർത്തനങ്ങൾ പരിഷ്ക്കരിച്ച് കോട്ടയം സെമിനാരിയിലെ തന്റെ ആദ്യ ബാച്ചിൽപെട്ട വിദ്യാർത്ഥികളെക്കൊണ്ട് പകർപ്പുകളെടുപ്പിച്ച് അവ മലങ്കരയിലെ വിവിധ ദേവാലയങ്ങളിൽ എത്തിക്കുവാൻ വയോധികനായ ആ മലങ്കരമെത്രാൻ ധൃതിപ്പെട്ടു. സുറിയാനിയിൽ നിന്നുള്ള വിവർത്തനങ്ങൾ ആയിരുന്നു അവയെല്ലാം. അവയിൽ കുർബ്ബാനക്രമം, ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, പഴയനിയമം, നോമ്പിലെ പ്രുമിയോൻ എന്നിവയുടെ മാതൃകകൾ അനുബന്ധത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പലതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലമുറയിൽപ്പെട്ട യുവവൈദികർ അവരുടെ പ്രാർത്ഥനാ പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിവച്ചവയായിരുന്നു (ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഗവേഷണശ്രമങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ടുകിട്ടിയ പ്രസ്തുത കൈയെഴുത്തു രേഖകൾ 1992-ലെ ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ അനുബന്ധത്തിലും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്).

റിലേ സംഘത്തിലെ അവസാനത്തെ ഓട്ടക്കാരനെപ്പോലെ സർവ്വശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് മലങ്കരസഭയെ പുതിയ നൂറ്റാണ്ടിലേക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കുവാൻ അത്യധ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഇടയശ്രേഷ്ഠനെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യനാളുകളിൽ നാം കണ്ടെത്തുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യവിചാരകബോധവും അന്വർത്ഥമായ നിഷ്കളങ്കതയും ഇടയബോധവും ജ്വലിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു സംഭവം സഭാചരിത്രകാരനായ ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട് വരച്ചുകാട്ടിയിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്വാർത്ഥതയും പക്ഷപാതരാഹിത്യവും അനുപമവും അതിശയിക്കത്തക്കതുമായിരുന്നു. സെമിനാരിയുടെ ചുമതല വളരെ ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമായ സാഹചര്യത്തിൽ നിർവഹിച്ചു പോരുമ്പോൾ ഉണ്ടായ ഒരു സംഭവം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്: ഒരിക്കൽ സ്വന്തം കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അടുത്ത ബന്ധമുള്ള ചില ബന്ധുക്കൾ സെമിനാരിയിൽ എത്തി തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക പ്രയാസങ്ങളും മറ്റും അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. അവർക്ക് ഒരു നേരത്തെ ആഹാരം കൊടുത്തു. എത്രയുംവേഗം അവർ തിരിച്ചുപോകും എന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചു. എങ്കിലും പോകാത്തതിനാൽ വീണ്ടും ഞെരുങ്ങി ഒരു നേരത്തെ ആഹാരം കൂടി കൊടുത്തു. പിന്നെയും താമസിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ, അത് അത്ര പന്തിയല്ല എന്ന് കണ്ട് സങ്കോചം കൂടാതെ അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ കുടുംബത്തേക്ക് പോകണം. ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മുകളിൽ നിന്ന് തീർക്കണം. ഈ സ്വത്ത് നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല. തീയ്യാണിത്" എന്ന് പറഞ്ഞ് യാത്രാച്ചിലവിലേക്ക് നാലഞ്ച് ചക്രം കൊടുത്തുവിട്ടു."[4]

ഇതാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണപത്രികയിൻപ്രകാരം സ്വകുടുംബക്കാർക്ക് തിരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ച വസ്തുക്കൾ എന്തൊക്കെ എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ അത് കുറെക്കൂടെ വ്യക്തമാകും:

'കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുപോന്ന കാപ്പപ്പെട്ടി (മുരിക്കുതടി കൊണ്ടുള്ളത്), ഒരു ചെറിയ കോളാമ്പി, ഒരു പിച്ചാത്തി നാരായം - ഇത്ര മാത്രം[5] (അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിര്യാണാനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണപത്രം നിർദ്ദേശിച്ച സാധനങ്ങൾ കുന്നംകുളത്ത് വീട്ടുകാർക്ക് ലഭിച്ചത് അവർ നിധിപോലെ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചു. ഏറെ താമസിയാതെ കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരക കബറിടം തയ്യാറാക്കിയപ്പോൾ ഈ അമൂല്യവസ്തുക്കൾ ആ സ്മാരക കബറിടത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു).

75-ാം വയസ്സിൽ മെത്രാൻസ്ഥാനത്ത് പ്രവേശിക്കുവാൻ, അനിവാര്യമായ സാഹചര്യത്തിൽ നിർബദ്ധനായ സ്മര്യപുരുഷനെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ രാജകീയപ്രൗഢികൾ അല്പമെങ്കിലും കീഴ്പെടുത്തിയില്ല. സ്ഥാനമേറ്റ ദിവസം പുത്തൻ മണവാളനെപ്പോലെ സ്വന്തം ഇടവകയിലേക്ക് ഒരു സ്വീകരണം നടന്നതല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈനംദിന പ്രോഗ്രാമുകളിൽ രഥഘോഷയാത്രകൾക്ക് ഒട്ടും സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സഭാക്ഷേമപരമായ കർമ്മപരിപാടികൾ ഏറ്റെടുത്ത് സാക്ഷാത്ക്കരിക്കാൻ ഏറെയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ സ്വീകരണ മാമാങ്കങ്ങൾക്ക് സമയം കണ്ടെത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. മെത്രാൻസ്ഥാനമേൽക്കുന്നതിന് മുമ്പ് സെമിനാരി നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ ജീവിതത്തിന് സുരക്ഷിതത്വം നൽകിയിരുന്ന പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയിലെ സേവനത്തിന് പൂർണ്ണവിരാമം നൽകി. കോട്ടയം സെമിനാരിയുടെ പ്രവർത്തനം ഒരു പാർട്ട് - ടൈം ജോലിയായി കാണുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. താൻ ഇടവകച്ചുമതലയിൽ നിന്ന് വിട്ടൊഴിഞ്ഞ് പുതുതായി സ്വീകരിച്ച സെമിനാരി പ്രവർത്തനത്തിൽ മുഴുകിയാൽ തന്റെ ചുമതലയിലായിരുന്ന പഴയ ഇടവക അറബിക്കടലിൽ താണുപോകുകയൊന്നും ഇല്ലെന്നും യോഗ്യരായ പിൻഗാമികളുടെ ചുമതലയിൽ തന്റെ ചുമതലയിലായിരുന്ന ഇടവക നിർബാധം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടുവോളം ഉണ്ടായിരുന്നു. താൻ അത്യധ്വാനം ചെയ്ത് നെടുങ്കൻ പള്ളിക്കെട്ടിടത്തെ മറക്കേണ്ടത് പുതിയ ചുമതലയോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തുവാൻ ആവശ്യമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. ഒരു സന്യാസിയുടെ നിർമ്മമത്വം അദ്ദേഹത്തിൽ ജ്വലിച്ചു നിന്നു. 'സമലോഷ്ടകാഞ്ചനത്വ'മാണ് ഒരു സന്യാസിയുടെ മുഖമുദ്ര എന്ന ഭാരതീയ ദർശനം അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രായോഗികമാവുകയായിരുന്നു (മണ്ണിൻകട്ടയേയും സ്വർണ്ണക്കട്ടയേയും സമമായി വീക്ഷിക്കുക എന്നർത്ഥം). പാലും തേനും തന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആർത്താറ്റ് ദേശത്തെ വാസവും ഭരണവും അവസാനിപ്പിച്ച്, അനിശ്ചിതത്വം നിറഞ്ഞ സ്വപ്നങ്ങളുമായി കോട്ടയത്തെത്തുമ്പോൾ ആ സന്യാസി അബ്രഹാം പിതാവിനെപ്പോലെ ദൈവനടത്തിപ്പിൽ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു. സന്യാസി

യുടെ വേഷംകൊണ്ട് കാര്യമില്ല, സന്യാസിയുടെ ആത്മാവാണ് സ്മര്യ പുരുഷനെ ഇക്കാര്യത്തിൽ നയിച്ചിരുന്നത്.

മെത്രാൻപദത്തിൽ പാദമൂന്നിയപ്പോഴും ആ സന്യാസിവര്യന്റെ സന്യാസനിഷ്ഠകൾക്ക് തരിമ്പും ലംഘനമുണ്ടായില്ല എന്നത് മലങ്കരസഭയിൽ ഒരത്ഭുതമായി. പ്രിയ വിദ്യാർത്ഥികളായ ശെമ്മാശന്മാരോടൊപ്പം നിത്യവും ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അഭിമാനക്ഷതമൊന്നും തോന്നിയില്ല. തനിക്ക് മാത്രമായി ഭക്ഷണവിഭവങ്ങളിൽ രാജകീയത പ്രവേശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിക്കാതിരുന്നതിനാൽ ഭക്ഷണമുറിയിൽ സ്വകാര്യത ഉണ്ടാവേണ്ടത് അദ്ദേഹത്തിന് ആവശ്യമായി തോന്നിയില്ല. ഒരു ഗുരുകുലത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം അദ്ദേഹം മെത്രാനായ ശേഷവും സെമിനാരിയിൽ നിലനിന്നിരുന്നതായി പ്രിയ വിദ്യാർത്ഥികൾ സാക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃത്രിമമായ തലക്കനം, ഗംഭീരമായ മൗനങ്ങൾ, സംസാരശൈലിയിലേയും സമീപനരീതിയിലേയും കൃത്രിമ പ്രകടനങ്ങൾ ഇവയൊന്നും ആ സന്യാസിയുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്നില്ല. കാപട്യമില്ലായ്മയും ആർജവത്വവും സുതാര്യതയും മെത്രാൻ സ്ഥാനത്ത് പ്രവേശിച്ചപ്പോഴും അദ്ദേഹം നിലനിർത്തി. പുതിയ മെത്രാന്റെ ആസ്ഥാനം പ്രവർത്തിച്ചത് 'അരമന ശൈലി'യിലല്ല, പൗരസ്ത്യ ഋഷീപാരമ്പര്യത്തിൽ പഴയസെമിനാരി ആശ്രമശൈലി തുടരുന്നത് എല്ലാവരും അത്ഭുതത്തോടും കോരിത്തരിപ്പോടും കൂടി കണ്ടു. ഭക്ഷണകാര്യങ്ങളിലും മറ്റും പുതിയ മലങ്കര മെത്രാൻ ദീക്ഷിക്കുന്ന സംയമപാരമ്യത്തെ പാശ്ചാത്യമിഷണറിമാർ പ്രകീർത്തിച്ചു.

ദയറാക്കാരുടെ സമൂഹം സഭയുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന് അപരിത്യാജ്യമെന്ന് അഭിനവ മെത്രാൻ വിശ്വസിച്ചു. തന്റെ സഹോദരപുത്രനായ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ. ശിഷ്യപ്രമുഖനായ കുത്തൂർ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മല്പാൻ, പുന്നത്ര ജോർജ്ജ് കത്തനാർ തുടങ്ങിയവരെ റമ്പാന്മാരാക്കി പഴയസെമിനാരിയുടെ സന്യാസമുഖം പ്രദീപ്തമാക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ സ്വദേശം വിട്ട് പോവാൻ അവരിൽ പലർക്കുമുണ്ടായിരുന്ന വിഷമം ലക്ഷ്യനിർവഹണത്തിന് തടസ്സം സൃഷ്ടിച്ചു. എഴുപത്തഞ്ചു വർഷത്തെ പരുക്കൻജീവിതം ആ ശരീരത്തെ ദുർബലമാക്കിയിരുന്നു. എന്നാലും പുത്തൻ ആശയങ്ങൾ ആ പ്രതിഭാസമ്പന്നന്റെ മനസ്സിൽ ചിറകു വിടർത്തിയിരുന്നു. അതിലൊന്നായിരുന്നു ദയറാ സങ്കല്പം.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് ആ സ്വപ്നം സഫലമായില്ല, എങ്കിലും പൂർവികന്റെ ആ സ്വപ്നം അഞ്ചു പതിറ്റാണ്ടിന് ശേഷം പിൻഗാമിയായി വന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ സാക്ഷാത്കരിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. ഉള്ളൂർ പാടിയത് എത്ര ശരിയാണ്:

"അതാണ് തായേ, ഭവതിയ്ക്ക് പണ്ടു-
ള്ളാദർശം അച്ഛന് മകൻ മഹീയാൻ
താതൻ മരിച്ചാൽ തനയൻ തുടർന്ന്
തദ്വൃത്തഖണ്ഡം പരിപൂർണ്ണമാക്കും."

സ്മര്യപുരുഷന്റെ ദയറാ സങ്കല്പം 1872-ൽ വെട്ടിയ്ക്കൽ ദയറാ സ്ഥാപിതമായതോടെ സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെട്ടു.)

സംയമശീലനും തപോനിധിയുമായ സ്മര്യപുരുഷന് രോഗശാന്തി വരവും മറ്റനവധി നൽവരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പലരും സാക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു രോഗിയുടെ ശിരസ്സിൽ അദ്ദേഹം കൈവെച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ആ രോഗിക്ക് സൗഖ്യം കിട്ടുക പതിവാണ് എന്ന് ആ സിദ്ധന്റെ വൈഭവത്തെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് കേണൽ മൺറോ പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവത്രേ. പഴയസെമിനാരിയിൽ നിത്യവും സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തിനു ശേഷം രോഗികളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തമായ പ്രാർത്ഥനയാൽ ഉണ്ടായ ഒരു അത്ഭുതത്തെപ്പറ്റി ഒരു വിവരണം ഐതിഹ്യരൂപത്തിൽ പ്രചരിച്ചിട്ടുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഥമ ജീവചരിത്രകാരൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതിപ്രകാരമാണ്.[7]

'നല്ല നിലാവുള്ള ഒരു രാത്രി. സമയം ഏഴര മണി. അപ്പോഴാണ് മൂന്ന് ശെമ്മാശന്മാർ കുളിക്കാനായി പുഴക്കടവിലെത്തിയത്. പുഴയിൽക്കൂടി ഒഴുക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന മരത്തടികൾ തീരത്ത് കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ശെമ്മാശന്മാർ മൂന്ന് പേരും ആ മരത്തടികളിൽ കയറിയിരുന്ന് അല്പനേരം സംസാരിക്കാമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. പെട്ടെന്നാണ് ഒരു ശെമ്മാശന് ബോധക്ഷയമുണ്ടായത്. പരിഭ്രാന്തരായ മറ്റു രണ്ട് ശെമ്മാശന്മാർ താഴെ വീണ ശെമ്മാശനെ താങ്ങിയെഴുന്നേല്പിച്ചു. പെട്ടെന്ന് ആ ശെമ്മാശൻ മറ്റ് രണ്ടു പേരെയും കടിക്കുകയും അസഭ്യങ്ങൾ പുലമ്പുകയും ചെയ്തു. മറ്റ് രണ്ടു ശെമ്മാശന്മാരും വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചു. നിലവിളി കേട്ട് സിമ്മനാരിയിലെ എല്ലാവരും അവിടെ ഓടിയെത്തി. ബോധക്ഷയമുണ്ടായ ശെമ്മാശൻ അപ്പോഴേക്കും ഒരു ഭ്രാന്തനായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കയ്യിൽ കിട്ടിയതെടുത്ത് ലക്ഷ്യമില്ലാതെ അയാൾ എറിഞ്ഞു. ശെമ്മാശനെ സമീപിക്കുവാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. വിവരമറിഞ്ഞു തിരുമേനി പുഴക്കടവിലെത്തി. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടയുടൻ ശെമ്മാശൻ പുഴയിലേക്കെടുത്തു ചാടി. ഉടനെ മറ്റു പലരും ധൈര്യമവലംബിച്ച് പുഴയിൽ ചാടി ശെമ്മാശനെ വലിച്ചിഴച്ച് കരയ്ക്കടുപ്പിച്ചു. തിരുമേനി മന്ദസ്മിതത്തോടെ തന്റെ ശിഷ്യനെ സമീപിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞു. ശെമ്മാശൻ തിരുമേനിയെ ഉപദ്രവിക്കുമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഭയം. തിരുമേനി യാതൊരു സങ്കോചവും കൂടാതെ ശെമ്മാശന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു. തന്റെ അരുമശിഷ്യന്റെ ദുരവസ്ഥ കണ്ട് തിരുമേനി കണ്ണുനീർ

പൊഴിച്ചു. കുരിശടയാളം വരച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പതറാത്ത സ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു. 'എന്റെ ശിഷ്യനെ നീ ആക്രമിച്ചുവോ?'

ഘനഗാംഭീര്യം കലർന്ന ആ ദിവ്യശബ്ദം കേട്ട് ശെമ്മാശൻ പുഴയോരത്ത് കിടന്നുരുണ്ടു. 'എന്നെ പോകാനനുവദിക്കൂ' ശെമ്മാശൻ ഗദ്ഗദത്തോടെ അപേക്ഷിച്ചു.

"ഇനിയും ഈ സിമ്മനാരി പരിസരത്തെങ്ങും നിന്നെ കണ്ടുപോകരുത്. ഉം. പോകൂ." തിരുമേനിയുടെ ആജ്ഞ. ശെമ്മാശൻ ബോധക്ഷയത്തിലമർന്നു. അല്പ നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ശെമ്മാശൻ ഉണർന്നപ്പോൾ കൂടി നിന്നവർ പറഞ്ഞു: 'നമ്മുടെ ശെമ്മാശൻ രക്ഷപ്പെട്ടു.'

ഈ സംഭവത്തിന് ശേഷം ഇതുവരെയും സിമ്മനാരിയിലോ സിമ്മനാരി പരിസരത്തോ ഒരുത്തർക്കും ബാധോപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.'[8]

അക്കാലത്ത് ദേവാലയത്തിലെ ആരാധനകൾ സുറിയാനി ഭാഷയിലാണ് നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത്. ശുശ്രൂഷയുടെ ഘട്ടങ്ങളും ചടങ്ങുകളും ക്രിയകളും മാറ്റമില്ലാതെ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ ഭക്തിപൂർവ്വം അതിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ ആർക്കും വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്ഷേത്ര മന്ത്രങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലും മുസ്ലീം പ്രാർത്ഥനകൾ അറബിയിലും നിർവഹിച്ചിരുന്ന അക്കാലത്ത് സുറിയാനിഭാഷയിലെ ആരാധനയോട് ആർക്കും പ്രതിഷേധം തോന്നിയിരുന്നില്ല. എന്നാലും മലയാള ഭാഷയിൽ ആരാധനയുടെ കുറെ ഭാഗമെങ്കിലും വിവർത്തനം ചെയ്താൽ ആരാധനയിലെ ജനപങ്കാളിത്തം കൂടുതൽ അർത്ഥവത്താകുമെന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് തോന്നി. കുർബ്ബാനക്രമത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ പ്രതികരണ ഭാഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിവർത്തനം ചെയ്തിരുന്നു. ആ വിവർത്തനം ശെമ്മാശന്മാർ പകർത്തിയെടുത്തു. ക്രമേണ അവരിലൂടെ മലങ്കരസഭയിലെങ്ങും അത് പ്രചാരത്തിലായി. പുരാതന കുടുംബങ്ങളിൽ അവശേഷിച്ച കൈയെഴുത്ത് പ്രാർത്ഥനാഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ കുർബ്ബാനക്രമം ഇതെഴുതുന്ന ആൾ കണ്ട് വിസ്മയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്ഷീണവും വാർദ്ധക്യവും അവഗണിച്ച് അന്ത്യനാളുകളിലും അദ്ദേഹത്തിലെ സർഗ്ഗചേതന കർമ്മോത്സുകമായിരുന്നു. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ വലിയ നോമ്പിലെ പ്രുമിയോൻ അദ്ദേഹം വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ആരംഭിച്ചു. അതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ലെങ്കിലും ചില ഭാഗങ്ങൾ കണ്ടെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

കടമറ്റം പള്ളിയിൽ സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞ് വിശ്രമിച്ചിരുന്ന ഐപ്പ് മെത്രാനെ വീണ്ടും ഭരണത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ ചില പകലോമറ്റം ഭക്തന്മാർ ശ്രമിക്കാതിരുന്നില്ല. തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെയും മറ്റും അനുഭാവികളെ സംഘടിപ്പിച്ച് ഐപ്പ് മെത്രാന്റെ കീഴിൽ ഒരു പകലോമറ്റം കക്ഷിക്ക് രൂപം കൊടുക്കുവാൻ അങ്കമാലിയിലെ ചക്കരയകത്തൂട്ട് ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ ഉത്സാ

ഹിച്ചു എങ്കിലും അതൊന്നും ഫലവത്തായില്ല. അന്നുവരെയും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ശോഭയുള്ള നേതൃത്വത്തിന്റെ ഫലമായി മലങ്കരസഭ ഉന്മേഷം കൊള്ളുന്നതിനിടയിൽ അകർമ്മണ്യതയും സ്വാർത്ഥതയും റോമ്മൻ സഭാപ്രേമവും കൈമുതലാക്കി മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകം വ്യർത്ഥമായി പാടുന്ന പകലോമറ്റം ശൈലിയെ സഭ ഒന്നടങ്കം വിസ്മരിച്ചു. സെമിനാരിയെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് മലങ്കരമെത്രാന്റെ സഭാ സെക്രട്ടേറിയറ്റ് പ്രവർത്തനക്ഷമമായത്, മലങ്കരമെത്രാൻ പള്ളികളുടെ ഔദാര്യത്തിൽ നിന്ന് മോചിതനായി, സമുദായത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ഒരു പൊതു സ്ഥലത്ത് ആദ്യമായി ആസ്ഥാനം ക്രമീകരിച്ചത്, ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ വിവർത്തനത്തിലൂടെ ദേവാലയാരാധനകളുടെ ജനപങ്കാളിത്തത്തെ അർത്ഥസാന്ദ്രമാക്കിയത്, പള്ളിയുടെ വാർഷികകണക്കുകൾ മെത്രാന്റെ അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിക്കുക എന്ന വിപ്ലവാത്മക പരിവർത്തനത്തിലൂടെ സഭയ്ക്ക് സനാഥത്വം കൈവന്നത്, ശെമ്മാശന്മാർക്ക് ആരാധനക്രമങ്ങൾക്കു പുറമെ വേദപുസ്തകത്തിൽ ജ്ഞാനം വർദ്ധിക്കുമാറ് ആംഗ്ലേയ മിഷണറിമാരുടെ സഹായം സെമിനാരിയിൽ ലഭ്യമാക്കിയത്, താല്പര്യമുള്ള ശെമ്മാശന്മാർക്ക് ഇംഗ്ലീഷിനോടൊപ്പം ഹീബ്രു, ഗ്രീക്ക് തുടങ്ങിയ ക്ലാസിക് ഭാഷകളിൽ പരിമിതമായ തോതിലാണെങ്കിലും എത്തിനോക്കുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചത്, സർവ്വോപരി സന്യാസജീവിതത്തിന്റെ മൂർത്തീകരണമായ ഒരു മലങ്കരമെത്രാനോടൊപ്പം സഭയിലെ ഭാവി വൈദികർക്ക് ഭക്തിജീവിത പരിശീലനം സാധ്യമായിത്തീർന്നത് എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടുവളരെ അദൃഷ്ടപൂർവങ്ങളായ കർമ്മമേഖലകളിൽ വിടർന്നുനില്ക്കുന്ന സുഗന്ധവാഹികളും വർണ്ണസുരഭിലവുമായ പുഷ്പങ്ങളെക്കൊണ്ട് മലങ്കരസഭ ആകർഷകമായ ഉദ്യാനമായി പരിണാമം കൊള്ളുന്ന ആ പരിവർത്തന ദശയിൽ നിർജ്ജീവതയുടെ പ്രേതസ്മരണകളെ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ നടന്ന ശ്രമങ്ങളെല്ലാം വിഫലമാവുകയായിരുന്നു. പുതിയ നൂറ്റാണ്ടിലേക്ക് സഭയെയും സമൂഹത്തെയും സംക്രമിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ശംഖൊലിയിൽ അപശബ്ദങ്ങളെ ശ്രവിക്കുവാൻ സഭയിലാരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എതിരാളികളെ മൗനമാക്കുകയും ക്രിയാപദ്ധതികളുടെ ആകർഷണശക്തി മൂലം തന്നിലേക്ക് വലിച്ചടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശക്തമായ ഒരു കാന്തമണ്ഡലം പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ സൃഷ്ടിച്ചതോടെ ക്ഷുദ്രശക്തികളും അവരുടെ ക്ഷുദ്രമോഹങ്ങളും നിത്യമായി അസ്തമിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. മുൻകാലങ്ങളെയും വർത്തമാനകാലത്തെയും താരതമ്യം ചെയ്ത ചിന്താശേഷിയുള്ളവർ, ഗതകാലം സമ്മാനിച്ച വേദനകളെ കുഴിച്ചുമൂടാനും ശക്തിയിലേക്കു കുതിക്കുവാനുമുള്ള പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ മൂകമെങ്കിലും സാന്ദ്രഗംഭീരമായ മുദ്രാവാക്യത്തെ ഏറ്റുപാടിയതോടെ മലങ്കരസഭയിൽ ഒരു പുതിയ സൂര്യോദയം സമാഗതമായി എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

രാജകീയ വിളംബരത്തിന്റെ പിൻബലം നിയമപരമായി അവകാശപ്പെടാനാവുമായിരുന്നുവെങ്കിലും എവിടെയും ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ എതിർപ്പുകളെ അതിജീവിക്കുവാൻ ആവശ്യം വന്നിരുന്നില്ല. സഭയിൽ അനുദിനം അരങ്ങേറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ക്രിയാത്മക പരിഷ്കാരങ്ങൾക്ക് പ്രചാരകൻ ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. അവ ഓരോന്നും സ്വയം വിശദീകരണക്ഷമമായിരുന്നു. ഐപ്പ് മെത്രാനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയതുൾപ്പെടെയുള്ള സഭാനടപടികളിൽ സഭ ഒന്നടങ്കം പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ വിശ്വാസപൂർവ്വം അനുഗമിക്കുകയായിരുന്നു.

1. പുറം 247–257.
2. പുരക്കൽ മാത്യു, പുന്നത്ര കുടുംബചരിത്രം, 1966, പുറം 76.
3. പി. ചെറിയാൻ, പുറം 102.
4. പാറേട്ട്, മലങ്കര നസ്രാണികൾ, വാല്യം 3, പുറം 115, 116.
5. കോട്ടയം സെമിനാരി 175–ാം വാർഷിക സുവനീർ, പുറം 23.
6. ഫാ. പി. എം. ജോസ്, കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ, പുറം 32.
7. അതേ പുസ്തകം, പുറം 32.
8. അതേ പുസ്തകം, അതേ പേജ്.

ഭാഗം രണ്ട്

മഹാത്മാവായ സഭാതേജസ്സ് പ. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ (1832–1909)

1. പാലക്കുന്നത്ത് അബ്രഹാം മല്പാൻ

മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസ് മലങ്കരസഭയിലെ നവീകരണ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും മറ്റും അന്തിമ പരിഹാരമാവുമെന്ന് വിചാരിച്ചവർക്ക് തെറ്റുപറ്റി. സങ്കീർണ്ണവും ദൂരവ്യാപകവുമായ മറ്റൊരു കലക്കത്തിന്റെയും വിഭജനത്തിന്റെയും നാളുകളാണ് സഭയെ കാത്തിരുന്നത്. നവീകരണത്തിന്റെ മറ പിടിച്ചാണ് പ്രശ്നങ്ങൾ വളർന്നതെങ്കിലും അതിന് ശക്തി പകർന്ന ഘടകങ്ങൾ പലതായിരുന്നു:

1. നവീകരണചിന്തകൾ. 2. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ സാധുതയെപ്പറ്റിയുള്ള സംശയം. 3. മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ നാടു കടത്തിയതിൽ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക നേതൃത്വത്തോടുള്ള പ്രതിഷേധം. 4. അഴിച്ചുപട്ടമേറ്റതിന്റെ പേരിൽ നിരവധി പ്രാമാണിക വൈദികർക്കെതിരെ ശിക്ഷണനടപടികൾ സ്വീകരിച്ച ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചനോടുള്ള പ്രതിഷേധം. 5. മെത്രാൻ സ്ഥാനം ലഭിക്കാതെ പോയ മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ അസംതൃപ്തി. 6. തങ്ങളുടെ പതിറ്റാണ്ടുകാലത്തെ അദ്ധ്വാനത്തെ ജലരേഖയായി മാറ്റിയ മലങ്കരസഭയോട് മിഷണറിമാരിൽ അടക്കിവച്ച പകയും വിദ്വേഷവും.

1836–ലെ മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസ് ഒരു വിഭജനരേഖയായി. മിഷണറിമാർ സുറിയാനി ഇടവകകൾ സന്ദർശിച്ച് തങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിൽപ്പെട്ടവരെ പ്രത്യേക സഭാവിഭാഗമായി സംഘടിപ്പിച്ചു. അപ്രകാരം പിരിഞ്ഞുപോയവർ സി. എം. എസ്. (ചർച്ച് മിഷൻ സൊസൈറ്റി) എന്ന പേരിൽ മലങ്കരസഭയിലെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വിഭാഗമായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ പ്രത്യേക സഭാവിഭാഗമാവാൻ കൂട്ടാക്കാതെ നവീകരണാശയങ്ങൾ കൊണ്ട് മലങ്കര സഭയെ നവീകരിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായ ഒരു വിഭാഗം മലങ്കരസഭയിൽ രൂപംകൊണ്ടിരുന്നു. മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസിൽ പങ്കെടുക്കാതെ വിട്ടുനിന്ന പാലക്കുന്നത്ത് അബ്രഹാം മല്പാൻ ആയിരുന്നു ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ നേതാവ്. ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്യിച്ച് നവീകരണത്തോട് ആഭിമുഖ്യമുള്ള – സ്ഥാനസാധുത

യിൽ തർക്കമില്ലാത്ത - ഒരു മെത്രാൻ ഉണ്ടാകുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. മെത്രാച്ചന്റെ പേരിൽ ഒരു അഴിമതിപ്പട്ടിക തയ്യാറാക്കി അവർ റസിഡണ്ടിന് നൽകി (ബ്രൗൺ, പു. 140). അതിന്റെ സംക്ഷിപ്തരൂപം ഇപ്രകാരമാണ്:

1. കാനോനാകൾക്കും കീഴ്നടപ്പുകൾക്കും വിരോധമായി പ്രതിഫലം വാങ്ങി അയോഗ്യരായ സ്ഥാനമോഹികൾക്ക് പട്ടം കൊടുത്ത് ഇടവകകളിൽ ഭിന്നതയുണ്ടാക്കുന്നു. 2. ശിക്ഷണത്തിലും വിചാരണയിലും കൈക്കൂലി നിർണ്ണായക മാനദണ്ഡമാവുന്നു. 3. സഭേതര വ്യവഹാരങ്ങളിൽ മെത്രാൻ ഇടപെട്ട് കൈക്കൂലി വാങ്ങി പക്ഷപാതപരമായി കാര്യങ്ങൾ വിധിക്കുന്നു. 4. ഇടയത്വ പരിപാലനം നിർവ്വഹിക്കാതെ ദ്രവ്യലാഭം മുൻനിർത്തി പണക്കാർക്ക് അടിമപ്പെട്ട് തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. 5. പള്ളികളിലെ അനാത്മീയ ആഘോഷങ്ങളെ മെത്രാപ്പോലീത്താ അനുകൂലിക്കുന്നു. 6. ഇടവകകളുടെ കണക്കുകളും തെരട്ടും പരിശോധിക്കുവാൻ 1816 മുതൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്ന കേന്ദ്രീകൃത ഭരണശൈലി മെത്രാപ്പോലീത്താ തകർക്കുന്നു. 7. പള്ളികൾക്ക് ഏർപ്പാടാക്കിയിരുന്ന വ്യവസ്ഥാപിത ചട്ടങ്ങളെ ലംഘിച്ച് സ്വേച്ഛാധിപത്യപരമായി മെത്രാൻ സഭയിൽ ആഭ്യന്തര കലഹങ്ങൾ ജനിപ്പിക്കുന്നു. 8. ദ്രവ്യസമ്പാദനത്തിന് ആത്മീയ സ്ഥാനം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുകയും സമ്പാദ്യങ്ങൾ സ്വകുടുംബക്കാർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. 9. നിയമാനുസൃത ഉപദേശകസമിതിയെ മെത്രാൻ നോക്കുകുത്തിയാക്കി മാറ്റുന്നു. 10. മെത്രാൻ സഭ മുമ്പാകെ നടത്തിയ ഉടമ്പടിയും സത്യപ്രതിജ്ഞയും അവഗണിക്കുകയും അതിലെ വ്യവസ്ഥകളെ ഏറിയകൂറും ലംഘിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പു. 245; *മലങ്കരസഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും*, പു. 584-586).

(എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്ഥാനങ്ങളിൽ കാലഭേദമെന്യേ കണ്ടുപോരുന്ന മാലിന്യങ്ങളെയാണ് ഒരു വിഭാഗം ശുദ്ധീകരണവാദം എന്ന പേരിൽ എതിർത്തത്. വരുമാന സാദ്ധ്യതകൾ കൂടുതലുള്ള പള്ളികളിലെ ഇടവക പട്ടക്കാർ ഏകീകൃത ശമ്പളപദ്ധതി, സ്ഥലംമാറ്റം, റിട്ടയർമെന്റ് എന്നീ കാലോചിത പരിഷ്ക്കാരങ്ങളെ സ്ഥാർത്ഥലാഭങ്ങളുടെ പേരിൽ എതിർക്കുന്നതുപോലെ മേല്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം, റിട്ടയർമെന്റ്, മേല്പട്ടക്കാരുടെ ശമ്പളപദ്ധതി എന്നിവയെ സഭയുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി എതിർക്കുന്നതും സഭയുടെ പൂർണ്ണ സുന്നഹദോസ് എന്ന സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റികളിൽ അത്തരം സഭാ താല്പര്യങ്ങൾ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായമായി പ്രതിഫലിക്കുമ്പോൾ എപ്പിസ്കോപ്പസിയുടെ വീറ്റോ അധികാരം എന്ന ഭരണഘടനാനുസൃതമല്ലാത്ത ന്യായവാദങ്ങളുടെ മുഖംമൂടി ധരിച്ച് അതിനെ എതിർക്കുന്നതും, ഇത്തരം മാലിന്യങ്ങളുടെ കാലാതീത സാന്നിദ്ധ്യം മൂലമല്ലേ എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവരുടെ

സംഖ്യ സഭയിൽ പ്രതിദിനം പെരുകുന്നു എന്നത് ഒരു സത്യമാണ്. അഗ്നി പർവതത്തിന്മേൽ സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഉദ്യാനശോഭയാണ് സഭയിലിന്ന് കാണുന്ന പുറംപകിട്ടുകൾ എന്ന് പ്രവാചകോചിതമായ അന്യാപദേശ ശൈലിയിൽ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് പിതാവിനെപ്പോലെയുള്ളവർ ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു).

ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചന്റെ പേരിൽ നൽകിയ അഴിമതിയാരോപണങ്ങൾക്ക് നടപടിയൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. മിഷണറിമാരെ പള്ളികളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതെന്നും ഈ കല്പന ലംഘിക്കുന്നവരെ മുടക്കുമെന്നും ചേപ്പാട്ട് മെത്രാൻ 1837 മാർച്ചിൽ ഒരു സർക്കുലർ ഇറക്കി (പി. ചെറിയാൻ, പു. 285). നവീകരണാനുകൂലികൾ ആ സർക്കുലർ അവഗണിച്ചു.

ഇതിനിടയിൽ തക്സാ പരിഷ്ക്കരണത്തിന് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട കമ്മിറ്റി പരിഷ്ക്കരണം പൂർത്തിയാക്കി. നവീകരണനേതാവും തക്സാ പരിഷ്ക്കരണ കമ്മിറ്റിയിൽ പ്രമുഖനുമായ പാലക്കുന്നത്ത് അബ്രഹാം മല്പാൻ പരിഷ്കരിച്ച തക്സാ പ്രകാരം കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. കോഴഞ്ചേരി, ഐരൂർ, മാരാമണ്ണ് എന്നീ ഇടവകകൾ ഇതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു.

ഒമ്പത് തിരുത്തലുകൾ തക്സായിൽ വരുത്തി എന്നാണ് പൊതുവെ അഭിപ്രായം.

1. പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ നീക്കം ചെയ്തു. 2. മരിച്ചവർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ നീക്കി. 3. ലോകാതിർത്തികളെ അധീനമാക്കിയിരിക്കുന്ന നിന്നെ...., അഗാധങ്ങളെ ഭരിക്കുന്ന നിന്നെ...., ദൈവമായ നിന്നെ.... തുടങ്ങിയുള്ള പ്രാർത്ഥന ഉപേക്ഷിച്ചു. 4. 'രക്തം കൂടാത്ത ബലി' എന്നത് 'പ്രാർത്ഥനകൾ' എന്ന് വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി. 5. 'ജീവനുള്ള ബലിയെ' എന്നതിന് പകരം 'കൃപയും സ്തോത്രവും സമാധാനവുമാകുന്ന ബലിയെ' എന്ന് ഭേദപ്പെടുത്തി. 6. 'ഈ കുർബ്ബാന.... ബലിയും സ്തോത്രവുമാകുന്നു' എന്ന പ്രഖ്യാപനം നീക്കി. 7. 'റൂഹാ ധൂപകലശത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവനാകുന്നു' എന്ന പ്രഖ്യാപനം നീക്കി. 8. 'രക്ഷകന്റെ കല്ലറ മേൽ വയ്ക്കപ്പെട്ട തീക്കൽപ്പാറ നീയാകുന്നു' എന്നതിന് പകരം 'പണിക്കാർ നിരവധി ശോധന ചെയ്തതും വിലയേറിയതുമായ ആ തീക്കൽപാറയും നീയാകുന്നു' എന്ന് ചേർത്തു. 9. കുർബ്ബാന രണ്ടായിട്ട് കൊടുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. 10. പട്ടക്കാരനോട് പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞു പാപമോചനം വാങ്ങിക്കണമെന്ന ഏർപ്പാട് നിർത്തലാക്കി. 11. കൈക്കൊള്ളാൻ ആളില്ലാത്തപ്പോൾ കുർബ്ബാന ചൊല്ലേണ്ടതില്ല എന്ന് നിശ്ചയിച്ചു (കെ. എൻ. ദാനിയേൽ, *മലങ്കരസഭയും നവീകരണവും*, പു. 45-47).

ഈ ഭേദഗതികൾക്ക് വാമൊഴി പാരമ്പര്യമേ ഉള്ളൂ. അബ്രഹാം മല്പാൻ പോലും ഈ ഭേദഗതികൾ എഴുതിയ രൂപത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചില്ല എന്നും പൂർവ്വീക തക്സായിൽ ലിഖിത ഭേദഗതികൾ വരുത്താതെ ആവശ്യമായ ഭാഗങ്ങളിൽ വ്യത്യാസം വരുത്തി ഉപയോഗിക്കുകയും ഒഴിവാക്കേണ്ട ഭാഗങ്ങൾ ചൊല്ലാതിരിക്കുകയുമായിരുന്നു പതിവ് എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഭേദഗതികൾ പില്ക്കാലത്തു നവീകരണക്കാർ തക്സായിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ നവീകരണത്തിന്റെ ആദ്യ തലമുറയിലെ പ്രബലന്മാർ അതിനെ കഠിനമായി എതിർത്തിരുന്നു. നവീകരണ നേതാവായ പാലക്കുന്നത്ത് വലിയ മെത്രാച്ചനിൽ നിന്ന് പട്ടമേല്ക്കുകയും പാലക്കുന്നത്ത് രണ്ട് മെത്രാന്മാരോടും ചേർന്ന് നവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകുകയും അവിഭക്ത സഭയുടെ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയായിരുന്ന് ആലപ്പുഴയിലും തിരുവനന്തപുരത്തുമായി നടന്ന വ്യവഹാരങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്ത കോട്ടയം ചെറിയ പള്ളി വികാരി പുന്നത്ര താഴത്ത് ചാണ്ടപ്പിള്ളക്കത്തനാർ (താഴത്തച്ചൻ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 81-ാം വയസ്സിൽ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'വിലാപങ്ങൾ' എന്ന ചെറുഗ്രന്ഥം കാര്യങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതി വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: "നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് വല്ല പരിഷ്ക്കാരവും ആവശ്യമെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന പക്ഷം നമ്മുടെ സകല പള്ളിക്രമങ്ങളെയും തർമിമ ചെയ്ത് അറിയാവുന്ന ഭാഷയിൽ വരുത്തി സഭയുടെ മഹാ വലിയ സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി സഭ മുഴുവന്റെയും സമ്മതം നിയമപ്രകാരം വരുത്തി പൂർവ്വീകമായിട്ടുള്ളതും മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതുമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയും ക്രമങ്ങളെയും പരിഷ്ക്കരിക്കയല്ലാതെ ഈ വിധം നടത്തുന്ന കമ്മിറ്റിയുടെയോ കമ്മിറ്റിയുടെ മെജോറിട്ടിയുടെയോ നിശ്ചയങ്ങളെ ഈ വലിയ സമുദായം ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കുന്നതല്ലെന്ന് ഞാൻ ധൈര്യമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു."

(പാലക്കുന്നത്ത് അബ്രഹാം മല്പാൻ മാത്രമല്ല പല മല്പാന്മാരും ഇപ്രകാരം സ്വകപോലകല്പിതമായ പല ആശയങ്ങളും പരിഷ്കാരങ്ങളും ചേർത്ത് പൂർവിക ആരാധനക്രമങ്ങളെയും നടപടിക്രമങ്ങളെയും അനധികൃതമായി പരിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുള്ളത് സഭയിൽ ദൃശ്യമാണ്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. സ്നാനാർത്ഥിയെ മൂറോൻ അഭിഷേകം ചെയ്യുമ്പോൾ പാടുന്ന 'ദൈവം ചൊന്നാൻ അഹറോനെ പൂശുക' എന്നാരംഭിക്കുന്ന ഗാനം 1876-ൽ പത്രോസ് ബാവാ ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടെ കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണ്.

2. സ്നാനമേറ്റ കുഞ്ഞുങ്ങളെ മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. പത്രോസ് ബാവാ ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ കയറ്റിത്തുടങ്ങി. ആൺ-പെൺ സമത്വം ഉറപ്പു വരുത്തുവാൻ ഇപ്പോൾ എല്ലാവരെയും കയറ്റുന്നു.

3. ഭവനകൂദാശയിൽ വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. പിന്നീട് വെള്ളം അനൗദ്യോഗികമായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണവകുപ്പുകാരുടെ ക്രമത്തിൽ വെള്ളം ഔദ്യോഗികമായി. അതിന്മേൽ ഒരു പ്രാർത്ഥനയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാവിയിൽ പെന്തിക്കോസ്തിയുടെ വെള്ളത്തിന്മേലും കന്തീലാസൈത്തിന്മേലും പുതിയ പ്രാർത്ഥനകളും റൂശ്മാകളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടേക്കും. ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനപരിഷ്ക്കാരം പലപ്പോഴും വാനരഹസ്തസ്ഥിതമായ പൂമാല പോലെ ആവുന്നു.

4. വിവാഹകൂദാശയിൽ മന്ത്രകോടി ധരിപ്പിക്കുമ്പോൾ പുതിയ ഗാനം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കിരീടവാഴ്വിന് വരനും വധുവിനും പ്രത്യേകമായി ചൊല്ലിയിരുന്ന ഗാനങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷമായി. ഗാനങ്ങൾ ആവർത്തനമായി.

5. പെന്തക്കോസ്തിയുടെ വെള്ളം തളിക്കൽ മുമ്പില്ലായിരുന്നു.

6. യാക്കോബിന്റെ ബോവൂസോയിലെ ഹാശായുടെ ഉപസംഹാര ഭാഗം യൂദന്മാരെ ശപിക്കുന്ന ഭാഗമാണെന്ന് ചിലർ വിമർശിച്ചതിന്റെ പേരിൽ അത് എടുത്തുമാറ്റി പകരം മറ്റൊരു ഈരടി തൽസ്ഥാനത്ത് ചേർത്തു. എടുത്തു മാറ്റിയ ഈരടിയിൽ ഒരു ശാപവുമില്ല; അതൊരു പ്രസ്താവനമാത്രമാണ്.

7. കുർബ്ബാനയ്ക്ക് ദർഗായിൽ കയറിയാൽ ഇറങ്ങുന്നതു വരെ പാട്ടുകളില്ല. മൗതോക് മോറാൻ എന്ന ഗദ്യത്തിന്റെ പദ്യവത്ക്കരണം, കൈകസ്തൂരി സമയത്തെ ഗാനങ്ങൾ, ഖണ്ഡിപ്പുസമയത്തെ ഗാനങ്ങൾ, ഹൂത്തോമ്മോഗാനങ്ങൾ ഇവയൊക്കെ ഓരോരോ കാലങ്ങളിൽ മല്പാന്മാർ അനധികൃതമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തവയാണ്.

8. കുർബ്ബാനയിലെ സമാധാനാശംസകളിലെ റൂശ്മാ ഇല്ലാതാക്കി. പടിഞ്ഞാറോട്ടുള്ള തൽസമയത്തെ കൈകാണിക്കൽ അർത്ഥമില്ലാത്ത ചടങ്ങാക്കിക്കളഞ്ഞു.

9. ശോശപ്പായുടെ കോൺ മടക്കിയിടുമ്പോൾ 'പുത്രൻ സ്ക്കീപ്പായിൽ മരിച്ചു' എന്നും കോൺ നിവർത്തിയിടുമ്പോൾ 'കബറിൽ നിന്ന് ഉത്ഥാനം ചെയ്തു' എന്നും ചൊല്ലിയിരുന്ന പതിവ് നിന്നുപോയി. കോൺ മടക്കുന്നതും നിവർത്തുന്നതും ചിലർ നിർത്തലാക്കി.

10. ത്രിത്വ വാക്യമായി ശുബഹോ ചൊല്ലി കാർമ്മികൻ ജനത്തിന് നേരെ റൂശ്മ ചെയ്യുന്ന പതിവ് ഇല്ലാതായി. ജനങ്ങളുടെ നേരെ ഈ റൂശ്മാ നടത്തുവാനാണ് പണ്ട് എല്ലാ ഗാന ശുശ്രൂഷകളിലും കാർമ്മികൻ പാട്ടു പാടുമ്പോൾ പടിഞ്ഞാറോട്ട് തിരിഞ്ഞ് അവ ചൊല്ലിയിരുന്നത്.

ഇപ്പോൾ അത് പട്ടംകൊടയിലും മാമൂദീസായിലും വിവാഹത്തിലും മറ്റും മാത്രമായി ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നമസ്കാരവേളകളിലും കുർബ്ബാന യിലും മറ്റും കുക്കിലിയോനുകൾ ചൊല്ലുമ്പോൾ പോലും പടിഞ്ഞാറോട്ട് തിരിയുകയാണ് വേണ്ടത്.

11. കുർബ്ബാനയിലെ റൂശ്മാകൾക്ക് കാർമ്മികർ ഇടത് കൈ ത്രോ ണോസിൽ വയ്ക്കണമെന്ന തത്വം, റൂശ്മാ വേളകളിൽ അംശവടി പിടി ക്കുന്ന പതിവുണ്ടായതോടെ നിന്നുപോയി.

12. പള്ളിക്കൂദാശയിൽ സ്ലീബാമുദ്രണം ചെയ്ത പന്ത്രണ്ട് ചെറിയ കല്ലുകൾ മൂലക്കല്ലിനോട് ചേർത്ത് ശിലാസ്ഥാപന സ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠി ച്ചിരുന്നു. മൂലക്കല്ലിലെ ചെപ്പിൽ സ്ലീബാ മുദ്രണം ചെയ്യാത്ത പന്ത്രണ്ട് കൃത്രിമ രത്നകല്ലുകൾ നിക്ഷേപിക്കുന്ന പതിവ് പ്രചരിച്ചതോടെ ആ അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ പ്രതീകാത്മകാർത്ഥം വികലവും വികൃതവുമായി.

13. കൂദാശ ചെയ്ത തബ്ലൈത്തായിൽ എഴുതുവാൻ കാനോനിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വാക്യം പലരും എഴുതാതെ ആയിട്ടുണ്ട്. എഴുതുന്നവർ തന്നെ അതിന്റെ പദപ്രയോഗങ്ങൾ അനധികൃതമായി വ്യത്യാസപ്പെ ടുത്തി.

14. പട്ടംകൊടയിലെ താഴ്ന്ന ശെമ്മാശുസ്ഥാനികളെ മുട്ടുകുത്തി നില് ക്കുവാൻ അനധികൃതമായി നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു.

15. ശിരസിലെ രോമം കത്രിക്കുന്ന ചടങ്ങ് ദയറായ സ്ഥാനികൾക്ക് മാത്രമായിരുന്നത് സാർവ്വത്രികമാക്കി.

16. പട്ടംകൊടയിൽ 'നീസേറൂഹോ കാദീശോ' എന്ന ഗാനാലാപവും ക്രൊയ്ത്തോദ്റൂഹോ കാദീശോയുടെ രഹസ്യപ്രാർത്ഥനയും രഹസ്യങ്ങ ളിന്മേലും സ്ഥാനാർത്ഥികളിന്മേലും ഉള്ള കൈ ആഘോഷിക്കലും ഒരേ സമയത്ത് നടക്കേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥവും പ്രസക്തിയും ഔചി ത്യവും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

17. മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷക്രമം അല്പകാലമായി പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പേരിലും ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന പ്രചരിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

18. വലിയനോമ്പാരംഭത്തിലെ ശുബ്ക്കോനോ ശുശ്രൂഷ പത്രോസ് ബാവാ കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണ്.

19. യൽദൊ, സ്ലീബാ പെരുനാൾ, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം തുടങ്ങിയ ദിനങ്ങ ളിലെ സ്ലീബാ ആഘോഷങ്ങളും മറ്റും പില്ക്കാലത്ത് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ട വയാണ്.

20. കുർബ്ബാന ആഘോഷപൂർവ്വം പടിഞ്ഞാറോട്ട് മറ നീക്കി കൊണ്ടു വരുന്നതിന് മുമ്പ് പകുതി മറ നീക്കി പടിഞ്ഞാറോട്ട് വന്ന് കുർബ്ബാന കൊടുക്കുന്നത് പുതിയ പതിവാണ്; അർത്ഥശൂന്യവും.

21. ആണ്ടാരംഭത്തിലെ ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞുള്ള കുർബ്ബാനയും സ്വയം പ്രതിഷ്ഠാക്രമവും ആത്മഹത്യക്കാരുടെയും ദയറായക്കാരുടെയും മറ്റും ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷക്രമങ്ങളും നവീന സൃഷ്ടികളാണ്.)

പാലക്കുന്നത്ത് അബ്രഹാം മല്പാൻ മനഃസാക്ഷിക്കനുസൃതമായാണ് ആരാധനയെ പരിഷ്കരിച്ചത്. ഇതേ ന്യായീകരണത്തിൽ ഇന്ന് ആരാധന ക്രമങ്ങൾ പരിഷ്കരിക്കുന്നവരും പാലക്കുന്നത്ത് മല്പാൻ ചെയ്ത തെറ്റ് ആവർത്തിക്കുകയാണ്. തക്സാ നിവർത്തിവച്ച് തക്സായിലില്ലാത്ത വാക്യങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും ചൊല്ലുന്നതായി ചിലർ കാണിക്കുന്ന മിടുക്കും തന്റേടവും അബ്രഹാം മല്പാന്റെ വഴിയിലുള്ളതാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിരവധി ദേശ - കാല - ഭാഷാ - പരിണാമങ്ങൾ സംഭവിച്ച് രൂപംകൊണ്ട അനുഷ്ഠാനശൈലികൾ സ്വന്തം മസ്തിഷ്ക്കത്തിന്റെ പരിമിതിയിൽ ന്യായീകരിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിന്റെ പേരിൽ നിസ്സാരമായി കാണുന്നത് ഒരു തരം രോഗമാണ്. ആ രോഗം നവീകരണനേതാക്കളെയും വലിയൊരളവിൽ ബാധിച്ചിരുന്നു.

തിരുത്തിയ തക്സാ വച്ച് അർപ്പണം നടത്തിയ അനധികൃത നടപടി മെത്രാപ്പോലീത്താ നിരോധിച്ചു; മല്പാൻ മുടക്കപ്പെട്ടു. മല്പാന്റെ ശിഷ്യർക്ക് മേലിൽ പട്ടം കൊടുക്കുകയില്ലെന്ന് പരസ്യപ്പെടുത്തി. മല്പാനച്ചനോട് ചേർന്ന് മെത്രാനെ ധിക്കരിച്ച ജോർജ്ജ് മാത്തൻ, പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് എന്നീ ശെമ്മാശന്മാർ മുടക്കപ്പെട്ടു. ജോർജ്ജ് മാത്തൻ പിന്നീട് തിരുവിതാംകോട്ടെ ഒന്നാമത്തെ നാട്ടു പാദ്രിയായിത്തീർന്നു. മാത്യൂസ് ശെമ്മാശൻ മദ്രാസിലെ ബിഷപ്പ് കോറീസ് ഗ്രാമർ സ്കൂളിൽ പഠിച്ച് കോഴ്സ് പൂർത്തി യാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് പട്ടത്തിന് അയോഗ്യനെന്ന് കണ്ട് പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീട് മർദ്ദീനിലെത്തി. അബ്രഹാം മല്പാന്റെ ശുപാർശകത്തുകളും കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു.

2. പാലക്കുന്നത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസ്

ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചൻ സഭയിൽ അസ്തമിക്കാൻ തുടങ്ങിയ കാലമായിരുന്നു അത്. മിഷണറിമാരുടെ ശത്രുത മൂലം സഭാഭരണം അദ്ദേഹത്തിന് തലവേദനയായി. ആഭ്യന്തര ഛിദ്രങ്ങൾ ശക്തിപ്പെട്ടു. നവീകരണത്തിന്റെ നിരർത്ഥകത ചർച്ച ചെയ്യാൻ ഒരു വേദിയും ഉണ്ടായില്ല. പട നയിക്കാനൊരു നേതാവിന്റെ ആവശ്യം അനുഭവപ്പെട്ട കാലത്താണ് പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് ശെമ്മാശൻ മർദ്ദീനിൽ പോയത്. സഭയുടെ അറിവും അനുമതിയും കൂടാതെ പോയ അതിസമർത്ഥനായ അദ്ദേഹം അവിടെ

എന്തെല്ലാം നാടകങ്ങൾ സംവിധാനം ചെയ്തു എന്ന് അറിവില്ല. ഏതായാലും കുടുംബക്കാരുടെ ചെലവിൽ വിദേശത്ത് പോയ അദ്ദേഹം തിരിച്ച് 1843-ൽ കൊച്ചിയിലെത്തിയത് മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റതിന്റെ അവകാശവാദവുമായിട്ടാണ്. തങ്ങളെ സർക്കാരിനെക്കൊണ്ട് ശിക്ഷിപ്പിച്ച ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചനെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കുവാൻ പുതിയ മെത്രാന്റെ നേതൃത്വം ലഭിക്കുമെന്നതിൽ പല വൈദികശ്രേഷ്ഠരുടെയും പ്രതികാരവാഞ്ഛ പീലി വിടർത്തിയാടി. കൊച്ചിയിൽ വന്ന യുവമെത്രാൻ പൂർവ്വിക മാതൃകയിൽ - നവീകരണം കൂടാതെ - കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്തുണ വർദ്ധിക്കാൻ കാരണമായി. മലങ്കര മെത്രാനെ സന്ദർശിക്കുകയോ തന്റെ സുസ്താത്തിക്കോൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ യുവമെത്രാൻ പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ചതും പള്ളികളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സ്വാഗതം ലഭിച്ചതും വൃദ്ധനായ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ നിസ്സഹായനായി വീക്ഷിച്ചു. എങ്കിലും ഒരു യുദ്ധത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ് മടിച്ചു. യുവമെത്രാനോട് അനുരഞ്ജനപ്പെടുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായി. തന്മൂലം പുതിയ മെത്രാന്റെ സുസ്താത്തിക്കോൻ വായിച്ച് കേട്ട് അദ്ദേഹത്തെ ഓക്സിയോസ് പാടി സ്വീകരിക്കുവാൻ മലങ്കരയിലെ പൂർവീക സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം കണ്ടനാട് ഒരു പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം 1843 ചിങ്ങം 3-ന് വിളിച്ചുകൂട്ടി. സുസ്താത്തിക്കോൻ മലങ്കര മെത്രാനെ ഏല്പിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയോഗപ്രകാരം മല്പാന്മാരിലൊരാൾ അത് യോഗത്തെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയും അതിന്റെ ഒടുവിൽ ഓക്സിയോസ് പാടി സ്വീകരണം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ആണ് വേണ്ടിയിരുന്നത്. എന്നാൽ യോഗത്തിൽ ഉണ്ടായ ചില തർക്കങ്ങളുടെ മറവിൽ പുതിയ മെത്രാൻ സുസ്താത്തിക്കോൻ ഏല്പിക്കാതിരുന്നു. ലക്ഷ്യം നേടാതെ പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം കലഹത്തിൽ കലാശിച്ചു. സുസ്താത്തിക്കോൻ കൃത്രിമമാണെന്ന് അതോടെ ശ്രുതി പരന്നു. *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിലെ സമകാല സാക്ഷ്യം ഇപ്രകാരമാണ്: "... അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും സ്ഥാനമേറ്റ് മശിഹാകാലം 1844 (?) ഇടവമാസം 4-ന് കൊച്ചിയിലെത്തി. കോനാട്ട് അബ്രഹാം മല്പാൻ മുതൽപേർ ചെന്ന് കണ്ടാറെ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന സ്താത്തിക്കോനിൽ 'നിങ്ങളിൽ നിന്ന് മത്തായി കശ്ശീശാ ഞങ്ങൾക്കവൻ അടുത്തു എന്നും മറ്റും ചില ഭേദങ്ങൾ കാണുകയാൽ നിരണത്ത് പള്ളിയിൽ ചെന്ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കണ്ടാറെ പള്ളിക്കാർ എല്ലാവരും കൂടി നിശ്ചയിപ്പാനുള്ളതാകയാൽ എല്ലാ പള്ളിക്കാരും ചിങ്ങമാസം 19-ന് കണ്ടനാട്ട് പള്ളിയിൽ കൂടത്തക്കവണ്ണം സാധനം എഴുതിയതും അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹം വാഴിച്ച തൊഴിയൂർ പള്ളിയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും പള്ളിക്കാരും വന്ന് കൂടിയശേഷം അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്താത്തിക്കോൻ കാണിക്കാതെ വിവദിച്ച് പിരിയുകയും ചെയ്തു' (പു. 96).

(കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിന്റെ കാര്യത്തിൽ എന്ന പോലെ പാലക്കുന്നത്ത് അത്താനാസ്യോസിന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനാവകാശവാദവും വ്യാജമായിരുന്നുവോ? അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് സ്ഥാനമേറ്റു എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയല്ലാതെ അക്കാര്യം സ്ഥിരീകരിക്കുവാൻ രേഖകളോ സാക്ഷികളോ ഇല്ല. പിൽക്കാലത്ത് കോടതിയിൽ സുസ്താത്തിക്കോൻ ഹാജരാക്കേണ്ടതായി വന്നപ്പോൾ അതിന്റെ ഒറിജിനൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്ന കഥ ചമച്ച് പകർപ്പ് എന്ന പേരിൽ ഒരു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താത്ത രേഖയാണ് സമർപ്പിച്ചത്. കളവ് കഥ അവിശ്വസനീയമെന്ന് കേസ് കേട്ട ജഡ്ജിമാർ ഏകകണ്ഠമായി പരിഹസിച്ചിട്ടുണ്ട്. മർദ്ദീനിൽ നിന്ന് മലങ്കരയിൽ ശിഷ്ടകാലം ജീവിച്ച യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് മെത്രാനും പിന്നീട് വന്ന പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസും അത്താനാസ്യോസിനെ മെത്രാൻ എന്ന് പോലും ഒരിക്കലും വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അത്താനാസ്യോസിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റവർ പിന്നീട് മാതൃസഭയിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ അവർക്ക് വീണ്ടും പട്ടം കൊടുത്താണ് കൂറിലോസ് സ്വീകരിച്ചത്. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് മെത്രാൻസ്ഥാനമേറ്റ് വന്നു എന്ന് അഭിമാനപൂർവ്വം അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന അത്താനാസ്യോസ് പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ച കൂറിലോസിനെ അഭിമുഖീകരിക്കാതെ ആദ്യമൊക്കെ ഒഴിഞ്ഞുമാറി. പിന്നീട് പത്രോസ് തൃതീയൻ വന്നപ്പോഴും ഒഴിഞ്ഞുമാറി. ഇടനിലക്കാർ ആവർത്തിച്ച് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും ഒഴിഞ്ഞുമാറൽ തുടർന്നു. അത്താനാസ്യോസ് താമസിക്കുന്ന നിരണം പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ പത്രോസ് ബാവാ എത്തിയപ്പോൾ മുറിയുടെ കതകടച്ച് പുറത്തിറങ്ങാതെ അകത്തിരുന്നു. സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്റെയും രാജഭടന്മാരുടെയും സംരക്ഷണയിൽപ്പോലും പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിനെ – തന്നെ കാണാൻ വന്ന പാത്രിയർക്കീസിനെ/ എഴുപത്തിആറ് വയസ്സ് തികഞ്ഞ വൃദ്ധ മഹാപുരോഹിതനെ – കാണുവാൻ അത്താനാസ്യോസ് ഭയപ്പെട്ടതെന്തിന് എന്ന ചോദ്യത്തിന് തൃപ്തികരമായ സമാധാനം ഇനിയും കണ്ടെത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നവീകരണവിഭാഗത്തിന്റെ പുരോഹിതസ്ഥാനങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതിയിൽ മലങ്കരസഭ തുടക്കം മുതലേ ഉന്നയിച്ച ആശങ്കകൾ അടിസ്ഥാനരഹിതമല്ല എന്നാണ് ഈ സാഹചര്യങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നത്.)

3. യൂയാക്കിം മാർ കൂറിലോസ്

അത്താനാസ്യോസിന്റെ നവീകരണാഭിമുഖ്യം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കരസഭയുടെ പരാതി അയച്ചു. അതിനുള്ള മറുപടി എന്നവണ്ണം യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാൻ സ്വസഹോദരൻ ഗബ്രിയേലുമൊന്നിച്ച് 1845 ചിങ്ങം 26-ന് കൊച്ചിയിലെത്തി. മലങ്കരയിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ അദ്ദേഹം സൂക്ഷ്മമായി നിരീ

ക്ഷിച്ചു. നവീകരണാഭിമുഖ്യം മൂലം അത്താനാസ്യോസിന് ബ്രിട്ടീഷ് നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള സർക്കാരിലെ സ്വാധീനവും ക്ഷീണനും നിരാശനും വൃദ്ധനും ആയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനോട് പൊതുവിലുണ്ടായിരുന്ന അസംതൃപ്തിയും മാർ കൂറിലോസിനെ ചിന്താധീനനാക്കി. സുദീർഘമായ ഒരു നിയമയുദ്ധം മുന്നിൽക്കണ്ട മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തന്റെ സ്ഥാനവും ചുമതലയും മാർ കൂറിലോസിനെ ഏല്പിക്കുന്നതായി കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതിന്റെ പകർപ്പ് അധികൃതർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തു. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട ആൾ എന്ന നിലയിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ മാറ്റി തൽസ്ഥാനത്ത് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ തനിക്കനുകൂലമായി രാജകീയ വിളംബരം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ അത്താനാസ്യോസ് സർക്കാരിലേക്ക് അപേക്ഷ നൽകിയിരുന്നു. ഇതറിഞ്ഞ കൂറിലോസ്, അത്താനാസ്യോസിനെ മുടക്കിയിരിക്കുന്നതായും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സ്ഥാനത്ത് കൂറിലോസിനെ നിയമിച്ചതായും പാത്രിയർക്കീസിന്റേതായി രണ്ട് കല്പനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാൻ പട്ടമേറ്റു എന്ന വാദം വ്യാജമാണെന്ന ബോധ്യമാകാം വിചാരണ കൂടാതെ അത്താനാസ്യോസിനെതിരായി മുടക്കുകല്പന പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ കൂറിലോസിന് ധൈര്യം നൽകിയത്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തതോടെ രണ്ട് അപേക്ഷകരിൽ ആരെ മലങ്കര മെത്രാനായി നിയമിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുവാൻ കൊല്ലം കച്ചേരിയിൽ ഒരു യോഗം സർക്കാർ വിളിച്ചു. കോലഫ് സായിപ്പ്, വൈറ്റ് സായിപ്പ്, മേലെഴുത്ത് അനന്തൻപിള്ള, പോലീസ് ശിരസ്തദാർ വെങ്കിട്ടരാമയ്യനും അടങ്ങിയ കമ്മിറ്റി മുമ്പാകെ തൊഴിയൂർ കൂറിലോസ് ഉൾപ്പെടെ നാലു മെത്രാന്മാരും പള്ളിക്കാരും ഹാജരായി. 1847 മീനം 1-ന് സമ്മേളിച്ച കൊല്ലം കമ്മിറ്റിയിൽ "... തെക്കേ ദിക്കിൽ ഉള്ള ഒന്ന് രണ്ട് പള്ളിക്കാർ അല്ലാതെ ശേഷം പള്ളിക്കാർ ഒക്കെയും മാർ കൂറിലോസിനെ അനുകൂലിച്ചു." കമ്മിറ്റിക്കാർക്ക് അത്താനാസ്യോസിനോട് അനുഭാവം ഉള്ളതു കൊണ്ട് അന്ന് തീരുമാനം ഉണ്ടായില്ല (*കണ്ടനാട്ട് ഗ്രന്ഥവരി*, പു. 98). സമകാല സാക്ഷ്യമെന്ന നിലയിൽ കണ്ടനാട്ട് കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായുടെ ദൃക്സാക്ഷി വിവരണമെന്ന നിലയിൽ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി കണ്ടനാട്ട് ഗ്രന്ഥവരി വെളിച്ചം പകരുന്നുണ്ട് (പിന്നീട് കടുങ്ങമംഗലത്ത് കബറടങ്ങിയ കൊച്ചിയുടെ പ്രഥമ മെത്രാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആണ് അതിന്റെ ഗ്രന്ഥകാരൻ). കമ്മിറ്റിയെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ അത്താനാസ്യോസ് പല ഉപായങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു; പല വ്യാജരേഖകളും ചമച്ചു; ഭാവനാസൃഷ്ടികളായ കഥകൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു. സുസ്താത്തിക്കോന്റെ പകർപ്പിൽത്തന്നെ അപ്രകാരമുള്ള വ്യാജക്കഥകൾ കാണുക: "... നിങ്ങൾ അയച്ചിരുന്ന കത്തുകളിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഇടയനും പൗരോഹിത്യവും

മാമ്മൂദീസായും ഭരണകർത്താവും ഇല്ല എന്നും മറ്റും പരാതിയായി അറിയിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. ... മലയാളത്തേയ്ക്ക് ആരെ അയക്കേണ്ടു എന്ന് നാം മനോവിഷമത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അടുത്തുനിന്ന് മത്തായി കശ്ശീശാ സമാധാനത്തോടെ നമ്മുടെ അടുത്ത് വന്നു. ... ആദ്യം ശെമ്മാശനായും പിന്നീട് കശ്ശീശ ആയും റമ്പാനായും മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയും അദ്ദേഹത്തെ പട്ടം കെട്ടി" (റോയൽക്കോടതി വിധി, പു. 47).

റസിഡണ്ടിന് അത്താനാസ്യോസ് എഴുതി: "... അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് തിരുമനസ് കൊണ്ട് അവിടുത്തെ വരുതിയും അറിവും കൂടാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മുടക്കിയിരിക്കുന്നു." മറ്റൊരു കത്ത് ഇപ്രകാരമാണ്: "പേഷ്ക്കാർ കൊച്ചു ശങ്കരപിള്ള വളരെ സൂത്രമായ വിധത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി തിരുമനസ്സറിയിച്ച് വിളംബരം കിട്ടാതിരിക്കുന്നതിന് വേണ്ട യത്നം ചെയ്തു. എനിക്ക് കിട്ടിയിരിക്കുന്ന വിശ്വാസയോഗ്യമായ അറിവിൽ, ഈ വിധം പ്രവർത്തിച്ചാൽ കൊച്ചുശങ്കരപിള്ളയെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചത് എന്റെ സത്യമായും ന്യായമായും ഉള്ള നിശ്ചയത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തെ നിലനിറുത്തുന്നതിലേക്ക് 300 രൂപാ കൈക്കൂലി ആയി മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനോട് വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാകുന്നു."

1848 മീന മാസത്തിൽ നടന്ന വിസ്താരത്തിന് ശേഷം മിഥുനം 9 ന് കമ്മിറ്റിക്കാർ അത്താനാസ്യോസിന് അനുകൂലമായി തീരുമാനം പ്രഖ്യാപിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് രാജകീയ വിളംബരം പുറപ്പെടുമെന്ന് തീർച്ചയായി. തീരുമാനം നിഷ്പക്ഷമെന്ന് വരുത്തുവാൻ ഒരു പുനർ വിചാരണ ക്രമീകരിച്ചു. കൂറിലോസ് ഹാജരാക്കിയ രേഖകളിൽ മഷിഭേദം കാണുന്നുവെന്ന് കണ്ട് വിചാരണയിൽ അവ തള്ളിക്കളഞ്ഞു (ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പു. 255-266). വൈദികരോട് കൂടുതൽ അനുഭാവം പുലർത്തിയവൻ, നവീകരണാനുകൂലി, ബഹുഭാഷാ പണ്ഡിതൻ എന്നീ നിലകളിൽ അത്താനാസ്യോസ് യഥാക്രമം വൈദികർ, മിഷണറിമാർ, സർക്കാർ എന്നിവർക്ക് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യനായി. ശീമയിൽ നിന്ന് അചിരേണ വന്ന സ്തേഫാനോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനും ഫലപ്രദമായി ഒന്നും ചെയ്യാനായില്ല. മാർ അത്താനാസ്യോസും യൂയാക്കീം കൂറിലോസും തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രവർത്തിക്കരുതെന്ന് സർക്കാർ വിലക്കിയതിനെ തുടർന്ന് കൂറിലോസ് മലബാറിൽ ആദ്യം പോർക്കളത്തും പിന്നീട് ചാലിശ്ശേരിയിലും ഓരോ പള്ളി പണിയിച്ച് അവിടെ താമസമാക്കി. മാർ അത്താനാസ്യോസും അനുചരൻ ശിമയോൻ റമ്പാച്ചനും പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ താമസിച്ച് വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ച് വന്നു.

1849-ൽ ഉണ്ടായ നിരോധന ഉത്തരവിനെതിരെ 1849 മേട മാസത്തിൽ

മദ്രാസിൽ ചെന്ന് പരാതി നൽകിയെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല. റസിഡണ്ട് കല്ലൻ സായിപ്പിന്റെ ശുപാർശയനുസരിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് അത്താനാസ്യോസിന് അനുകൂലമായി വിളംബരം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു:

ശ്രീ പത്മനാഭദാസ വഞ്ചി ബാല മാർത്താണ്ഡവർമ്മ കുലശേഖര കിരീടപതി മന്നെ സുൽത്താൻ മഹാരാജ രാജ ഭാഗ്യോദയ രാമ രാജ ബഹദൂർ ഷംഷ്യർ ജംഗ മഹാരാജാവ് അവർകൾ സകലമാന പേർക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന വിളബരം എന്തെന്നാൽ,

കോട്ടയത്ത് പാർക്കുന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് വയസ്സു കാലമായി സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞിരിക്ക കൊണ്ടും ആ സ്ഥാന ത്തേയ്ക്ക് അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്ന് എഴുത്തും വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിരി ക്കുന്ന മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിട്ട് നിശ്ചയി ച്ചിരിക്ക കൊണ്ട് ഇതിനാൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതെന്തെന്നാൽ മലങ്കര യിടവകയിൽ പുത്തൻകൂറ്റിൽ സുറിയാനിക്കാരിൽ ഉൾപ്പെട്ട എല്ലാവരും മേലെഴുതിയ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അനുസ രിച്ച് കീഴ്മര്യാദ പോലെ നടന്നുകൊൾകയും വേണം.

എന്ന് 1027-മാണ്ട് കർക്കിടകം 15-ാം തീയ്യതി (എ. ഡി. 1852).

തങ്ങൾക്കെതിരെ പുറപ്പെടുവിച്ച നിരോധന ഉത്തരവിനെതിരെ മാർ സ്തേഫാനോസ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്ന് ഡയറക്ടർമാരുടെ കോടതിയിൽ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം സ്വദേശത്തേയ്ക്ക് പോയി. പരാതിയ്ക്ക് 1857 മെയ് 13 ന് താഴെ പറയുംപ്രകാരം ഡയറക്ടർ കോടതി ഉത്തരവിട്ടു:

"... ഇനി മേലിൽ ആ നാട്ടിലേക്ക് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ അയക്കപ്പെടാവുന്ന മേല്പട്ടക്കാരുടെ വാദങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയോ നിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടത് അവർ തന്നെയാകുന്നു. ...." (കണ്ടനാട്ട് ഗ്രന്ഥവരി). ഇതോടെ മാർ യൂയാക്കീം കൂറിലോസിന് സഞ്ചാര സ്വാത ന്ത്ര്യം ലഭ്യമായി.

രാജകീയ വിളംബരം കലുഷിതമായ സഭാന്തരീക്ഷത്തെ ശാന്തമാക്കി. അംഗീകാരം ലഭിച്ചതോടെ അത്താനാസ്യോസ് നവീകരണശ്രമങ്ങളെ പര സ്യമായി ആരംഭിച്ചു. ഇത് വീണ്ടും ജനരോഷത്തിനിടയാക്കി. കലഹം ഒതുക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ 1863-ൽ 'നിയമാനുസൃത മെത്രാ പ്പോലീത്തായെ എതിർക്കുന്നവർ പട്ടക്കാരായാലും അത്മായക്കാരാ യാലും അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും പള്ളികളിൽ നിന്ന് ദീർഘവിചാരണ കൂടാതെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനും താണതരം മജിസ്ട്രേട്ട്മാരെ ചുമതല പ്പെടുത്തി' (ഫിലിപ്പ്, പു. 224). സ്ഥാനത്തിന് അംഗീകാരം കിട്ടുവാൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ മറയാക്കി ഉപയോഗിച്ച അത്താനാ

സ്യോസ് സ്ഥാനം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതോടെ പാത്രിയർക്കീസിനെ പരസ്യമായി നിഷേധിക്കുവാനും സഭയിൽ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം നവീകരണം അടിച്ചേല്പിക്കുവാനും ശ്രമം തുടങ്ങി.

1853 കുംഭം 2-ന് പാലക്കുന്നത്ത് അത്താനാസ്യോസ് കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ ഒരു പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. തെക്കുള്ള മിക്ക പള്ളികളും വടക്കു നിന്ന് ഏതാനും പള്ളികളും പങ്കെടുത്തു. പള്ളി നടത്തിപ്പിനെക്കുറിച്ച് 103 വ്യവസ്ഥകൾ അടങ്ങിയ ചട്ടവര്യോല യോഗം അംഗീകരിച്ചു (*മലങ്കരസഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും*, പു. 613-631 ഭാഗത്ത് ചട്ടവര്യോല പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ കാണാം).

ഈ കോട്ടയം പടിയോല ഒരു ഭരണഘടനയുടെയും കാനോന്റെയും ഗൗരവം പുലർത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പട്ടംകൊടയുടെയും വികാരി നിയമനത്തിന്റെയും കാര്യങ്ങളിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ നൽകിയതിനാൽ ചട്ടവര്യോലയിലെ ഇതര വ്യവസ്ഥകളും പ്രായോഗികമായില്ല.

ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് 1855 ഒക്ടോബർ 9 ന് നിര്യാതനായി. ചേപ്പാട്ട് പള്ളിയിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സഭാവിഭജനത്തിന്റെ പേരിൽ അദ്ദേഹത്തിന് നിരവധി പീഡനങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടി വന്നു. താൻ മുടക്കിയ ഒരു ശെമ്മാശൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനം അവകാശപ്പെട്ട് പുതിയ ഭിന്നത വിളയിച്ചെടുക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് കാണേണ്ടിവന്നു. സ്വസ്ഥാനം യൂയാക്കീം കൂറിലോസിന് ഒഴിഞ്ഞു കൊടുത്തിട്ടും അർഹമായ യാതൊരു പരിഗണനയും അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചില്ല. ഏവരുടെയും അവഗണനയ്ക്കു പാത്രമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യം പരിതാപകരമായിരുന്നു.

രാജകീയ വിളംബരത്തിന്റെ പിൻബലം നേടിയ അത്താനാസ്യോസിനെ തെക്കൻ ഇടവകൾ മിക്കവാറും പിന്തുണച്ചു. കൂറിലോസിന് ആത്മീയകാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാമായിരുന്നുവെങ്കിലും ഭരണപരമായ അധികാരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. എന്നാലും വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ പ്രാചീന ഇടവകകൾ അദ്ദേഹത്തിന് സ്വർണ്ണഖനിയായിത്തീർന്നു. സഹോദരൻ മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേൽ വ്യാപാരം വഴിയായും മെത്രാച്ചൻ ആത്മീയ ശുശ്രൂഷകൾ വഴിയായും ദ്രവ്യസമ്പാദനത്തിൽ തല്പരരായതോടെ നവീകരണത്തെ ചെറുക്കുവാൻ ആളില്ലാതെയായി. നവീകരണം സ്വീകരിക്കാത്ത ഇടവകകൾ ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളുടെ അവസ്ഥയിലായി. വിവാഹം, മാമ്മൂദീസാ, പെരുന്നാളുകൾ, അടിയന്തിരങ്ങൾ തുടങ്ങിയ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കായി വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചാരം നടത്തിക്കൊണ്ടേയിരുന്ന യൂയാക്കീം കൂറിലോസിന് മറ്റു കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ സമയവും താല്പര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

3a. തൊഴിയൂർ വ്യവഹാരങ്ങൾ

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ ശിഷ്യൻ കുത്തൂർ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് ആയിരുന്നു അക്കാലത്തെ തൊഴിയൂരിലെ മെത്രാൻ. മുൻഗാമികളെപ്പോലെ അദ്ദേഹം പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവക വികാരി മാരിലൊരാളും ആ ഇടവകയുടെ സംരക്ഷണയിൽ ജീവിച്ച ആളുമാ യിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ തൊഴിയൂരിലെ പള്ളി, ഇടവകപ്പള്ളി പോലും ആയിരുന്നില്ല. മലങ്കരസഭയുടെ എല്ലാ സന്തോഷങ്ങളിലും പ്രതിസ ന്ധികളിലും അദ്ദേഹം മുൻഗാമികളെപ്പോലെ ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയുടെ നിലപാടിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവക പിന്തുണച്ചത് യൂയാക്കീം കൂറിലോസിനെ ആയിരുന്നതിനാൽ തൊഴിയൂരിലെ കൂറിലോസും യൂയാക്കീം കൂറിലോസിനെ സ്വീകരിച്ചു. കുത്തൂർ കൂറിലോസ് 1856 ജൂൺ 16-ന് അന്തരിച്ചു. തൊഴിയൂരിൽ കബറടക്കി. പതിവുപോലെ തൊഴിയൂ രിലെ എല്ലാ വസ്തുവകകളും പൂട്ടി മുദ്ര വച്ച് താക്കോൽ ചാട്ടുകുളങ്ങര യോഗത്തിന്റെ വികാരി ആലത്തൂർകാരൻ പനയ്ക്കൽ യൗസേപ്പ് കശ്ശീശായെ ഏല്പിച്ചു (എം. പി. വർക്കി, *മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്,* പു. 14). കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിസ്ഥാപകന്റെ മാതൃതാവഴിക്കാരൻ കോലാടി ചാക്കുണ്ണി കത്തനാരെ തൊഴിയൂർ മെത്രാന്റെ പിൻഗാമിയായി ഇടവക നിശ്ചയിച്ചു. ഇടവകയിലെ മറ്റൊരു പ്രബല ഗ്രൂപ്പ് ആയ പാറേമ്മൻ (കുത്തൂർ) കുടുംബക്കാർ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് പനയ്ക്കൽ യൗസേപ്പ് കത്തനാരെയാണ് അനുകൂലിച്ചത്. ഭൂരിപക്ഷ ഗ്രൂപ്പിന് നേതൃത്വം നൽകിയ പനയ്ക്കൽ കുടുംബക്കാരെയും അവരുടെ മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥിയെയും തോല്പിക്കുവാൻ അവർ ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവ കയ്ക്ക് അസ്വീകാര്യനായിരുന്ന പാലക്കുന്നത്തു മെത്രാച്ചനെ ബന്ധ പ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം തൊഴിയൂർ ആസ്ഥാനം കൈവശപ്പെടുത്തിത്തരുമെന്ന വ്യവസ്ഥയിലാകാം അവരോട് യോജിച്ചത്. ഇടവകയിലെ ഔദ്യോഗി കവിഭാഗം ഇതറിഞ്ഞ ഉടനെ യൂയാക്കീം കൂറിലോസിനെ ബന്ധപ്പെട്ടുവെ ങ്കിലും സ്വസഹോദരന്റെ വിവാഹം പ്രമാണിച്ച് അദ്ദേഹം ഏതാനും നാളു കൾ മുളന്തുരുത്തിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അതിനിടയിൽ തന്ത്രശാലിയായ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ തൊഴിയൂരിലെത്തി. മുൻധാരണപ്രകാര മാവാം ആലത്തൂർ കശ്ശീശാ, തന്നെ വിശ്വാസപൂർവ്വം ഏല്പിച്ച താക്കോ ലുകൾ അനധികൃതമായി നവീകരണമെത്രാന് കൈമാറി. അദ്ദേഹം തൊഴിയൂരിൽ ആസ്ഥാനത്തിന്റെ മുദ്ര പൊട്ടിച്ച് വാതിൽ തുറന്ന് ആ സ്ഥാപനം കൈവശപ്പെടുത്തി (*മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭാ ചരിത്രം*, പു. 74). അക്കാലത്ത് ചാവക്കാട് മുൻസിഫ് പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന്റെ ഉറ്റ മിത്രം ആയിരുന്ന പുത്തൻകാവ് ആലുംമൂട്ടിൽ ജോർ ജ്ജിന്റെ പിൻബലമാണ് ഈ കൈയേറ്റത്തിന് മെത്രാച്ചനെ ധൈര്യപ്പെടു

ത്തിയത്. ന്യൂനപക്ഷമെങ്കിലും ഇടവകയിലെ ഒരു ഗ്രൂപ്പിന്റെ പിന്തുണയും വികാരിയുടെ ഒത്താശയും ഒത്തു ചേർന്നപ്പോൾ കൈയേറ്റ നാടകം സമ്പൂർണ്ണ വിജയമായി.

ഇടവകയുടെ കൈവശാവകാശത്തെ നഗ്നമായി കയ്യേറ്റം ചെയ്ത മെത്രാച്ചനെയും ഇടവക വികാരിയെന്ന നിലയിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട താക്കോലുകൾ അനധികൃതമായി കൈമാറി ട്രസ്റ്റ് ലംഘനം നടത്തിയ വികാരിയെയും തൊഴിയൂർ ആസ്ഥാനത്ത് നിന്ന് പുറത്തിറക്കുവാൻ ചാട്ടുകുളങ്ങര - പാലൂർ (ആർത്താറ്റ്) ഇടവകക്കാർ സംഘം ചേർന്ന് തൊഴിയൂരിലെത്തി. മെത്രാനും സംഘവും ഭയചകിതരായി പള്ളിമാളികയിൽ വാതിലടച്ചിരുന്നു. അടങ്ങപ്പുറത്ത് യൗസേഫ് കശ്ശീശാ വാതിലടച്ചതിനാൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മാളികമുറിയിൽ കയറുവാൻ ആർക്കും സാധിച്ചില്ല. ധീരനായ വേങ്കടത്ത് ശെമ്മാശൻ മെത്രാച്ചന്റെ എഴുത്തും വാങ്ങി രാത്രിയിൽ കയറ് വഴി താഴത്തിറങ്ങി ചാവക്കാട്ടെത്തി. ആലുംമൂട്ടിൽ ജോർജ്ജ് മുൻസിഫ് മജിസ്ട്രേട്ടിന് കത്ത് കൊടുത്തു. പ്രഭാതമായപ്പോഴേക്കും പോലീസുകാരും മജിസ്ട്രേട്ടും എത്തി (ഫാ. കെ. സി. വർഗ്ഗീസ്, പു. 75). സുഹൃത്തായ അധികാരിയുടെ സഹായത്തോടെ മെത്രാച്ചൻ വിജയശ്രീലാളിതനായി. മുൻധാരണയനുസരിച്ചാവാം ആലത്തൂർ യൗസേഫ് കശ്ശീശായെ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ തൊഴിയൂരിന്റെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. സഹോദരന്റെ വിവാഹ കോലാഹലമെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് കുന്നംകുളത്തെത്തിയപ്പോഴേക്കും തൊഴിയൂരിലെ നാടകത്തിന് തിരശ്ശീല വീണു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. രാജകീയ വിളംബരത്തിന്റെ പിൻബലമുള്ള ഔദ്യോഗിക മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ പാലക്കുന്നത്തു മെത്രാച്ചനെ സ്വീകരിച്ചു എന്ന് പില്ക്കാല തൊഴിയൂർ സഭാചരിത്രം ആലത്തൂർ കത്തനാരുടെ ട്രസ്റ്റ് വഞ്ചനയെ ന്യായീകരിച്ചുവെങ്കിലും മാതൃസഭയിൽ നിന്ന് വേർപെട്ട് ഒരു സ്വതന്ത്ര സഭയുടെ പേരും സ്വഭാവവും സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇതോടെ തൊഴിയൂർ മെത്രാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി. ഒരിടവക പോലും അതുവരെയും സ്വന്തമായിട്ടില്ലാതിരുന്ന അദ്ദേഹം ഏതാനും ഇടവകകൾ സ്വന്തമാക്കുവാനുള്ള വഴി തേടി. അപ്പോഴാണ് തൊഴിയൂർ പള്ളിയുടെ ആദ്യ വ്യവഹാരം ആവിർഭവിച്ചത്. തൊഴിയൂരിലെ പട്ടംകൊടയ്ക്കെതിരെ 1857 ചിങ്ങം 17-ന് കോഴിക്കോട് സിവിൽക്കോടതിയിൽ യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് വാദിയായി ചാട്ടുകുളങ്ങരപള്ളി ഒരു കേസ് ആരംഭിച്ചു. യൂയാക്കീം കൂറിലോസിന്റെ പ്രധാന വാദമുഖങ്ങൾ അന്ത്യോഖ്യായുടെ മേലധികാരത്തിലും മെത്രാന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു.

തൊഴിയൂരിലെ വസ്തുവഹകൾ കുന്നംകുളം പനക്കൽ താരു എന്ന ആൾ 1775 ഇടവത്തിൽ പുന്നത്തൂർ രാജാവിൽ നിന്ന് വില കൊടുത്ത്

വാങ്ങിയ തീറാധാരം ആലത്തൂർ മെത്രാച്ചൻ നാലാം നമ്പ്ര് രേഖയായി കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കുകയും അതിന് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുമായോ അദ്ദേഹം അയച്ച യൂയാക്കീം കൂറിലോസുമായോ യാതൊരു ബന്ധവും ഇല്ലെന്നും അതൊരു സ്വതന്ത്ര ഇടവകയാണെന്നും വാദിക്കുകയും ചെയ്തു. പട്ടംകൊടുത്ത പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ രാജകീയ വിളംബരം സിദ്ധിച്ച ഔദ്യോഗിക മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആണെന്നും സ്ഥാനം ഏറ്റ ആളെ മുൻഗാമിയായ തൊഴിയൂരിലെ കുത്തൂർ മെത്രാച്ചൻ മരണപത്രം മൂലം പിൻഗാമിയായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എന്നും വാദിച്ച അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യത്തിലേക്ക് മുൻഗാമി എഴുതിയതെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഒരു മരണപത്രം ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു. സിവിൽകോടതി ചെലവ് സഹിതം കേസ് തള്ളി. 1862-ൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിൽ നൽകിയ അപ്പീലും ചെലവ് സഹിതം തള്ളി. ചെലവിലേക്ക് യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് പണിയിച്ചിരുന്ന ചാലിശ്ശേരി പള്ളിയും പോർക്കളം പള്ളിയും ആലത്തൂർ പനക്കൽ മെത്രാച്ചന് (കൂറിലോസ് എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനനാമം) ലഭിച്ചു. ഈ രണ്ടു പള്ളികളാണ് തൊഴിയൂർ സഭയുടെ ആദ്യത്തെ രണ്ട് ഇടവകകൾ.

യൂയാക്കീം കൂറിലോസിന് വേണ്ടി ഈ വ്യവഹാരങ്ങൾ നടത്തിയത് യൂയാക്കീം കൂറിലോസിൽ നിന്ന് 1852-ൽ ചാലിശ്ശേരിയിൽ വച്ച് കശ്ശീശാ പട്ടം ഏല്ക്കുകയും ചിറളയം പള്ളിയിൽ പ്രഥമ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുകയും പഴഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽ വികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത കുന്നംകുളം സ്വദേശി പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ ആയിരുന്നു (ഈ വ്യവഹാരത്തോടെ മലങ്കരസഭയും തൊഴിയൂർ മെത്രാനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അസ്തമിച്ചു. സെമിനാരി സ്ഥാപകനും കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചനും ചേർന്ന് ഭാവനാപൂർവ്വം വളർത്തിയെടുത്ത ഒരു ഐക്യ സൗധമാണ് ഈ സംഭവത്തോടെ തകർന്നത്. തൊഴിയൂരിന്റെ വിജയമായി ഈ സംഭവത്തെ തൊഴിയൂരിന്റെ സഭാചരിത്രകാരൻ പ്രകീർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മലങ്കരസഭയുമായി അനുരഞ്ജനപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ തൊഴിയൂർ സഭ രക്ഷപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്ന് അതിന്റെ പില്ക്കാല സാരഥികൾ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ഇതെഴുതുന്ന ആൾക്ക് നേരിട്ടറിയാം.)

ഉഭയമുഖത്വമുള്ള പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ സാധ്യമാകുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നവീകരണം വരുത്തിയും അനുകൂലമല്ലാത്ത പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ നവീകരണം വരുത്താതെയും ആരാധനകൾ നടത്തിവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃവ്യൻ അബ്രഹാം മല്പാൻ നവീകരണ മെത്രാനിൽ നിന്ന് കുർബ്ബാന സ്വീകരിച്ചില്ല. നവീകരിച്ച തക്സാ ഉപയോഗിച്ച് തനിക്കു കുർബ്ബാന നൽകിയാലും പിന്നീട് നവീകരിക്കാത്ത തക്സാ ഉപയോഗിക്കുവാൻ മടിക്കാത്ത സഹോദരപുത്രൻ കൂടിയായ മെത്രാനെ ഒഴിവാക്കി,

കൈതയിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മല്പാനിൽ നിന്നാണ് അബ്രഹാം മല്പാൻ ഒടുവിൽ വി. കുർബ്ബാന സ്വീകരിച്ചത്. കോതമംഗലം മുത്തപ്പന്റെ പ്രതിമ മാരാമണ്ണ് പള്ളിയിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്ത് യൽദോ ബാവായുടെ പെരുനാൾ ആ പള്ളിയിൽ നിർത്തലാക്കിയ മല്പാൻ മലങ്കരയിൽ നവീകരണത്തിന് ശക്തമായ അടിത്തറ പാകി എന്ന സംതൃപ്തിയോടെ മാരാമണ്ണ് പള്ളിയിൽ അന്ത്യവിശ്രമം കൊണ്ടു. നവീകരണചരിത്രത്തിന്റെ ആധികാരിക വക്താവായ കെ. എൻ. ദാനിയേൽ എഴുതുന്നു: “ഏബ്രഹാം മല്പാൻ, കൈതയിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മല്പാൻ മുതലായ മഹാന്മാർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വിരോധത്തെയും പലവിധമായ പീഡകളെയും വകവയ്ക്കാതെ തങ്ങളുടെ ഇടവകകളിൽ നവീകരിച്ച തക്സാ 1012 (1837) മുതൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. പിന്നീട് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണം കൈയേറ്റത്തോടുകൂടി നവീകരണത്തിന് പ്രചാരമുണ്ടായി” (*മലങ്കരസഭയും നവീകരണവും*, പു. 38). കുമ്പനാട് മാർത്തോമ്മാ വലിയ പള്ളിയുടെ സുവനീർ പറയുന്നു: “നവീകരണ കർത്താവായ അബ്രഹാം മല്പാനച്ചന്റെ പിൻഗാമിയും മലങ്കര സുറിയാനിസഭയിലെ മുടിചൂടാ മന്നനുമായ മേല്പറഞ്ഞ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ വാഴ്ചയുടെ കാലത്താണ് ഈ ആത്മീയ വ്യാപാരം സഭയിൽ പൊതുവെ ഉണ്ടായത്” (ദ്വിതീയ ശതവത്സരാഘോഷ സ്മാരകഗ്രന്ഥം. പു.16). ഇത്രയും വ്യക്തമായ ഔദ്യോഗിക പ്രസ്താവനകൾ കൺമുമ്പിലിരിക്കെ, മാർ അത്താനാസ്യോസ് നവീകരണാനുകൂലിയല്ല, ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസിയായിരുന്നുവെന്ന് വിഫലമായി വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകം ശ്രീ. ജോർജ്ജ് വർഗ്ഗീസ് രചിക്കുകയും ആ ഗ്രന്ഥം സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണവിഭാഗമായ എം.ഒ.സി. പബ്ലിക്കേഷൻസ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തത് ഏതോ കറുത്ത മനസ്സിന്റെ പ്രേരണ മൂലമാണെന്നേ പറയാനാവൂ.

1865-ൽ മൂന്നാം പതിപ്പായി മാർ അത്താനാസ്യോസ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ നമസ്കാരപ്പുസ്തകത്തിന്റെ വിവർത്തനത്തിൽ നവീകരണത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ‘കോട്ടയത്ത് സുറിയാനി സെമിനാരിയിൽ മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അച്ചുകൂടത്തിൽ അടിക്കപ്പെട്ട” ഈ പുസ്തകം അതിൽ അവകാശപ്പെട്ടതുപോലെ ‘സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നമസ്കാരപ്പുസ്തകത്തിന്റെ ശരി തർജ്ജിമ” അല്ല. കൗമ്മാപ്രാർത്ഥനയുടെ അന്ത്യത്തിൽ ചൊല്ലുന്ന ‘കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമേ’ എന്ന പ്രാർത്ഥന ഈ തർജ്ജിമയിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒമ്പതാം മണി നമസ്കാരത്തിൽ മരിച്ചുപോയവരെ ഓർക്കുന്ന ‘അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവനേ...” എന്നാരംഭിക്കുന്ന മാർ ബാലായിയുടെ അപേക്ഷയും വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സൂത്താറാ നമസ്കാരത്തിലെ മാർ അപ്രേമിന്റെ രാഗത്തിൽ ചൊല്ലുന്ന ശയന പ്രാർത്ഥനയിൽ

'നിന്നെപ്പെറ്റെന്നമ്മയുടെ നിന്നോടുള്ള അപേക്ഷയാലെ
എനിക്കുള്ള ശയനത്തിന്മേൽ തിന്മപ്പെട്ടവനണയരുതേ'

എന്ന വരികൾ തർജ്ജിമയിൽ താഴെ കാണുംപ്രകാരം ഭേദപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

'കാരുണ്യ ഉടയവനോട് നിനക്കുള്ള അപേക്ഷയാലെ
എനിക്കുള്ള ശയനത്തിന്മേൽ തിന്മപ്പെട്ടവനണയരുതേ'

ആരാധാനക്രമങ്ങൾ മൂലഭാഷയിൽ നിന്ന് സ്വഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്ത് കിട്ടിയ ആഹ്ലാദവായ്പിൽ, വിവർത്തനത്തിന്റെ മറപിടിച്ച് നടത്തിയ നവീകരണശ്രമങ്ങളെ പലരും കണ്ടില്ല; കണ്ട പലരും കണ്ടതായി ഭാവിച്ചുമില്ല.

4. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് (ജോസഫ്) കത്തനാർ

1832 ഡിസംബർ 12-ന് കുരിയൻ - താണ്ടമ്മ ദമ്പതികളുടെ മകനായി ജനിച്ച കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ ആണ് പാലക്കുന്നത്ത് വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ നവീകരണത്തോട് തുറന്ന യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചത്. വലിയപ്പൻ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരിൽ നിന്നും മാതുലൻ കുത്തൂർ കൂറിലോസിൽ നിന്നും യൂയാക്കീം കൂറിലോസ്, സ്തേഫാനോസ് അത്താനാസ്യോസ്, ശെമവൂൻ റമ്പാൻ തുടങ്ങിയവരിൽ നിന്നും വൈദികശിക്ഷണം നേടിയ അദ്ദേഹം നവീകരണ മെത്രാന്റെ നമസ്കാരപ്പുസ്തകത്തെ ചെറുക്കുവാൻ കോഴിക്കോട് കളഹസ്തിയപ്പാ ചെട്ടിയാരുടെ പ്രസ്സിൽ നിന്ന് നവീകരണം കലരാത്ത പ്രാർത്ഥനാ പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ച് വിതരണം ചെയ്തു (ഈ ക്രമത്തിന്റെ കുറഞ്ഞത് പതിമൂന്ന് പതിപ്പുകളെങ്കിലും സ്വജീവിതകാലത്ത് അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിൽ ആറേഴു പതിപ്പുകൾ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ സൂക്ഷിക്കുന്നു). 1850-കളിൽ ഈ ജോസഫ് കത്തനാർ കുന്നംകുളത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാഴ്സ് പ്രസ് എന്ന പേരിൽ ഒരച്ചടികേന്ദ്രം സ്ഥാപിക്കുകയും അവിടെനിന്ന് സുറിയാനി കുർബ്ബാന തക്സാ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു (കുർബ്ബാന, മാമ്മൂദീസാ, വിവാഹം എന്നീ ക്രമങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട പ്രസ്തുത തക്സാ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കൈവശം ഉണ്ട്). തലശ്ശേരിയിലെ ജർമ്മൻ മിഷണറിമാരിൽ നിന്ന് വാങ്ങിയ ഈ കല്ലച്ച് പ്രസാണ് പ്രസ്സുകളുടെ നാടായ കുന്നംകുളത്തെ ആദ്യത്തെ പ്രസ്. കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സുറിയാനി പ്രസ്സും ഇത് തന്നെ. തൊഴിയൂർ പള്ളിക്കേസിൽ നവീകരണമെത്രാനോട് പരാജയപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം നിരാശപ്പെട്ടില്ല. അച്ചടിച്ച നമസ്കാര

പ്പുസ്തകങ്ങളും കുർബ്ബാനക്രമവും പ്രചരിക്കുവാൻ മലങ്കരയിലെ പള്ളികൾതോറും സഞ്ചരിച്ച യുവവൈദികനെ മലങ്കരസഭ സകൗതം ശ്രദ്ധിച്ചു. നവീകരണത്തോട് ആഭിമുഖ്യമില്ലാത്ത അനേകം സുറിയാനിക്കാർ എതിർക്കാനാവാതെ നവീകരണ മെത്രാന്റെ കീഴിൽ അനുസരണം ഭാവിച്ചുകൊണ്ട് കഴിയുന്നത് ഈ യാത്രകളിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ ശ്രദ്ധിച്ചു. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ കുടുംബക്കാരൻ എന്ന ഖ്യാതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയത്നങ്ങളെ ലഘൂകരിച്ചു. വടക്കൻ ഇടവകകളിൽ വൈദികരും അത്മായക്കാരുമായ അനേകം പേർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളായി. കൊച്ചിയിലും ചാവക്കാട്ടും വ്യാപാരാർത്ഥം വന്നിരുന്ന ഉത്തരേന്ത്യക്കാരിൽ നിന്നും ഹിന്ദുസ്ഥാനിയും വിദേശികളായ ഗുരുക്കന്മാരിൽ നിന്ന് സുറിയാനിയും അറബിയും ചില മിഷണറി സുഹൃത്തുക്കളിൽ നിന്നും ഇംഗ്ലീഷും അദ്ദേഹം പരിചയിച്ചു. 1852 ചിങ്ങം 6-ന് കശ്ശീശാപട്ടമേറ്റ് പഴഞ്ഞി, ചാലിശ്ശേരിപ്പള്ളികളിൽ അദ്ദേഹം സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു വരുമ്പോൾ ആണ് നവീകരണ മെത്രാച്ചന് രാജകീയ വിളംബരം ലഭിക്കുന്നത്. വിളംബരം വന്നതോടെ ആർത്താറ്റ് - കുന്നംകുളം മഹാ ഇടവകയിലെ പള്ളികളെല്ലാം നവീകരണ മെത്രാന്റെ അധീനതയിലായി. നവീകരണത്തെ ചെറുക്കുവാൻ നാനൂറോളം കുടുംബങ്ങളെ അദ്ദേഹം സജ്ജരാക്കി. കൊച്ചീരാജാവിന്റെ അനുമതിയോടെ കുന്നംകുളം കിഴക്കേ പുത്തൻപള്ളി അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച് 1852 വൃശ്ചികം 12 മുതൽ (അന്നായിരുന്നു പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ) അവിടെ പതിവായി ആരാധിച്ച് വന്നു. അനുമതിക്കായി കൊച്ചിരാജാവിന് നൽകിയ അപേക്ഷയിൽ നവീകരണമെത്രാനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ വിശ്വാസപരമായി കഴിയാത്തതിനാലാണ് പുതിയ പള്ളിയുടെ ആവശ്യം നേരിട്ടതെന്ന് തുറന്നെഴുതിയിരുന്നു (എം. പി. വർക്കി, പു. 9, 10). പുതിയ പള്ളിയുടെ വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ നവീകരണ മെത്രാൻ കോപിച്ചു. അവിടെ ദിവ്യകർമ്മങ്ങൾ നടത്തിക്കരുതെന്ന് ദിവാൻ ശങ്കരവാരിയർക്ക് എഴുതി അയച്ചു. ദിവാൻ ഉടനെ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. അന്യായമായ ഉത്തരവിനെ ജോസഫ് കത്തനാർ ലംഘിച്ചു. വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്ക് ശേഷം ജോസഫ് കത്തനാരുടെ പ്രവൃത്തി ന്യായമെന്ന് ദിവാൻ വിധിച്ചു (വർക്കി, പു. 10). നിയമയുദ്ധത്തിൽ ഗോലിയാത്തിനെ തറ പറ്റിച്ച യുവകോമള വൈദികനെ - അഭിനവ ദാവീദിനെ - സഭ ആദരപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിച്ചു.

മലങ്കരയിലെ നവീകരണ വ്യഗ്രതയെക്കുറിച്ചും പുതിയ മെത്രാനെ അയച്ചുതരുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടും അയച്ചിരുന്ന കത്തുകൾക്ക് പാത്രിയർക്കീസ് ഒടുവിൽ മറുപടി അയച്ചു: "... അവിടെ നിന്നും രണ്ടോ മൂന്നോ കശ്ശീശന്മാരെ ഇവിടേയ്ക്ക് പറഞ്ഞയച്ചാൽ ശോധനചെയ്ത് പഠിപ്പിച്ച് മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നതാകുന്നു" (കണ്ടനാട്ട്

ഗ്രന്ഥവരി, പു. 176). ഈ കത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് ഒരു യോഗം 1863 ധനു 11-ന് കോട്ടൂർ പള്ളിയിൽ സമ്മേളിച്ച് 'ഇവിടെ നിന്ന് കൊള്ളാകുന്ന പട്ടക്കാർ പോകുന്നതിന് തയാറല്ലാത്ത തിനാൽ അവിടെ നിന്ന് രണ്ട് ബാവാമാരെയും പത്ത് റമ്പാന്മാരെയും വേണ്ടുന്ന പുസ്തകങ്ങളും മൂറോനും കൊടുത്ത് അയക്കണമെന്ന്' മറുപടി തയാറാക്കി. മറ്റൊരു മെത്രാന്റെ സാന്നിധ്യം തന്റെ വരുമാനത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുമെന്നതിനാൽ യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് ഇക്കാ ര്യത്തിൽ വിമുഖനായിരുന്നു. ഈ സമയത്ത് 1038 (1863) മീനം 2-ന് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാർ കോട്ടൂരെത്തി കൂറിലോസിനെ കണ്ട് കടൽ യാത്രയ്ക്ക് തയാറാണെന്നറിയിച്ചു. ശിഷ്യൻ, ആത്മീയ പുത്രൻ, തൊഴിയൂർ വ്യവഹാരവും വരാപ്പുഴ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് തനിക്കെതിരായി നൽകിയ മാനനഷ്ടക്കേസും തനിക്കു വേണ്ടി ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തിയ ആൾ എന്നീ നിലകളിലൊക്കെ അഭിനവ മെത്രാൻ-സ്ഥാനാർത്ഥി കൂറിലോസിന് പ്രിയങ്കരനായിരുന്നുവെങ്കിലും സ്വദേശിയും പ്രാപ്തനും ജനസമ്മതനുമായ അദ്ദേഹം മെത്രാനായി വന്നാൽ സ്വന്തം സ്ഥാന ത്തിന്റെ പ്രസക്തിയ്ക്കു മങ്ങലേല്ക്കുമെന്ന് അതിബുദ്ധിമാനായ കൂറിലോസ് ഗ്രഹിച്ചു. എങ്കിലും പള്ളിക്കാരുടെ സമ്മർദ്ദം വർദ്ധിച്ചതോടെ അദ്ദേഹം ജനഹിതത്തിന് വഴങ്ങുന്നതായി ഭാവിച്ച് ഇപ്രകാരം പാത്രി യർക്കീസിന് കത്ത് തയ്യാറാക്കി "... കോട്ടൂർ പള്ളിയിൽ പള്ളിക്കാർ കൂടിയ സമയം ഈ കശ്ശീശ പോകുന്നതിനായി എത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാ ലത്രേ ഇപ്രകാരം പള്ളിക്കാർ എഴുതുവാൻ സംഗതി വന്നത്. അതിനാൽ തിരുമുമ്പാകെ ഈ ആൾ വന്നാൽ തിരുമനസ്സുപോലെ ചെയ്യുന്നതിന് ഒക്കെ എനിക്കും പള്ളിക്കാർക്കും സമ്മതമാകുന്നു. 1864 മീനം 11" (ഗ്രന്ഥവരി, പു. 180). ആർത്താറ്റ്, കുറുപ്പമ്പടി മുതലായ പള്ളിക്കാർ എഴുതിയ കത്തുകളിൽ കൂറിലോസ് ഒപ്പും മുദ്രയും വച്ച് കൊടുത്തയച്ചു. കോട്ടയത്ത് ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാരെ കാണുകയോ ശുപാ ർശകത്ത് സ്വീകരിക്കുകയോ അരുതെന്ന് കൂറിലോസ് നിർദ്ദേശിച്ചു. ശീമ യിലെ ബാവാമാർക്കും നാട്ടുകാർക്കും കത്തുകളും പാത്രിയർക്കീസിന് ഏകദേശം 35 രൂപാ തൂക്കം വെള്ളിയിൽ തീർത്ത അംശവടിയും കൂറി ലോസ് കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന സ്വർണ്ണം പൂശിയ സ്ലീബായും കൊടുത്തയച്ചു (ഗ്രന്ഥവരി, പു. 364).

കുന്നംകുളത്തുകാർ സ്വരൂപിച്ച് നൽകിയ അഞ്ഞൂറ് രൂപായും അങ്ക മാലി, അകപ്പറമ്പ്, കുറുപ്പമ്പടി, കോതമംഗലം, കുന്നക്കുരുടി, കടമറ്റം, കോലഞ്ചേരി തുടങ്ങിയ ഇടവകകൾ നൽകിയ സംഭാവനകളുമായി യാത്രയായ ജോസഫ് (ഇട്ടൂപ്പ്) കത്തനാരോടൊപ്പം കണ്ടനാട്ട് മട്ടുമ്മേൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് കത്തനാരും പരിചാരകൻ കുന്നംകുളം കുത്തൂർ താരപ്പനും മർദ്ദീനിലേക്ക് 1863 മേടം 14-ന് കുന്നംകുളത്തു നിന്ന് യാത്രയായി (രസ കരവും ഭാവതീവ്രവും സംഭവബഹുലവും ഉദ്വേഗപൂർണ്ണവുമായ ഈ

സാഹസികയാത്രയുടെ വിവരണം 'ഒരു പരദേശയാത്രയുടെ കഥ' എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയത് 1902-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി എം. പി. വർക്കിയും സ്വതന്ത്രകൃതിയായി 2003-ൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. മലയാളത്തിലെ യാത്രാവിവരണ സാഹിത്യ ശാഖയിലെ രണ്ടാമത്തെ കൃതിയായ ഇതിന്റെ പ്രചോദനവും മാതൃകയും സ്വീകരിച്ചാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഊർശ്ലേം യാത്ര എന്ന കൃതി രചിച്ചിട്ടുള്ളത്).

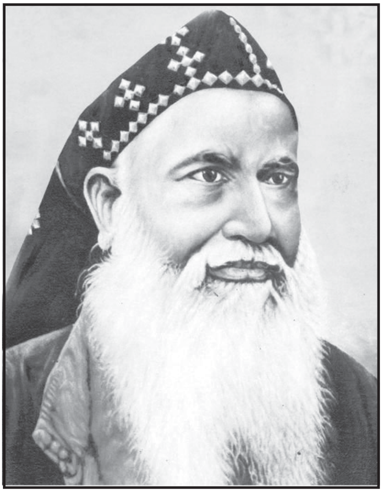

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ

സ്വദേശിയായ ഒരു മെത്രാൻ വാഴിക്കപ്പെടരുത് എന്ന് നിർബ്ബന്ധമുള്ള കൂറിലോസ് മെത്രാൻ സ്വന്തമായും പള്ളികളും വ്യക്തികളും മുഖേനയും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് കൊടുത്തയച്ച കത്തുകളിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥിയ്ക്ക് പ്രതികൂലമായ പല പരാമർശങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും തൽസംബന്ധമായ പരിശോധനകൾക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട കമ്മിറ്റി സ്ഥാനാർത്ഥി യോഗ്യനെന്ന് സംശയാതീതമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനാൽ 1864 മേടം 25-ന് അദ്ദേഹത്തെ റമ്പാനായും 26 ന് മെത്രാനായും സ്ഥാനം നൽകി. അർമ്മീനിയൻ മെത്രാനും മർദ്ദീനിലെ മെത്രാനും ബാവായോടൊപ്പം സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയും സുസ്താത്തിക്കോനിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു (യാക്കോബ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ നൽകിയതും കോനാട്ട് മാത്തൻ ശെമ്മാശൻ - പിന്നീട് മലങ്കര മല്പാൻ മാത്തൻ കോറി - വിവർത്തനം ചെയ്തതുമായ സുസ്താത്തിക്കോന്റെ പൂർണ്ണരൂപം ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ എഴുതിയ 'മലങ്കരയുടെ മഹാനായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്' എന്ന ജീവചരിത്രത്തിന്റെ 47-53 വരെ പുറങ്ങളിൽ കാണുക).

നവാഭിഷിക്തനായ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് 1865 ചിങ്ങം 24 ന് കൊച്ചിയിലെത്തി. അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പോയ കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ കോറി കണ്ടനാട്ട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ എഴുതുന്നു: "പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുത്തിട്ടുള്ള കസവുകാപ്പാ മുതലായതും സ്ലീബായും കുരിശും മൂറോനും വടിയും മാർ കൗമ്മായുടെയും മാർ യാക്കൂബ് ബുർദ്ദാനയുടേയും മാർ യാക്കോബ് മപസ്ക്കൊ

യുടെയും... അസ്ഥികളും മലയാളമൊക്കെ ഭരിപ്പാനായി കൊടുത്തിട്ടുള്ള സുസ്താത്തിക്കോനും എന്നെ കാണിച്ച് സന്തോഷമായിരിക്കയാൽ 25-ാം തീയ്യതി വൈകുന്ന സമയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരേല്പിനായി കുന്നംകുളത്തു നിന്നും പനക്കൽ കാക്കു കത്തനാരച്ചൻ പനക്കൽ ഇയ്യപ്പൻ മുതലായ ഏതാനും പേരും വരികയും...."

പുതിയ മെത്രാന്റെ വരവിൽ അസന്തുഷ്ടനായ കൂറിലോസ്, അങ്കമാലി, കണ്ടനാട്, കോതമംഗലം, മുളന്തുരുത്തി എന്നീ പ്രബല ഇടവകകളെ സ്വാധീനിച്ചു. പൊതു ശത്രുവിനെ സഭ തല്ക്കാലത്തേങ്കിലും മറന്നു. അത്താനാസ്യോസിന്റെ ഗ്രൂപ്പ്, കൂറിലോസിന്റെ ഗ്രൂപ്പ്, പുതിയ മെത്രാൻ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഗ്രൂപ്പ് എന്നിങ്ങനെ സഭ ത്രിമുഖ സംഘമായി. അനുരഞ്ജനകലയുടെ മാന്ത്രികൻ ആയ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ നയം കൊണ്ടും സ്നേഹം കൊണ്ടും പാളയത്തിലെ പടയെ സാന്ത്വനിപ്പിച്ചു. നവീകരണ മെത്രാനെതിരായി നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു; ഹർജികൾ അയച്ചു. ദിവാനുമായി അഭിമുഖ സംഭാഷണം നടത്തി. ഒന്നും വേണ്ടത്ര പ്രയോജനപ്രദമാകാഞ്ഞതിനാൽ 1869 ഫെബ്രുവരി 3 ന് മദിരാശിയിൽ ബാരിസ്റ്റർ മോയിൻ സായിപ്പ് മുഖേന ഗവർണ്ണർക്ക് ദീർഘമായ ഒരു സങ്കടഹർജി ബോധിപ്പിച്ചു (ഹർജിയുടെ പൂർണ്ണരൂപത്തിന് മലങ്കരസഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും, പു. 644-650 കാണുക).

ഹർജിക്ക് ഇപ്രകാരം മറുപടി ലഭിച്ചു: "ഹർജിയിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റ് പ്രവേശിക്കുന്നതല്ല. ഈ സംഗതി ഇടപെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡന്റ് തന്നിട്ടുള്ള കല്പനയെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം" (കണ്ടനാട്ട് *ഗ്രന്ഥവരി,* പു. 249).

പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പിന്തുണ മറുഭാഗം ആർജിച്ചു എന്ന് സംശയാതീതമായി ബോധ്യമായപ്പോൾ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ പരസ്യമായി നിലപാടുകളും മുൻ അഭിപ്രായങ്ങളും ഭേദപ്പെടുത്തി. പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കരയിൽ കാര്യമില്ലെന്നും മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുവാൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമോ അനുവാദമോ ആവശ്യമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിപ്പാൻ തുടങ്ങുകയും 1868 ഇടവം 9-ന് (സ്വർഗ്ഗാരോഹണപ്പെരുന്നാൾ) തന്റെ ചിറ്റപ്പന്റെ മകൻ പാലക്കുന്നത്ത് തോമസ് കത്തനാരെ കോട്ടയം സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ വച്ച് റമ്പാനാക്കുകയും ചെയ്തു. 19-ന് പെന്തിക്കോസ്തിയിൽ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനും തൊഴിയൂരിലെ ആലത്തൂക്കാരൻ മെത്രാച്ചനും ചേർന്ന് റമ്പാനെ തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. അതിനുശേഷം പാലക്കുന്നത്ത് വലിയമെത്രാച്ചൻ സ്വയം പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചു. കൊച്ചുമെത്രാച്ചനും ആലത്തൂക്കാരൻ മെത്രാച്ചനും ചേർന്ന് അദ്ദേ

ഹത്തെ പാത്രിയർക്കീസായി അവരോധിക്കുമെന്ന് അക്കാലത്ത് ഒരു ശ്രുതി പരന്നു (*ഗ്രന്ഥവരി,* പു. 229).

പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ അംഗീകരിക്കാതെയും അദ്ദേഹത്തെ പഴിച്ചുകൊണ്ടും ദിനരാത്രങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ കൂറിലോസിനെ ശാസിച്ചുകൊണ്ട് പാത്രിയർക്കീസ് കല്പന അയച്ചതായും തുടർന്ന് കൂറിലോസ് ഒതുങ്ങിയതായും ഗ്രന്ഥവരിയിൽ കാണുന്നു (പു. 236).

വർഷങ്ങളായി മുടങ്ങിക്കിടന്ന വട്ടിപ്പണപ്പലിശ 35000 രൂപ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ തടസവാദം അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് പാലക്കുന്നത്തു മെത്രാച്ചനും കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളും വാങ്ങി.

1870-ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ കൊച്ചിയിൽ സെന്റ് തോമസ് പ്രസ് എന്ന പേരിൽ ഒരു അച്ചുകൂടം സ്ഥാപിച്ചു. 'മലയാളത്തിലും സുറിയാനിയിലും ദുർല്ലഭമായി ഇംഗ്ലീഷിലും അച്ചടിവേലകൾ ചെയ്തുവരുന്നത് കൂടാതെ പരജനങ്ങൾക്കു വിദ്യയും നാഗരികതയും അഭിവൃദ്ധിയായി വരുവാൻ വേണ്ടി 'കേരളപതാക' എന്ന നാമധേയമായി ഒരു വർത്തമാനപത്രിക കൊല്ലം 1048-ാമാണ്ട് (1872) ചിങ്ങം 1-ാം തീയതി മുതൽ മാസത്തിൽ രണ്ടു തവണയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുവരുന്നു' (*ഗ്രന്ഥവരി*).

സഭയ്ക്ക് ആവശ്യമായ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ അച്ചടിക്കുവാൻ ഏർപ്പാടാക്കിയ കർമ്മനിരതനും ക്രാന്തദർശിയുമായ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ മലങ്കരയിൽ ദയറാ പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. മർദ്ദീൻ യാത്രയിൽ കണ്ട ദയറാകൾ മാതൃകാപരമായി മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. വളരെ അന്വേഷണങ്ങൾക്കു ശേഷം ദയറാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അധിപൻ ആകുവാൻ അനുയോജ്യനായ ഒരു വൈദികനെ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. സ്വശിഷ്യനും മുളന്തുരുത്തി സ്വദേശിയുമായ ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് കശ്ശീശായെയാണ് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയത്. 'മശിഹാകാലം 1872 മീന മാസം 26-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച മുളന്തുരുത്തിയിൽ വച്ച് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ കണ്ടനാട്ട് പള്ളിപ്പുറത്തുകാരൻ കല്ലറക്കൽ എന്നും മുളന്തുരുത്തിൽ കരപുള്ളിൽ എന്നും പള്ളത്തട്ടേൽ എന്നും തറവാട്ടുപേരും സാധാരണയായി ചാത്തുരുത്തിൽ എന്ന് വിളിച്ചുവരുന്ന കോറി ഗീവറുഗീസ് കഹനായ്ക്ക് റമ്പത്വം കൊടുത്തു. ഈ സ്ഥാനം കൊടുത്തത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണ മനസ്സാലും ആഗ്രഹത്തിൻ പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ചെയ്തതാകുന്നു' (*ഗ്രന്ഥവരി,* പു. 319). മുളന്തുരുത്തിയ്ക്കടുത്തുള്ള വെട്ടിക്കൽ കുരിശുപള്ളി കെട്ടിടത്തിൽ പുതിയ റമ്പാനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി.

പനക്കൽ ഐപ്പുരുവിന്റെ പണ്ടകശാലയിൽ (കൊച്ചിക്കോട്ടയിലെ) സ്ഥാപിതമായ സെന്റ് തോമസ് അച്ചുകൂടവും അവിടെനിന്ന് പുറപ്പെട്ട

കേരള പതാകയും മലങ്കരസഭയുടെ സാംസ്കാരിക മുഖത്തിന്റെ രണ്ട് ശക്തി സ്രോതസ്സുകളായി. ആംഗ്ലേയ മിഷണറിമാരെ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ അച്ചടിശാലയും ആദ്യത്തെ പത്രവും പുറപ്പെടുവിച്ചതിന്റെ ബഹുമതി സുറിയാനി സമുദായത്തിനാണ്. അതുപോലെ വെട്ടിക്കൽ ദയറാ ഒന്നാമത്തെ ആശ്രമമായി. ചാത്തുരുത്തി റമ്പാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മൂക്കഞ്ചേരി ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ തുടങ്ങി ഒരു സംഘം ദയറാക്കാരെ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ സ്ഥാനം കൊടുത്ത് നിയമിച്ചു. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അഭൂതപൂർവവും നവോന്മേഷദായകങ്ങളുമായിരുന്നു. യുദ്ധകാലാവസ്ഥയിൽ ജീവിക്കുകയും യുദ്ധത്തിൽ സർവസൈന്യാധിപനായി പോരാടേണ്ടി വരികയും ചെയ്ത അദ്ദേഹം സഭയുടെ കെടുതികൾക്ക് മുൻഗാമികളെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയില്ല. പ്രശ്നങ്ങളൊക്കെ അവസാനിച്ച ശേഷം സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുവാനായി കാര്യങ്ങൾ നീട്ടിവച്ചില്ല. ഇടയബോധം തന്നിൽ വിശ്വാസപൂർവം ഏല്പിച്ച ദൗത്യങ്ങളെ നിറവേറ്റാനുള്ള കർമ്മസരണികൾ ത്യാഗപൂർവ്വം, ക്ഷമാപൂർവം വെട്ടിത്തുറക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

'ജീവിതം എനിയ്ക്കൊരു ചൂളയായിരുന്നപ്പോൾ
ഭൂവിനാ വെളിച്ചത്താൽ വെണ്മ ഞാനുളവാക്കി' എന്ന ജീയുടെ വരികൾ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ കർമ്മനിരതമായ ജീവിതത്തെ സത്യസന്ധമായി ഉപന്യസിക്കുന്നു.

ശീമയിൽനിന്ന് വന്ന സ്തേഫാനോസ് അത്താനാസ്യോസ്, ശെമവൂൻ റമ്പാൻ എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിലെ സെഹിയോൻ ബംഗ്ലാവിൽ അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ച പ്രാദേശിക സെമിനാരി നിലച്ചുപോയിരുന്നു. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി നവീകരണക്കാരുടെ കൈവശത്തിലുമായി. വെട്ടിക്കൽ ദയറാ ഒരു സെമിനാരിയായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകി. മുളന്തുരുത്തി ഇടവകയുടെ സംരക്ഷണയിൽ ആ കേന്ദ്രത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം സുഗമമാക്കി. തെക്കൻ ദിക്കിലും അത്തരമൊരു ശക്തികേന്ദ്രം അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു; തൽഫലമായി മാവേലിക്കരയിൽ തഴക്കര സെമിനാരി അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ ആ സ്ഥാപനം പൊതുസഭയുടെ ചുമതലയിൽ വിട്ടുകിട്ടായ്കയാൽ അവിടുത്തെ പ്രവർത്തനം തുടരാനായില്ല. മറ്റൊരു കേന്ദ്രത്തിനായി അന്വേഷണം തുടർന്നു.

അന്വേഷണകഥ കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ നിന്ന് സംഗ്രഹിക്കാം: 1042 മീനത്തിൽ (1867) കോട്ടയത്തിന് തെക്കുള്ള പള്ളികളിൽ സന്ദർശനം നടത്തിയപ്പോൾ പല പള്ളികളിലും അനുഷ്ഠാനക്രമങ്ങളിലും ആചാരക്രമങ്ങളിലും തെറ്റുകൾ കണ്ടു. നവീകരണക്കാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വൈദിക സെമിനാരി അപകടകരമായ ദിശയിലേക്ക് പ്രയാണം ചെയ്യുന്നു എന്ന് ബോദ്ധ്യമായി. തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരു പുതിയ സെമിനാരി

എന്ന ആശയം മനസ്സിലുദിച്ചു. തിരുവല്ലായിൽ മാന്നാർ അരികുപുറത്ത് മാത്തൻ സ്ഥലം പരുമലയിൽ ദാനം ചെയ്തു. കെട്ടിടം പണിക്ക് തന്റെ പത്തായപ്പുര പൊളിച്ചുനൽകുകയും ചെയ്തു (പു. 325). സെമിനാരിയിൽ പള്ളിപണിയാൻ സർക്കാരിൽ നിന്ന് അനുവാദം ലഭിക്കുന്ന മുറയ്ക്ക് അത് നിർവഹിക്കണമെന്ന് നിരണം തുടങ്ങിയ ഏതാനും ഇടവകകളും സമ്മതിച്ചു. വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽനിന്ന് ചാത്തുരുത്തി റമ്പാച്ചനെ വരുത്തി പരുമല സെമിനാരിയുടെ ചുമതല ഏല്പിച്ചു. സെമിനാരിപ്പണിയും വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസവും അവിടെ ഏകകാലത്ത് നടത്താനായി. ഈ യാത്രയിൽ നവീകരണത്തോട് എതിർപ്പുള്ള ഏതാനും പള്ളികളെ സംഘടിപ്പിക്കുവാനും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ സമയം കണ്ടെത്തി.

മലങ്കരയുടെ തെക്കും വടക്കും സഞ്ചരിച്ച് നവീകരണത്തോട് ചെറുക്കുവാൻ തയാറുള്ളവരെ കണ്ടെത്തി സംഘടിപ്പിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം അനന്തര നടപടികളിലേക്ക് നീങ്ങി. അതിനായി സഭയുടെ ഒരു സുന്നഹദോസ് അദ്ദേഹം പരുമല സെമിനാരിയിൽ 1873-ൽ വിളിച്ചു ചേർത്തു.

5. 1873-ലെ പരുമല സുന്നഹദോസ്

1873 ചിങ്ങം 27-ന് ചേർന്ന പരുമല യോഗത്തിൽ 80 ലധികം പള്ളികളുടെ പ്രതിനിധികൾ പങ്കെടുത്തു. യൂയാക്കിം കൂറിലോസ് ആധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ നിർദ്ദേശിച്ച ദിശയിൽ താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. അവയുടെ സംഗ്രഹം കണ്ടനാട്ട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ നിന്ന് സംഗ്രഹിച്ച് ചേർക്കുന്നു (പൂർണ്ണരൂപത്തിന് *മലങ്കരസഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും* കാണുക. പു. 657-669).

1. പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനെ അനുനയിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ഉപസമിതിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നു. ആ യത്നം പരാജയപ്പെട്ടാൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന് വിളംബരം ലഭിക്കുവാൻ കൂട്ടായി ശ്രമിക്കുകയും വേണം.

2. മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകശക്തി സഭയ്ക്ക് ഗുണകരമല്ല. സഭാഭരണത്തിന് മെത്രാനും പട്ടക്കാരനും അയ്മേനിയും ചേർന്ന ഒരു സംഘം സഭാഭരണത്തിനായി രൂപവത്ക്കരിക്കപ്പെടണം. ആ അസോസ്യേഷന് കൃത്യവും നിർവചിക്കപ്പെട്ടതുമായ രൂപഭാവങ്ങളും അധികാരപരിധികളും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

3. എല്ലാ പള്ളികളും അതിൽ മെമ്പർമാർ ആകണം. പള്ളിയുടെ ഫീസ് വാങ്ങി വികാരിയെ മെമ്പർ ആക്കണം.

4. മെമ്പർമാരുടെ അംഗത്വഫീസ് കൂടാതെ അംഗങ്ങൾക്ക് ക്ലാസ് തിരിച്ച് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന വരുമാനവും ചേർത്തു സമുദായത്തിന് ഒരു പൊതുഫണ്ട് സ്വരൂപിക്കേണ്ടതാണ്.

5. അസോസ്യേഷന്റെ ആലോചനാ സമിതിയായും കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനായും നാലു പട്ടക്കാരും എട്ട് അയ്മേനികളും അടങ്ങുന്ന ഒരു കമ്മിറ്റി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണം.

6. കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരാൾ സിക്രട്ടറിയും മറ്റൊരാൾ ഖജാൻജിയും ആവണം. എഴുത്തുകുത്തുകൾക്കും കണക്കുകൾക്കും പ്രമാണ സൂക്ഷിപ്പിനും സിക്രട്ടറിയും പണച്ചുമതലയ്ക്കു ഖജാൻജിയും ബാദ്ധ്യതപ്പെട്ടിരിക്കണം.

7. പ്രധാന സംഗതികൾക്ക് സമിതി അസോസ്യേഷന്റെ അനുമതി വാങ്ങിച്ചിരിക്കണം.

8. പള്ളി സംബന്ധവും സഭാ സംബന്ധവുമായ വ്യവഹാരങ്ങൾ ഈ കമ്മിറ്റി നടത്തണം.

9. വിദ്യാലയങ്ങൾ, പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ എന്നിവ ആരംഭിച്ച് നടത്തുവാൻ ഈ കമ്മിറ്റിയ്ക്ക് ചുമതലയുണ്ട്.

10. എല്ലാ ഇടവകകളിലും സ്ത്രീ പുരുഷഭേദമെന്യേ പഠിക്കുവാൻ പഠിത്തവീടുകൾ കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തണം.

11. പള്ളികളുടെ റിപ്പയർ, പുതിയ പള്ളികളുടെ സ്ഥാപനം, സ്കൂളുകൾ എന്നിവയ്ക്ക് ആവശ്യമെങ്കിൽ തക്ക ഉറപ്പുകൾ വാങ്ങി പൊതുഫണ്ടിൽ നിന്ന് ചെലവിട്ട് ക്രമശ്ശഃ കമ്മിറ്റി വസൂലാക്കണം.

12. ഇടവകകളിലെ സ്ഥാവര - ജംഗമസ്വത്തുക്കളുടെ പട്ടിക തയാറാക്കി കൈക്കാരന്മാരും വികാരിമാരും ഒപ്പിട്ട് മെത്രാച്ചനും കമ്മിറ്റിക്കാർക്കും കൊടുക്കണം. കണക്കുകളുടെ തെരട്ടുകൾ അപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്യണം.

13. വിദ്യാഭ്യാസ പ്രചാരണം, ബാലവിവാഹം പോലെയുള്ള പതിവുകൾ റദ്ദാക്കൽ, മാമ്മൂദീസാ, വിവാഹം, ശവസംസ്കാരം ഇവയുടെ രജിസ്റ്ററുകൾ തയാറാക്കൽ എന്നിവയ്ക്ക് കമ്മിറ്റി മെത്രാച്ചൻ വഴി വികാരിമാരെ ചട്ടം കെട്ടണം.

14. സഭയിലും വെളിയിലും സുവിശേഷവേല നടത്തുവാൻ പ്രാപ്തരായ വൈദികരെ ശമ്പളം കൊടുത്ത് നിയമിക്കണം.

15. കാനോനുകളുടെ വിവർത്തനം, നടപടിക്രമങ്ങൾ, വേദവ്യാഖ്യാനം, ചരിത്രം തുടങ്ങിയ പുസ്തകങ്ങൾ കാലാനുസൃതമായി ഉണ്ടാക്കണം.

16. അസോസ്യേഷൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ മുൻകൂട്ടി തെരഞ്ഞെടുത്ത് പരിശീലനത്തിന് ഏർപ്പാടാക്കണം.

17. മെത്രാച്ചനും, അസോസ്യേഷനും സമ്മതനായ ഒരാൾ അർക്കദിയാക്കോൻ എന്ന നിലയിൽ മെത്രാച്ചന്റെ സഹായി ആയിരിക്കണം.

18. മെത്രാച്ചന്മാരുടെ ചെലവ് സമുദായം വഹിക്കണം; വരുമാനം കുടുംബക്കാർക്ക് കൊടുക്കരുത്, കൂദാശകൾക്ക് പ്രതിഫലമായി പണം വാങ്ങരുത്. മറിച്ച് ചെയ്താൽ നടപടികൾക്ക് ഏർപ്പാടാക്കാം.

19. പള്ളിയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും കണക്കുകൾ ഉൾപ്പെടെ റിപ്പോർട്ട് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണം. റീശീസാ ആറു മാസത്തിലൊരിക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ ആണ്ടുതോറും പിരിച്ച് അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിലേക്കയക്കണം.

20. വികാരിമാരും ഇടവകയോഗവും കമ്മിറ്റിക്കാരും മല്പാന്മാരും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയാൽ മാത്രമേ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പട്ടം കൊടുക്കാവൂ.

21. കാലോചിത നിയമങ്ങൾ ആവശ്യാനുസരണം ഉണ്ടാക്കുവാൻ കമ്മിറ്റിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നു.

22. കമ്മിറ്റിക്കാർ കുറ്റം ചെയ്താൽ വിചാരണ ചെയ്ത് അവരെ പുറത്താക്കി പകരം ആളെ നിയമിക്കുവാൻ അസോസ്യേഷന് അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കും.

23. മെത്രാന്മാരെ യോജിപ്പിക്കാനുള്ള ഡപ്യൂട്ടേഷൻ ഈ കമ്മിറ്റിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിയമിക്കപ്പെടണം.

24. ഈ നിശ്ചയങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും അച്ചടിപ്പിച്ച് പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുകയും അതിന്റെ പ്രതികൾ രാജാക്കന്മാർക്കും റസിഡണ്ടിനും അയച്ചുകൊടുക്കുകയും അസോസ്യേഷനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിത്തരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും വേണം.

25. ആറുമാസത്തിനകം മെമ്പർമാരെ മുഴുവൻ ചേർത്ത് ഫീസ് നിശ്ചയിച്ച് കാര്യങ്ങളെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുകയും ആവശ്യമായ നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

26. പരുമല പഠിത്തവീടിന് സ്ഥലം കൊടുത്ത മാത്തനോടും മറ്റ് ഗണ്യമായി സംഭാവന ചെയ്യുന്നവരെയും അടുത്തയോഗത്തിൽ നന്ദി അറിയിപ്പാൻ അവരുടെ പൂർണ്ണ ലിസ്റ്റ് തയാറാക്കണം.

27. അദ്ധ്യക്ഷൻ മാർ കൂറിലോസിനോട് യോഗം നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

യോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്ത എം. പി. വർക്കി 1902, 1903 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ എഴുതിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നിവരുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ സമകാല സാക്ഷ്യവും പ്രസക്തമാണ്: "സുറിയാനിക്കാരുടെ മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയുന്നതും മാർ

അത്താനാസ്യോസിനെ അന്യായമായി അനുകൂലിക്കുന്നതുമായ തിരുവെഴുത്ത് വിളംബരത്തെ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനും മാർ അത്താനാന്യോസിനെ അന്ത്യോഖ്യോ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കിയ കല്പനയെ ഫലിപ്പിക്കുന്നതിനും ബാവായുടെ ആഗമനം കൊണ്ടേ സാധിക്കുകയുള്ളു എന്ന് കണ്ട്, അവിടുന്ന് മലയാളത്തേക്ക് പുറപ്പെടണമെന്ന് നമ്മുടെ കഥാനായകൻ മുഖാന്തിരം മലങ്കര സുറിയാനിക്കാർ സമർപ്പിച്ച ഹർജിയുടെ യുക്തിയുക്തത ബാവായ്ക്ക് ബോദ്ധ്യമായി" (*മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്*, പു. 121).

"..... ഈ വക പ്രവൃത്തികൾ സഫലങ്ങളാകാഞ്ഞതിനാൽ എന്തൊക്കെയാണ് ഇനി വേണ്ടതെന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെ ഉത്സാഹത്താൽ .... പരുമലെ മലങ്കര ഇടവകജനങ്ങളുടെ ഒരു മഹായോഗം കൂടി. ഇതിൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ (ചാത്തുരുത്തിൽ) വലിയൊരുത്സാഹിയും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് ഉത്തമനായ സഹായിയും ആയിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മലയാളത്തേയ്ക്ക് നീങ്ങണമെന്ന് ഒരപേക്ഷ അയയ്ക്കുന്നതിന് യോഗത്തിൽ തീർച്ചയാക്കി (*മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ*, പു. 26).

1873 ചിങ്ങം 27-ന് പരുമലയിൽ ചേർന്ന സുന്നഹദോസിൽ വച്ച് ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ട മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷന്റെ ആദ്യ യോഗം ധനു 26-ന് ചേർന്നു. യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേൽ ആധ്യക്ഷം വഹിച്ചു.

കോനാട്ട് ഗീവറുഗീസ് മല്പാൻ, പനക്കൽ യാക്കോബ് കത്തനാർ, എളന്തുരുത്തിൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാർ, വെളിയത്ത് കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ, എന്നീ നാലു വൈദികരെയും പനക്കൽ ഐപ്പൂരു, മല്ക്കി മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേൽ, കല്ലറക്കൽ കോര, കുന്നുംപുറത്ത് കോര കുര്യൻ, അറക്കപ്പറമ്പിൽ യാക്കോബ്, ചിറക്കടവിൽ കൊച്ചുകോരുള, കളപ്പുരയ്ക്കൽ യാക്കോബ്, പുത്തൻവീട്ടിൽ കോശി കൊച്ചുകോശി, പുതുപ്പള്ളി ഗീവറുഗീസ് എന്നിവരെ പ്രഥമ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി അംഗങ്ങളായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. സിക്രട്ടറി ആയി കോര കുര്യനെയും സുറിയാനി സിക്രട്ടറിയായി എടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കോറെപ്പിസ്കോപ്പായെയും യോഗം നിശ്ചയിച്ചു.

1874 ചിങ്ങം 20-ന് യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് അന്തരിച്ചു; 22-ന് മുളന്തുരുത്തിയിൽ കബറടക്കി.

6. പത്രോസ് തൃതീയൻ

1873-ലെ പരുമല സുന്നഹദോസിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം 74-ാം വയസ്സിൽ പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ തുർക്കി സുൽത്താനെ കണ്ട് ലണ്ടൻ വഴി മലങ്കരയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. യാത്രയുടെ പുരോഗതി അറിയിച്ചുകൊണ്ടും യാത്രച്ചിലവിനുള്ള പണം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടും പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിലേക്കയച്ച കത്തുകളും കമ്പികളും കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയുടെ 418 മുതൽ 440 വരെ പുറങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. രണ്ടു തവണയായി അഞ്ഞൂറ് പവൻ ഇക്കാര്യത്തിന് ലണ്ടനിലേക്കയച്ചതായി ശ്രീ. വർക്കി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (*മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്*, പു. 121).

യാത്രച്ചിലവെത്തിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ പള്ളികൾക്കയച്ച പൊതു കല്പനയെ തുടർന്ന് കുറുപ്പമ്പടിപ്പള്ളിയിൽ നിന്ന് സാരമായ ഒരു തുക അയച്ചതായി ആത്തുങ്കൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ *കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിചരിത്ര*ത്തിൽ (പു. 172) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

1875 ഇടവം 10-ന് ബാവാ ബോംബെയിലും ഊട്ടിയിൽ ഗവർണർ വില്യം റോബിൻസൺ സായിപ്പിനെ സന്ദർശിച്ച് ആവശ്യമായ ശുപാർശക്കത്തുകളോടെ ഇടവം 28 ന് (29-ന് എന്ന് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ) കുന്നംകുളം പള്ളിയിലും ബാവാ എത്തി. മിഥുനം 5 ന് വ്യാഴാഴ്ച കുന്നംകുളം ചിറളയം പള്ളിയിൽ വച്ച് കോനാട്ട് ഗീവറുഗീസ് മല്പാനെ റമ്പാനാക്കി. 8-ന് കുർബാന കഴിഞ്ഞ് കൊച്ചിയ്ക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു. മലങ്കരയിലെങ്ങും അദ്ദേഹത്തിന് രാജോചിത സ്വീകരണം ലഭിച്ചു. മിഥുനം 24-ന് ബാവാ നിരണത്ത് വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു. പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനെ കാണുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് ദൂതന്മാരെ അയച്ചതിന് ഫലമുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും സന്ദർശനത്തീയതി മാറ്റി മാറ്റി ബാവായെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഒടുവിൽ അനുനയിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച ഇടനിലക്കാരും നിരാശരായി. ഈ സമയമത്രെയും തന്റെ നില ഭദ്രമാക്കുവാനും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ വ്യർത്ഥമാക്കുവാനുമുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ മുഴുകി (*മലങ്കരസഭാ നവീകരണത്തിന്റെ മുന്നോടികൾ*, ഡോ. ടി. സി. കോര, പു. 42).

കർക്കിടകം 2-ന് ബാവായും റസിഡണ്ടും തമ്മിൽ തിരുവനന്തപുരം തൈക്കാട് ബംഗ്ലാവിൽ വച്ചും 5 ന് ബാവായും മഹാരാജാവുമായി നക്ഷത്ര ബംഗ്ലാവിൽ വച്ചും കൂടിക്കാഴ്ചകൾ നടന്നു. പാലക്കുന്നത്ത് മത്തിയാസിന്റെ വിളംബരം റദ്ദാക്കുവാൻ ബാവാ 7-ന് ഹർജി നൽകി. 8-ന് വടക്കേക്കൊട്ടാരത്തിൽ വച്ച് ഇളയ രാജാവുമായി കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ ബാവായുടെ ചിത്രം വരപ്പിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള രാജാവിന്റെ ആഗ്രഹം ബാവാ അനുവദിച്ചു. 16 ദിവസം കൊണ്ട് ചിത്രരചന പൂർത്തിയായി. ഇളയരാജാ പാത്രിയർക്കീസിന് 15 പവനോളം വരുന്ന സ്വർണ്ണക്കുരിശുമാലയും രാജാവിന്റെ ചിത്രവും സമ്മാനിച്ചു.

ശംഖുമുഖം കൊട്ടാരത്തിൽ വച്ച് മഹാരാജാവും ബാവായും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനും സംഭാഷണം നടത്തി. രാജാവിന്റെയും ഭരണക്കാരുടെയും സഹായസഹകരണങ്ങൾ ഉറപ്പുവരുത്തി ബാവായും പരിവാരവും മടക്കയാത്രയായി.

തന്റെ തുടർച്ചയായ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാനും തന്നെ വന്ന് കാണുവാനും കൂട്ടാക്കാതിരുന്ന പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാൻ നിരണം പള്ളിയിലുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു കൂടെയുള്ളവരുടെ വിലക്ക് വകവയ്ക്കാതെ ബാവാ നിരണം പള്ളിയിലെത്തി. 'ബാവായും റമ്പാച്ചന്മാരും (കോനാട്ട് റമ്പാച്ചനും ചാത്തുരുത്തി റമ്പാച്ചനും) ഞങ്ങൾ ഒന്നു രണ്ടു പട്ടക്കാരും മക്കുദീശാ ഗബ്രിയേലും.... ഏതാനും ജനക്കൂട്ടവും ആയിട്ട് നിരണത്ത് പള്ളിയിലേക്ക് പോവുകയും ചെയ്തു. ... നിരണത്തേക്ക് പോകുന്നതിലുള്ള ഭയത്താൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ബാവായോട് ഒരുമിച്ച് പോകാതെ പള്ളിയ്ക്ക് സമീപം പള്ളിവാതുക്കൽ യാക്കോബ് എന്നവന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്ന് താമസിച്ചു. ബാവായും ജനക്കൂട്ടവുമായി പള്ളിയിലേക്കു വരുന്നു എന്ന് ബലയാർ (പാത്രിയർക്കീസ് പാലക്കുന്നത്തു മെത്രാച്ചനെ ബലയാർ എന്നും മത്തിയാസ് എന്നുമല്ലാതെ സ്ഥാനപ്പേരിൽ ഒരിക്കലും പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല) എന്ന് പറയുന്ന പാലക്കുന്നൻ കേട്ടപ്പോൾ അയാളോടുകൂടെ ഏതാനും പട്ടക്കാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും ഭയന്ന് പള്ളിയുടെ വടക്കു വശത്തുള്ള ചമയപ്പുര മാളികയിൽ കയറി വാതിലടച്ചു.

'.... ബാവാ മദ്ബഹായിൽ കയറി ലുത്തിനിയായും കഴിച്ച്.... ബലയാർ എവിടെ എന്നും അവനെ കാണണമെന്നും അവന്റെ അരക്കച്ചയുടെ ശക്തി എന്തുമാത്രമെന്ന് അറിയണമെന്നും മറ്റും കോപത്തോടെ കല്പിച്ചു. ബലയാർ അവിടെ ഉണ്ടെന്നും ഭയത്താൽ മുറിക്കകത്ത് കയറി വാതിൽ അടച്ചു എന്നും തിരുമനസ്സ് അറിയിച്ചപ്പോൾ കോപത്തോടെ അവന്റെ മുറിയുടെ വാതിൽ ഇപ്പോൾ പൊളിക്കണമെന്നും അവൻ ഇരിക്കുന്ന മുറി എവിടെ എന്നും കല്പിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കരഞ്ഞ് തൃക്കാൽക്കൽ വീണ് വന്ദിച്ചു. കരുണയുള്ള പിതാവേ അവിടെ പോകയും

കതകു പൊളിക്കയും ചെയ്യരുതേ എന്നും പുറത്ത് ഇറങ്ങിയിരുന്ന് ആള യച്ചാൽ തിരുമുമ്പാകെ അയാൾ വരുമെന്നും വരാത്തപക്ഷം തിരുമു മ്പാകെ ഞങ്ങൾ ഹാജരാക്കാമെന്നും തിരുമനസ്സറിയിച്ചപ്പോൾ ദൈവകൃപ യാൽ അനുസരിച്ച് അവിടന്ന് എഴുന്നള്ളി പൂമുഖത്ത് പോയിരുന്നു. 'അവൻ വരട്ടെ' എന്നും 'വരാത്തപക്ഷം കൊണ്ടുവരണ'മെന്നും കല്പ നയായി. വിളിപ്പാനായി പലരെയും അയച്ചുവെങ്കിലും പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ വാതിൽ തുറന്നില്ല. ഒടുവിൽ കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയുടെ എഴു ത്തുകാരനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: 'നീ മുമ്പേ അവന്റെ സ്നേഹിതൻ അല്ലോ. നീ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് നമ്മുടെ മുമ്പാകെ വരുവാൻ പറയണം. അവനോട് ഒന്നും നാം ചെയ്യുന്നതല്ല എന്നും ഈ സ്ഥാനം നിനക്ക് ലഭി ച്ചത് എവിടെനിന്നാകുന്നുവെന്ന് മാത്രം ചോദിക്കുകയും നമ്മുടെ കല്പന അനുസരിപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത പക്ഷം നാം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന മസന പ്സായും മെത്രാന്റെ ചമയത്തിന്റെ ഉടുപ്പുകളും നമ്മുടെ മുമ്പാകെ വച്ചിട്ട് അവൻ പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ എന്നും അല്ലാത്തപക്ഷം മേല്പറഞ്ഞ സാമാ നങ്ങൾ അവനിൽ നിന്ന് നാം എടുക്കുമെന്നും ആയതിന് ഇടവരുത്തരു തെന്നും' മറ്റും പറയണമെന്ന് കല്പിച്ചയച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ചെന്ന് കതക് മുട്ടി വിളിച്ചു. ഞാൻ എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അകത്തുണ്ടായിരുന്ന ഏതാനും പട്ടക്കാർ എന്തെന്ന് ചോദിച്ചു. ... കതക് തുറപ്പാൻ ഇപ്പോൾ പാടില്ലെന്നും അയാൾ നമ്മുടെ ശത്രുവായ ബാവായോട് ഒരുമിച്ച് വന്നിരിക്കയാൽ തൽക്കാലം വിശ്വസിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നും ഈ വിവരങ്ങൾക്ക് തഹശീൽ ദാരുടെ പേർക്ക് എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും തഹശീൽദാർ ഇപ്പോൾ വരു മെന്നും അപ്പോൾ കതക് തുറന്നുകൊള്ളാമെന്നും മറ്റും എന്നോട് മറുപടി പറഞ്ഞു.' ഗ്രന്ഥവരിയുടെ എഴുത്തുകാരൻ കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ കോറി വിവരങ്ങൾ ബാവായെ അറിയിച്ചു. സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞെത്തിയ തഹ സീൽദാരോടും മെത്രാച്ചനെ ഇറക്കിവിടുവാൻ ബാവാ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തഹസീൽദാരുടെ അഭ്യർത്ഥനയും മെത്രാൻ നിരസിച്ചു. തഹസീൽദാർ തന്റെ നിസ്സഹായാവസ്ഥ ബാവായെ അറിയിച്ചു. ബാവാ അവിടെ നിന്ന് യാത്രയാവുകയും ചെയ്തു (*ഗ്രന്ഥവരി, പു.* 480-485).

1876 കുംഭം 23 ന് ഇപ്രകാരം മഹാരാജാവിന്റെ വിളംബരം പുറപ്പെട്ടു:

ശ്രീ പത്മനാഭദാസ വഞ്ചി ബാലരാമവർമ്മ കുലശേഖരകിരീടപതി മന്നെസുൽത്താൻ മഹാരാജരാജ രാമരാജബഹദൂർ ജംഗനൈറ്റ് ഗ്രാൻന്റ് കമാൻഡർ ഓഫ് ദി മോസ്റ്റ് എക്സാൾട്ടഡ് ഓർഡർ ഓഫ് ദി സ്റ്റാർ ഓഫ് ഇന്ത്യാ മഹാരാജ അവർകൾ സകലമാനപേർക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടു ത്തുന്ന വിളംബരം:

ആന്റിയോക്കിൽ നിന്ന് എഴുത്ത് വന്നത് കൊണ്ട് മാർ അത്തനേഷ്യ സിനെ സിറിയൻ പള്ളിയിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് നിയമിച്ചിട്ടുള്ള

തായി 1027 -ാമാണ്ട് കർക്കിടകമാസം 15-ാം തീയതി ഉണ്ടായ വിളംബരത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് കൊണ്ടും ആന്റിയോക്കിലെ ഇപ്പോഴത്തെ പേട്രിയാർക്കോ പേട്രിയാർക്കിന്റെ പൂർവികനോ മേൽപ്പറഞ്ഞ മാർ അത്തനേഷ്യസിനെ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നും മാറ്റി മറ്റൊരു മെത്രാനെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നത് കൊണ്ടും ഇതിൽ സംബന്ധമുള്ള സകലമാനപേരെയും ഇതിനാൽ അറിയപ്പെടുത്തുന്നതെന്തെന്നാൽ -

ഏതെങ്കിലും പള്ളികളുടെയോ അവയിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥതയെയോ അവയിലേയ്ക്കുള്ള അവകാശങ്ങളെയോ അല്ലെങ്കിൽ തൽസംബന്ധികളായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കുകയോ മാറ്റുകയോ ചെയ്യേണ്ടതിലേയ്ക്കുള്ള അധികാരത്തെയോ കുറിച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും വ്യവഹാരങ്ങളെ കോടതികളിൽ എടുത്ത് വിസ്തരിച്ച് തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്ക് മുമ്പിൽ ഉണ്ടായ വിളംബരം ഒരു പ്രകാരത്തിലും ബാധകമാണെന്ന് വിചാരിച്ചുപോകരുതാത്തതാകുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ബോധിക്കുന്നതുപോലെ മെത്രാനെ മാറ്റുകയും മറ്റൊരാളെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽവച്ച് ഉത്ഭവിക്കാവുന്ന മറ്റ് വല്ല തർക്കങ്ങളിലും സർക്കാരിൽ നിന്ന് അക്രമം നടക്കാതെ സമാധാനത്തെ സംരംക്ഷിക്കുന്നതിന് മാത്രമേ പ്രവേശിക്കുകയുള്ളു.

കാലക്രമേണ ഇപ്പോൾ ഭേദപ്പെട്ട് പോയിട്ടുള്ളവയായ ഓരോ സമയങ്ങളിലും ഓരോ സംഗതിവശാലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വിളംബരങ്ങളാൽ സിറിയൻ പള്ളിയിൽ ഓരോ സ്ഥാനനിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് സർക്കാരിലേക്കുള്ളതായിട്ട് പ്രദർശിക്കപ്പെടുന്നതായി തോന്നുന്ന എല്ലാ സംബന്ധത്തെയും ഇപ്പോൾ മുതൽ ഒഴിച്ചുകളയുന്നതാകുന്നു. എല്ലാ കക്ഷിക്കാരും ഈ രാജ്യത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കോടതി മുഖാന്തരേണ താന്താങ്ങൾക്ക് അർഹങ്ങളായി തോന്നുന്ന സങ്കടനിവൃത്തികൾ വരുത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു എന്ന് എല്ലാവരെയും സ്പഷ്ടമായി തെര്യപ്പെടുത്തുന്നു. എന്ന് 1051-മാണ്ട് കുംഭമാസം 23-ാം തീയ്യതി."

ആതിഥേയനും അതിഥിയ്ക്കും സന്തോഷമായി. തൊഴിയൂരിലെ കൂറിലോസ്, ബാവായെ കാണാൻ അനുവാദം ആവശ്യപ്പെട്ടു; അനുവാദം നൽകി. എന്നാൽ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനെ കണ്ടതിനുശേഷം അദ്ദേഹം തീരുമാനം മാറ്റി. പരുമലയിലെ 1873-ൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസിനെപ്പറ്റിയും അസോസ്യേഷനെപ്പറ്റിയും മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയെപ്പറ്റിയും ബാവാ അറിഞ്ഞു. തന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സുന്നഹദോസു കൂടി അവയെ ഉറപ്പിക്കണമെന്ന് ബാവാ നിർബന്ധം പിടിച്ചു. അതിഥി കാണിക്കുന്ന ദുഃസ്വാതന്ത്ര്യം സഹിച്ചേ പറ്റു എന്ന കാലാവസ്ഥയായിരുന്നു;

സഭയുടെ ശക്തി സമാഹരിച്ച് വ്യവഹാരം നടത്തണമെങ്കിൽ അസോസ്യേഷൻ കൂടുന്നത് ആവശ്യമാണെന്നും പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കരയിൽ ലഭിച്ച വൻസ്വാധീനം കൂടുതൽ സഹായകമാകുമെന്നും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ചിന്തിച്ചിരിക്കാം.

ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചനിൽനിന്നും പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനിൽനിന്നും പട്ടമേറ്റിരുന്ന നിരവധിപേർക്ക് ബാവാ വീണ്ടും പട്ടം കൊടുത്തു. ദശാംശം റിശീസാ ആയി നൽകുവാൻ പള്ളികൾക്ക് കല്പന അയച്ചു. 1876 മിഥുനം 15-ന് തൃപ്പൂണിത്തുറ മൂക്കഞ്ചേരി ഗീവറുഗീസ് കശ്ശീശാ, വടക്കൻപറവൂർ കൂരൻ (കടവിൽ) പൗലൂസ് കശ്ശീശാ, അങ്കമാലി അമ്പാട്ട് ഗീവറുഗീസ്സ് കശ്ശീശാ എന്നിവർക്ക് മുളന്തുരുത്തിപ്പള്ളിയിൽ വച്ച് ബാവാ റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി.

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്

1876 മിഥുനം 15. 1876 ഇടവം 22-ന് കരിങ്ങാച്ചിറ പള്ളിയിൽനിന്ന് ബാവാ അയച്ച കല്പനപ്രകാരം കൂടിയ സുന്നഹദോസിന്റെ ആദ്യദിനമായിരുന്നു അന്ന്. വടക്ക് നിന്ന് 26, തെക്കുനിന്ന് 36. ആകെ 62 പള്ളികളുടെ പ്രതിനിധികൾ ആദ്യദിവസം പങ്കെടുത്തു. അടുത്ത ദിവസം 150 പള്ളികളുടെ പ്രതിനിധികൾ പങ്കെടുത്തു. ഒപ്പിടുന്ന അന്ത്യദിനമായപ്പോൾ 103 പള്ളികളിൽ നിന്നായി 281 പ്രതിനിധികളേ ഒപ്പിടുവാൻ അവശേഷിച്ചുള്ളു (പ്രതിനിധികളുടെ പേരുവിവരം പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ *മലങ്കരസഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും,* 686-697 വരെ പുറങ്ങളിൽ കാണാം. തുടർന്ന് കാനോനാകൾ 697-704 പുറങ്ങളിൽ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ കാണാം).

മുളന്തുരുത്തി കാനോനാകളുടെ സംക്ഷിപ്ത രൂപം ഇപ്രകാരമാണ്:

1. മിഥുനം 17-ന് ബാവായുടെ കല്പനയ്ക്കുള്ള മറുപടി വായിച്ചശേഷം അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിലേക്കുള്ള അനുസരണവും സഭയുടെ വിശ്വാസവും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന കരാർ ആധാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് പകർപ്പുകൾ പള്ളിയിൽ സൂക്ഷിക്കുവാനും ഒരു കോപ്പി ബാവായെ ഏല്പിക്കുവാനും തീരുമാനിച്ചു.
2. ഓരോ ഇടവകയും അംഗസംഖ്യയുടെ വിശദാംശങ്ങൾക്ക് ഇടവക രജിസ്റ്റർ തയാറാക്കണം. ഒരു പകർപ്പ് ബാവായ്ക്ക് നൽകണം. റീശീസാപ്പിരിവ് ഈ ലിസ്റ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കുക. റീശീസാ സിംഹാസനത്തിലേക്കുള്ളതാണ്.
3. കാനോനും നടപടികളും അച്ചടിച്ച് മുദ്ര വച്ച് പള്ളികൾക്കു നൽകും. അത് കൃത്യമായി പാലിക്കണം.
4. മാമ്മൂദീസാ, വിവാഹം, ശവസംസ്കാരം എന്നിവയുടെ രജിസ്റ്ററുകൾ വികാരിമാരുടെ ചുമതലയിൽ എഴുതി സൂക്ഷിക്കണം.

5. വിശ്വാസസ്ഥിരത, അച്ചടക്കം, സഭയ്ക്ക് പൊതുചുമതലക്കാർ, പൊതുഫണ്ട് ഇവ ഉണ്ടാക്കണം.

6. ഇടവകയിലെ മതപരമായ വ്യവഹാരങ്ങൾ പൊതുഫണ്ടിൽ നിന്ന് നടത്തണം.

7. വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനം നടത്തണം; മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായ കത്വം ഇല്ലാതാവണം; ഒരു പൊതുഫണ്ട് ഉണ്ടാക്കണം; അതിലേക്ക് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ രൂപീകരിക്കണം; പാത്രിയർക്കീസന്മാർ അതിന്റെ രക്ഷാധികാരികളും അന്നന്ന് ഭരിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ പ്രസിഡണ്ടുമാരും ആയിരിക്കണം. നാല് ക്ലാസ് ആയി ഇതിൽ ജനങ്ങളെ ചേർക്കണം. യഥാക്രമം 100 രൂ., 50 രൂ., 25 രൂ., 10 രൂപ ഫീസായി നൽകണം. പള്ളികൾ 500 രൂപാ മുതൽ താഴോട്ട് യഥാശക്തി അംഗത്വഫീസ് നൽകണം. രൊക്കം പണമില്ലാത്തവർ സിക്രട്ടറിക്ക് കടപ്പത്രം നൽകി ചേരാവുന്നതാണ്.

8. മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകശക്തി ദോഷം ചെയ്യുന്നു. അസോസ്യേഷനിൽ നിന്ന് എട്ടും, പതിനാറ് ഒന്നാംക്ലാസ് അയ്മേനികളും പ്രസിഡന്റ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും അടങ്ങിയ ഒരു നിർവാഹകസമിതി വേണം. ശമ്പളത്തോടുകൂടിയ സിക്രട്ടറിയും ജാമ്യം സ്ഥിരപ്പെടുത്തിവരുന്ന ഒരു സ്രാപ്പും വേണം (?). നിർവചിക്കപ്പെട്ട നിയമാവലിയോടെ ഇവർ സമുദായകാര്യങ്ങൾക്ക് ചുമതലപ്പെട്ടിരിക്കണം. മാവേലിക്കര, പുതുപ്പള്ളി, വാകത്താനം, കോട്ടൂർ, നീലംപേരൂർ, കണ്ടനാട്ട്, മുളന്തുരുത്തി, തെക്കൻ പറവൂർ എന്നീ ഇടവകകളിലെ എട്ട് വൈദികരെയും കുന്നംകുളം, കോട്ടയം, കണ്ടനാട്, മുളന്തുരുത്തി, കുറുപ്പമ്പടി, നിരണം, കുമരകം, ഒളശ്ശ, കുമരകംകരി, പള്ളം, പുതുപ്പള്ളി, മാമ്മലശ്ശേരി, പുത്തൻകാവ്, പാമ്പാക്കുട, മുളന്തുരുത്തി, അങ്കമാലി എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നായി പതിനാറ് അയ്മേനികളെയും ചേർത്ത് മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയോഗം രൂപീകരിച്ചു.

9. ധനസമാഹരണം, സബ്കമ്മറ്റി നിയമനം എന്നിവയ്ക്ക് ഇവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. വാർഷിക കണക്കുകൾ അച്ചടിപ്പിച്ച് ഒരു പ്രതി ബാവായ്ക്കും ഒരു പ്രതി പള്ളികൾക്കും നൽകണം. മെമ്പർമാരെ നീക്കാനും നിയമിപ്പാനും സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാനും കമ്മിറ്റിക്കാർക്ക് അധികാരം നൽകുന്നു.

10. അസോസ്യേഷനിൽ ചേരാനിടയുള്ള ഒന്നാംക്ലാസുകാരുടെ ലിസ്റ്റ് ഇപ്പോൾ തയാറാക്കുന്നു. പ്രധാന സംഗതികൾ കമ്മിറ്റി മുഖേന ഇവരെ വിളിച്ച് അഭിപ്രായം സിക്രട്ടറി ശേഖരിക്കേണ്ടതാണ്.

11. സഭാനിയമങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുക, പരിഷ്കരിക്കുക, തെരട്ടുകൾ അംഗീകരിക്കുക, പള്ളി കൈക്കാരന്മാരെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക, വിദ്യാലയ

ങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക, പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിക്കുക, പള്ളികളുടെ കേടുപാടുകൾ തീർക്കുക, പുതിയ പള്ളികൾ നിർമ്മിക്കുക എന്നിവ കമ്മിറ്റിയുടെ ചുമതലയാകുന്നു.

12. റീശീസാ പിരിവ്, മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കുള്ള വരവിനങ്ങൾ, ദയറായക്കാരുടെ ജീവിതച്ചിലവ് വികാരിമാരുടെ ശമ്പളം, സിക്രട്ടറി മുതലായവരുടെ ശമ്പളം തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് കമ്മിറ്റിയ്ക്ക് ചുമതലയുണ്ടായിരിക്കും.

13. തെരട്ട്, ഇടവകയുടെ സമ്പൂർണ്ണ സ്റ്റോക്ക് രജിസ്റ്റർ എന്നിവയുടെ അപ്പപ്പോഴത്തെ രേഖകൾ, മാമ്മൂദീസാ, വിവാഹം, ശവസംസ്കാരം എന്നീ രജിസ്റ്ററുകളുടെ ആണ്ടടക്കമുള്ള വിവരങ്ങൾ എന്നിവ വികാരി, കൈക്കാരൻ, നാലു യോഗപ്രതിനിധികൾ എന്നിവർ ഒപ്പിട്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പേർക്ക് ഓരോ ഇടവകയും അയക്കണം.

14. മേല്പറഞ്ഞ എല്ലാ അധികാരങ്ങളും മുഖ്യമായും പ്രസിഡന്റ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ആയിരിക്കും. ശേഷം കമ്മിറ്റിക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായികൾ ആയിരിക്കും.

15. മെത്രാപ്പോലീത്താ പള്ളി സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ തെരട്ടുകൾ പരിശോധിക്കണം, കൈക്കാരന്മാരെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തണം. സ്കൂളുകൾ മുതലായവ സ്ഥാപിക്കുക, തർക്കങ്ങൾ പരിഹരിക്കുക, പ്രസക്ത കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുക എന്നിവ കൂടാതെ ഇവ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു ഡയറി സൂക്ഷിക്കുകയും അവ കമ്മിറ്റിയിൽ വായിക്കുകയും ചെയ്യണം.

16. അംഗത്വഫീസ് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായപ്രകാരം അസോസ്യേഷന് ഉണ്ടായിരിക്കും.

17. സിറിയൻ സഭയ്ക്കും മലങ്കരസഭയ്ക്കും പാത്രിയർക്കീസിനോടുള്ള അവകാശവും സംബന്ധവും സമവും തുല്യവും ആയിരിക്കും. രണ്ടു സഭകളുടെ കമ്മിറ്റികൾ അന്യോന്യതയിൽ ഇരിക്കണം. കമ്മിറ്റിയുടെ അറിവോടും അനുമതിയോടും കൂടി ചെയ്യുന്ന സമുദായകാര്യങ്ങൾ സാധുവായിരിക്കും.

18. നിശ്ചയങ്ങളിൽ ബാവായും മെത്രാപ്പോലീത്തായും സമൂഹക്കാരും ഒപ്പിട്ട് ഉറപ്പിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു, ഒപ്പിട്ടു.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ. ഒപ്പും മുദ്രയും.

മിഥുനം 17-ന് മൂന്നാം ദിവസം മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് സമാപിച്ചു.

7. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന് ശേഷം

1873-ൽ പരുമലയിൽ വച്ച് രൂപംകൊള്ളുകയും 1876-ൽ മുളന്തുരുത്തിയിൽ വച്ച് ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത മലങ്കരസുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സാമുദായിക സംഘടനയാണ്. എസ്.എൻ.ഡി.പി., എൻ.എസ്.എസ്., യോഗക്ഷേമസഭ, എം.ഇ. എസ്., പുലയർ മഹാസഭ തുടങ്ങി പിന്നീട് കേരളത്തിലുണ്ടായ എല്ലാ സാമുദായിക സംഘടനകൾക്കും ഇത് മാതൃകയും പ്രചോദനവും ആയിത്തീർന്നു. മഹാവൃക്ഷങ്ങളല്ലാതെ മലങ്കരസഭയിൽ വനമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന അപര്യാപ്തത ഇതോടെ മാറി. ഇടവകകളുടെ ശക്തി സമാഹരിക്കുവാൻ ഇതോടെ സംവിധാനമായി. അസോസ്യേഷൻ സഭയുടെ അമൂർത്ത രൂപവും കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി അതിന്റെ മൂർത്ത പ്രതീകവുമായി. സഭയുടെ പിന്നീടുള്ള സർവവികസനങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാന ഊർജം പകർന്നത് അമൂർത്തവും മൂർത്തവുമായ ഈ സഭാ പ്രതീകങ്ങളാണ്.

സുന്നഹദോസിന്റെ ഒന്നാം കാനോന പൂർണ്ണമായും രണ്ടാം കാനോന ഭാഗികമായും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ താല്പര്യപ്രകാരവും ശേഷം കാനോനാകൾ 1873-ലെ പരുമല സുന്നഹദോസിൽ പ്രകടമാക്കപ്പെട്ട മലങ്കര സഭയുടെ താല്പര്യപ്രകാരവും രൂപംകൊണ്ടവയാണ്. ഒന്നു രണ്ടു മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷവും കരാർ ആധാരങ്ങൾ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്ന് ബാവാ കാര്യങ്ങളെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം അപഗ്രഥിച്ചു. അദ്ദേഹം പ്രവർത്തന നിരതനായി.

1876 ചിങ്ങം 15-ന് മുളന്തുരുത്തിയിൽ വച്ച് വി. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്തു. കഴിയുന്നത്ര പേർ പങ്കെടുക്കണമെന്നും കൈമുത്ത് സമർപ്പിക്കണമെന്നും പള്ളികളെ അറിയിച്ചിരുന്നു. മൂറോൻ വിതരണം സംബന്ധിച്ച് ബാവാ അയച്ച കല്പനയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദ്രവ്യാഗ്രഹം പ്രകടമാകുന്നത് കാണുക:

'.... ശുദ്ധമുള്ള മൂറോനാൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ അതിന്റെ പ്രതിഫലം കൊടുക്കാതെ ഇരുന്നാൽ അവന്റെ ശരീരം വെടിപ്പായിരിക്കുകയില്ല. കൊയ്ത്തുകാരുടെ നിലവിളി പുരുഷാരങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ ചെവികൾക്ക് പ്രവേശിച്ചു എന്ന് യാക്കോബ് ശ്ലീഹാ പറഞ്ഞതുപോലെ കൂലിക്കാരന്റെ കൂലി എന്നല്ലാതെ ഇത് ഒരു സമ്മാനവും ചിലവർപ്പുകളുമല്ലെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. നിങ്ങൾ വേഗം റീശീസാകൾ ശേഖരിച്ച് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് പാത്രിയർക്കീസിന് നിങ്ങളുടെമേലുള്ള കടം നിങ്ങൾ വീട്ടണം. ..” (1876 കർക്കിടകം 31-ന് ബാവാ അയച്ച കല്പനയിൽ നിന്ന്).

അത് കഴിഞ്ഞ് പാമ്പാക്കുട കോനാട്ട് ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനും വടക്കൻ പറവൂർ കടവിൽ പൗലൂസ് റമ്പാനും മുളന്തുരുത്തി ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനും അങ്കമാലി അമ്പാട്ട് ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനും മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ബാവാ ആവശ്യപ്പെട്ട വ്യവസ്ഥക ളിൻപ്രകാരം ഉടമ്പടി തയാറാക്കി എറണാകുളത്ത് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു.

സമൂഹക്കാർ സ്ഥലത്തുണ്ടായിട്ടും അവരോട് ആലോചിക്കാതെ ഇപ്ര കാരം ചെയ്യുന്നതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് പനക്കൽ ഐപ്പൂരുവും കുര്യൻ റൈട്ടറും ബാവായ്ക്ക് കത്തെഴുതി. അതിന്റെ ആദ്യഭാഗം '.... ആലോ ചന കൂടാതെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഈ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ ഒഴി പ്പിച്ച് തരുന്നതിന് കല്പന ഉണ്ടാകുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. 1876 ചിങ്ങം 16." കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ കോറി, മാലിത്തറ ഏലിയാസ് കത്തനാർ, എളന്തുരുത്തിൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാർ, ചാലപ്പുറത്ത് കോറി യാക്കോബ്, തോപ്പിൽ ലൂക്കോസ് കത്തനാർ, പനക്കൽ ഐപ്പൂരു, കുര്യൻ റൈട്ടർ, മുറിപുരക്കൽ കുരുവിള, ചാലിൽ ചെറിയാ, പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ തോമ്മാ, ചാത്തുരുത്തിൽ വർക്കി, കോനാട്ട് ഇട്ടൻ, തുകലൻ പൗലൂസ്, കല്ലറക്കൽ പൗലോസ് എന്നിവർ പേർ വെച്ചെഴുതിയ പ്രതിഷേധക്കു റിപ്പ് ബാവാ അവഗണിച്ചു. 'മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നത് എന്റെ അധികാരമെന്നും മറ്റൊരുത്തനും ഇതിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഇട ഇല്ലെന്നും ബാവാ കല്പിച്ചു. കരാർ ഉടമ്പടി പള്ളിക്കാർ സമർപ്പിക്കാഞ്ഞത് പുലി ക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ തടഞ്ഞതുമൂലമെന്ന് ബാവാ ധരിച്ചു. മെത്രാന്റെ അധികാരം വെട്ടിച്ചുരുക്കുവാനുള്ള പുറപ്പാടാണ് മെത്രാൻവാഴ്ചയിൽ പ്രകടമായത്. ഒരു മെത്രാൻ കൈയാളിയിരുന്ന മലങ്കരസഭയെ ഏഴായി വിഭജിച്ച് അതിലൊരാൾ മാത്രമായി മലങ്കരമെത്രാനെ ചെറുതാക്കുക; മലങ്കരസഭാഭരണം തന്റെ അവകാശമാണ്: ഇവയായിരുന്നു ബാവായുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ. 1876 വൃശ്ചികം 22 (ഞായർ) ന് കോനാട്ട് ഗീവറുഗീസ്സ് യൂലി യോസിനെയും കടവിൽ പൗലോസ് അത്താനാസ്യോസിനെയും ബാവാ ഏകനായി വാഴിച്ച് അവർക്ക് യഥാക്രമം തുമ്പമൺ, കോട്ടയം ഇടവക കൾക്ക് സുസ്താത്തിക്കോൻ നൽകി. അടുത്ത ഞായർ വൃശ്ചികം 29 ന് അവിടെവച്ച് തന്നെ അമ്പാട്ട് ഗീവറുഗീസ് കൂറിലോസ്, ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നിവരെ വാഴിച്ച് അവർക്ക് യഥാക്രമം അങ്കമാലി, നിരണം ഇടവകകൾക്ക് സുസ്താത്തിക്കോൻ നൽകി. പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവായുടെ കൂടെ മലങ്കരയിൽ വന്ന അബ്ദുള്ളാ ഗ്രീഗോറിയോസും മലങ്കര മെത്രാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസും തെക്കൻ ഇടവകകളിൽ പര്യടനത്തിലായിരുന്നു; അവരെ ഈ വിവരം അറിയിച്ചു മില്ല.

1876 ഡിസംബർ 3 ന് കൊച്ചി മഹാരാജാവ് പുതിയ വിളംബരം

പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു; തിരുവിതാംകൂർ വിളംബരത്തിന്റെ അതേ മാതൃകയിൽ. ഇതോടെ മാർ അത്താനാസ്യോസ് കോടതികൾക്ക് അതീതൻ എന്ന നില മാറി. രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിലേയും വിളംബരം പുറത്തുവന്നതോടെ വ്യവഹാരത്തിന് അനുകൂലമായ അന്തരീക്ഷം രൂപപ്പെട്ടു. പുതിയ സംഭവവികാസങ്ങൾ കലഹകാരണമാകുന്നതിന് മുമ്പ് വട്ടിപ്പണപ്പലിശ വാങ്ങുന്നതിൽ നിന്നും സെമിനാരി മുതലായ സഭാസ്വത്തുക്കളുടെ കൈവശാവകാശത്തിൽ നിന്നും നവീകരണ മെത്രാനെ ഒഴുപ്പിക്കുവാനുള്ള നീക്കത്തിന്റെ പ്രാരംഭമായി അസോസ്യേഷന്റെ ഒരു യോഗം വെളിയനാട്ട് പള്ളിയിൽ 1877 മകരം 15 മുതൽ 17 വരെ സമ്മേളിച്ചു. കേസിന് പതിനായിരം രൂപ ചെലവു വരുമെന്ന് കണക്കാക്കി കമ്മറ്റിക്കാർ 60 രൂപാ വീതവും ആലോചനക്കാർ 30 രൂപാ വീതവും എടുപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. വക്കീലായി വാക്കർ സായിപ്പിനെ നിശ്ചയിച്ചു. യോഗത്തിൽ ബാവാ ഹൂദായ കാനോൻ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും അംഗങ്ങൾ അമ്മീൻ പറഞ്ഞ് അത് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

“അതിന് ശേഷം മലയാളം ഏഴ് ഇടവകയായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇപ്പോൾ അഞ്ച് മെത്രാന്മാർ മലയാളത്തിലുള്ളതിനോടു കൂടി രണ്ടു പേർക്കും കൂടി പട്ടം കൊടുക്കണമെന്നും മറ്റും പിതാവ് നിശ്ചയിച്ച് കൂട്ടത്തോട് കല്പിച്ചു. രണ്ടു പേർക്കും കൂടെ പട്ടം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ജനത്തിന് തീരുമാനം ഇഷ്ടം ഇല്ലെന്നും ഇപ്പോൾ ഈ അഞ്ചു പേരുള്ളത് മതി ഇതിൽ പൊതുകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിന് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കമ്മിറ്റിയിൽ തലവൻ ആയി കല്പിച്ച് ആക്കിത്തരണമെന്നും കൂട്ടമായി പിതാവിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ സങ്കടം എഴുതിവച്ചു. ആയത് അവിടുത്തെ ഇഷ്ടത്തിന് വിരോധം ആയിരുന്നതിനാൽ കോപിച്ച്, ‘ആത്മീയമായ നമ്മുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കെന്ത് കാര്യം’ എന്നും മറ്റും കല്പിച്ച് ആ കടലാസ് കീറി കൂട്ടത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. ... മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും പനയ്ക്കൽ ഐപ്പൂരുവിന്റെയും കുര്യൻ റൈട്ടറുടെയും ആലോചനയാൽ കൂട്ടം മേൽപ്രകാരം നമ്മുടെ മുമ്പാകെ എഴുതി വയ്പാൻ ഇടവന്നതാകുന്നു എന്നും മറ്റും കല്പിച്ച് അവർ മൂവരുടെ മേൽ കോപിച്ചു. ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മേലിൽ ഈ കൂട്ടത്തിൽ പ്രവേശിക്കരുതെന്ന് കല്പിച്ചു” (കണ്ടനാട്ട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 620-626). മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അസോസ്യേഷനിൽ മേലാൽ പ്രവേശിക്കരുതെന്ന് മുടക്കിയതോടെ ഭൂരിഭാഗംപേരും സ്ഥലം വിട്ടു. പരാജയം പുറത്തുകാണിക്കാതെ ശേഷിച്ചവരെയുംകൊണ്ട് സമ്മേളനം തുടർന്നു.

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയിച്ച 80 പേരോടുകൂടി 355 പേരെ ക്കൂടി അവർ നിർദ്ദേശിച്ചു. 30 രൂപ ഫീസും നിശ്ചയിച്ചു. പ്രധാനന്മാർ കുംഭം 16-ന് കോട്ടയത്ത് ചേരാൻ നിശ്ചയിച്ച് 18-ാം തീയതി യോഗം

പിരിഞ്ഞു. തീരുമാനങ്ങളൊന്നും പ്രാവർത്തികമായില്ല. ഇതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് ബാവാ തിരിച്ചുപോകുകയാണെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. ഐപ്പൂരു, കുര്യൻ റൈട്ടർ എന്നിവർ ബാവായെ അനുനയിപ്പിച്ചു. ഭീഷണി പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തു. 1052 (1877) മീനം 15 ന് കുന്നത്തുനാട് രജിസ്റ്റർ ആപ്പീസിൽ മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലൂസ് റമ്പാനും കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ റമ്പാനും പാത്രിയർക്കീസിന് ഉടമ്പടി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു കൊടുത്തു. അക്കൊല്ലത്തെ ഹാശാശുശ്രൂഷ ബാവാ കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ നടത്തി. നേരത്തെ വാഴിച്ച നാലു മെത്രാന്മാർക്കുള്ള സുസ്താത്തിക്കോനിൽ റവന്യൂ മേധാവി പിസ്ക്കോള സായിപ്പിനെക്കൊണ്ട് ഒപ്പും സർക്കാർ മുദ്രയും പതിപ്പിച്ച് നൽകി. മേടം 25 ന് ബാവാ കുന്നംകുളത്തിന് പുറപ്പെട്ടു. ഇടവം 7 വരെ ചിറളയം പള്ളിയിൽ താമസിച്ചു. അഞ്ഞൂർ പള്ളിയിലെ കൂറിലോസ് ബാവായെ കാണുവാൻ അർദ്ധരാത്രിയിലെത്തി. കൂടിക്കാഴ്ച അടുത്ത പ്രഭാതത്തിലാകാമെന്ന ബാവായുടെ നിലപാട് അസ്വീകാര്യമായതിനാൽ അദ്ദേഹം രാത്രിയിൽത്തന്നെ തിരിച്ചുപോയി. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ ബാവാ വരുത്തി. “ഇതുവരെ തിരുമുമ്പാകെ വരാതെ ഇരുന്നതിനെക്കുറിച്ചും മറ്റും ഇനിമേലിൽനിന്നെ കാണുന്നതിന് എനിക്ക് മനസ്സില്ലെന്നും മറ്റും അതി കോപമായി കല്പിച്ചു എങ്കിലും ശേഷം മെത്രാന്മാർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതുപോലെ (ഉടമ്പടി) റജിസ്റ്റർ ചെയ്യണമെന്നും അപ്രകാരം ചെയ്തുതരുന്ന പക്ഷം ഇനി കണ്ടനാട്, കൊല്ലം, കൊച്ചി ഇങ്ങനെ മൂന്ന് ഇടവകകൾ ഉണ്ടെന്നും ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന് ഉറപ്പിച്ചു കൊടുക്കാമെന്നും ആയതല്ലാത്തപക്ഷം ഇടവകയും മറ്റും കൊടുക്കുന്നതല്ലെന്നും മറ്റും ഉറപ്പായി കല്പിച്ചു. തൽക്കാലം കല്പനപ്രകാരം റജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ സമ്മതിച്ചില്ല.” മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ്, കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നിവരെ ബാവാ ചിറളയം പള്ളിയിൽ വച്ച് 1877 ഇടവം 5-ന് 40-ാം പെരുന്നാളിൽ വാഴിച്ച് യഥാക്രമം കണ്ടനാട്, കൊച്ചി ഇടവകകൾക്കായി സുസ്താത്തിക്കോൻ നൽകി. നൂറുമീറ്റർ അകലെയുള്ള പഴയപള്ളിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയോ പങ്കെടുക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. ഇടവം 7 ന് ചാലിശ്ശേരിയിലെത്തി ബാവായെ മുഖം കാണിക്കാതെ ആതിഥേയനും യാത്രയാക്കാനെത്തി. 9 ന് ബാവായെ യാത്രയാക്കാൻ മെത്രാന്മാരും രണ്ടുനാല് പട്ടക്കാരും നൂറിലേറെ ജനങ്ങളും പട്ടാമ്പി റെയിൽവേസ്റ്റേഷനിലെത്തി. 12 മണിക്ക് ബാവാ യാത്രയായി. ആ വണ്ടിയിൽ മറ്റൊരു മുറിയിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനും ബാവാ അറിയാതെ കയറി. ബാവായുടെ കൂടെവന്ന അബ്ദുള്ളാ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാൻ അപ്പോഴും ബാവായെ ധിക്കരിച്ച് പള്ളികൾ സന്ദർശിക്കുകയായിരുന്നു. ‘പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസും ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുള്ളായും നമ്മുടെ കല്പനയ്ക്ക് വിരോധികളാകയാൽ അവരോടുകൂടെ നിങ്ങൾ യാതൊരു സംബന്ധവും ചെയ്തുപോ

കരു'തെന്ന് ബാവാ പോകുമ്പോൾ മെത്രാന്മാരെ പ്രത്യേകം വിലക്കിയിരുന്നു. മെത്രാന്മാർ 6 പേരും ഇടവം 17-ന് കണ്ടനാട്ട് എത്തി അബ്ദുള്ളായെ കണ്ട് നാട്ടിൽ പോകാനുള്ള ബാവായുടെ കല്പന കൈമാറി; അന്ന് തന്നെ വെട്ടിക്കൽ എത്തി 40 ദിവസത്തേക്ക് മെത്രാന്മാർ 6 പേരും ഉപവാസം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

1875 ഇടവം 28 ന് കുന്നംകുളത്ത് വന്ന് 1877 ഇടവം 9 ന് തിരിച്ചുപോയ പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ വാർദ്ധക്യത്തിലും കർമ്മനിരതൻ ആയിരുന്നു. 24 മാസങ്ങളിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മലങ്കര സന്ദർശനം സംഭവബഹുലം തന്നെ. മെത്രാൻവാഴ്ചകളും മൂറോൻ കൂദാശയും മുളന്തുരുത്തി – വെളിയനാട് അസോസ്യേഷനുകളും മലങ്കര മെത്രാനെ റജിസ്റ്റേർഡ് ഉടമ്പടി കൊടുക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ മുടക്കിയതും നാം കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. 'ദീവന്നാസ്യോസ് യൗസേഫ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ബോംബെ വരെ നമ്മുടെ കൂടെ വന്ന് നല്ല അനുസരണവും മനസ്താപവും കാണിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് അവനെ നാം സ്വീകരിച്ച് കൊല്ലം, മാവേലിക്കര മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ഭരിപ്പാനായി' കല്പന കൊടുത്തതോടെ (1877 ഇടവം 16-ലെ കല്പന) ആ സന്ദർശനത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷഘട്ടം അവസാനിച്ചു. അദ്ദേഹം ചെയ്ത കുറെ നടപടികളും പരിഷ്കാരങ്ങളും പരാമർശം അർഹിക്കുന്നു.

1. മലങ്കര സഭാംഗങ്ങൾ തലവരിപ്പണം (റീശീസാ) പാത്രിയർക്കീസിന് നൽകുന്നതിന് കീഴ്വഴക്കം സ്ഥാപിച്ചു.

2. മുളന്തുരുത്തിയിൽ യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിന്റെ കബറിങ്കൽ വച്ചിരുന്ന വിളക്കും ചുറ്റിലും വച്ചിരുന്ന മെഴുകുതിരികളും വലിച്ചെറിഞ്ഞു; കബറിന്റെ മുൻവശത്തെ പലക തകർത്തു.

3. ചിറളയം പള്ളിയിൽ ശാക്രുള്ള മഫ്രിയാനയുടെ സ്മാരക കബറിടം ഉണ്ടായിരുന്നത് പൊളിച്ചുകളയിച്ചു.

4. വടക്കൻപറവൂർ പള്ളിയുടെ മദ്ബഹായുടെ വടക്കുഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന അബ്ദുൾ ജലീൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ കബറിടം പൊളിപ്പിച്ചു; ഭൗതികാവശിഷ്ടം അവിടെനിന്ന് നീക്കം ചെയ്തു.

5. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ഹൈക്കലായിൽ തെക്കും വടക്കും സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന യൽദൊ ബസേലിയോസിന്റെയും അന്ത്രയോസിന്റെയും സ്മാരക കബറിടങ്ങൾ പൊളിച്ചുകളഞ്ഞു.

6. ഈ കബറു പൊളിക്കൽ പരിപാടി ഭയന്ന് യൽദൊ ബസേലിയോസിന്റെ കബറിടം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കോതമംഗലം ചെറിയപള്ളിയിലേക്ക് ബാവായെ ക്ഷണിക്കുന്നത് വേണ്ടെന്നു വച്ചു. തൊട്ടടുത്ത് കുറുപ്പമ്പടി പ്പള്ളിയിൽ ദിവസങ്ങളോളം താമസിച്ച ബാവാ, തന്നെ സന്ദർശിച്ച കോത

മംഗലത്തുകാരോട് അവിടത്തെ കബറിടം പൊളിച്ചുകളയുവാൻ ഉപദേശിച്ചു.

7. സിറിയൻ സഭയുടെ കോളനിയായി മലങ്കരസഭയെ മാറ്റിയെടുക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി വൈദികർ തല ക്ഷൗരം ചെയ്തു കറുത്ത തൊപ്പിയും പുറത്തിറങ്ങുമ്പോൾ കറുത്ത കുപ്പായവും ധരിക്കണമെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചു. മെത്രാന്മാരുടെ മുതലവായൻ കിരീടത്തിനു പകരം മത്തങ്ങാ മുടി നടപ്പാക്കി. മെത്രാന്മാരുടെ സൂർപ്ലീസ് ശെമ്മാശന്മാരുടെ അൽമത്തി എന്നിവ നിർത്തലാക്കി. പുരുഷന്മാർ മീശയും താടിയും വളർത്തണമെന്നും ശീമയിലെ മാതൃകയിൽ വസ്ത്രധാരണം നടത്തണമെന്നും കല്പനയിറക്കി.

8. ആണ്ടുതക്സാക്രമങ്ങൾ എല്ലാം വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി ശീമയിലെ മാതൃകയിലാക്കി. യൽദൊ പെരുന്നാളിൽ ശ്ലീഹാ വായനയ്ക്കു മുമ്പുള്ള ശുശ്രൂഷയുടെ ഗീതങ്ങൾ നിർത്തലാക്കി. മുമ്പില്ലാതിരുന്ന സ്ലീബാ ആഘോഷം നടപ്പിലാക്കി. രണ്ടു ഘട്ടമായി നടത്തിയിരുന്ന യൽദൊ ശുശ്രൂഷകൾ ഇതോടെ അതീവ ഹ്രസ്വമായി.

9. ദനഹായുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ, മൂറോൻ കൂദാശയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർത്തലാക്കി. പ്രുമിയോന് മുമ്പായി ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന 'കോനൂനോ യൗനോയോ' ഗാനവും ധൂപക്കുറ്റി വാഴ്വും പഴയക്രമത്തിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. വെള്ളം നിറച്ച ഭരണി പ്രദക്ഷിണ സമയത്തും ശുശ്രൂഷാസമയത്തും മറ്റൊരാൾ ചുമന്നു നില്ക്കുക, വാഴ്വിന് ശേഷം കന്തീലാ ശുശ്രൂഷയിലെന്നപോലെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട വെള്ളം കൊണ്ട് ജനങ്ങളുടെ നെറ്റിയിൽ റൂശ്മാ വരയ്ക്കുക ഇതൊക്കെയും ബാവായുടെ പരിഷ്കാരങ്ങളാണ്. മാലാഖമാരുടെ സ്തുതിപ്പും കൗമ്മയും ചൊല്ലി ശുശ്രൂഷ അവസാനിപ്പിച്ച് വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ജലം അല്പം കുടിച്ചു പിരിയുന്ന പതിവും നിർത്തലാക്കി. ദനഹാ കഴിഞ്ഞ് മാമ്മൂദീസാ തൊട്ടിയിൽ ആദ്യം ആൺകുഞ്ഞിനെ മാമ്മൂദീസാ മുക്കണം എന്ന പതിവും മോറാന്റെ സംഭാവനയാണ്.

10. വലിയ നോമ്പാരംഭത്തിൽ ഉച്ചനമസ്കാരത്തോട് ചേർന്ന് അനുതാപത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ എന്ന നിലയിൽ കന്തീലായുടെ ക്രമപ്രകാരം പട്ടക്കാർ സൈത്ത് കൂദാശ ചെയ്ത് അതുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ മുദ്രയിടുന്ന മഹനീയമായ പതിവ് മോറാൻ നിർത്തലാക്കി. പകരം ദുഃഖശനിയാഴ്ച നടത്തുവാനുള്ള ശുബ്ക്കോനോയുടെ ക്രമം ആവശ്യാനുസരണം വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി വലിയനോമ്പാരംഭത്തിലേക്ക് മാറ്റി. സൈത്ത് കൂദാശ മേല്പട്ടക്കാരന്റെ മാത്രം കർത്തവ്യമായി പരിമിതപ്പെടുത്തി.

11. പാതിനോമ്പിന് ഒരു പുതിയ ശുശ്രൂഷാക്രമം സ്ലീബാ ആഘോഷ

ത്തോടെ മോറാൻ നടപ്പിൽ വരുത്തി. മുമ്പ് പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷകളൊന്നും കുരിശുനാട്ടലിന് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. പാതിനോമ്പിനും 40-ാം വെള്ളിയാഴ്ചയും ഉച്ചക്കുമ്പിടീലിന് ശേഷമാണ് കുർബാന അർപ്പിച്ചിരുന്നത്. 40 കുമ്പിടീൽ ആ ദിവസങ്ങളിൽ മോറാൻ നിർത്തലാക്കി.

12. ഓശാനയുടെ പ്രദക്ഷിണഗാനം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. കുക്കിലിയോനും കോനൂനോ യൗനോയോ ഗാനങ്ങളും ഇല്ലായിരുന്നു. സെദ്റാ കഴിഞ്ഞ് 'കൂക്കോയോ' ഗാനമല്ല 'തൂബോല് യാലൂദെ' എന്ന ഗാനമായിരുന്നു. ലുത്തിനിയായിൽ രണ്ടു പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനികളെയും ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പാസ്ഥാനിയേയും പരാമർശിച്ചിരുന്നത് ഭേദപ്പെടുത്തി. വാഴ്ത്താനുള്ള ഓല പ്രദക്ഷിണവേളയിലും ശുശ്രൂഷാവേളയിലും ഒരു അയ്മേനിയെ ഏല്പിക്കുന്ന പതിവ് മോറാൻ നടപ്പാക്കിയത് ചിലർ നടപ്പാക്കി.

13. ഹാശാ ആഴ്ചയിൽ കൈമുത്ത്, കുക്കിലിയോൻ, ഏവൻഗേലി വായനയുടെ വ്യത്യസ്ത മൊഴികൾ, ഓരോ ദിവസത്തേക്കും പ്രത്യേകം കൗമ്മാകൾ, ഉച്ചയ്ക്ക് സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥന നടത്തുക: ഇതൊക്കെ പുതിയ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളാണ്. പെസഹായുടെ കുർബാന നൽകുവാൻ സന്ധ്യ വരെ ഒരു പട്ടക്കാരൻ ഒരുക്കത്തോടെ ഇരിക്കുക തുടങ്ങി ഇന്ന് നടത്തി വരുന്ന പല ഹാശാ സമ്പ്രദായങ്ങളും ബാവാ ആവിഷ്ക്കരിച്ചതാണ്.

14. ദുഃഖവെള്ളിയുടെ ക്രമം മലങ്കരയിൽ അതീവ ലളിതമായിരുന്നു. പല പാട്ടുകളും പണ്ട് ഇല്ല. ഏവൻഗേലി സമയത്തെ തിരി കെടുത്തലും ഈർക്കിൽ കുരിശ് മെഴുകുതിരിയിൽ കുത്തി നിർത്തലും ആരംഭിച്ചു. ഏവൻഗേലി കഴിഞ്ഞുള്ള ലുത്തിനിയാ ഒഴിവാക്കി. പ്രദക്ഷിണങ്ങൾക്ക് ദിശാഭേദം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കബറടക്കവും ശനിയുടെ സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയും കഴിഞ്ഞ് പിരിഞ്ഞാൽ മതിയെന്ന് കല്പിച്ചത് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ നടപ്പായി.

15. ദുഃഖശനി ഉച്ചതിരിഞ്ഞു കുർബാന അർപ്പിച്ചാൽ മതിയെന്ന് പഠിപ്പിച്ചു (22 1/2 യ്ക്ക് ശേഷം).

16. ഉയിർപ്പിന്റെ അതീവ ഹ്രസ്വമായിരുന്ന ക്രമം മാറി. ആദ്യത്തെ രഹസ്യശുശ്രൂഷയും പ്രഖ്യാപനവും ആവിഷ്ക്കരിച്ചു.

നമ്മുടെ ആണ്ടുതക്സാക്രമങ്ങൾ അന്ത്യോഖ്യൻ ശൈലിയിലാണ് പ്രാചീന കാലം മുതൽ അനുഷ്ഠിച്ച് വരുന്നതെന്ന് വളരെ അശ്രദ്ധമായും ഉദാസീനമായും നാം പറയാറുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗൗരവമായ ഏതെങ്കിലും പഠനം ആവശ്യമാണെന്ന് പോലും ആരും ചിന്തിക്കാറില്ല. പത്രോസ് തൃതീയന് മുമ്പ് മലങ്കരയിൽ നടപ്പിലിരുന്ന ശുശ്രൂഷാക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി ഗൗരവമായ പഠനം ആവശ്യമാണ്.

17. പെന്തിക്കോസ്തിപ്പെരുന്നാളിന്റെ ഇന്നുള്ള ഗാനങ്ങളും പ്രദക്ഷിണ സമയത്തെ വെള്ളം തളിയും പാത്രിയർക്കീസ് ആവിഷ്ക്കരിച്ചവയാണ്.

18. 'ക്രൊയ്ത്തൊാദ് റൂഹോ കാദീശോ'യുടെ ആഹ്വാനം നടത്തി സ്ഥാന സാധുതയുള്ള കാർമ്മികൻ കൈ ആഘോഷപൂർവം ആവസിപ്പിക്കുന്ന വേളയിലാണ് കൂദാശകളിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അവരോഹണം സംഭവിക്കുന്നത് എന്ന് കുർബാന, മാമ്മൂദീസാ, പട്ടാഭിഷേകം, മൂറോൻ കൂദാശ എന്നിവയുടെ ക്രമങ്ങളിൽ ശെമ്മാശൻ ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരു സഭയിൽ, മാമ്മൂദീസായിൽ വെള്ളത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവാസം ഉണ്ടാകുന്നത് വി. മൂറോൻ കലർത്തുന്നതുകൊണ്ടാണെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് പ്രചരിപ്പിച്ചു. മൂറോന്റെ പ്രാധാന്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും അത് കൂദാശ ചെയ്യുന്ന ആളിന്റെ പ്രഭാവം ഉയർത്തുവാനും അത് സഹായിച്ചേക്കുമെങ്കിലും സഭയുടെ അടിസ്ഥാനവിശ്വാസം അനധികൃതമായി ഭേദപ്പെടുത്തുകയാണ് ആ പഠിപ്പിക്കലിലൂടെ മോറാൻ നിവർത്തിച്ചത്. കഥയറിയാതെ ആട്ടം കാണുക പതിവാക്കിയ പല പ്രാമാണികരും മോറാന്റെ പ്രചാരണത്തിന് ആമ്മീൻ പാടുന്നുണ്ട്.

അതുല്യമായ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും അത്ഭുതകരമായി സമ്മേളിച്ച മിശിഹായുടെ പ്രതീകമാവാനല്ലാതെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രതീകമാവാൻ സഭ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് മൂറോൻ കൂദാശയുടെ ശുശ്രൂഷാക്രമം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ അറിയാം. സ്ഥിരീകരണ കൂദാശയിൽ മാധ്യമമായി മൂറോൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത് കൈവെപ്പിന്റെ പൂർത്തീകരണവും പ്രതീകവുമെന്ന നിലയിലാണ്. പരിശുദ്ധാത്മ നൽവരത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം എന്നതിന് ക്രമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച മൂലപദം 'മെശ്ത്തമ്ലോ' എന്നാണ്. യഥാർത്ഥ പരിശുദ്ധാത്മ വ്യാപാരമില്ലാത്ത സ്ഥാനദാനങ്ങൾക്കുപയോഗിക്കുന്ന പദമാണ് അത്. കശ്ശീശായെ കോറിയാക്കുമ്പോഴും എപ്പിസ്കോപ്പായെ മേൽസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്യിക്കുമ്പോഴും ഉപയോഗിക്കുന്ന പദമാണത്. തന്മൂലം സ്ഥിരീകരണ ശുശ്രൂഷയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പൂർത്തീകരണം എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മദാനം അല്ല അതിന്റെ ഔപചാരികത മാത്രമാണ് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്.

മൂറോൻ അഭിഷേകം നടത്തുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന 'തവഹൃദയംബലമാർന്നീടട്ടെ' എന്നാദിയായ ഗാനം സ്ഥിരീകരണ ശുശ്രൂഷയുടെ സാംഗത്യവും സന്ദേശവും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും തൽസ്ഥാനത്ത് ഇന്ന് ചൊല്ലുന്നത് 'ദൈവം ചൊന്നാൻ' എന്ന് ആരംഭിക്കുന്ന ഗാനമാണ്. ഈ ഗാനം കൂദാശാക്രമത്തിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. പത്രോസ് തൃതീയൻ കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണീ ഗാനം. ഈ ഗാനം നൽകുന്ന തെറ്റായ സന്ദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മാമ്മൂദീസായിൽ പൗരോഹിത്യ നൽവരം ദാനം

ചെയ്യുന്നു എന്ന വഴി തെറ്റിയ വ്യാഖ്യാനം ഉടലെടുത്തത്. മാമ്മൂദീസാ സ്വീകരിച്ച ആൺകുട്ടികളെ മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന പതിവും ബാവാ നടപ്പിൽ വരുത്തിയ പരിഷ്കാരമാണ്. ബാവാ വരുന്നതിനു മുമ്പുള്ള കൈയെഴുത്ത് ശുശ്രൂഷാക്രമങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ കാര്യങ്ങൾ അറിയാം.

19. വി. കുർബാനയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന അതീവ ഹ്രസ്വവും പ്രസക്തവുമായിരുന്ന തുബ്ദേനുകൾക്ക് പകരം അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയിലെ പിതാക്കന്മാരുടെ പേരുകളും മറ്റും ചേർത്ത് വികസിപ്പിച്ചതും എപ്പിസ്കോപ്പസിയെ ഊതിവീർപ്പിക്കുന്നതുമായ തുബ്ദേനുകൾ പരിചയപ്പെടുത്തി. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ പതിമൂന്ന് പതിപ്പുകളിലായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കുർബാനക്രമത്തിൽ ഈ പഴയ തുബ്ദേനുകൾ കാണാം. നവീകരിച്ച രൂപത്തിലാണെങ്കിലും മാർത്തോമ്മാസഭ ഇന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഈ തുബ്ദേനുകൾ തന്നെ. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ മല്പന്മാരായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരും കോനാട്ട് മാത്തൻ കത്തനാരും ചേർന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കുർബാനക്രമത്തിലൂടെയാണ് അന്ത്യോഖ്യൻ പിതാക്കന്മാരുടെ പേരുകളും എപ്പിസ്കോപ്പൽ താല്പര്യങ്ങളും അതീവ പ്രകടമായ പുതിയ തുബ്ദേനുകൾ സാർവത്രികമായി പ്രചരിച്ചത്.

20. വി. കുർബാനയിലെ ഖണ്ഡിപ്പിന്റെ സമയത്ത് തക്സായിൽ ചേർത്ത മൂന്ന് പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് ചൊല്ലിയാൽ മതി എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് എടുത്ത് മാറ്റി മൂന്നും ചൊല്ലുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു.

21. വി. കുർബാനയിൽ 'മക്കളിലപ്പൻ....' എന്നാരംഭിക്കുന്ന കുക്കിലിയോൻ മാത്രമേ പതിവായി ചൊല്ലിയിരുന്നുള്ളു. ദൈവമാതാവിന്റെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും ചേർത്തു കുക്കിലിയോൻ സെറ്റുകൾ ബാവാ വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

22. വി. കുർബ്ബാന ഒരുക്കമുള്ളവർക്ക് നൽകുന്നത് ആഘോഷപൂർവ്വം മൂന്ന് പ്രാർത്ഥനകളോടെ പടിഞ്ഞാറോട്ട് കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ആണെന്ന് പ്രാർത്ഥനകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. മലങ്കരയിലെ പൂർവീക പതിവും അപ്രകാരമായിരുന്നു. മറ്റു പട്ടക്കാരോ പൂർണ്ണ ശെമ്മാശന്മാരോ സന്നിഹിതരെങ്കിൽ അവരുടെ സഹായത്തൊടെയും അല്ലാത്തപക്ഷം വിരിച്ചൊരുക്കിയ ഏവൻഗേലിയോൻ പീഠമോ മറ്റോ ഉപയോഗിച്ചും കുർബ്ബാന കൊടുത്തിരുന്നു. തൊഴിയൂർ സഭയിലും നവീകരണസഭയിലും ഇത് ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു. മോറാൻ അത് നിർത്തലാക്കിയെന്ന് മാത്രമല്ല; ഈ കാനോനിക നടപടി തുടരുന്നത് ശാപാർഹമെന്ന് കല്പനയിറക്കുകയും കുർ

ബ്ബാന നൽകൽ എന്ന അതിപ്രധാനമായ ചടങ്ങ് കുർബ്ബാനയ്ക്ക് ശേഷം എന്ന് ക്രമീകരിക്കുകയും പടിഞ്ഞാറോട്ട് ആഘോഷപൂർവം വരുന്ന അനുഷ്ഠാനവും തൽസമയം ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനകളും അപ്രസക്ത മാക്കുകയും ചെയ്തു.

23. വി. കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു കൗമ്മാ നമസ്കരിച്ച് ആളുകൾ പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് മലങ്കരയിലുണ്ടായിരുന്നത്. അന്ന ത്തെ കുർബ്ബാനക്രമത്തിലും അപ്രകാരം നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. മോറാൻ അത് നിർത്തലാക്കി. പകരം യാക്കോബിന്റെ രാഗത്തിൽ ഒരു ഗാനം ആവി ഷ്ക്കരിച്ചു. ത്രിവിധ വൈദികപദവികൾ ഭൂമിയിൽ കർത്താവ് ഏർപ്പാടാക്കി യതാണെന്ന് അലങ്കാരഭാഷയിൽ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ സ്ഥാപന ത്തെയും അധികാരത്തെയും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന ദീർഘമായ ഗാനവും ശുശ്രൂഷക്കാർ മാത്രം ചൊല്ലിയാലും മതിയാവുന്ന ഗാനങ്ങളും കഴിഞ്ഞ് ഒടുവിൽ കർത്ത്യ പ്രാർത്ഥനയും മറ്റും എന്ന ക്രമീകരണം അങ്ങനെ യാണ് മുൻപറഞ്ഞ മല്പാന്മാരുടെ മലയാളം ക്രമത്തിലൂടെ പ്രചരിച്ചത്. മലങ്കരയിലെ പൂർവീക സമ്പ്രദായം ചില സ്ഥലങ്ങളിലെങ്കിലും തുട രുന്നുണ്ട്. ചരിത്രമറിയാത്ത പുതിയ 'മല്പാന്മാർ' ആ സമ്പ്രദായത്തെ 'തെറ്റ് തിരുത്തുന്ന' ആവേശത്തോടെ ശപിക്കുന്നതും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കാര മില്ലാത്ത ഉപ്പ്!! എന്ന സഹതാപമാണ് ഈ അഭിനവ മല്പാന്മാർ അർ ഹിക്കുന്നതെന്ന് തോന്നുന്നു.

24. വിവാഹ ശുശ്രൂഷയിൽ ഏവൻഗേലിയോൻ വായനയ്ക്ക് മുമ്പായി വധൂവരന്മാരെ കൈ ചേർത്തു പിടിപ്പിച്ചിരുന്നു. തൊഴിയൂർക്കാരും നവീക രണക്കാരും ഈ പൂർവ്വീക പതിവ് മാറ്റിയില്ല. മോറാൻ ഈ അനുഷ്ഠാനം ശുശ്രൂഷയുടെ ഒടുവിലേക്ക് മാറ്റി.

25. പട്ടംകൊടയിൽ കോറൂയോ, യൗപ്പദ്യക്കിനോ എന്നിവർക്ക് തൊപ്പി യില്ല; ശുശ്രൂഷക്കുപ്പായവുമില്ല; അവർ പട്ടമേല്ക്കുമ്പോൾ മുട്ടുകുത്തി നില്ക്കേണ്ടതുമില്ല. അവരുടെ സ്ഥാനദാന ശുശ്രൂഷയിൽ അമാലോഗിയാ വായനയും ഇല്ല. അതെല്ലാം മോറാൻ ആവിഷ്ക്കരിച്ചു.

26. പട്ടംകൊടയിലെ കൈ ആഘോഷിക്കുന്നതും 'ക്രൊയ്ത്തൊദ്റൂ ഹോ കാദീശോ'യുടെ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നതും 'നീസേറൂഹോ കാദീശോ' എന്ന കാത്തിസ്മാഗാനവും (കോറൂസൂസോ ഗാനമല്ല) കൈ വെപ്പും ഏക സമയത്ത് നടത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടവയാണ്; നിർദ്ദേ ശിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. മാമ്മൂദീസായിലും കുർബ്ബാനയിലും മൂറോൻ കൂദാ ശയിലും സമാന അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ഏകകാലത്താണ് നട ത്തപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ പട്ടംകൊടയിൽ ഇവ ഒന്നിച്ച് നടത്താതെ ഒന്നിന് ശേഷം ഒന്ന് എന്ന നിലയിലാണ് മോറാൻ മെത്രാന്മാരെ പരിശീലിപ്പിച്ചത്.

തന്മൂലം അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ ഭാവതീവ്രതയും ഏകാഗ്രതയും അർത്ഥ സാന്ദ്രതയും നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഇടയാവുന്നു.

മലങ്കരസഭയുടെ പ്രാചീനതമമായ അനുഷ്ഠാന പാരമ്പര്യങ്ങളെയും അർത്ഥസമ്പുഷ്ടമായ സാഹിത്യരൂപങ്ങളെയും നിഷേധിച്ച് ഒരു വിദേശ സഭയുടെ സമാന്തരതകളെ തൽസ്ഥാനത്ത് സന്നിവേശിപ്പിച്ച് വൃദ്ധനായ പത്രോസ് തൃതീയൻ മലങ്കരസഭയെ കോളനിയാക്കി മാറ്റുവാൻ തന്ത്രപൂർവ്വം നടത്തിയ കൗശലങ്ങൾ വിശദമായ പഠനത്തിനും അപഗ്രഥനത്തിനും വിധേയമാക്കേണ്ടതാണ്. മലങ്കരസഭയിൽ കാലുകുത്തിയ ആദ്യത്തെ പാത്രിയർക്കീസ്, മലങ്കരയിലെ വ്യവഹാര യുദ്ധാന്തരീക്ഷം, ബാവായുടെ ആജ്ഞാശക്തിയും കർമ്മകുശലതയും, മലയാളിയുടെ അപകർഷതാബോധം ഇവയെല്ലാം ഈ പരിണാമപ്രക്രിയയെ സുഗമമാക്കി. ആജ്ഞാനുവർത്തികളാവാൻ റജിസ്റ്റേർഡ് ഉടമ്പടിയിലൂടെ ബന്ധനസ്ഥരായ ആറ് മെത്രാന്മാരും അവരുടെ ശിഷ്യരും പ്രശിഷ്യരുമായ മല്പാന്മാരും അച്ചടിച്ച നടപടിക്രമപ്പുസ്തകവും അച്ചടിച്ച കൂദാശക്രമ - ആണ്ടുതക്സാ ക്രമങ്ങൾ ഇവയിലൂടെ പരിണാമ പ്രക്രിയ സുനിശ്ചിതവും സുസ്ഥിരവും ആയിത്തീർന്നു (വിശദമായ പഠനത്തിന് *മലങ്കര സഭയും സിറിയൻ പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ അധികാര ദുർവിനിയോഗവും* എന്ന ഗ്രന്ഥം കാണുക. പു. 59-113).

പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവായുടെ മടക്കയാത്ര കഴിഞ്ഞ് വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ നാല്പത് ദിവസത്തെ ഉപവാസത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ അഭിനവ മെത്രാന്മാരുടെ മുമ്പിൽ കുറെ ചോദ്യങ്ങൾ അവശേഷിച്ചു.

1. സിവിൽ വ്യവഹാരം ആർ, എങ്ങനെ നടത്തും? 2. പിതാവ് പിരിച്ചുവിട്ട അസോസ്യേഷനും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും പുനർജ്ജീവിക്കാതെ വ്യവ ഹാരത്തിനുള്ള ശക്തി സംഭരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? 3. അവ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ആർക്കാണ് അധികാരം? വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നത് പിതാവിനെ ധിക്കരിക്കലാകുമോ? 4. മലങ്കര മെത്രാൻ ആയ ഗുരുവിനോട് സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന സമീപനം എന്ത്? 5. പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസുമായി സംബന്ധം പുലർത്തണമോ? അപ്രകാരം ചെയ്താൽ ബാവാ തങ്ങളെയും മുടക്കുമോ? 6. സ്വതന്ത്രമായി അധികാരം ലഭിച്ച മെത്രാസനങ്ങളെ കോ ഓർഡിനേറ്റ് ചെയ്യാനുള്ള സംവിധാനം എന്താണ്? 7. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സന്ദർശനം ഉണ്ടാക്കിയ ചെലവുകൾ, സിവിൽ വ്യവഹാര ച്ചെലവുകൾ എന്നിവയ്ക്കായി പതിനയ്യായിരത്തിലധികം രൂപയുടെ ബാധ്യത ആർ ഏറ്റെടുക്കും?

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മിഥുനം 23 ന് വെട്ടിക്കൽ ദയറായി ലെത്തി. സുസ്താത്തിക്കോനുകൾ പരസ്പരം കൈമാറി വായിച്ചു.

ഇതുവരെയും മലയാളത്തിനുടെ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നെഴുതിയിരുന്നത് മാറ്റി 'കൊല്ലം ഇടവകയുടെ' എന്ന് മാറ്റി എഴുതേണ്ടിവന്നതിനാൽ താൻ സ്ഥാനം ഒഴിയുകയാണെന്നും ബാധ്യതകളും ചുമതലകളും പുതിയ മെത്രാന്മാർ പങ്കിട്ട് ഏറ്റെടുക്കണമെന്നും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പറഞ്ഞതിനാൽ ശേഷം പേർ ചിന്താധീനരായി പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ പള്ളികളിലേക്ക് എഴുതുകയോ നടന്ന് പിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം പിരിക്കുന്നതിന് ഞെരുക്കം. താങ്കൾ തന്നെ എല്ലാ പള്ളികളിലും നടന്ന് പിരിയ്ക്കുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്ക് വിരോധമില്ല; സന്തോഷവുമാണ്.' കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ അങ്ങു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതെല്ലാം ഞങ്ങൾക്ക് സമ്മതം എന്ന് അവർ തുടർന്ന് പറഞ്ഞത് സ്തംഭനം നീക്കാൻ സഹായകമായി. സന്തോഷത്തോടെയും ഐക്യത്തോടെയും അവർ പിരിഞ്ഞു.

7a. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വീണ്ടും അമരക്കാരൻ

പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് 1052 (1877) കാലിന്മേൽ എലി കടിച്ച് വിഷബാധ ഏറ്റ് കർക്കിടകം 4-ന് തിങ്കളാഴ്ച നിര്യാതനായി; മാരാമണ്ണ് പള്ളിയിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പട്ടംകൊടുത്ത പാലക്കുന്നത്ത് തോമസ് അത്താനാസ്യോസ് പിൻഗാമിയായി.

1053-ൽ കന്നി 29-ന് മെത്രാന്മാരും സമുദായപ്രമാണികളും കൊച്ചിയിൽ സമ്മേളിച്ച് ചില തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തു:

1. കോട്ടയം സെമിനാരി, വട്ടിപ്പണം മുതലായ പൊതു സമുദായ സ്വത്തുക്കൾക്കായി സിവിൽ വ്യവഹാരം നടത്തണം.

2. ഇതിനായി ശേഷം മെത്രാന്മാർ യൗസേഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനും കമ്മിറ്റിക്കാർക്കും സമ്മതപത്രം കൊടുക്കണം.

3. മാർ അത്താനാസ്യോസ് പുതുപ്പള്ളിയിൽ ശെമ്മാശന്മാക്ക് വൈദിക പരിശീലനം നൽകണം (വൃശ്ചികം മുതൽ).

4. സുറിയാനിക്കാർക്കായി സർക്കാരിൽ നിന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രാന്റുകൾക്ക് യൗസേഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഹർജി ബോധിപ്പിച്ച് നടത്തിക്കൊള്ളണം.

ഫലത്തിൽ ഈ തീരുമാനത്തോടെ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനവും അതിന്റെ അധികാരങ്ങളും പുനഃസ്ഥാപിതമായി; ആറു മെത്രാന്മാരും പൊതുസഭയുടെ ഭരണത്തിൽ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഫ്രഗന്മാർ - സഹായികൾ - ആയി. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ റദ്ദാക്കലും മുടക്കും അസ്ഥിരപ്പെട്ടു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അദ്ധ്യക്ഷനായ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയ്ക്ക് ആറ് മെത്രാന്മാരും ചേർന്ന് ഇപ്രകാരം എഴുതി അയച്ചു.

1877 കന്നി 27-ന് എഴുതിയ ആ കത്തിൽ വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ യാക്കോബ് റമ്പാനും ചെമ്പിൽ പള്ളിയിൽ അമ്പലത്തുങ്കൽ പത്രോസ് കത്തനാരും സാക്ഷികളായി ഒപ്പിട്ടിരുന്നു: "... സുറിയാനി അസോസ്യേഷൻ കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് എഴുതുന്നത്: നമ്മുടെ പൊതുസ്ഥലമാകുന്ന കോട്ടയത്ത് സെമിനാരിയും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ട വസ്തുക്കളും വട്ടിപ്പണം മുതലായത് കൈവശം വരുത്തേണ്ടതിന് വേണ്ടി വരുന്ന സകല വ്യവഹാരങ്ങളും നിങ്ങൾ കമ്മിറ്റിക്കാർ ചെയ്തു കൈവശപ്പെടുത്തേണ്ടതിനും നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ മോറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്യോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അനുവാദപ്രകാരം അതുകൾ കൊണ്ട് പൊതുവിൽ പഠിത്തം, അച്ചടി മുതലായത് നിങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും ഞങ്ങൾ സമ്മതിച്ച് താഴെ പറയുന്ന സാക്ഷികളുടെ മുമ്പിൽ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നു." 1877 തുലാം 7-ന് ആറ് മെത്രാച്ചന്മാർ ചേർന്ന് എഴുതിയ മറുപടി കത്തിലും ഈ കാര്യം പരാമർശിക്കുന്നത് കാണുക: "... ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടി കൊച്ചിയിൽ കൂടി വട്ടിപ്പണത്തിന്റെയും സെമിനാരിയുടെയും കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചാറെ, എല്ലാവരും കൂടി അന്യായപ്പെട്ട് വ്യവഹാരം നടത്തുന്നത് ശരിയല്ല എന്നും അതിനാൽ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നടത്തുന്നതും ആയത് കൈവശപ്പെട്ട് വരുന്നപക്ഷം വിശുദ്ധ പിതാവിനെ ബോധിപ്പിച്ച് വരുന്ന കല്പന പ്രകാരം പൊതുവിൽ വേണ്ടപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നത് സമ്മതമെന്നും മറ്റും ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടി എഴുതിക്കൊടുത്തു; തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്ക് പോയിരിക്കുന്നു' (കണ്ടനാട്ട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 683). 1878 മകരം 1-ന് മലങ്കരയിലെ എല്ലാ പള്ളികൾക്കുമായി യൗസേഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒരു കല്പന അയച്ചു. സർവ്വസമ്മതമായി അതിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനനാമം ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു: 'യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ടായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ' (പു. 696).

മേൽ കല്പനപ്രകാരം 1878 കുംഭം 6-ന് പരുമലയിൽ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷന്റെ യോഗം ഔദ്യോഗികമായി യൗസേപ്പ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്നു; തീരുമാനങ്ങൾ:

1. പാത്രിയർക്കീസ് റദ്ദാക്കിയ അസോസ്യേഷനും സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചു.

2. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടിന്റെയും പ്രസിഡണ്ടായിരിക്കും. അദ്ദേഹം പഴയപോലെ മലയാളത്തിനുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന് മേലിലും ഔദ്യോഗികനാമം ഉപയോഗിക്കണം.

3. വ്യവഹാരം, വിദ്യാലയങ്ങൾ, സെമിനാരികൾ ഇവ നടത്തുന്നതിനും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ക്രിയാത്മക നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു.

4. പുതിയ മെമ്പർമാരെ ചേർത്തു കമ്മിറ്റി വിപുലമാക്കി.

5. പുത്തൂപ്പള്ളി ഗീവറുഗ്ഗീസിനെ മുതൽപിടി ആയും കാരിക്കൽ കുരുവിള ഈപ്പനെ സിക്രട്ടറി ആയും നിശ്ചയിച്ചു.

6. മെത്രാന്മാരുടെയും കമ്മിറ്റിക്കാരുടെയും ചുമതലയിൽ കടപ്പത്രം മുഖേന 6000 രൂപ ശേഖരിച്ച് തിരുവനന്തപുരത്ത് ചെന്ന് എത്രയും പെട്ടെന്ന് വ്യവഹാരം ആരംഭിക്കണം.

തെക്കു പരുമലയിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ ചുമതലയിലും വടക്ക് വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ മാർ യൂലിയോസിന്റെ ചുമതലയിലും വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ പൂർവ്വീക മഹത്വത്തിലേക്ക് വന്നതിൽ കൊച്ചിയുടെ ശെമവൂൻ ദീവന്നാസ്യോസ് (കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയുടെ എഴുത്തുകാരൻ) അസഹിഷ്ണുവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ നിലപാട് മൂലമാകാം സ്വന്തം ഇടവകയായ കണ്ടനാട് ഉൾപ്പെടെ ഒരു ഇടവകയും അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചില്ല; കണ്ടനാട് പള്ളിയിൽ ആരാധന നടത്തുവാൻ പോലും അദ്ദേഹത്തിന് ഇടവകയുടെ അനുവാദം ലഭിച്ചില്ല. താമസസ്ഥലം എങ്ങും ലഭിക്കാത്തതിനാൽ കണ്ടനാട് പള്ളിയുടെ ഒരഅപ്രധാന മുറിയിൽ താമസിക്കാനിടം ലഭിച്ചു. മരണം വരെ അവിടെതന്നെ ആരാധനകൾ നടത്തി. അന്തരിച്ചപ്പോൾ മൃതദേഹം കുളിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ചെമ്പ് പോലും കണ്ടനാട്ട് പള്ളിക്കാർ കൊടുത്തില്ല. മൃതദേഹം അവിടെ സംസ്കരിക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ പണിയിച്ച കടുങ്ങമംഗലം പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കബറടക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത് (കരോട്ടുവീട്ടിൽ കുടുംബാംഗവും ഗ്രന്ഥകാരന്റെ സഹപ്രവർത്തകയുമായ ഡോ. താരാ സൈമൺ നൽകിയ വിവരം).

(1879) 1054 കുംഭം 24 ന് തോമസ് അത്താനാസ്യോസ് മുതൽപേരെ പ്രതിയാക്കി യൗസേഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വാദിയായി ആലപ്പുഴ ജില്ലാ ക്കോടതിയിൽ സിവിൽ വ്യവഹാരം ആരംഭിച്ചു. മൂന്ന് നാല് കൊല്ലത്തെ അനിശ്ചിതത്വത്തിന് ശേഷം മലങ്കരയുടെ അമരക്കാരൻ ആരെന്ന് ഒരിക്കൽ കൂടി വ്യക്തമായി.

പ്രാരംഭവിചാരണ കഴിയാൻ മൂന്ന് വർഷമെടുത്തു. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്ന് പ്രത്യേകം ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് ദിവാൻജി ഈ കേസുകാര്യത്തിന് പ്രത്യേക ജഡ്ജിയായി ടി. സി. കൃഷ്ണമേനോൻ അവർകളെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. മാലിത്തറ ഏലിയാസ് കത്തനാരും കാരിക്കൽ കുരുവിള ഈപ്പനും വാദിഭാഗത്ത് ചുമതല

ക്കാരും ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് വ്യവഹാര കാര്യസ്ഥനുമായി പ്രവർത്തിച്ചു. ഫിലിപ്പിനെ അസോസ്യേഷൻ സെക്രട്ടറിയായി ആലപ്പുഴ കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി നിയമിച്ചു. വാദിഭാഗത്തേക്ക് 77 ഉം പ്രതിഭാഗത്തേയ്ക്ക് 103 ഉം സാക്ഷികളെ 1057 മകരം മുതൽ 1059 കുംഭം വരെ വിസ്തരിച്ചു. അന്യായത്തിന്റെ സംക്ഷേപം.

1. മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കിയിരുന്നു. 2. 1051 ലെ വിളംബരം മൂലം അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ വ്യവഹാരം കൊടുക്കുവാനുള്ള തടസം നീങ്ങി. 3. ഒന്നാം പ്രതി (തോമസ് അത്താനാസ്യോസ്) മുൻഗാമി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായ ഉടനെ വസ്തുവകകൾ വാദിയെ ഏല്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. 4. അവ കൈവശം വയ്ക്കാൻ ഒന്നാം പ്രതിക്കും മറ്റും അവകാശമില്ല (റോയൽക്കോടതി വിധി, പു. 3).

പത്രികയുടെ സംക്ഷേപം. 1. വാദിയുടെ ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ വിവരം നൽകിയിട്ടില്ല. 2. മിസ് ജോയിന്റർ എന്ന സാങ്കേതിക ദോഷമുണ്ട്. 3. വാദിയുടെ അവകാശങ്ങൾക്ക് റസ്ജൂഡിക്കേറ്റ എന്ന വാദ തടസമുണ്ട്. 4. അന്യായത്തിന് കാലഹരണദോഷമുണ്ട്. 5. അന്യായക്കാരന് സ്ഥാനവും സഭയുടെ അംഗീകാരവും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. 6. വാദി ബാധ്യത ക്കാരനും മതാചാര വിരുദ്ധനും അംഗഭംഗമുള്ളവനും ആണ്. 7. അന്യായ പട്ടികയിലെ വസ്തുവഹകളെ അവകാശപ്പെടാൻ വാദിക്ക് അർഹതയില്ല. 8. മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അസോസ്യേഷനുമായി ബന്ധമില്ല. 9. മലങ്കരസഭമേൽ പാത്രിയർക്കീസിന് യാതൊരുവിധ അധികാരവുമില്ല. 10. പാലക്കുന്നത്തു മെത്രാച്ചന്റെ വാഴ്ചയിലെ അന്ത്യോഖ്യൻ പങ്കാളിത്തം യാദൃച്ഛികം മാത്രമാണ്. 11. വാദി അന്ത്യോഖ്യായിലെ ഏത് പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് സ്ഥാനമേറ്റു എന്ന് വ്യക്തമല്ല. 12. അന്ത്യോഖ്യായുടെ കൈവെപ്പ് മലങ്കരയിലെ പിന്തുടർച്ചയ്ക്ക് അർഹത നൽകുന്നില്ല. 13. മുൻഗാമി പിൻഗാമിയെ കണ്ടെത്തി വാഴിക്കുകയാണ് മലങ്കരയിലെ പാരമ്പര്യം. 14. ഒന്നാം പ്രതി അപ്രകാരം മുൻഗാമിയാൽ സ്ഥാനവും ചുമതലകളും ഏല്പിക്കപ്പെട്ട ആളാണ്. 15. പാത്രിയർക്കീസ് വാദിയെ മുടക്കുകയും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും ചെയ്തു. 16. പട്ടികയിൽ ഒരു ഭാഗം മുൻഗാമിയുടെ കാലം മുതലേ അന്യകൈവശമാണ്. 17. പട്ടികയിലെ വസ്തുവഹകൾ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ വാദിയെ ആരും ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല (പൂർണ്ണരൂപം കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയി ലുണ്ട്).

വാദിയ്ക്ക് അനുകൂലമായി 1059 മിഥുനം 16 ന് (1884) കോടതിയിൽ നിന്ന് വിധിയുണ്ടായി (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ ആത്മകഥയായ *മലങ്കരസഭയുടെ രഹസ്യ പേടകം,* പു. 30–33 നോക്കുക).

ഇതിനിടയിൽ ചില ആഭ്യന്തര കലഹങ്ങൾ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ

ആശീർവാദത്തോടെ അരങ്ങേറുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മലയാളത്തിനുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ കടവിൽ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, ശെമവൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നിവർ പല രൂപത്തിൽ എതിർത്തുപോന്നു. ശെമവൂൻ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒരു ഘട്ടത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെതിരെ വ്യവഹാരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കരിങ്ങാച്ചിറ പള്ളിയുമായി നടന്ന വ്യവഹാരം കാര്യങ്ങൾക്ക് ശമനമുണ്ടാക്കി. ആ വ്യവഹാരത്തിൽ പള്ളിക്കാർ വാദിച്ചത് ശെമവൂൻ ദീവന്നാസ്യോസിനെ ജനം തെരഞ്ഞെടുത്തില്ല എന്ന വിഷയത്തിലാണ്. പള്ളിക്കനുകൂലമായ വിധി ശേഷം മെത്രാന്മാരെയും ശാന്തരാക്കി: അവരാരും ജനങ്ങളാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ ആയിരുന്നില്ലല്ലോ. തുടർന്ന് മലങ്കര മെത്രാനെതിരെ പരസ്യമായി രംഗത്ത് വരുവാൻ എതിർപ്പുള്ള മെത്രാന്മാർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

നവീകരണക്കാരുമായുള്ള കേസിൽ - സെമിനാരിക്കേസിൽ - സാക്ഷി എന്ന നിലയിൽ ചാത്തുരുത്തിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മാത്രമാണ് കോടതിയുടെ സമൻസ് കൈപ്പറ്റി സാക്ഷിമൊഴി നൽകിയത്. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സുറിയാനിക്കാരുടെ അസോസ്യേഷൻ കമ്മിറ്റിയിൽ പ്രസിഡണ്ടായി വിശുദ്ധ പിതാവാകുന്ന മോറാൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും കമ്മിറ്റിക്കാരും ശേഷം പള്ളിക്കാരും കൂടി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ആത്മീയ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ മെത്രാന്മാർ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ അധികാരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ലൗകിക കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളിൽ മീതെ എന്നും മറ്റും പരുമല മെത്രാച്ചൻ സാക്ഷി വിസ്താരത്തിൽ മൊഴി കൊടുത്തു (*കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി,* പു. 727).

മുറപ്രകാരം റീശീസാ ലഭിക്കാത്തതിൽ കുപിതനായ പാത്രിയർക്കീസ് ശെമവൂൻ മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ (ഇദ്ദേഹം സ്തേഫാനോസ് മെത്രാച്ചന്റെ കൂടെ വന്ന റമ്പാനും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ഗുരുവും ആയിരുന്നു) പിരിവ് നടത്താനയച്ചു. 64 കാരനായ ഇദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം സ്ലീബാ ശെമ്മാശനും ഉണ്ടായിരുന്നു (പില്ക്കാലത്ത് സ്ലീബാ ഒസ്താത്തിയോസ്). 1880 ധനു 3-ന് കൊച്ചിയിലെത്തിയ ഇദ്ദേഹം ശിഷ്യനായ മലങ്കരമെത്രാനോടും പ്രശിഷ്യനായ ചാത്തുരുത്തിൽ മെത്രാച്ചനോടുമൊത്ത് പരുമലയിൽ താമസിക്കുമ്പോഴാണ് അനുകൂലമായ കോടതി വിധിയുണ്ടായത്.

പാലക്കുന്നത്ത് തോമസ് അത്താനാസ്യോസും കൂട്ടരും 1884 കന്നി 25-ന് അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു. വാദിഭാഗത്തേക്ക് ആർ. രാമനാഥരായരും (പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ഭാഗം) മറുഭാഗത്തേക്ക് ഗാൻസ് സായിപ്പും ഹാജർ ആയി. ഈ കേസിൽ കീഴ്ക്കോടതി വിധി സ്ഥിരപ്പെടുത്തി

ക്കൊണ്ടും ചെലവ് അനുവദിച്ചുകൊണ്ടും 1885 തുലാം 29-ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന് അനുകൂലമായി വിധിയുണ്ടായി. വിധി നടത്തുവാൻ കോടതിയുദ്യോഗസ്ഥൻ ആമ്മീൻ കോട്ടയത്ത് വന്നപ്പോൾ സെമിനാരിക്കെട്ടിടങ്ങൾ പൂട്ടിക്കാണുകയാൽ വിവരം കോർട്ടിലേക്ക് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതിൽ കൊല്ലനെ വരുത്തിത്തുറപ്പിക്കാൻ ആമ്മീന്റെ പേർക്കും വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെയും പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെയും പേർക്കും ഉത്തരവായി. അതിൻപ്രകാരം സെമിനാരിയുടെ പൂട്ടുകൾ എടുപ്പിച്ച് നടത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 1886 കർക്കിടകം 3-ന് തന്റെ കാരണവൻ സ്ഥാപിച്ച് അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്ന സെമിനാരിയിൽ മലങ്കര മെത്രാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസും റീശീസാ പിരിവുകാരൻ മാർ അത്താനാസ്യോസും താമസമാരംഭിച്ചു. മറ്റു സ്വത്തുക്കൾ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുമ്പ് പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ റോയൽക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകി. ഈ കേസിൽ വാദം കേട്ടത് ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് കൃഷ്ണസ്വാമിരായരും ഓറംസ്ബിയും സീതാരാമയ്യരും ആയിരുന്നു.

മലങ്കര മെത്രാന്മാർ അതത് കാലത്ത് രേഖപ്പെടുത്തി വന്നത് എന്ന പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാർ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന സഭാചരിത്രം, പാലക്കുന്നത്ത് വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ ഒറിജിനൽ സുസ്താത്തിക്കോൻ തുടങ്ങി കൈവശമുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന പല സഭാരേഖകളും നവീകരണ വിഭാഗം കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയില്ല. പള്ളിക്കര പള്ളിയിൽ വച്ച് അവ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പാലക്കുന്നത്ത് ജൂനിയർ മെത്രാച്ചൻ കോടതിയെ സത്യം ചെയ്ത് ബോധിപ്പിച്ചു. മോഷണകഥ സൗകര്യപൂർവ്വം കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്നും തങ്ങൾ അത് വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നും ജഡ്ജിമാർ മോഷണകഥയെ പരിഹാസപൂർവ്വം തിരസ്കരിച്ചു. കേസിലെ വാദമുഖങ്ങൾ ബലപ്പെടുത്തുവാൻ, മലങ്കരയിലെ പൂർവിക നടപടികൾക്കും ചട്ടങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമാണ് അവ എന്ന് കാണിപ്പാൻ, 'മലങ്കരക്കാനോൻ' എന്ന പേരിൽ ഒരു ലഘു പുസ്തകം എഴുതിത്തയാറാക്കി അച്ചടിപ്പിക്കുകയും അത് പാലക്കുന്നത്ത് വലിയ മെത്രാച്ചൻ ശേഖരിച്ച് വിവർത്തനം ചെയ്തു തയാറാക്കിയതാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു. മലങ്കരയിൽ പൂർവികമായി ഒരു കാനോൻ ഗ്രന്ഥവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്മൂലം നവീകരണക്കാർ ഹാജരാക്കിയ കാനോൻ നൂറു ശതമാനവും വ്യാജമായിരുന്നു. ഈ വ്യാജ കാനോനെ നേരിടുവാൻ വെളിയനാട്ട് അസോസ്യേഷൻ പത്രോസ് ബാവാ അവതരിപ്പിച്ച് പാസ്സാക്കിയെടുത്ത ഹൂദായ കാനോൻ പുലിക്കോട്ട് മെത്രാച്ചന്റെ ഭാഗം ഹാജരാക്കി. മലങ്കരസഭയിലെ ചില പതിവുകൾക്ക് പ്രമാണമാകാൻ പാകത്തിൽ ഹൂദായകാനോന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതിയിൽ മുളന്തു

രുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ ചില കാനോനാകൾ പൂർവ്വിക കാനോനാകൾ എന്ന മട്ടിൽ എഴുതി ചേർത്തിരുന്നു. ഒരു ഡസനോളം വരുന്ന ഈ തിരുത്തലുകൾ സാങ്കേതികമായി വ്യാജമെന്ന് കുറ്റപ്പെടുത്താമെങ്കിലും മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകൾ ആയിരുന്നതിനാൽ, മുളന്തുരുത്തിയുടെ വിലാസം മറച്ചു വച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മാത്രമേ അതിനെ കുറ്റപ്പെടുത്താനാവൂ (പില്ക്കാലത്ത് സമുദായക്കേസിൽ ഇരുനൂറിലേറെ തിരുത്തലുകൾ വരുത്തി പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗം ഹാജരാക്കിയ 18 അക്കം കാനോൻ ഇതല്ല. സ്ലീബാ ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ കയ്പടയിലെന്ന് തോന്നിക്കുന്ന കൃത്രിമം നിറഞ്ഞ - ഒറിജിനൽ റഫ് വർക്ക് ചെയ്ത കാനോൻ ഗ്രന്ഥം - ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ കൈവശമുണ്ട്. ഈ പതിനെട്ടക്കം കാനോനും സെമിനാരിക്കേസിൽ ഹാജരാക്കിയ കാനോനും ഒരേ ഗ്രന്ഥമാണെന്ന് എല്ലാ എഴുത്തുകാരും തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പില്ക്കാല കൃത്രിമ കാനോൻ ആണ് ഈയിടെ ഉദയഗിരി സെമിനാരിക്കാർ വിവർത്തനം ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്). പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ കാനോനെ കാപ്പിക്കാനോൻ എന്ന് സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും വിമർശിക്കുന്നവർ മലങ്കരക്കാനോനോ യഥാർത്ഥ തിരുത്തു കാനോനോ കണ്ടവരല്ല എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ദുഃഖത്തോടെയാണ്. നമ്മുടെ സഭാചരിത്ര സാഹിത്യ ഗവേഷണരംഗം എത്രമേൽ പരിതാപകരമാണ്!! (2012 ജൂലൈ 11-ന് സോഫിയാ സെന്ററിൽ പ. കാതോലിക്കാബാവാ, ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ്, ഫാ. ഡോ. ടി. ജെ. ജോഷ്വാ, ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ, ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് ഏബ്രഹാം കോനാട്ട് തുടങ്ങിയവർ പങ്കെടുത്ത നിറഞ്ഞ സദസ്സിനെ സാക്ഷിയാക്കി, ഈ കാനോൻ കൃത്രിമത്വവും പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച നവീകരണ നമസ്ക്കാരപുസ്തകവും ഈ ലേഖകൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. സെമിനാർ പൂർണ്ണമായും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ടി. വി. സംപ്രേക്ഷണം ചെയ്തിരുന്നു. സെമിനാർ പൂർണ്ണമായും കാണുവാൻ http://youtu.be/Kwg-Tdz6BYw സന്ദർശിക്കുക.)

റോയൽ കോടതിയിൽ അന്തിമവിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് രാജി ശ്രമം നടത്തുവാൻ മഹാരാജാവ് കല്പിക്കുകയും ദിവാൻ രാമരായരെയും ഹജ്ജൂർ സിക്രട്ടറി വാറ്റ്സിനെയും സർവാധി നീലകണ്ഠപിള്ളയെയും മധ്യസ്ഥന്മാരായി നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ദിവാന്റെ ബംഗ്ലാവിൽ ഇരുകക്ഷികളും ഹാജരായി. 'നവീകരണക്കാർ നൂതനമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന മതവിപരീതങ്ങളെ പരിത്യജിച്ച് അവരും അവരുടെ പിതാക്കന്മാരും മുമ്പിനാലെ കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രാചീന വിശ്വാസത്തിലും അന്ത്യോഖ്യാസിംഹാസനത്തിന്റെ ആത്മീയ ആജ്ഞയിലും ഇരിക്കണമെന്നല്ലാതെ അവരെ പിരിച്ചുവിടണമെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് അശേഷം ആഗ്രഹ

മില്ലെന്നും അവർ അതിന് സമ്മതിച്ചാൽ അവരെ സ്വീകരിക്കാനും സ്ഥാന പൂർത്തി വരുത്തി വേണ്ട അധികാരങ്ങളോടും കൂടി നടത്താനും പാത്രിയ ർക്കീസ് ബാവാ അനുവദിച്ച് കല്പന അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവർ അതിന് വഴിപ്പെടുന്നപക്ഷം ഞാൻ സ്വസ്ഥനായിരുന്നുകൊണ്ട് സർവ്വാധികാരവും എതിർകക്ഷി മെത്രാനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധനാണെന്നും മറ്റും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വളരെ വാക്ചാതുര്യ ത്തോടും ഹൃദയംഗമമായും പ്രസ്താവിക്കുകയും ദിവാൻജി മുതൽപേർ തന്റെ ഔദാര്യത്തെയും സമചിത്തതയെയും കുറിച്ച് പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തു. എതിർകക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവന, യാക്കോബായ വിശ്വാസം മനഃസാക്ഷിയ്ക്ക് വിപരീതമാകയാൽ കൈക്കൊള്ളുവാൻ മനസ്സില്ലെന്നാ യിരുന്നു. മനഃസാക്ഷിയ്ക്ക് വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിപ്പാൻ മധ്യസ്ഥർക്ക് അവകാശമില്ലാത്തത് കൊണ്ട് യോജിപ്പു ണ്ടാകയില്ലെന്ന് അവർ തീരുമാനിച്ചു" (*രഹസ്യപേടകം*, പു. 48-49).

ഇരുകക്ഷികളും അവരവരുടെ ചെലവ് വഹിക്കണമെന്ന ഭേദഗതി യോടെ കീഴ്ക്കോടതി വിധി സ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് റോയൽക്കോടതി യുടെ ഭൂരിപക്ഷവിധി 1889-ൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. ഓാറംസ്ബി വിയോജ നക്കുറിപ്പടങ്ങിയ ന്യൂനപക്ഷവിധിയും എഴുതി. ഭൂരിപക്ഷവിധി നടപ്പാ ക്കുവാൻ മഹാരാജാവ് കല്പനയായി. രണ്ടു കക്ഷികളോടുമായി ദിവാൻ പ്രസ്താവിച്ചു: വിധിപ്രകാരം സെമിനാരിയും സ്വത്തുക്കളും ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കാതെ ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ല. ഓരോ പള്ളിയും ഇതുപോലെ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ നവീകരണക്കാർക്കുണ്ടാകുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്ക് പരിഹാരമായി ഇരുകക്ഷികളുള്ള പള്ളികൾ പള്ളികളിന്മേലോ സ്വത്തുക്കളിന്മേലോ വരുമാനങ്ങളിന്മേലോ അവർക്ക് യാതോരവകാശവും കൂടാതെ അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഒരു ക്ലിപ്തസമ യത്ത് പള്ളികളിൽ വച്ച് ചെയ്തു കൊള്ളാൻ അവർക്ക് അനുവദിച്ചു കൊടുക്കണമെന്ന് ദിവാൻജി മെത്രാപ്പോ ലീത്തായോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്രകാരം അനുവദിക്കുന്നത് ട്രസ്റ്റിനു വിരോധവും ന്യായരഹിതവും ആണെങ്കിലും ദിവാൻജി പറഞ്ഞതാകകൊണ്ട് സമ്മതിക്കുന്നുവെന്ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഇതിന് മറുപടി പറഞ്ഞു.. ദിവാൻജിയും കൂട്ടുമധ്യസ്ഥ ന്മാർക്കുമുണ്ടായ സന്തോഷം അല്പമല്ലായിരുന്നു. ഇത്രത്തോളം ഇവിടെ സമ്മതിച്ചത് ഒരു വലിയ സംഗതിയാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഇതിന് ചേർന്ന് രാജിപ്പെട്ട് പോകണമെന്ന് ദിവാൻജി എതിർകക്ഷിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ കക്ഷിയിലുള്ള ദൂരസ്ഥന്മാരായ യോഗ്യന്മാരോട് ആലോചിക്കാതെ മറുപടി പറയാൻ തരമില്ലെന്ന് അവർ ഒഴികഴിവ് പറകയാൽ ആലോചിച്ച് മറുപടി പറയുന്നതിന് ഒരു അവധി നിശ്ചയിച്ച് യോഗം പിരിഞ്ഞു. ഈ അവധി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ ആലോ ചനയ്ക്ക് സമ്മതമില്ലെന്ന് അവർ മറുപടി കൊടുക്കയാൽ രാജി നടക്കുക

യില്ലെന്ന് ദിവാൻ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയും ഭൂരിപക്ഷ ജഡ്ജിമാരുടെ വിധി സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ഹൈക്കോർട്ടിലേക്കയക്കുകയും ചെയ്തു" (*രഹസ്യപേടകം*, പു. 49).

1892 വൃശ്ചികത്തിൽ കോടതിയിൽ വച്ച് സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളായ വടി, മുടി, സ്ലീബാ തുടങ്ങിയവ പാലക്കുന്നത്ത് തോമസ് അത്താനാസ്യോസിൽ നിന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ഏറ്റുവാങ്ങി. നിരാശ നായ തോമസ് അത്താനാസ്യോസ് 1893 കർക്കിടകത്തിൽ നിര്യാതനായി. മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിൽ നിർണ്ണായക പ്രാധാന്യമുള്ള സെമിനാരിക്കേ സിന്റെ വിജയത്തെപ്പറ്റി ചില പ്രാമാണികരുടെ വിലയിരുത്തലുകൾ കേൾ ക്കുക: ".. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരസാമാന്യ സമർ ത്ഥനായിരുന്നെങ്കിലും കേസ് ജയിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെയോ വേറെ ആരു ടെയെങ്കിലുമോ സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടല്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അദ്ദേ ഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന വളരെ ശക്തിയേറിയതായിരുന്നു. മാനുഷികമായ എല്ലാ വീഴ്ചകൾക്കും പാപങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം വശംവദനായിരുന്നുവെ ങ്കിലും അനുതാപത്താലും പൊടിഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടു കൂടിയ പ്രാർത്ഥ നയാലും ദൈവത്തെ സ്വാധീനമാക്കുവാൻ ദാവീദിന്റെ ആത്മാവ് അദ്ദേ ഹത്തിന്റെമേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏതുകാര്യം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചുവോ ആ കാര്യം അതിശയകരമായ വിധത്തിൽ സാധിച്ചു കിട്ടാൻ തക്കവണ്ണം തന്റെ എരിവേറിയ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ശക്തിയുണ്ടാ യിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് ഞാൻ ഒരു ദൃക്സാക്ഷിയാകുന്നു. ഈ പ്രാർ ത്ഥനാശക്തികൊണ്ടും ദൈവകൃപകൊണ്ടും എതിർകക്ഷിയോടുള്ള ദൈവകോപം കൊണ്ടും സെമിനാരി വ്യവഹാരം ദൈവവിചാരണയിലാ യിരുന്നു ആദ്യന്തം നടത്തപ്പെട്ടതെന്ന് എനിക്ക് പൂർണ്ണബോധ്യം വന്നി ട്ടുണ്ട്. .. ഒരു ഹിന്ദുവായിരുന്ന വക്കീൽ രാമനാഥരായർക്കും ഈ ബോദ്ധ്യം വന്നുവെങ്കിൽ അത് ആശ്ചര്യമല്ലയോ? ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷമായി കണ്ടുവന്ന ദൈവവിചാരണയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരി ക്കൽ ഇപ്രകാരം എന്നോടു പറഞ്ഞു: 'ഇങ്ങനെ ആശ്ചര്യകരമായ ഒരു കേസ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇത് നടത്തുന്നത് ഞാനോ നിങ്ങളോ മെത്രാ പ്പോലീത്തായോ അല്ല, ഈശ്വരൻ തന്നെയാണ്. ഈശ്വരൻ നടത്തിയ തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ ഒരിക്കലല്ല, പല പ്രാവശ്യം ഞാൻ കാണുന്നു. അത് കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യംകൊണ്ട് എന്റെ രോമങ്ങൾ എഴുന്ന് നില്ക്കുന്നു. ഈ കേസ് തോറ്റുപോകുമെന്ന് ഒരിക്കലും ഭയപ്പെടേണ്ട' (*രഹസ്യപേടകം*, പു. 65).

വൈദികട്രസ്റ്റിയായിരുന്ന പുന്നത്ര ചാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാരെ (താഴത്ത ച്ചൻ) നീക്കം ചെയ്യാൻ 1069-ൽ ആലപ്പുഴ കോടതിയിൽ നൽകിയ കേസ് 1077 (1902) മകരം 21 ന് അനുകൂലമായി വിധിച്ചു. 1895 വൃശ്ചികം 9, 10, 11

തീയതികളിൽ ചേർന്ന യോഗം കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനെ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിക്കേസിൽ 1899 കർക്കിടകം 31-ന് അനുകൂല വിധിയുണ്ടായി. താഴത്തച്ചന്റെ അപ്പീൽ ഹൈക്കോടതി തള്ളി. 1901 കുംഭം 27 ന് പള്ളി പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ നടത്തിഎടുത്തു. പുത്തൻകാവ്, നിരണം, കായംകുളം, പുതുപ്പള്ളി, നിലയ്ക്കൽ തുടങ്ങിയ പള്ളികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശത്തിൽ വന്നു. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടവകപ്പള്ളിയായ ആർത്താറ്റ് - ചാട്ടുകുളങ്ങരപള്ളിയും അന്തിമമായി കൊച്ചി റോയൽകോടതിയുടെ 1905 കർക്കിടകം 31-ലെ വിധിയോടെ അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചു.

ഇപ്രകാരം പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന്റെ രാജകീയ വിളംബരം പിൻവലിച്ചതുമുതൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ നടത്തിയ സർവ വ്യവഹാരങ്ങളും ഓരോന്നായി വിജയം കണ്ടു. നീതിപീഠങ്ങളിലൂടെ അദ്ദേഹം നടത്തിയ നിയമയുദ്ധങ്ങൾ സഭാ സ്വത്തുക്കൾ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ മാത്രമല്ല, സ്വന്തം ക്യാമ്പിലെ പിറുപിറുപ്പുകളും പടലപിണക്കങ്ങളും ഗ്രൂപ്പ് മത്സരങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കി. സഭയെ സ്വന്തം കുടക്കീഴിൽ നിഷ്ക്കണ്ടകമാക്കുവാനും സഹായകമായി. 1872 മുതൽ 1886 വരെ ഈ നിയമയുദ്ധങ്ങളുടെ അണിയറ പരുമല സെമിനാരിയും 1886 മുതൽ പഴയസെമിനാരിയും ആയിരുന്നു.

മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിൽ അനന്വയം എന്ന വിശേഷണം അർഹിക്കുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രവർത്തനവും പ്രസക്തിയും സഭയ്ക്കകത്തെന്നപോലെ സഭയ്ക്ക് പുറത്തും വിലയിരുത്തപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ആ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു പുനർവായന കൊണ്ടേ ഇത് സാദ്ധ്യമാകൂ.

8. കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ രാജശില്പി

പുതിയൊരു നൂറ്റാണ്ടിലേയ്ക്ക് മലങ്കരസഭയേയും കേരള ജനതയേയും തദ്വാരാ ഭാരത സംസ്കാരത്തേയും ഉപനയിക്കുവാൻ അവതരിച്ച ഗംഭീരാത്മാവായ സംക്രമപുരുഷന്റെ ശൈലികളാണ് അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ചത്. ബ്രാഹ്മണാധിപത്യത്തിന്റെ കീഴിൽ അമർന്നിരുന്ന കേരളം ചരിത്രം കണ്ടതിലേയ്ക്കും വച്ച് ഏറ്റവും വലിയ സാംസ്കാരിക അപചയത്തിന് വിധേയമായ കാലഘട്ടം ആയിരുന്നു അത്. ഐതിഹ്യാധിഷ്ഠിതമായ അന്ധതകൾ, പൗരോഹിത്യ ദുർഭരണം, ഫ്യൂഡൽ മേധാവിത്വം, കുടുംബ സങ്കല്പത്തിന്റെ തകർച്ച, ഇവ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഉച്ചാവസ്ഥയിലെത്തി. സ്വാമി വിവേകാനന്ദന്റെ 'ഭ്രാന്താലയമെന്ന' പരാമർശം മാത്രം മതിയാകും അക്കാലത്തെ ഭയാനകമായ സാംസ്കാരികത്തകർച്ചയെ അളക്കുവാൻ. അക്കാലത്തെ കേരളസംസ്കാരത്തെ പി.

കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ വിലയിരുത്തുന്നത് കാണുക:

"…. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മുതൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പിറവി വരെയുള്ള അമ്പത് കൊല്ലം അത്ഭുതകരവും അവിശ്വസനീയവുമായ പരിവർത്തനങ്ങളാണ് കേരളക്കരയിൽ വരുത്തിയത്. 1850-ന് അപ്പുറത്തേയ്ക്ക് കടന്നാൽ, പണ്ടെന്നോ പണ്ട് പണ്ടെന്നോ പറയാവുന്ന ഒരു പ്രാകൃത കാലത്തിലാണ് നാം ചെന്നെത്തുക. അതുപോലെ 1900 കഴിഞ്ഞാൽ തീർത്തും ആധുനികമായ ഒരു യുഗത്തിലും നാം വന്നെത്തും" (*ചന്തുമേനോൻ: ഒരു പഠനം*, പു 62-64). ഈ യുഗപരിവർത്തനത്തെ സാദ്ധ്യമാക്കിയ ആരോഗ്യകരമായ പ്രവണതകൾ പുഷ്പിച്ച് കായ്ച്ച വിളഭൂമി മലങ്കരസഭയാണ്. അതിന്റെ കർഷകൻ അന്നത്തെ പ്രതിഭാശാലിയായ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും.

A. കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സമുദായ സംഘടന

വിശ്വസ്ത അനുയായികളുടെ ഒരു സംഘടന രൂപീകരിക്കാത്ത പ്രവാചകപ്രതിഭകൾ മതരംഗത്തോ രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തോ സാമുദായിക - സാഹിത്യ - സാംസ്കാരിക രംഗത്തോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കല്ലിച്ചും കുന്നിച്ചും ചാലകശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ട ഗോവർദ്ധന പർവതത്തിന് തന്റെ മാന്ത്രികസ്പർശനത്താൽ ചലനശക്തി നൽകിയിട്ടാണ് ഇന്ദ്രകോപത്തെയും കാലക്കെടുതികളെയും ചെറുക്കുവാൻ കൃഷ്ണൻ അതിനെ സജ്ജമാക്കിയത്. ഇരുനൂറോളം വൻ ഇടവകകളെ ഒരു സംഘടനയുടെ കീഴിൽ അണിനിരത്തി കൊച്ചു കൊച്ചു വിഷയങ്ങളിലേക്ക് വികേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെട്ടും ശിഥിലമായും ചെലവഴിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ശക്തിസ്രോതസ്സുകളെ ഏകമുഖമായി കേന്ദ്രീകരിച്ച് അപ്രതിഹതമായ ആ ഊർജ്ജസ്രോതസ്സിനെ നവോത്ഥാന സംരംഭങ്ങൾക്ക് വാഹനമാക്കുക. അതാണ് 1873-ൽ പരുമല വച്ചും 1876-ൽ മുളന്തുരുത്തിയിൽ വച്ചും അദ്ദേഹം രൂപവത്ക്കരിച്ച് സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ എന്ന സമുദായ സംഘടനയിലൂടെ അദ്ദേഹം സാധിച്ചത്. പൂർവ മാതൃകകളൊന്നും മുമ്പിലില്ലാതിരുന്നിട്ടും അദ്ധ്വാനശീലനായ ആ പ്രതിഭാശാലി, കൊച്ചി - തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഇടവകകളെ ഈ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് പ്രബോധിപ്പിച്ച് വിജയം കണ്ടെത്തുവാൻ നടത്തിയ ക്ലേശപൂർണ്ണമായ സഞ്ചാരത്തിന്റെ അവിരാമമായ കഥകൾ ആരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തും. കുന്നംകുളത്തുനിന്ന് തിരുവനന്തപുരം വരെ ഒട്ടൊക്കെ ജലമാർഗ്ഗമായും ഒട്ടൊക്കെ കാൽനടയായും അദ്ദേഹം നടത്തിയ ജൈത്രയാത്രയുടെ വീരകഥകൾ പില്ക്കാലത്ത് ഭാരതത്തിൽ 600 ലേറെ ഗ്രാമങ്ങളെ ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ കീഴിൽ സംയോജിപ്പിക്കുവാൻ ഉരുക്കുമനുഷ്യനായ സർദ്ദാർ പട്ടേലിന്റെ കഠിനാദ്ധ്വാനത്തോട് താരതമ്യം ചെയ്യു

വാൻ കഴിയും. എല്ലാ പള്ളികളിൽ നിന്നും ഒരു വൈദിക പ്രതിനിധിയും രണ്ട് അവൈദിക പ്രതിനിധികളും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന അസോസ്യേഷന്റെ മഹാവേദി, അതിൽനിന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഏതാനും വൈദികരും അതിന്റെ ഇരട്ടി അവൈദികരും അടങ്ങുന്ന ഒരു പ്രവർത്തകസമിതി, അതിനൊരു ഖജാൻജിയും ഒരു സിക്രട്ടറിയും. അതത് കാലത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ധ്യക്ഷൻ, എല്ലാ ഇടവകകൾക്കും അംഗത്വഫീസ്, എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും ക്ലാസ് തിരിച്ച് അംഗത്വഫീസ്, അപ്രകാരം സ്വരൂപിക്കുന്ന പൊതു നിധി, സമൂഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളും അധികാരപരിധികളും നിർവചിച്ച് അസോസ്യേഷന്റെ അംഗീകാരത്തോടെ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തുക എന്ന് തുടങ്ങി ആ സംഘടനയുടെ രൂപവും ഭാവവും അതിന്റെ ജനാധിപത്യ ഘടനയും നോക്കിയാൽ ഒരു ജനാധിപത്യ ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഭരണഘടനയും ഭരണസംവിധാനവും അതിൽ അടങ്ങിയിരുന്നു എന്ന് കാണാം. രാജഭരണം കൊടികുത്തി വാഴുന്ന ഒരു നാട്ടിൽ ജനാധിപത്യ സംവിധാനം വിഭാവനം ചെയ്ത് സൂക്ഷ്മമായ വിശദാംശങ്ങളോടെ അത് ആവിഷ്കരിച്ച് പ്രാവർത്തികമാക്കിയ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ കേരളസഭയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ഒന്നാമത്തെ ജനാധിപത്യ പ്രവാചകൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിധി കാക്കുന്ന ഭൂതങ്ങളെപ്പോലെ സ്വന്തം ഇടവകയിൽ മുഖം താഴ്ത്തി അകർമ്മണ്യതയോടെ കാലം വ്യർത്ഥമായി കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ഇടവകകളെ ബഹിർമ്മുഖരാക്കി വലിയ സ്വപ്നങ്ങളിലേക്കും കർമ്മരംഗങ്ങളിലേക്കും ഉപനയിക്കുവാൻ ഈ കർമ്മകുശലനായ ജനാധിപത്യ പ്രവാചകന് കഴിഞ്ഞു. മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായക പ്രഭാവവും സ്ഥാനതാല്പര്യവും അഹന്തയും ഊരിവച്ചിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ഈ ജനകീയ ശൈലിയിലേക്ക് കാലത്തെ മറികടന്ന് ഉദ്ധ്ധയനം ചെയ്തത്. ഓരോ ഇടവകയ്ക്കും പ്രാതിനിധ്യം ഉള്ളതും ഓരോ ഇടവകയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതുമായ ഒരു പൊതുവേദിയെ തന്റെ സ്വപ്നശതങ്ങൾ സഫലമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഉപകരണമാക്കി. 'എഴുന്നേറ്റിട്ടു വേണ്ടേ നാം എങ്ങോട്ടും സഞ്ചരിക്കുവാൻ?' എന്ന് പുരോഗതി എന്ന കവിതയിലെ അനുഷ്ടുപ്പ് പദ്യത്തിലൂടെ പില്ക്കാലത്ത് മഹാകവി ഉള്ളൂർ പ്രബോധിപ്പിച്ചതുപോലെ സമുദായത്തിന്റെ ഉറക്കം വിട്ടുള്ള ഉണർന്നെഴുന്നേല്ക്കലാണ് അസോസ്യേഷൻ രൂപവത്ക്കരണത്തിലൂടെ സാധിച്ചത്.

മെത്രാൻ, വൈദികർ, അത്മായക്കാർ എന്നിങ്ങനെ സഭയിലുള്ള ത്രിവിധ ശക്തിധാരകളെ പ്രതീകാത്മകമായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മെത്രാൻ - വൈദിക - അത്മായ ട്രസ്റ്റികളുടെ കൂട്ടുത്തരവാദിത്തത്തിൽ സഭാ ട്രസ്റ്റിന്റെ ധനസമാഹരണവും ധനവിനിയോഗവും നിർവഹിക്കുക എന്ന ശൈലിയിലന്തർഭവിച്ച ഏകോപനരഹസ്യവും ജനാധിപത്യബോധവും എത്രമേൽ ശ്ലാഘനീയമല്ല? പില്ക്കാലത്ത് നിയോജക മണ്ഡ

ലങ്ങളായി, നാടിനെ യൂണിറ്റുകളാക്കിത്തിരിച്ച് അവയിൽ നിന്ന് സംസ്ഥാന നിയമസഭകളിലേയ്ക്കും പാർലമെന്റിലേയ്ക്കും ജനപ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും അവരിൽനിന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു മന്ത്രിസഭയിലൂടെ - ഭരണസമിതിയിലൂടെ - ഭരണം നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യ ഭരണവ്യവസ്ഥാ സംവിധാനങ്ങളുടെ ശൈലിയിൽ അസോസ്യേഷന്റെ ഊടും പാവും സംവിധാനം ചെയ്യുവാൻ ഭാരതത്തിന്റെ തെക്കേ അറ്റത്തെ ഒരു ചെറിയ സമുദായത്തിന്റെ നേതാവായ കുന്നംകുളത്തുകാരനെ ഒന്നേമുക്കാൽ നൂറ്റാണ്ടിന് മുമ്പ് ആരാണ് പഠിപ്പിച്ചത്? ഒന്നേമുക്കാൽ നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷവും മെച്ചപ്പെട്ട മറ്റൊരു സഭാഭരണസംവിധാനം ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ മറ്റൊരു സഭകൾക്കും സമുദായത്തിനും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നത് അതിന്റെ സ്ഥാപകന്റെ ക്രാന്തദർശിത്വത്തെ പ്രഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിന്റെ പരമോന്നതനീതിപീഠം 1958-ലും 1995-ലും മലങ്കരസഭയുടെ പരമാധികാരം മേലിലും ഈ അസോസ്യേഷനിൽത്തന്നെ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കണം എന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുള്ളത് ആ സംഘടനയുടെ നിത്യനൂതനത്വത്തെയും സർവാംഗീണ സൗന്ദര്യത്തെയും അല്ലേ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ആ സംഘടനയുടെ സുതാര്യ തേജസിനെ വിഴുങ്ങുവാൻ ചില കാളസർപ്പങ്ങൾ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിപ്പോഴും തിളക്കത്തോടെ പ്രകാശം വിതറുന്നു. പില്ക്കാലത്ത് ഈഴവ സമുദായവും നമ്പൂതിരി സമുദായവും മുസ്ലീം - നായർ - പുലയ - സാംബവ സമുദായങ്ങളുമൊക്കെ വളർന്നതും ശക്തി പ്രാപിച്ചതും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ 'കാൽനഖേന്ദു മരീചി'കളെ ആശ്രയിച്ചും അനുകരിച്ചുംകൊണ്ടാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ പില്ക്കാല സമുദായാചാര്യന്മാരായ നാരായണഗുരു, മന്നത്ത് പത്മനാഭൻ തുടങ്ങിയ സമുദായനേതാക്കൾക്ക് മലങ്കരസഭയും പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി എന്നത് വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല.

അസോസ്യേഷൻ പ്രവർത്തനക്ഷമമായതോടെ പണ്ടില്ലാത്ത നവോന്മേഷം സഭയിൽ സംജാതമായി. സഭയുടെ പൊതുഭരണത്തിൽ വൈദികർക്കും അത്മായർക്കും പങ്കാളിത്തം ലഭിച്ചതിന്റെ ആഹ്ലാദമായിരുന്നു അതിന്റെ രഹസ്യം. ഈ വൈദിക - അവൈദിക പങ്കാളിത്തവും ജനാധിപത്യ ശൈലിയുടെ നിഷ്ഠയും പില്ക്കാലത്ത് വേണ്ടത്ര പരിഗണിക്കപ്പെടാതെ പോയതാണ് സഭയിലെ അശാന്തിയുടെയും കലഹത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനഹേതുവെന്ന് അനേകർ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ട്. പിറവി കൊണ്ട് മറ്റെല്ലാ കേരളീയ സമുദായങ്ങളെയും ആവേശം കൊള്ളിച്ചുവെങ്കിലും ഓട്ടമത്സരത്തിനിറങ്ങിയ മുയലിന്റെയും ആമയുടെയും കഥയിലെ മുയലിനെപ്പോലെ പിൽക്കാലത്ത് അസോസ്യേഷൻ പരിഹാസ്യമായ മന്ദതയിലായോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നവരുണ്ട്. ഒരു കാര്യം വളരെ തീർച്ച:

മലങ്കരസഭയിൽ അസ്വസ്ഥതകളും ഭിന്നതകളും അകലുവാൻ ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത് അസോസ്യേഷനെ അതിന്റെ സ്ഥാപിതോദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കനുസൃതം പുനഃസംവിധാനം ചെയ്ത് സുതാര്യമാക്കുകയാണ്.

B. വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

ത്രൈവർണ്ണികൾ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ബ്രാഹ്മണ - ക്ഷത്രിയ - വൈശ്യ വിഭാഗങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തെ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ ശേഷമുള്ള ഭൂരിപക്ഷത്തിനും അക്ഷരാഭ്യാസം ലഭ്യമാവാത്ത രാഷ്ട്രീയ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യങ്ങൾ - ശൂദ്രമക്ഷരസംയുക്തം ദൂരതാപരിവർജ്ഞയേൻ - ആണ് അക്കാലത്ത് കേരളം ഭരിച്ചിരുന്നത്. അക്ഷരം അഗ്നിയാണെന്നും അത് വരേണ്യവർഗ്ഗത്തിന് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതല്ലെന്നും പഠിപ്പിച്ച ശ്രുതി - സ്മൃതി നിയമങ്ങളെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് അക്ഷരാഗ്നിയെ ഗ്രീക്കു മിത്തോളജിയിലെ പ്രൊമിത്യൂസിനെപ്പോലെ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ മണ്ണിലേക്കിറക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു. അദ്ദേഹം കൊച്ചി - തിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ച സ്കൂളുകളിലൂടെയാണീ അത്ഭുതം അദ്ദേഹം സാധിച്ചത്. 250 ലേറെ മലയാളം സ്കൂളുകൾ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തേവാസിയായിരുന്ന ചീരൻ വി. വർഗ്ഗീസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (ദി ഫെയ്ത്ത് ഓഫ് അവർ ഫാദേഴ്സ്, പു. 110). അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഠിനപ്രയ്നഫലമായി അവയിൽ നൂറിലേറെ വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് സർക്കാർ ഗ്രാന്റ് ലഭിച്ചതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറി ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു (*മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സഭ*). ഒന്നര ദശാബ്ദമായി തന്റെ ഉള്ളിൽ ജ്വലിച്ചിരുന്ന അക്ഷരസ്നേഹം വ്യാപകമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി പടർന്നു പന്തലിക്കത്തക്കവിധം അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് പരുമല പടിയോലയിലാണ് (1873. 9-ാം നമ്പർ നിശ്ചയം. *മലങ്കരസഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും*, പു. 662). ഒരു സഭാനേതാവ് സഭയുടെ ആഭ്യന്തരപ്രശ്നങ്ങളുടെ നീർച്ചുഴിയിൽപ്പെട്ട് നട്ടംതിരിയുമ്പോൾ ഒരു സാംസ്കാരിക നവോത്ഥാനം കൊണ്ട് നാടിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് സാധിക്കുവാനുള്ള സ്വപ്നത്തെ താലോലിച്ചു. സഭാ വ്യവഹാരത്തിനും പള്ളികൾ പണിയുവാനും പണം സ്വരൂപിക്കുവാനായി കേരളക്കരയിലെ പള്ളികളിലെങ്ങും സഞ്ചരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഓരോ ഇടവകയിലും കുറഞ്ഞത് ഒരു വിദ്യാലയം എന്ന ആശയം അദ്ദേഹം പ്രാവർത്തികമാക്കി. മാർ യൗസേബിയോസ് (തുമ്പമൺ) എഴുതുന്നു: 'സഭയിലെ ഒന്നാമത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനമായ എം. ഡി. സെമിനാരി സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആണ്. മലങ്കരസഭയിലെ വിദ്യാഭ്യാസമിഷന്റെ തുടക്കം അവിടെയാണെന്ന് പറയാം. ക്രാന്തദർശിയായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനോട് സഭയും സമൂഹവും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' (ക്രാന്തദർശിയായ പിതാവ് - ലേഖനം - ചരമനവതി ജൂബിലി സ്മരണിക, തൃശ്ശൂർ, 1999, പു. 31).

സ്കൂൾ നടത്തിപ്പിൽ അദ്ദേഹം സഹിച്ച ക്ലേശങ്ങൾ ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി ഇപ്രകാരം വിശദീകരിക്കുന്നു: "…. വിദ്യാഭ്യാസമേഖല ആയിരുന്നു മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മറ്റൊരു പ്രവർത്തനദിശ. സാമ്പത്തികമായി വളരെ അധികം ഞെരുക്കങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും സ്കൂൾ സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം പിന്മാറിയില്ല. മോതിരവും അംശവടിയും കൂടെക്കൂടെ പണയം വയ്ക്കുകയും വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചത്. പണസമ്പാദനമല്ലായിരുന്നു പ്രത്യുത ആശയസമ്പാദനവും…. ലക്ഷ്യം. വിദ്യാസമ്പന്നതയിലൂടെ വിജ്ഞാനകുതുകികളും വിവേകമതികളുമായ ഒരു തലമുറയുടെ ഉദയം അദ്ദേഹം സ്വപ്നം കണ്ടു. … അതുവഴി സമൂഹത്തിന്റെ സമഗ്ര പുരോഗതിയും" (*മലങ്കര സഭാപിതാക്കന്മാർ,* പു. 127).

ഏത് സാമൂഹ്യമാറ്റവും വിജയിക്കുക വിദ്യയുടെ വെളിച്ചം നേടിയ മനസ്സുകളിലാണെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. സമഗ്രമായ ഒരു നവോത്ഥാനം സംഭവിക്കണമെങ്കിൽ അക്ഷരാഭ്യാസം അനിവാര്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ വിദ്യാലയ നടത്തിപ്പ് ഒരു വ്യവസായവും ധനാഗമമാർഗ്ഗവും ആയിരുന്നില്ല. അക്കാലത്ത് വിദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് ധനസമാഹരണം സാദ്ധ്യവുമായിരുന്നില്ല. സ്വന്തം നാട്ടിലെ വിഭവം സമാഹരിച്ച് നാടിന്റെ നവോത്ഥാനം ദ്രുതഗതിയിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം യത്നിച്ചു. 'ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു' എന്ന ക്രിസ്തുവചനത്തെ കാലോചിതമായും സംസ്കാരാഭിമുഖമായും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് കഴിഞ്ഞതിന്റെ നിദർശനമാണ് അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച 250-ലേറെ വിദ്യാലയങ്ങൾ. ഇത്രയും വിദ്യാലയങ്ങളിലൂടെ അക്ഷരാഭ്യാസം നേടിയ ഒരു തലമുറയാണ് കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ആദ്യകാല വക്താക്കളായിത്തീർന്നത്. ഈ വിദ്യാലയങ്ങളിലെല്ലാം ജാതി - മത - വർഗ്ഗ - ലിംഗഭേദമെന്യേ വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചത് മൂലം അക്ഷരജ്വാലയുടെ സ്ഫുലിംഗങ്ങൾ ഏകകാലത്ത് എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും കൊളുത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയാവാൻ അദ്ദേഹം പഴഞ്ഞിയിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുപോയി പരുമലയിൽ താമസിപ്പിച്ച ചീരൻ വി. വർഗ്ഗീസ് പില്ക്കാലത്ത് എഴുതി: "1890 മുതൽ അദ്ദേഹം ഭരണഭാരം ഏറ്റെടുത്തു. പള്ളികളുടെ എണ്ണം 175-ൽ നിന്നും 282 ആയി ഉയർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഠിനാദ്ധ്വാനത്താൽ 3 ഹൈസ്കൂളുകൾ, 8 മിഷൻ സ്കൂളുകൾ, നിരവധി ഇംഗ്ലീഷ് പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ഉണ്ടായി. 250-ൽ കുറയാതെ മലയാളം സ്കൂളുകളും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു" (*ഫെയ്ത്ത്,* പു. 110). പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഭരണകാലത്ത് കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ (പിന്നീട് രണ്ടാം കാതോലിക്കാ) ഔദ്യോഗികമായി പഴയസെമി

നാരിയിലെ മാർത്തോമസ് പ്രസിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച *മലങ്കര ഇടവക പഞ്ചാംഗ*ത്തിൽ അന്ന് 3 ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂളുകളും 9 ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽ സ്കൂളുകളും സർക്കാർ ഗ്രാന്റുള്ളവയും ഇല്ലാത്തവയുമായി 200 മലയാളം പ്രൈമറി സ്കൂളുകളും 2 പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളും ഉള്ളതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായും 1908-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പഞ്ചാംഗത്തിൽ 10 ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽ സ്കൂളുകളും 3 പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളും എന്ന നിലയിലേക്ക് ഇത് ഉയർന്നിട്ടുള്ളതായും സഭാചരിത്ര ഗവേഷകനായ ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. കോട്ടയത്തും തിരുവല്ലായിലും കുന്നംകുളത്തും ആരംഭിച്ച സെക്കണ്ടറി വിദ്യാലയങ്ങൾ ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നു. പില്ക്കാലത്ത് സഭാനേതൃത്വത്തിലേക്ക് വന്നവരുടെ പരിഗണനക്രമത്തിൽ വിദ്യാ വിതരണം ഇല്ലാതെ പോയി. കോളജ് കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരി കോമ്പൗണ്ടിൽ നിർമ്മിക്കാൻ നടത്തിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സെമിനാരി ഷോടതിയിൽ നിന്ന് 1901-ൽ സർവ ചെലവുകളും കിഴിച്ച് 35000 രൂപയോളം ലാഭമുണ്ടായപ്പോൾ മാനേജർ വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനച്ചൻ പ്രഖ്യാപിച്ചത് “നമുക്കിപ്പോൾ കോളജ് ആവശ്യമില്ല” എന്നാണ് (*കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിളയും മലങ്കരസഭയും,* പു. 20). ഈ ഉദാസീനമായ നിലപാട് മൂലം പല സ്കൂളുകളും പിന്നീട് പ്രവർത്തനരഹിതമായി. കുറെ എണ്ണം അതത് സ്ഥലത്തെ പള്ളിപ്രമാണികൾ കൈയടക്കി. കുറെ എണ്ണം സർക്കാരിലേക്ക് കൈമാറി. പിൻഗാമിയായി വന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചൻ ഏല്പിച്ച കുറെ സ്കൂളുകൾ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ് സഭാത്യാഗം ചെയ്തപ്പോൾ റീത്തുകാരുടെ കൈവശത്തിലുമായി.

സെക്കുലർ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രചരണത്തോടൊപ്പം വൈദിക വിദ്യാ പുരോഗതിയ്ക്കുവേണ്ടിയും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ അഹോരാത്രം പണിയെടുത്തു. തന്റെ പൂർവീകൻ സ്ഥാപിച്ച കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി നവീകരണക്കാരുടെ കൈവശമായപ്പോൾ നാടിന്റെ നാനാഭാഗത്തും പെറ്റി സെമിനാരികൾ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം പ്രതികരിച്ചത്. കുന്നംകുളം ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ സെഹിയോൻ ബംഗ്ലാവ് പണിത് അവിടെ ഒരു സെമിനാരി, കോട്ടയത്ത് ഒരു എം. ഡി. സെമിനാരി, പരുമലയിൽ ഒരു സെമിനാരി, വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ ഒരു സെമിനാരി, ആലുവായിൽ തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരി, മാവേലിക്കരയിൽ തഴക്കര സെമിനാരി എന്നിങ്ങനെ ആറ് മൈനർ സെമിനാരികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് സ്ഥാപിച്ചു. ഇതിൽ തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരി ഒഴിച്ചുള്ളവ അദ്ദേഹം തനിയെ സ്ഥാപിച്ചതും തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലും പ്രോത്സാഹനത്തിലും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതുമാണ്. കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി കൈവശത്തിൽ വന്നപ്പോഴാണ് അവ നിർത്തലാക്കിയത്.

സാമൂഹ്യമാറ്റത്തിനുള്ള മലങ്കരസഭയുടെ പങ്കാളിത്തത്തിന് ഈ വൈദിക പരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങളും ശക്തി പകർന്നു. പരമ്പരാഗത ശിക്ഷണത്തോടൊപ്പം ലോക ക്ലാസിക് ഭാഷകളായ ഗ്രീക്കും ഇംഗ്ലീഷും ഇന്ത്യൻ ക്ലാസിക് ഭാഷയായ സംസ്കൃതവും കേരളത്തിന്റെ തറവാട്ടുഭാഷയായ തമിഴും മലയാളവും സെമിറ്റിക് ഭാഷയായ ഹീബ്രു, സുറിയാനി ഭാഷകളും അവിടെ പഠിപ്പിക്കാൻ ഏർപ്പാടാക്കിയിരുന്നു.

ഇതോടൊപ്പം പരാമർശമർഹിക്കുന്നവയാണ് അദ്ദേഹം പ്രേരണ നൽകിയതിന്റെ ഫലമായി ഓരോ ഇടവകയിലും രൂപംകൊണ്ട മതവിദ്യാഭ്യാസ പാഠശാലകൾ. ഒരർത്ഥത്തിൽ മലങ്കരയിലെ സണ്ടേസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. മതവിദ്യാഭ്യാസം ഫലപ്രദമാക്കുവാൻ ആവശ്യമായ വേദകഥകളും മറ്റും അച്ചടിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം പരുമല പടിയോലയിലെ തീരുമാനങ്ങളിൽ വ്യക്തമായ സൂചനയുണ്ട്. 1908 ലെ *മലങ്കര ഇടവക പഞ്ചാംഗ*ത്തിൽ സഭയിൽ 100 സണ്ടേസ്കൂളുകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

1901 ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണജൂബിലി കോട്ടയത്ത് അഖില മലങ്കരാടിസ്ഥാനത്തിൽ ആഘോഷിച്ചപ്പോൾ നൽകിയ മംഗളപത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങളെ താഴെ പറയുംവിധം സ്മരിച്ചിട്ടുണ്ട്: "..... സമുദായം ഒട്ടുക്കുള്ള കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം വകയ്ക്ക് ഈ പ്രധാന സ്ഥലത്ത് (കോട്ടയം) ഒരു ഹൈസ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചത്, അതിന്റെ നിലനില്പിനുവേണ്ടി ഒരു ലക്ഷം രൂപയുടെ ഷോടതി അനുവദിപ്പിച്ച് നടത്തിയത്, ...കുന്നംകുളങ്ങര മുതലായി വടക്കും തെക്കുമുള്ള ചില ഇടവകപ്പള്ളികളോടും ചേർന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയത്, രാജ്യം ഒട്ടുക്ക് പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം വകയ്ക്ക് അനേകം പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ നടത്തുന്നത്..... (എം. പി. വർക്കി, *മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്,* ഉപസംഹാര അദ്ധ്യായം).

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം ഗാനരൂപത്തിലെഴുതിയ ചിങ്ങവനം കാരൻ കുരുടൻ ചാക്കോയും ഇക്കാര്യം സമർത്ഥിച്ചു:

"പള്ളിക്കധിപതി പള്ളികൾ എത്രയോ
പള്ളിക്കൂടങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി" (*മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ചരിത്രഗാനം,* 1901, പു. 33).

C. ഭാഷാഭിമാനം

ദേശാഭിമാനത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ് മാതൃഭാഷാഭിമാനം. സാംസ്കാരിക രംഗത്ത് സംസ്കൃതവും മതരംഗത്ത് സുറിയാനിയും

കൊടികുത്തി വാണിരുന്ന അക്കാലത്ത് ഭാഷാഭിമാനം അന്തസ്സുള്ളവർക്ക് ചേരാത്ത അധഃകൃത വികാരമെന്നെണ്ണിയിരുന്നു. ഭാഷാഭിമാനികൾ പോലും സംസ്കൃത പ്രണയം വിട്ട് ഒരു ഭാഷാ പ്രീണന നയം അവലം ബിച്ചിരുന്നില്ല. തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ തൊട്ട് കേരളവർമ്മ വലിയകോയി ത്തമ്പുരാൻ വരെയുള്ള ഭാഷാഭിമാനികളുടെ രചനകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഇത് വ്യക്തമാകും.

സഭയിലാണെങ്കിൽ കാര്യങ്ങൾ സുറിയാനിമയം ആയിരുന്നു. സുറി യാനി ഭാഷയിൽ വേണ്ടത്ര പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവർ പോലും മലയാളം പ്രാർത്ഥനകൾ സുറിയാനി ലിപിയിലെഴുതി തങ്ങൾ സുറിയാനി ഭാഷാ പണ്ഡിതരെന്ന് അഭിനയിക്കുന്ന കാലം (കർസോനി എന്ന് അറിയപ്പെട്ടി രുന്ന ഈ പ്രത്യേക ഭാഷാസങ്കേതം ഉപയോഗിച്ചെഴുതിയ പ്രാർത്ഥനാ ക്രമങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും ആരാധനാക്രമത്തിലെ നിർദ്ദേശകക്കുറിപ്പു കളും ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പഠനവിഷയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്). മലയാളം പ്രാർത്ഥ നകളും ജനങ്ങളോടുള്ള ആഹ്വാനങ്ങൾപോലും സുറിയാനി പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ആരംഭിച്ച് പിന്നീട് മാത്രം മലയാളം ഉപയോഗിക്കുന്ന ശൈലി ഇപ്പോഴും അപ്രത്യക്ഷമായിട്ടില്ല. ഇപ്രകാരം സംസ്കൃതവും സുറിയാ നിയും മതരംഗത്തെ കുലീന ഭാഷയായി ആദരിച്ചുപോന്ന കാലത്ത് മാർ യൗസേപ്പ് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കുർബാനയുടെയും പ്രാർ ത്ഥനയുടെയും സാധാരണക്കാർ ചൊല്ലുവാനുള്ള ഭാഗങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്ത് ആയിരം കോപ്പി വീതമുള്ള പതിമൂന്ന് പതിപ്പുകളെങ്കിലും 1850 മുതൽ 1906 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. വിവർത്തന ത്തിൽ ഭാഷയ്ക്ക് നൽകിയ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഒരു ഈരടി ഉദ്ധരിക്കാം:

“മക്കളിലപ്പൻ കൃപ ചെയ്‌വതുപോലെ - ഹാ -
ഭക്തന്മാരിൽ ദൈവം കൃപ ചെയ്യും
പുല്ലിനു തുല്യം നരനുടെ നാളുകൾ അഹോ - ഹാ -
പൂക്കുന്നിതു വയലിൽ പൂച്ചെടിപോലെ”

ഈ ശൈലി എഴുത്തച്ഛന്റേതോ കേരളവർമ്മയുടെതോ അല്ല. ചെറുശ്ശേ രിയുടെ ശൈലിയാണ് മലങ്കരസഭ അനുകരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചത്. തന്റെ പൂർവ്വികൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസും കായം കുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും ചേർന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്ത് 1811-ൽ ബോംബെ കൊറിയർ പ്രസിൽ നിന്ന് അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച റമ്പാൻ ബൈബിളിലെ മലയാള പരിഭാഷ പള്ളികളിലെ ആരാധനകളിൽ ഏവൻ ഗേലിയോൻ വായനയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കു കയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വേദവായനക്കുറിപ്പും നടപടി ക്രമവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരവും (മുളന്തുരുത്തി കാനോൻ)

അനുവാദപ്രകാരവും മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത് ഇക്കാലത്താണ്. വി. കുർബാനയുടെ പ്രുമിയോൻ – സെദ്റാകൾ, കന്തീലാ, കഹനൈത്താ, കൂദാശക്രമങ്ങൾ, ആണ്ടു തക്സാ എന്നീ ആരധനക്രമങ്ങളുടെ ഗദ്യവിവർത്തനങ്ങൾ ഭാഷയിൽ തയാറാക്കപ്പെട്ടത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ്. ഈ വിവർത്തനങ്ങളിലെ ഭാഷ സംസ്കൃതത്തിന്റെയോ തമിഴിന്റെയോ സുറിയാനിയുടെയോ ചുവയില്ലാത്ത ശുദ്ധ മലയാളമാണ്. സ്ലീബാ, സാത്താൻ, ആകൽക്കറുസാ, കൂദാശ, ഏവൻഗേലിയോൻ തുടങ്ങി സുറിയാനി ഭാഷയിലെ തത്സമവും തത്ഭവവും ആയ പദങ്ങളെക്കൊണ്ട് മലയാള ഭാഷാ പദാവലി സംഘാതത്തെ സമ്പന്നവും സമ്പുഷ്ടവുമാക്കാൻ ഈ വിവർത്തനങ്ങൾ വലിയൊരളവിൽ സഹായിച്ചു. മറ്റു മതങ്ങളെല്ലാം തന്നെ അവരവരുടെ മതസാഹിത്യവും ആരാധനാ സാഹിത്യവും പ്രാദേശിക ഭാഷയിലാക്കുവാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ഭാഷാസ്നേഹപരമായ ഈദൃശ സംരംഭങ്ങൾ പ്രേരണയും പ്രചോദനവും നൽകി.

അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ച് നടത്തിയ പത്രമാസികകൾ ആണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷാഭിമാനത്തിന്റെ മറ്റൊരു മുഖം. അതീവ ശുഷ്ക്കമായിരുന്ന അക്കാലത്തെ പത്രപ്രവർത്തനരംഗം. ഒരു മതമേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ പ്രവർത്തനമേഖല ആത്മീയം മാത്രമെന്ന് ധരിച്ചുവശായ ഒരു സമുദായത്തിന്റെ തലവൻ മാതൃഭാഷാ വിജൃംഭിതനായി കേരളപതാക, ഇടവകപത്രിക, സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ എന്നീ പത്രമാസികകൾ ആരംഭിച്ച് നടത്തി. കേരളപതാക ദേശീയ നവോത്ഥാന സംരംഭങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളും വാർത്തകളും പ്രാധാന്യം നൽകി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഉത്പതിഷ്ണുക്കളായ എഴുത്തുകാരുടെ രചനകൾ അതിലൂടെ വെളിച്ചം കണ്ടു. നവോത്ഥാനത്തിന്റെ വൈദേശിക മാതൃകകളെയും സംരംഭങ്ങളെയും കേരളപതാക മലയാളിക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി. 1872 ചിങ്ങം 1 മുതൽ മാസത്തിൽ രണ്ടു തവണയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുപോന്ന 'കേരള പതാക' മുഖേനയാണ് നവോത്ഥാനത്തെ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്ന ആശയ കുസുമങ്ങൾ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ സാംസ്കാരിക കേരളത്തിലെ ശ്രോതാക്കളുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ചത്. സ്വന്തമായൊരാസ്ഥാനം പോലും ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്ത് കുന്നംകുളത്തുകാരൻ പനയ്ക്കൽ ഐപ്പൂരു മുതലാളിയുടെ പാണ്ടികശാലയാണ് കൊച്ചിയിൽ കേരള പതാകയുടെ ആഫീസ് ആയി പ്രവർത്തിച്ചത്.

ഇടവകപത്രിക തികച്ചും സഭാപരമായ ദൗത്യമാണ് നിർവഹിച്ചിരുന്നത്. മറ്റ് സഭകൾ – മുഖ്യമായും ആംഗ്ലിക്കൻ മിഷണറി സഭകൾ – അവരുടെ മാധ്യമങ്ങൾ മുഖേന മലങ്കരസഭയുടെ വിശ്വാസപാരമ്പര്യങ്ങളടങ്ങിയ സംസ്കാരത്തെ വിമർശിച്ച് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾക്ക്

ചുട്ടമറുപടി നൽകുവാനാണ് ഇടവകപത്രിക സഫലമായി യത്നിച്ചത്. സഭയുടെ നിലപാടുകളെയും കാഴ്ചപ്പാടുകളെയും ആഴത്തിലും വ്യാപ്തിയിലും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ഇടവകപത്രിക ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇടവകകളുടെ ഏകീകരണം, ഭരണ - അനുഷ്ഠാന സംബന്ധമായി ഇടവകകൾ അനുവർത്തിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ, വിശ്വാസ ചർച്ചകൾ, ചരിത്ര സംവാദങ്ങൾ എന്നിവകൾക്ക് പത്രിക വേദിയൊരുക്കി. വാർത്തകളിലൂടെ ഇടവകകൾ തമ്മിലും അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും ഇടവകകളും തമ്മിലും ആരോഗ്യകരമായ ബന്ധങ്ങൾ വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ പത്രിക ശ്രദ്ധിച്ചു. പത്രിക മലങ്കര സഭയെ കെട്ടുറപ്പുള്ള ഒരു കുടുംബ സങ്കല്പത്തിലേക്ക് വളർത്തി. മലങ്കര അസോസ്യേഷന്റെയും കമ്മിറ്റിയുടെയും രൂപീകരണം, നവീകരണക്കാരുമായുള്ള വ്യവഹാരം, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സന്ദർശനങ്ങളും ചെയ്തികളും, ബാവാ വിദേശത്തുനിന്ന് അയച്ച കല്പനകളുടെ പരിഭാഷകൾ, മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ ഇടവക സന്ദർശനം, ഇടവകകളിലെ വിദ്യാലയ സ്ഥാപനം തുടങ്ങി വിജ്ഞാനപ്രദവും കൗതുകകരവും ഉത്കണ്ഠാജനകവും ആയ വാർത്തകളും വിലയിരുത്തലുകളും വീക്ഷണങ്ങളും പേറിയാണ് ഇടവകപത്രികയുടെ ഓരോ ലക്കവും പുറപ്പെട്ടിരുന്നത്. കണ്ടത്തിൽ വർഗീസ് മാപ്പിള, എം. പി. വർക്കി, കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി, ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, ഇടവഴിക്കൽ വലിയ ഫീലിപ്പോസച്ചൻ, ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ, കുരിയൻ റൈട്ടർ തുടങ്ങിയ എഴുത്തുകാരെ വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിലും വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്പാൻ, കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ, ചാത്തുരുത്തിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മല്പാൻ ഇവരെ ആഘോഷപൂർവം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിലും ഇടവകപത്രിക വിജയിച്ചു.

സുറിയാനി സുവിശേഷകന്റെ ശൈലി വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ബൈബിളിന്റെ സുവിശേഷ ദൗത്യനിർവഹണത്തിനാണ് ഈ മാസിക പ്രാധാന്യം നൽകിയത്. ജാത്യാചാരങ്ങൾ, വിവാഹ സങ്കല്പങ്ങൾ, അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ തുടങ്ങി സമകാലിക സാമൂഹിക വിഷയങ്ങളെ ബൈബിൾ ദർശനത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നവീകരിക്കുകയും ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യാനാണീ മാസിക ശ്രദ്ധിച്ചത്. ഇടവകപത്രിക രണ്ടാഴ്ചയിലൊരിക്കലും സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ മാസത്തിലൊരിക്കലുമാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നത്. അയിത്തം, വർണ്ണാശ്രമധർമ്മങ്ങൾ, ബ്രാഹ്മണ മേധാവിത്വം, സ്ത്രീകളോടുള്ള അവഗണന, മരുമക്കത്തായം, ബഹുഭാര്യത്വം, ബഹു ഭർതൃത്വം, ദുർദ്ദേവതാരാധന, വിഗ്രഹാരാധന, ശൈശവ വിവാഹം, ആർഭാടപൂർണ്ണവും അർത്ഥരഹിതവുമായ ആഘോഷങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ബൈബിളിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടും മാർഗ്ഗദർശനവും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന 'സുവിശേഷ

കന്റെ' ശബ്ദം സാംസ്കാരിക കേരളത്തിന് വലിയൊരാവേശമായി. ശുദ്ധീകരിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ നശിക്കുക എന്ന മുദ്രാവാക്യം കേരളീയ സമുദായങ്ങളിൽ സാർവത്രികമായി. 'മാറ്റുവിൻ ചട്ടങ്ങളെ സ്വയം, അല്ലെങ്കിൽ മാറ്റും അതുകളീ നിങ്ങളെത്താൻ' എന്ന വിരൽചൂണ്ടലിന്റെ ശബ്ദം അവശ സമുദായങ്ങളിൽ സാർവത്രികമായി അനുരണനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. ഈഴവ - നായർ - നമ്പൂതിരി - മുസ്ലീം സമുദായങ്ങൾ ആഭ്യന്തര പരിശോധനയ്ക്കും ശുദ്ധീകരണത്തിനും സംഘടിതമായ യത്നം ആരംഭിച്ചത് ഇക്കാലത്താണ്. കേരളത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ സാമുദായിക സംഘടനയായ ശ്രീനാരായണ ധർമ്മ പരിപാലന സംഘം രൂപവത്ക്കരിക്കപ്പെടുന്നത് 1902-ലാണ് എന്നോർക്കുക. ചെറുശ്ശേരി ചാത്തു നായർ, ജോസഫ് ഫെൻ എന്ന പേരിൽ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചതും 'അജ്ഞാന കുഠാരം' എന്ന വിമർശകാവ്യം രചിച്ചതും ഇക്കാലത്തു തന്നെ. സമുദായ പരിഷ്കാരം അനിവാര്യമാക്കുന്ന 'ഇന്ദുലേഖ' എന്ന നോവലിന്റെ തിരപ്പുറപ്പാടും പതിതസംസ്കാരത്തെ ബിംബകല്പനയിലൂടെ കരളലിയിക്കുംവിധം ആഖ്യാനം ചെയ്ത 'വീണപൂവി'ന്റെ അവതാരവും വ്യക്തമാക്കുന്നത് മറ്റൊന്നല്ല. 'ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു' എന്ന ബൈബിൾ ദർശനമാണ് കേരളത്തിലെ എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും നാളിതുവരെ നടത്തിയിട്ടുള്ള നവോത്ഥാനയത്നങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനബീജം. നാരായണഗുരു, സഹോദരൻ അയ്യപ്പൻ, വാഗ്ഭടാനന്ദർ തുടങ്ങി കേരളം കണ്ട നവോത്ഥാന നായകരെല്ലാം ബൈബിൾ അനാവരണം ചെയ്യുന്ന സ്നേഹദർശനത്തിന്റെ അടിത്തറയിൽ സ്വസമുദായങ്ങളിലെ കാര്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും പുനഃസംവിധാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തതോടെയാണ് കേരള നവോത്ഥാനം ഒരു വൻ പ്രസ്ഥാനമായി വികസിച്ചത്. സുറിയാനി സുവിശേഷകനാണ് ഈദൃശ ചിന്തകളും സന്ദേശങ്ങളും ദർശനങ്ങളും സാംസ്കാരിക കേരളത്തിലെ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ശക്തമായി അവതരിപ്പിച്ച മുഖ്യ പത്രം. കൊച്ചിയിൽനിന്നും കോട്ടയത്തുനിന്നും പുറപ്പെട്ട ഈ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലൂടെ പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും അവയുടെ സ്ഥാപകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ സാധിച്ചത് മലയാള ഭാഷയുടെ ശാക്തീകരണവും എഴുത്തുകാരുടെ വളർച്ചയും തന്മൂലമുള്ള സാഹിത്യ പുരോഗതിയും ആയിരുന്നു.

D. അച്ചടി സ്ഥാപനങ്ങൾ

ഹൃദയത്തിൽ ആശയങ്ങളുടെ തീച്ചൂളയും പേറി നടക്കുന്നവർക്ക് ആശയ പ്രകാശന മാധ്യമത്തിന്റെ അനിവാര്യത അനുഭവപ്പെടും. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ആശയങ്ങൾ ചീറ്റുന്ന പ്രവാചക സ്രോതസ്സായിരുന്നു. അച്ചടിയുടെ സാധ്യത മറ്റാരെയുംകാൾ മുമ്പ് അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചു. അച്ചടിശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത് തന്റെ മുഖ്യ ദൗത്യങ്ങളിലൊന്നായി

അദ്ദേഹം വരിച്ചു. തങ്ങൾക്കുപയോഗിക്കാനുള്ള തക്സാക്രമങ്ങൾ പകർത്തി എഴുതുവാനാണ് വൈദിക പരിശീലനത്തിന്റെ സിംഹഭാഗവും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ ചെലവഴിച്ചിരുന്നത്. തലമുറകൾ കഴിയുംതോറും കൈയെഴുത്തു പകർപ്പുകളിൽ വൈകല്യങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. ഉല്പതിഷ്ണുവായ ഇദ്ദേഹം വൈദികനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ തലശ്ശേരിയിലെ മിഷണറിമാരിൽ നിന്ന് ഒരു കല്ലച്ച് പ്രസ് വിലയ്ക്കു വാങ്ങി കുന്നംകുളത്ത് സ്ഥാപിച്ചു.

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാര്ഴ്സ് എന്ന പേരിൽ 1850 കളിൽ സ്ഥാപിച്ച ഈ പ്രസിൽ നിന്ന് കുർബാന തക്സാ, മാമ്മൂദീസാ – വിവാഹ കൂദാശ ക്രമങ്ങൾ എന്നിവയുടെ സുറിയാനിരൂപങ്ങൾ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇന്ത്യയിലാദ്യമായി സുറിയാനിഭാഷ അച്ചടിയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നത് ഈ കല്ലച്ച് പ്രസിലാണ് (ഇവിടെ അച്ചടിച്ച മേല്പറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇതെഴുതുന്ന ആളുടെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിലുണ്ട്). 1850 കളുടെ ആദ്യവർഷങ്ങളിൽ ആരംഭിച്ച ഈ കല്ലച്ച് പ്രസിൽ നിന്ന് ക്രമേണ മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷകളിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളും അച്ചടിച്ചു തുടങ്ങി. പ്രസ്സുകളുടെ നാട് എന്ന് പില്ക്കാല പ്രസിദ്ധി നേടിയ കുന്നംകുളത്ത് ആദ്യം അച്ചടി ആരംഭിച്ചത് സുറിയാനിസഭയുടെ നേതാവായ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് (ഇട്ടൂപ്പ്) കത്തനാർ ആണ്. മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയതിന് ശേഷം പ്രവർത്തനരംഗം കൊച്ചിയിലേക്ക് മാറിയപ്പോൾ പ്രസ് കൊച്ചിയിലെ പനയ്ക്കൽ മുതലാളിയുടെ പാണ്ടികശാലയിൽ സെന്റ് തോമസ് അച്ചുകൂടം എന്ന പേരിൽ പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങി. കല്ലച്ചുപ്രസ് പിന്നീട് പരുമലയിൽ സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അവിടേക്ക് മാറ്റി. കൊച്ചിയിൽ വച്ച് സെന്റ് തോമസ് പ്രസിൽ നിന്നാണ് കേരളപതാക, ഇടവകപത്രിക എന്നീ പത്രങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം ആരംഭിച്ചത്. നമസ്കാരക്രമം തുടങ്ങിയ ആരാധനക്രമങ്ങൾക്ക് പുറമെ ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാരുടെ സഭാ പഞ്ചാംഗം, വിശ്വാസപരമായ ലഘുഗ്രന്ഥങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയും മലയാളം, സുറിയാനി ഇംഗ്ലീഷ്, തമിഴ് ഭാഷകളിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും അച്ചടിക്കാൻ ഈ പ്രസിൽ സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. സെമിനാരി കേസിന് ശേഷം 1889 മുതൽ കോട്ടയത്തുനിന്ന് സർക്കുലറുകളും മലയാളത്തിലും സുറിയാനിയിലുമുള്ള പള്ളിക്രമങ്ങളും ഇടവകപത്രിക, സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ തുടങ്ങിയ പത്രമാസികകളും ഇവിടെ അച്ചടിച്ചു വന്നു. കേരളത്തിന്റെ അഭിമാനമായ എഴുത്തച്ഛൻ കൃതികളും കൃഷ്ണഗാഥയും തുള്ളൽ കൃതികളും അച്ചടിയിലേക്ക് വരുന്നതിന് എത്രയോ ദശകങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഈ നവോത്ഥാന നായകൻ തന്റെ സമുദായാംഗങ്ങളുടെ സഭാജീവിതത്തെ ഉന്മേഷപ്പെടുത്തുമാറ് അച്ചടിശാലകളിലൂടെ ആവശ്യമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അച്ചടിച്ച് വിതരണം ചെയ്തതിലെ ഭാവനാപ്രപഞ്ച വിസ്തൃതി അനുപമം തന്നെ.

E. അധഃകൃതോദ്ധാരണം

മലങ്കരസഭയ്ക്ക് മിഷൻ പ്രവർത്തനം സംഘടിതമായ രൂപത്തിൽ ആദ്യമുണ്ടാവുന്നത് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രവർത്തനത്തിലാണ്. മതപരിവർത്തനം ലക്ഷ്യം വച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും അനേകം പേരുടെ മതപരിവർത്തനത്തെ സാദ്ധ്യമാക്കിയ അന്തരീക്ഷം അന്നുണ്ടായി. താൻ സ്ഥാപിച്ച 250 ലേറെ പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങളിൽ അധഃകൃത സമുദായങ്ങൾക്ക് പ്രവേശനം നൽകലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ദിശയിലുള്ള പ്രധാന പ്രവർത്തനം. കുലീനതയിലും ഒട്ടൊക്കെ സവർണ്ണതയിലും അഭിരമിച്ചിരുന്ന സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഈ പ്രവർത്തനം ഹിതകരമായിരുന്നില്ല. 'പുലയന് ആത്മാവുണ്ടോ?' എന്നു ചോദിക്കുന്ന (ഘാതകവധം എന്ന നോവലിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി യായ ഒരു കഥാപാത്രത്തിന്റെ ചോദ്യം) കുലീനതയുടെ അഹന്തയിൽ ക്രിസ്തീയത മരവിച്ചുപോയ ഒരു സമുദായത്തെ തന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കാളികളാക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ക്രമേണ വിജയിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. കുഷ്ഠരോഗികളെപ്പോലെ പരിഷ്കൃത സമുദായങ്ങൾ അയിത്തം കല്പിച്ച് അകറ്റിനിർത്തിയിരുന്ന അവർണ്ണസമുദായങ്ങളെ 'എനിക്ക് മനസ്സുണ്ട്. നീ ശുദ്ധമാക' എന്ന് കല്പിച്ച യേശുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അനുഭവപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സ്നേഹിക്കുകയും അവരെ സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്തു. സെക്കുലർ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല സണ്ടേസ്കൂളുകളിലും അവർക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കുകയും ശുചിത്വം, ദൈവസ്നേഹം, മനുഷ്യസാഹോദര്യം എന്നീ മൂല്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവർക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. വസ്ത്രധാരണ സമ്പ്രദായം കുടുംബസങ്കല്പങ്ങൾ എന്നീ രംഗങ്ങളിൽ അധഃകൃത സമുദായങ്ങളിലുണ്ടായ പ്രബുദ്ധത മേലാളന്മാരെ വിരളി പിടിപ്പിച്ചതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ മേൽമുണ്ട് കലാപത്തിലും ചാന്നാർ കലാപത്തിലും ദൃശ്യമാണ്. വെട്ടിക്കൽ, പരുമല, കുന്നംകുളം എന്നീ പ്രാചീന സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി കേന്ദ്രങ്ങളിൽ അവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ അവർണ്ണരെ ഉദ്ധരിക്കുവാനായി അക്ഷരഭ്യാസ കേന്ദ്രങ്ങളും ശുചിത്വ പരിശീലന പ്രബോധനങ്ങളും നടത്തിയിരുന്നു. അഖില മലങ്കരാടിസ്ഥാനത്തിൽ വൈദികസംഘടന അദ്ദേഹം രൂപവത്ക്കരിച്ചപ്പോൾ പ്രത്യേക വൈദഗ്ദ്ധ്യവും പരിശീലനവും ലഭിച്ച വൈദികരെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മറന്നില്ല. ഇപ്രകാരം അവർണ്ണ സമുദായങ്ങളിൽ രണ്ടുതരം പ്രതികരണങ്ങൾ ഉളവാക്കി. ക്രൈസ്തവ സഭയിലേയ്ക്കുള്ള മതപരിവർത്തനമായിരുന്നു ഒരു പ്രതികരണം. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഭരണത്തിൽ നൂറിലേറെ പുതിയ ദേവാലയങ്ങൾ ആവിർഭവി

ച്ചതിന്റെ പിന്നിൽ ഈ മതപരിവർത്തനം മൂലം സംഭവിച്ച സഭാവിക സനം ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു വിജാതീയ മിഷൻ സംഘടിപ്പിച്ചു. വിദേശസഭകൾക്ക് പങ്കാളിത്തമില്ലാതെ ഭാരതത്തിന്റെ മണ്ണിൽ പിറന്ന ആദ്യത്തെ മിഷൻ സംഘടന ഇതാണ്. അവർണ്ണരെ 'മനുഷ്യരാക്കാ' നുള്ള ആഹ്വാനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർക്കുലറുകളിൽ കാണാമായി രുന്നു. ഈ ആഹ്വാനങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടനായി ചാത്തുരുത്തിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് വിജാതീയ മിഷന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തെ വിപുലമാക്കി. സുറി യാനിക്കാരുടെ ജാത്യാഭിമാനത്തോട് കലഹിച്ച് ചിലപ്പോഴെല്ലാം പരി വർത്തിത സഭാംഗങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രത്യേക പള്ളികൾ ഏർപ്പെടു ത്തുവാൻ പോലും ഈ രണ്ട് മെത്രാച്ചന്മാർ തയാറായി. ഈ നേതൃത്വ ത്തിൽനിന്ന് ലഭിച്ച അർപ്പണബോധവും പരിശീലനവുമാണ് പില്ക്കാ ലത്തെ മിഷണറിപ്രസ്ഥാനമായ സ്ലീബാദാസ സമൂഹ സ്ഥാപനത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്.

F. ജനകീയശൈലിയും സുതാര്യതയും

വൈദിക സ്വേച്ഛാധിപത്യം ഹിന്ദുമതത്തെ മലിനമാക്കുന്നതും കത്തോ ലിക്കാസഭയെ അക്രൈസ്തവമാക്കുന്നതും സൂക്ഷ്മമായി വിലയിരുത്തിയ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ സുചിന്തിതമായ സംഭാവനയാണ് എപ്പിസ് കോപ്പസിയും ജനാധിപത്യവും സംയോജിപ്പിച്ച നവീന ഭരണശൈലി. അതുവരെയും സഭാഭരണം മെത്രാനിൽ മാത്രം അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു. 1873-ലെ പരുമല സമ്മേളനത്തിൽ ഈ ഏകാധിപത്യ പ്രവണതയെ 'മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകശക്തി' എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ച് അതിന് അറുതി വരുത്തണമെന്ന് ആവേശപൂർവ്വം വാദിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെയാണ് സഭ യിൽ ആദ്യമായി നിർവചിക്കപ്പെട്ട അധികാരങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു പൊതു സമുദായവേദിയായി മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷനും അതിന്റെ കർമ്മസമിതിയായി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും പിറന്നുവീണത്. ഈ ജനാധിപത്യ സംഘടനകളുടെ പിതാവ് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോ ലീത്താ ആണ്. പൊതുസഭയുടെ ഭരണത്തിൽ മെത്രാൻ, വൈദികർ, അത്മായർ എന്നീ മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങൾക്കും പങ്കാളിത്തം അനുവദിക്കുന്ന ഭരണസംവിധാനമാണ് അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ചത്. മെത്രാൻ ട്രസ്റ്റി, വൈദികട്രസ്റ്റി, അത്മായട്രസ്റ്റി എന്നിങ്ങനെ ത്രിതല കൈക്കാരന്മാർ പൊതുസഭാതലത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പും പിമ്പും ഉണ്ടെങ്കിലും ഈ മൂന്ന് വിഭാഗത്തെയും അർഹമായ പങ്കാളിത്തം നൽകി സഭാഭരണം നിർവഹിച്ച മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പോ പിമ്പോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വത്തുക്കൾ പങ്കുവച്ച് പിരിഞ്ഞ കൊച്ചിൻ അവാർഡ് ഈ മൂന്ന് ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിയെങ്കിലും അത് വേണ്ടതുപോലെ പ്രാവർത്തികമായില്ല. പിന്നീട് പലപ്പോഴും വട്ടി

പ്പണപ്പലിശ വാങ്ങുവാൻ ഒപ്പിടുക മാത്രമായി ഈ ട്രസ്റ്റിമാരുടെ ചുമ തല. പില്ക്കാലത്ത് സഭാസ്വത്ത് പല ഷെഡ്യൂളുകൾ ആയി തിരിച്ച് പുരാ തന സ്വത്തുക്കളുടെ മാത്രം ചുമതലക്കാരായി കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളുടെ അധി കാര പരിധി പരിമിതപ്പെടുത്തി. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലത്താകട്ടെ സഭയുടെ പൊതുകാര്യങ്ങളിലെല്ലാം കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാർ പങ്കാ ളികളും കൈകാര്യകർത്താക്കളുമായിരുന്നു. അവർ തമ്മിലുള്ള പരസ്പര ധാരണ അസൂയാവഹമായിരുന്നു. സുതാര്യതയുടെ സുവർണ്ണദശയായി രുന്നു ആ കാലഘട്ടം. ഇടവകപത്രികയിൽ സുതാര്യമായ ചർച്ചയിലൂടെ പൊതുജനാഭിപ്രായം അറിയാനും സംഘടിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ജാഗ്രത പുലർത്തി. സഭാഭരണത്തിൽ വികേന്ദ്രീകരണത്തെ അക്ഷര ത്തിലും ആത്മാവിലും അദ്ദേഹം പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. ഏകാധിപത്യപ്രവ ണത രാജഭരണ രംഗത്തും, പൗരോഹിത്യ പ്രവണത സഹോദര മത - സഭാ വിഭാഗങ്ങളിലും അത്മായാധിപത്യം നവീകരണസഭകളിലും കൊടികുത്തി വാഴുന്ന ഒരു കാലത്ത് സഭയിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും പങ്കാളിത്തബോധം ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന ജനകീയ എപ്പിസ്കോപ്പൽ ഭരണ ത്തിന്റെ സമ്മിശ്ര ശൈലി അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ചു. എപ്പിസ്കോപ്പൽ ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളും സമ്മർദ്ദങ്ങളും അതിജീവി ച്ചാണ് അദ്ദേഹം ഈ വിചിത്ര ശൈലി ആവിഷ്കരിച്ചത്. ഭാരതത്തിൽ ജനാധിപത്യയുഗം പുലരുന്നതിന് ഒട്ടുവളരെ മുമ്പ് മലങ്കരസഭയിൽ ജനാ ധിപത്യയുഗത്തിന്റെ പ്രഭാതം പൊട്ടിവിരിഞ്ഞതങ്ങനെയാണ്.

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രവർത്തന ഡയറി ആണ്ടിലൊരിക്കൽ സമു ദായത്തിന്റെ മുഴുവൻ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള പൂർണ്ണ സുന്നഹദോസിന്റെ - മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മുളന്തു രുത്തി കാനോനാകളിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. പരസ്പരം അതിക്രമിച്ച് കടക്കാനാവാത്തവിധം സ്ഥാനികളുടെയും സമിതികളുടെയും അവകാശ കർത്തവ്യപരിധികളെ നിർവചിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ നടപടിചട്ടങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം രൂപംനൽകി. അദ്ദേഹം തയാറാക്കിയ നിയമാവലികൾ പൊതു സഭയുടെ ഏകകണ്ഠമായ വികാരമാകയാലും അവയിൽ എല്ലാ വിഭാഗ ങ്ങൾക്കും അർഹമായ പങ്കാളിത്തം അനുവദിക്കുന്നതിനാലും അവയോട് ആരും ഒരിക്കലും വിയോജിച്ചിരുന്നില്ല. പരുമല സമ്മേളന നിശ്ചയങ്ങ ളിലോ മുളന്തുരുത്തി കാനോനാകളിലോ എപ്പിസ്കോപ്പൽ താല്പര്യ ങ്ങളെ പിന്താങ്ങുന്നതോ വൈദിക - അത്മായ താല്പര്യങ്ങളെ നിഷേ ധിക്കുന്നതോ ആയ സമീപനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതു വിപത്തിലും, പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കിയപ്പോൾ പോലും ഒരു ചെറിയ അപസ്വരം പോലു മില്ലാതെ സഭ ഒന്നടങ്കം പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സർവ്വാ ത്മനാ പിന്തുണച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണശൈലിയ്ക്ക് ലഭിച്ച അംഗീ കാരമായി വേണം കാണുവാൻ. യാതൊരു പൂർവമാതൃകയും അദ്ദേഹ

ത്തിന്റെ മുമ്പിലില്ലായിരുന്നു. പില്ക്കാലത്ത് ഉണ്ടായ സർവ ഭരണഘടനകൾക്കും നടപടിചട്ടങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവനയിൽ വിടർന്ന 'ഘടന'യുടെ ശൈലി മാതൃകയായിത്തീർന്നു.

G. ആത്മീയ സംഘടനകളുടെ പ്രോദ്ഘാടകൻ

പാശ്ചാത്യ സഭാഭരണശൈലിയുടെയും നവീകരണ പ്രവണതകളുടെയും പ്രഹരങ്ങളേറ്റ് താറുമാറായ മലങ്കരസഭയെ ഘട്ടം ഘട്ടമായും ഭാഗം ഭാഗമായും ശാക്തീകരിച്ച് അഭിലഷണീയമായ പുരോഗതിയിലേക്ക് ജനപങ്കാളിത്തത്തോടെ നയിക്കുവാൻ ആത്മീയ സംഘടനകളെ സ്ഥാപിച്ച് അവയുടെ ഗ്രാസ്റൂട്ട് തല പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രത്യാശിച്ചു. ഓരോ ഇടവകയിലും സണ്ടേസ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കുവാനും അവയിലൂടെ വേദകഥകളും വിശ്വാസപാഠങ്ങളും വളരുന്നതലമുറയ്ക്ക് നൽകുവാനും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചത് ഫലവത്തായി. വിശ്വാസ പ്രബോധനങ്ങൾക്ക് ചോദ്യോത്തര രീതിയിൽ ലഘുഗ്രന്ഥങ്ങൾ തയാറാക്കി അച്ചടിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹം വിതരണം ചെയ്തു. മുഖ്യമായും നവീകരണക്കാർ ഉയർത്തിയ വെല്ലുവിളികളെ നേരിടാൻ സജ്ജമാക്കുംവിധമാണ് ചോദ്യോത്തര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സംവിധാനം ചെയ്തിരുന്നത്. അവയോടൊപ്പം രണ്ടുനേരമായി ഏഴു യാമങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥനകൾ കുട്ടികളെ കൊണ്ട് ഹൃദിസ്ഥമാക്കിക്കുവാൻ സണ്ടേസ്കൂൾ പഠനത്തിൽ നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. വിശ്വാസപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ സഭയുടെ നിലപാടുകൾ മലയാള പുസ്തകങ്ങളിൽ ലഭ്യമായത് ഇക്കാലത്താണ്.

പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഭാവനാപൂർവം രൂപവത്ക്കരിച്ച മറ്റൊരു പ്രസ്ഥാനം വൈദികസംഘമാണ്. സഭയിലെ രക്തധമനികളാണ് വൈദികർ എന്നും അവരിലൂടെ ദൈവിക ചിന്തയും ജീവനും പ്രസരിക്കണമെങ്കിൽ അവരെ കാലോചിതമായി പ്രബോധിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. ആണ്ടുതോറും വൈദികരുടെ മഹാസമ്മേളനങ്ങൾ സഭാതലത്തിൽ നടത്തുവാനും ഗ്രാസുറൂട്ട് തലത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുവാനും പ്രശ്ന പരിഹാരങ്ങൾ ആരായുവാനും അദ്ദേഹം ഉദ്യമിച്ചു. ഇടവകയ്ക്ക് വെളിയിൽ ഭദ്രാസന – പൊതു സഭാതലങ്ങളിൽ വൈദികർക്ക് കർത്തവ്യമുണ്ടെന്നും വൈദികർ സഭയുടെ പൊതുസ്വത്താണ് എന്നുമുള്ള തിരിച്ചറിവിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിന്റെ ആദ്യനടപടി ആയിരുന്നു ഇത്. 1900 മേടം 1–ന് കടമ്പനാട് പള്ളിയിൽ നിന്നും അയച്ച പൊതു കല്പനയിൽ വൈദികസംഘരൂപീകരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സ്ഥാപകന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ പ്രകടമാകുന്നുണ്ട്:

"നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അന്യോപദ്രവങ്ങളെ തടുക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാതെ വന്നുകൂടുന്ന വ്യവഹാരങ്ങ

ളാലും മറ്റും സഭയുടെ ആത്മീയ വളർച്ചയ്ക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ ഒന്നും നടപ്പാക്കുവാനും അതിനായി പരിശ്രമിക്കുവാനും സമയവും സൗകര്യവും കിട്ടാതെ നമ്മുടെ ആയുസ് വൃദ്ധതയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത് ഓർക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് വളരെ വ്യസനം ഉണ്ട്. ... അതിനാൽ നമ്മുടെ സഭയുടെ ഉയർച്ചയ്ക്ക് കാരണഭൂതരായിരിക്കേണ്ട നമ്മുടെ പട്ടക്കാരിൽ ഭക്തിയും വിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കുന്നതിനും യോഗ്യന്മാരെ ഇതിലേയ്ക്ക് ആകർഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവരുടെ അന്തസ്സിനെ ഉയർത്തുന്നതിനും അത്യന്തം ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന ശ്രമങ്ങളിൽ നാം ഇനിയും മുഴുകാതിരുന്നാൽ നമ്മു ടെ സഭ നാമാവശേഷമായിപ്പോകും" (*മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ ചരമനവതി സുവനീർ,* തൃശ്ശൂർ, 1999, പു. 95, 96).

മേല്പട്ടക്കാരുടെ ആലോചനാസംഘം, സുവിശേഷ സംഘം എന്നിവയുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ വൈദികർക്ക് പങ്കാളിത്തം നൽകുവാനും അവരുടെ ദർശനവും സഭാസ്നേഹവും പൊതു സഭാതലത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനും വൈദികസംഘം മൂലം അവസരമുണ്ടായി.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സഭയിലെ ആത്മീയ നവോത്ഥാനത്തിനായി രൂപംകൊടുത്ത മറ്റൊരു പ്രസ്ഥാനമാണ് ദയറാ പ്രസ്ഥാനം. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധംവരെ മലങ്കരസഭയിൽ ദയറാ പ്രസ്ഥാനം രൂപപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. മർദ്ദീൻ യാത്രയിൽ അദ്ദേഹം കണ്ട ദയറാകളും അവയുടെ ചരിത്രങ്ങളും അവ മൂലം സിറിയൻ സഭയ്ക്കും പൊതുസഭയ്ക്കും ഉണ്ടായ നേട്ടങ്ങളും അറിയാനിടയായ നാൾ മുതൽ ഈ പ്രസ്ഥാനം മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം വെമ്പൽ കൊണ്ടു. മുളന്തുരുത്തി ഇടവകയിലെ വെട്ടിക്കൽ പ്രദേശം അനുയോജ്യമെന്ന് കണ്ടെത്തിയ അദ്ദേഹം ആ സ്ഥലം പള്ളിയിൽനിന്നും എഴുതി വാങ്ങി. ഒരു കുരിശും ചെറിയ കെട്ടിടവും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ അദ്ദേഹം ഒരു ദയറാ ആയി പ്രഖ്യാപിച്ചു. മലങ്കരയിലെ ഒന്നാമത്തെ ആശ്രമം. മുളന്തുരുത്തി ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് കോറിയ്ക്ക് 1872 മീനം 26 ന് അദ്ദേഹം ദയറോയൂസോയുടെ സ്ഥാനം കൊടുത്തു; വെട്ടിക്കൽ ദയറായിലെ റീശ് ആയി ചാത്തുരുത്തിൽ റമ്പാനെ നിയമിച്ചു. ക്രമേണ വെട്ടിക്കൽ ദയറാ മലങ്കരയുടെ പുണ്യപുരുഷനെ വാർത്തെടുത്ത തപോഭൂമിയും വൈദികപരിശീലനകേന്ദ്രവും ആയി മാറി. ക്രമേണ വെട്ടിക്കൽ ദയറായിലെ റമ്പാന്മാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു. 1873 മുതൽ പരുമലയിൽ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് നേതൃത്വം നൽകുവാൻ ചാത്തുരുത്തി റമ്പാച്ചൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ വെട്ടിക്കൽ ദയറായിലെ മൂക്കഞ്ചേരിൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ റീശ് ദയറോയോ ആയി നിയമിതനായി. പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ പട്ടംകൊടുത്ത ആറു മെത്രാന്മാർ നാല്പത് ദിവസം ഉപവ

സിച്ചത് ഈ ദയറായിലാണ്. പില്ക്കാലത്ത് സഭയിൽ പിറവിയെടുത്ത ബഥനി, പത്തനാപുരം താബോർ, ഓതറ, മൈലപ്ര, പുതുപ്പാടി തുടങ്ങിയ ആശ്രമങ്ങൾ വെട്ടിക്കൽ ദയറായുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം നേടി രൂപംകൊണ്ടവയാണ്.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ നേതൃപാടവത്തിന്റെ ഫലമായി രൂപം കൊണ്ട മറ്റൊരു ആത്മീയ സംഘടനയാണ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം. വിദ്യാർത്ഥികളെ സഭയോട് പ്രതിബദ്ധതയുള്ളവരാക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ അസ്ഥാനത്തായില്ല. ഇക്കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ സഭയുടെ നേതൃനിരയിൽ വന്ന അത്മായ – വൈദിക – മെത്രാൻസ്ഥാനികളും വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിലെ പ്രവർത്തകരായിരുന്നു. തന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യനും പുണ്യചരിതനുമായ പരുമലയിലെ സിദ്ധൻ അവിചാരിതമായി ദിവംഗതനായപ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന് ആ പുണ്യവാന്റെ പേർ നൽകുകയും മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

H. ജാത്യൈക്യ സംഘം

കൂനൻകുരിശ് സത്യത്തെ തുടർന്ന് മാതൃസഭയിൽ നിന്ന് 1653–ൽ അടർന്നുപോയ കത്തോലിക്കാസഭയെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ പല മലങ്കര മെത്രാന്മാരും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനും അക്കാര്യത്തിൽ എളിയ ശ്രമം നടത്തി. സാദ്ധ്യമായ രംഗങ്ങളിൽ സഹകരണം ആരംഭിച്ച് പ്രവർത്തനം കൂടുതൽ മേഖലകളിലേക്കു വ്യാപിപ്പിക്കാമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ നിധിയിരിക്കൽ മണിക്കത്തനാരുമായി സഹകരിച്ച് അദ്ദേഹം ജാത്യൈക്യ സംഘം സ്ഥാപിച്ചു. രണ്ടുപേരുടെയും പേരിൽ വുഡ്ലാൻഡ് ബംഗ്ലാവും സ്ഥലവും വിലയ്ക്കു വാങ്ങി. അതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച എക്യുമെനിക്കൽ വികാരം ആരും വിലയിരുത്തിയിട്ടില്ല. ലോകതലത്തിൽ എക്യുമെനിക്കൽ ആശയങ്ങൾ മുള പൊട്ടുന്നതിന് എത്രയോ മുമ്പ് ഈ കൊച്ചു കേരളത്തിൽ സഭൈക്യ ദാഹവുമായി ഈ പ്രതിഭാശാലി പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. ഇരുനേതാക്കളും കൂടി ഒരു സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ച് കൂടുതൽ മേഖലകളിലേക്ക് പ്രവർത്തനം വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിനിടയിൽ റോമ്മാ സുറിയാനിക്കാരും യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരും യോജിച്ച് പള്ളിക്കൂടം നടത്തിക്കൂടാ എന്ന് പോപ്പിന്റെ ഉത്തരവ് വന്നു. തൽഫലമായി പള്ളിക്കൂടം നടത്തുന്നതിൽ നിന്ന് മാണിക്കത്തനാർ പിന്മാറി. അപ്പോൾ സംയുക്തമായി വാങ്ങിയിരുന്ന ഭൂമിയിൽ റോമ്മാ സുറിയാനിക്കാർക്കുള്ള അവകാശത്തെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കൊടുത്ത് തീർത്തു. അങ്ങനെ എം. ഡി. സെമിനാരിയും സ്ഥലവും യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വകയായി തീർന്നു (*മലങ്കര നസ്രാണികൾ,* വാല്യം 3, പു. 266).

I. രാഷ്ട്രീയ രംഗങ്ങളിൽ

തമിഴ് ബ്രാഹ്മണർക്ക് മാത്രം സർക്കാരിലെ ഉയർന്ന തസ്തികകളിൽ നിയമനം ലഭിച്ചിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. നികുതിദായകരായ തദ്ദേശീയരെ അവഗണിക്കുന്നത് അനീതിയാണെന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇടവകപത്രികയിലൂടെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ആയിടെ സിംഹാസനാരൂഢനായ വിശാഖം തിരുനാൾ മഹാരാജാവ് കോട്ടയം സന്ദർശിച്ചു. സമുദായത്തിന്റെ വികാരം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മംഗളപത്രം മെത്രാപ്പോലീത്താ മഹാരാജാവിന് സമർപ്പിച്ചു. സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ രാജാവ് ഇപ്രകാരം മറുപടി നൽകി: സുറിയാനിസഭയിലെ വൈദികന്മാരും ജനങ്ങളുമേ, നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച ഇമ്പവും പരമാർത്ഥവും ഉള്ള മംഗളപത്രത്തിൽ നമുക്ക് സംതൃപ്തി ഉളവായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സമുദായം പൂർവീകകാലം മുതലേ ഉള്ളതും ചരിത്രസംബന്ധമായ സാഹിത്യത്തോടുകൂടിയതുമായ ഒരു സംഘവും തൃപ്തിയുടെയും സമാധാനത്തിന്റെയും രാജഭക്തിയുടെയും ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തവുമാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ സമുദായം അനുഭവിച്ചുവരുന്ന പദവികൾ ഭേദവും കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് നിലനിറുത്താമെന്ന് ഉറപ്പിച്ച് കൊൾവിൻ. സർക്കാർ ജീവനം അതിന്റെ മിക്കതുറകളിലും മതവിഷയം ആലോചിക്കാതെ എല്ലാവർക്കും തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മതവിശ്വാസം ഗൗനിക്കാതെ യോഗ്യതയും ശേഷിയും ഉള്ളവരെ അംഗീകരിക്കുന്നതാകുന്നുവെന്ന് നാം നിങ്ങളോടുറപ്പ് പറയുന്നു" (പാറേട്ട്, വാല്യം 3, പു. 299).

മംഗളപത്ര സമർപ്പണം കഴിഞ്ഞ് അഞ്ചാം വർഷത്തിൽ മഹാരാജാവ് നാടു നീങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം വേണ്ടത്ര പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ സമയം ലഭിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യ യജ്ഞം പൂർണ്ണമായി വിജയിച്ചില്ല. അക്കാലത്ത് തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിൽ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്നത് പ്രധാനമായി പരദേശ ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നതുകൊണ്ടും അവർക്ക് സമർത്ഥരായ നാട്ടുകാരോടു അസൂയ തോന്നുക സാധാരണമായിരുന്നതുകൊണ്ടും നസ്രാണികളെയും നായന്മാരെയും ഒഴിച്ചുനിർത്താനുള്ള വിദ്യകൾ അവർ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീട് കേരളീയ സമുദായങ്ങളിൽ താഴ്ന്ന വിഭാഗങ്ങളെ സർക്കാർ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്ന് തള്ളിയപ്പോഴും മലയാളികൾക്ക് പൊതുവിൽ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥാനങ്ങൾ അപ്രാപ്യമായപ്പോഴും ഈ നവോത്ഥാന നായകൻ പ്രതിഷേധശബ്ദവുമായി മുമ്പിലെത്തി.

ആ അനീതിക്കെതിരെ നസ്രാണിയും നായരും നമ്പൂതിരിയും യോജിച്ച് പതിനായിരത്തിഇരുപത്തിഎട്ടുപേർ ഒപ്പിട്ട 'മലയാളി മെമ്മോ

റിയൽ' 1891 ജനുവരി 1-ന് ശ്രീമൂലം മഹാരാജാവിന് നൽകി. അതിന് മറുപടി ലഭിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ നാടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പ്രതിഷേധ യോഗങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇദംപ്രഥമമായി നടന്ന രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭത്തെ തിരശ്ശീലയ്ക്കു പിന്നിൽ നിന്നുകൊണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും നിയന്ത്രിച്ച പ്രധാനന്മാരിൽ ഒരുവൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആയിരുന്നു. ഒടുവിൽ 1891 ജൂലൈ മാസത്തിൽ മെമ്മോറിയൽകാർക്ക് അനുകൂലമായി മറുപടി ലഭിച്ചു. ജനകീയ ഭരണത്തിലേക്കുള്ള ആദ്യ ചുവടുവയ്പിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നതിന് തക്ക ദീർഘദൃഷ്ടിയുള്ള ആളായിരുന്നു ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നാണല്ലോ ഇത് തെളിയിക്കുന്നത് (പാറേട്ട്, വാല്യം 3, പു. 300, 301).

മഹാജന സഭ

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ച അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെ കൈകളിലാണ് കേരളത്തിന്റെ മതപുരോഗതിയും സാമൂഹ്യ പുരോഗതിയും എന്ന് കാലത്തെ വിവേചിച്ചറിഞ്ഞ പ്രത്യുല്പന്നമതിയായ മെത്രാപ്പോലീത്താ സഭയിലെ അഭ്യസ്തവിദ്യർക്കായി മഹാജനസഭ എന്ന ഒരു സംഘടന രൂപവത്ക്കരിച്ചു. മലങ്കരസഭയുടെ മസ്തിഷ്ക്കമായി ഏറെക്കാലം മഹാജനസഭ പ്രവർത്തിച്ചു. 1897 മേടത്തിൽ കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ സാമൂഹ്യപരിഷ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് രൂപീകരിച്ച സഭ പിന്നീട് കൂടുതൽ ജനകീയമായി. പാറേട്ട് എഴുതുന്നു: "യോജിച്ച് നിന്ന് പ്രവർത്തിക്കാതെ ജീവിത സമരത്തിൽ വിജയം വരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്ന് ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. ... സഭേതര കാര്യങ്ങളിലും സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മുൻകൈ എടുത്തു. ആ പ്രവർത്തനഫലങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു സാമൂഹ്യസമ്മേളനം അല്ലെങ്കിൽ മലങ്കര മഹാജനസഭ എന്ന സംഘടന. 1910 ഇടവത്തിൽ ഇ. ജെ. ജോൺ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിനയച്ച തുറന്ന കത്തിൽ എഴുതി: 'മലങ്കര മഹാജനസഭയുടെ ഉത്ഭവചരിത്രം, സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ വർത്തമാനകാല ചരിത്രത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധമാണ്. സുറിയാനിസഭയിൽ മുളച്ചു വളർന്ന മതഭേദത്തോടുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ ആയുസ്സിനെ വിനിയോഗിക്കേണ്ടിവന്ന ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൃത്യാന്തര ബാഹുല്യം നിമിത്തം സമുദായത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രസ്ഥാനമായ എം. ഡി. സെമിനാരിയ്ക്കു കൂടിയും ഉണ്ടായ ഞെരുക്കത്തെയും അനേകം പള്ളികളിലെ കുഴപ്പങ്ങളെയും മറ്റും പല സമുദായ വിപത്തുകളെയും കണ്ടുകൊണ്ട് സഹിച്ചിരിക്കാൻ സമുദായ സ്നേഹം അനുവദിക്കാത്ത.... ആലോചിച്ച് ഏകദേശം 15 വർഷം മുമ്പ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് മഹാജനസഭ" (പാറേട്ട്, വാല്യം 3, പു. 301). ആണ്ടുതോറും സമ്മേളിക്കുന്ന മഹാജനസഭയിലും വൈദിക സമ്മേളനത്തിലും ഉരുത്തിരിയുന്ന കർമ്മ

പഥങ്ങൾ അസോസ്യേഷനിലൂടെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലൂടെയും പ്രവർത്തനപദ്ധതികളായി രൂപം പ്രാപിക്കുന്ന തേജോമയമായ ഒരു കാല ഘട്ടമായിരുന്നു അത്.

J. പത്രപ്രവർത്തനം, സാഹിത്യപ്രവർത്തനം

സാമൂഹ്യ പുരോഗതിയിൽ മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തേപ്പറ്റി മറ്റാരേ ക്കാളും മെത്രാപ്പോലീത്താ ബോധവാനായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം ആരം ഭിച്ച് നടത്തിയ പത്രമാസികകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് ആത്മ കഥയിൽ എഴുതുന്നു: "മലയാള മനോരമ നടത്തുന്നതിനായി വർഗീസ് മാപ്പിള ആരംഭിച്ച കമ്പനിയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഓഹരിക്കാരനായി രുന്നു. മലയാള മനോരമയുടെ ആഫീസ് ഏതാനും കാലം വുഡ്ലാൻഡ് ബംഗ്ലാവിൽ നടത്തി. പിന്നീടാണ് വുഡ്ലാൻഡ് തോപ്പിന്റെ വേറൊരു ഭാഗത്ത് ഇന്ന് കാണുന്ന ..... പ്രസും ഓഫീസും അവിടെയാക്കിയത്. ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസും വർഗീസ് മാപ്പിളയും തമ്മിലുണ്ടായിരു ന്നതും സമുദായത്തിന് പലവിധ നന്മകൾക്കുമിടയാക്കിയതുമായ വേഴ്ച, ഇരുവർക്കുമുണ്ടായിരുന്ന പത്രപ്രവർത്തനക്കമ്പത്തിൽ നിന്ന് ഉൽഭൂത മായതാവാം" (*രഹസ്യഭേദകം*, പു. 117).

മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഒരു സാഹിത്യകാരൻ എന്ന നിലയിൽ അനേ കരും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. പ്രസന്നവും ദീപ്തവും ആർജ്ജവത്വം നിറ ഞ്ഞതുമായ ഗദ്യശൈലി അദ്ദേഹത്തിന് സ്വന്തമായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതിയ യാത്രാവിവരണകൃതി - *ഒരു പരദേശയാത്രയുടെ കഥ* - വ്യക്ത മാക്കുന്നു. മലയാളത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ യാത്രാവിവരണം തന്നെയാ ണത്. നിരീക്ഷണ സ്വഭാവം, അപഗ്രഥന പാടവം, സൂക്ഷ്മ വർണ്ണന കൾ, രസകരമായ വാങ്മയ ചിത്രങ്ങൾ, ധ്വനിമധുരമായ ആത്മഗതങ്ങൾ, കുറിയ്ക്കുകൊള്ളുന്ന ഭാവാലങ്കാരങ്ങൾ, അപസർപ്പകകഥയുടെ ഉദ്വേഗം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആത്മസംഘർഷ രംഗങ്ങൾ, വ്യക്തിത്വമുള്ള ശൈലി, ആകർഷകമായ ആഖ്യാന ചാതുരി എന്നിവ കൊണ്ട് അനുഗൃഹീതമായ ആ ലഘു കൃതിയെ മലയാളത്തിലെ ലക്ഷണമൊത്ത ഒന്നാമത്തെ യാത്രാവിവരണ കൃതി എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടത്. മലയാള ഗദ്യ ശൈലിയ്ക്ക് പ്രായപൂർത്തിയായി എന്ന് 'ഇന്ദുലേഖ'യേക്കാൾ മുമ്പ് വിര ചിതമായ ഈ കൃതി സാക്ഷിക്കുന്നു. റവ. ജോർജ് മാത്തന്റെ ഗദ്യത്തേ ക്കാൾ മാധുരവും പ്രസന്നതയും ഓജസ്സും നിറഞ്ഞതാണ് ഇതിന്റെ രചന. കഥാനായകന്റെ വിപദിധൈര്യം, സംഘർഷ മുഹൂർത്തങ്ങളിലെ മനഃ സാന്നിദ്ധ്യം, ആത്മധൈര്യം, മനഃസ്ഥൈര്യം, ഔചിത്യപൂർണ്ണമായ സമീ പനങ്ങൾ, ദൈവാശ്രയത്തിലധിഷ്ഠിതമായ തീരുമാനങ്ങൾ ഇവയൊക്കെ ധീരോദാത്തനായകൻ കൂടെയായ ഒരു ഗംഭീര പുരുഷന്റെ ചിത്രമാണ് വായനക്കാർക്ക് സമ്മാനിക്കുന്നത്.

K. നിർണ്ണായകമായ കോടതിവിധി

റോയൽക്കോടതി വിധി മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിലെ നിർണ്ണായകമായ ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ്. പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കരയിൽ ആത്മീയ മേലധികാരം മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്ന വിധി പ്രഖ്യാപനത്തിലൂടെ പാത്രിയർക്കീസ് മെത്രാന്മാരിൽനിന്നും ചില പള്ളികളിൽ നിന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു വാങ്ങിയിരുന്ന രജിസ്റ്റേർഡ് ഉടമ്പടികൾ നിരർത്ഥകങ്ങളും അസാധുവുമായി. പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കരയിൽ ലൗകികവും ആത്മീയവും വൈദികവും ആയ സർവാധികാരമുണ്ടെന്നാണ് അവയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. റോയൽക്കോടതി വിധിയോടെ സ്വന്തം കാൽച്ചുവട്ടിലെ മണൽ ഒലിച്ചുപോവുന്നതായി പാത്രിയർക്കീസിന് തോന്നി. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ അനുപമമായ കഴിവുകളെപ്പറ്റി നേരിൽ അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ ഈ വിധിയിലും ദീവന്നാസ്യോസിന് പങ്കുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വിലയിരുത്തി.

1892 നവംബർ 7-ന് അദ്ദേഹം 24 മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾക്കും അയച്ച കല്പന ഇങ്ങനെ: "... പാത്രിയർക്കീസിന് ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽ അധികാരമില്ലെന്ന് വിധിച്ചതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്ത് വിചാരിക്കുന്നു? ആ അധികാരം അശേഷം പോയി എന്ന് തോന്നിയിട്ട് നിങ്ങളുടെ അന്തർഗ്ഗതം സാധിച്ചു എന്നു വച്ച് സന്തോഷിക്കുന്നുവോ? ഈ നിസ്സാര വിചാരം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവരുത്. ഉള്ള ജഡ്ജിമാർ എല്ലാവരും കൂടി വിധിച്ചു കഴിഞ്ഞാലും പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനത്തിന്റെ റൂഹായ്ക്കടുത്ത അധികാരം ആത്മീയകാര്യങ്ങളിലാകട്ടെ, ലൗകിക കാര്യങ്ങളിലാകട്ടെ ഇല്ലാതായിപ്പോവുകയില്ല. എന്തെന്നാൽ അവ രണ്ടും യോജിച്ചും ബന്ധിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. ... മെത്രാന്മാരിൽ ഒരുവൻ മൂലമോ സുന്നഹദോസിന്റെ അംഗങ്ങൾ നിമിത്തമോ നമ്മുടെ പുത്രനായ ദീവന്നാസ്യോസ് മുഖാന്തിരമോ ഉണ്ടായത്? അവനെ നാം വാത്സല്യപുത്രനെപ്പോലെ വിചാരിച്ച് എല്ലാവർക്കും മേലായി അവന്റെ കൊമ്പിനെ നാം ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. .... 41-ാം മസ്മൂറിൽ എന്റെ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ എന്നോട് വഞ്ചന ചെയ്തു എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രകാരം ഇപ്പോൾ അവൻ അവന്റെ കുതികാലിനെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു."

അനന്തരം പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ സാധിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഓരോന്നായി എണ്ണിപറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം എഴുതുന്നു: "നമ്മുടെ കല്പന നിമിത്തം അവന്റെ കൈപ്പിടിയിൽ തങ്ങളുടെ ജീവനെ വെച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള അവന്റെ സഹോദരന്മാരായ മെത്രാന്മാരുടെ തലയിൽ ചവിട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കല്പനപ്രകാരം അവർ അവനെ വണങ്ങിയതാകകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അവൻ ചവുട്ടിയത് അവരുടെ മേൽ മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ മേൽ അത്രേ. ആയതുകൊണ്ട് ഇനി മേലാൽ സുന്നഹദോ

സിന്റെ യാതൊരു കാര്യവും നിശ്ചയിപ്പാനും പൊതുവിനടുത്ത കാര്യ ങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പാനും അവന് അധികാരമില്ലെന്നും നാം കല്പിച്ചിരി ക്കുന്നു. ... ഈ രണ്ട് ഇടവകകളെ വിട്ട് മറ്റ് ഇടവകകളിലേക്ക് കാൽ ചവിട്ടുവാനും സഞ്ചരിപ്പാനും അവന് അനുവാദമില്ല. ... മെത്രാന്മാരിൽ ഒരുവനെയും സുന്നഹദോസിന്റെ പ്രസിഡന്റ് ആകുവാൻ ന്യായവും ആവ ശ്യവും ഇല്ല. ... കശീശന്മാരിൽ ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് കൊൾവിൻ. അത് സാമർത്ഥ്യമുള്ള മല്പാൻ ആയിരിക്കട്ടെ" (പാറേട്ട്, വാല്യം 3, പു. 234-240). റോയൽക്കോടതി വിധി നിഷേധിച്ച് അധികാരം വീണ്ടും പ്രയോ ഗിക്കുവാൻ ബാവാ ഉദ്യമിക്കുന്ന ചിത്രമാണ് ഈ കല്പനയിൽ കാണു ന്നത്. അന്ത്യോഖ്യൻ രക്തം സിരകളിൽ ഒഴുകുന്ന ഏതൊരാളെയും പ്രവർത്തനരംഗത്തേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കുന്ന ഈ ആഹ്വാനത്തെ മലങ്കരസഭ യിൽ ആരെങ്കിലും അനുകൂലിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മലങ്കരസഭാചരിത്രം വ്യത്യ സ്തമായേനെ. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുൻ മുടക്ക്കല്പന പോലെ ഈ മുടക്ക് കല്പനയും എഴുതിയ കടലാസിന്റെ വില പോലും കിട്ടാതെ വ്യർത്ഥമായിപ്പോയി. മലങ്കര മെത്രാനെതിരായി നില്ക്കുവാൻ ഒരു ത്തർക്കും ഒരു കാരണവും ഉന്നയിക്കാൻ പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷ മായും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വൈദികരും ജനങ്ങളും മെത്രാന്മാരും തമ്മിലും കൂട്ടുട്രസ്റ്റികൾ തമ്മിലും അത്രമാത്രം ഐക്യവും ബോധ്യവും പരസ്പര വിശ്വാസവും അന്ന് നിലനിന്നിരുന്നു.

കോനാട്ട് ഗീവറുഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് 1884 മീനം 9 ന് നിര്യാതനായി. പാമ്പാക്കുടയിൽ കബറടങ്ങി. ശെമവൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് 1886 ഒക്ടോബർ 2-ന് നിര്യാതനായി കടുങ്ങമംഗലത്ത് കബറടങ്ങി. ശീമയിൽ നിന്ന് വന്ന ശെമവൂൻ മാർ അത്താനാസ്യോസ് 1889 ജൂൺ 11 ന് നിര്യാത നായി. കോട്ടയം പുത്തൻപള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി. അമ്പാട്ട് ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് 1891 മാർച്ച് 9 ന് നിര്യാതനായി. അങ്കമാലിയിൽ കബറ ടങ്ങി.

മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ മുമ്പും പിമ്പും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത രണ്ടു മെത്രാൻ വാഴ്ചകൾ ഇക്കാലത്ത് നടന്നു. ദേശീയ ബോധ്യങ്ങൾ കൊണ്ട് ഉത്തേജിതനായ ഒരു കത്തോലിക്കാ വൈദികൻ മാർ ദീവന്നാ സ്യോസിന്റെ ഭരണശൈലിയുടെ സുതാര്യതയും ജനാധിപത്യശൈലിയും കണ്ട് ആകൃഷ്ടനായി മലങ്കരസഭയിൽ അംഗമായി. മാറ്റങ്ങൾക്ക് നേരെ മുഖം തിരിക്കുകയും മാറ്റങ്ങളുടെ വക്താക്കളെ ക്രൂരമായി അവഗണി ക്കുകയും ചെയ്ത കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് പ്രവാചകഹൃദയമുള്ള ഈ വൈദികനെ ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള ഹൃദയവിസ്തൃതി ഇല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേ ഹത്തോടൊപ്പം ഗോവയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരപ്പോരാളിയായിരുന്ന നിര വധിപേർ ഗോവ, സിലോൺ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് മലങ്കരസഭ

യുടെ അതിരുകൾ വിശാലമാക്കിക്കൊണ്ട് സഭാംഗങ്ങളായി. ഗോവ, സൗത്ത് കാനറാ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിദ്യാലയങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ച് ഗോവയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം നയിച്ച ഫാ. അൽവാറീസിനെ പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് റമ്പാനാക്കി. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുവാദം തേടി 1889 ജൂലൈ 29 ന് കോട്ടയത്തുവച്ച് മാർ യൂലിയോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകി.

അതുപോലെ അമേരിക്കൻ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയിലെ റീനിവിലാത്തി എന്ന വൈദികനെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സഭയിലേക്ക് സ്വീകരിക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുവാദവും മലങ്കര മെത്രാന്റെ നിർദ്ദേശവും അനുസരിച്ച് പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ തീമോത്തിയോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ സിലോണിൽ വച്ച് 1892 ഇടവം 17-ന് മെത്രാനായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു. കടവിൽ അത്താനാസ്യോസും അൽവാറീസ് യൂലിയോസും ഈ അഭിഷേക ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുത്തു. മലങ്കരസഭ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് നൽകിയ ജൂബിലി മംഗളപത്രത്തിൽ "…. അപ്പോസ്തോലിക കാലം മുതൽ കുളത്തിലെ വെള്ളംപോലെ ഈ കേരളത്തിന്റെ അതിരുകൾക്കകത്ത് കെട്ടിനില്ക്കുന്ന നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യാ, സിലോൺ മുതലായവയിൽ മാത്രമല്ല അമേരിക്കാ തുടങ്ങിയ ദൂരദേശങ്ങളിലും യഥാശക്തി പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത്…" എന്ന് പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ രണ്ട് മെത്രാന്മാരെ യഥാക്രമം കേരളത്തിന് വെളിയിലും ഭാരതത്തിന് വെളിയിലും നിയമിച്ച് കൊച്ചു മലങ്കരസഭയെ ഭാരതതലത്തിലും ഭാരത ബാഹ്യതലത്തിലും വ്യാപിച്ച് വളരുവാൻ അവസരം ഉണ്ടാക്കിയ സംഭവങ്ങളെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടാണ്. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആ വിശാല ദർശനം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ പിൻഗാമികൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന ദുഃഖസത്യം അവശേഷിക്കുന്നു. ഗോവയിലേക്കും അമേരിക്കയിലേക്കും നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഈ മെത്രാന്മാരെ അന്വേഷിക്കുവാനോ ആപത്തുകളിൽ സഹായിക്കുവാൻ പോലുമോ പിൽക്കാല മലങ്കരസഭയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പകയ്ക്കും പ്രതികാരത്തിനും ഇരയായ അൽവാറീസ് മെത്രാച്ചൻ 1929 സെപ്തംബർ 23-ന് കാലം ചെയ്തു. ഒരു വൈദികന്റെ പോലും കാർമ്മികത്വമില്ലാതെ മലങ്കരയുടെ ആ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരനാഥനെപ്പോലെ ഗോവയിലെ മുനിസിപ്പൽ ശ്മശാനത്തിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. മാർ തീമോത്തിയോസ് അമേരിക്കാ, യൂറോപ്പ്, ആഫ്രിക്കാ മുതലായ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിൽ മിഷണറിപ്രവർത്തനം നടത്തി. 1929 ജൂലൈ 29-ന് അന്തരിച്ചു. ഈ രണ്ടു മെത്രാന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുവാനോ മലങ്കരയുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ പരിപോഷി

പ്പിക്കുവാനോ പില്ക്കാല മലങ്കരസഭയുടെ സാരഥികൾക്ക് കഴിയാതെ വന്നത് അവരുടെ സദ്‌യശസ്സിലെ തീരാക്കളങ്കം ചാർത്തിയ ഉത്തരം തേടുന്ന പ്രഹേളികയായി അവശേഷിക്കുന്നു.

കേസുകളൊക്കെ ജയിച്ചെങ്കിലും അതിന്റെ നടത്തിപ്പ്, സ്കൂളുകളുടെ നിർമ്മാണം, പരുമല സെമിനാരി ചാപ്പൽ, കരുവാറ്റ, ചാലശ്ശേരി, തിരുവാങ്കുളം, കാട്ടൂർ, അയിരൂർ, മഞ്ഞപ്ര, തിരുവനന്തപുരം, അല്ലപ്ര, വേങ്ങൂർ, കൊടശ്ശനാട്, പുത്തൻകാവ്, കണ്ണ്യാട്ട്നിരപ്പേൽ, കുണ്ടറ, മാറാട്ടിൽ, ഓണക്കൂർ, നെല്ലിക്കൽ, ചേലാട്, മഴുവന്നൂർ, കുന്നംകുളം തുടങ്ങിയുള്ള പള്ളികളുടെ നിർമ്മാണവും അറ്റകുറ്റപ്പണികളും തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടതുമൂലം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കടങ്ങൾ അവശേഷിച്ചു. പണം ഈടാക്കാൻ കടം നൽകിയവർ ചില കോടതിവിധികളും സമ്പാദിച്ചു. മഹാരാജാവിന്റെ അനുവാദത്തോടെ അദ്ദേഹം ഒരു വിപുലമായ ഷോടതി നടത്തി. 1901 മാർച്ച് 14 ന് നറുക്കെടുപ്പ് നടത്തി. അതിൽനിന്ന് ലഭിച്ച 350000 രൂപ ലാഭം കൊണ്ട് പ്രതിസന്ധി പരിഹരിക്കുവാനും നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പണം കണ്ടെത്തുവാനും കഴിഞ്ഞു.

പ്രായാധിക്യംമൂലം സ്ഥാനമൊഴിയുവാൻ 1895-ൽ കൂടിയ അസോസ്യേഷൻ യോഗത്തിൽ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു (എം. പി. വർക്കി, പു. 42). 63 കാരനായ അദ്ദേഹം തുടരട്ടെ എന്ന് അസോസ്യേഷൻ അപേക്ഷിച്ചത് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. മലങ്കരസഭ സന്ദർശിച്ച ആദ്യത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് 96-ാം വയസ്സിൽ 1896 കന്നിയിൽ നിര്യാതനായി. അബ്ദുൾ മശിഹാ പുതിയ പാത്രിയർക്കീസായതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് പരാജയപ്പെട്ട സ്ഥാനാർത്ഥി അബ്ദുള്ളാ ഗ്രീഗോറിയോസ് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നു.

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ കാര്യക്ഷമത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് ഏറെ ശ്രദ്ധിച്ചു. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ്സ്, കോനാട്ട് മാത്തൻ എന്നീ മല്പാന്മാരെ അദ്ധ്യാപകരായും കൊച്ചുപറമ്പിൽ റമ്പാനെ മാനേജർ ആയും നിയമിച്ചു. സെമിനാരി ചാപ്പലിന്റെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കി അതിന്റെ കൂദാശ 1897-ൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നിർവഹിച്ചു. കൊച്ചിയിലായിരുന്ന സെന്റ് തോമസ് പ്രസ് കോട്ടയം സെമിനാരിയിലേക്ക് മാറ്റി. ഓരോ കാലങ്ങളിൽ പള്ളികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന തർക്കങ്ങൾ കാലതാമസം കൂടാതെ പ്രതിനിധികൾ മുഖേനയോ നേരിട്ടോ സ്ഥലത്തുചെന്ന് കേട്ട് തീരുമാനിക്കുന്ന സ്വഭാവം മൂലം ആഭ്യന്തര വ്യവഹാരങ്ങൾ ഒഴിവായിരുന്നു. പ്രശ്നങ്ങൾ അവഗണിച്ച് വഷളായി ഗ്രൂപ്പ് വടംവലിയിലേക്കും സഭാത്യാഗത്തിലേക്കും കോടതികളിലേക്കും വളരുവാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ

പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രം ഇപ്രകാരം സംക്ഷേപിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ".... മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ശ്രദ്ധ മലങ്കരയിലുള്ള പള്ളികളിൽ സുവിശേഷപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളതായിരുന്നുവെന്ന് മേൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൽഫലമായി ഇടവകകളിൽ സണ്ടേസ്കൂൾ, അക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിലെ വേല, മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂൾ സ്ഥാപനം, പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് വിദ്യാർത്ഥി സംഘം, സുവിശേഷ പ്രസംഗസംഘം, ദീവന്നാസ്യോസ് വിദ്യാപ്രചരണ സംഘം, ഇടവകപത്രിക, സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങൾ പ്രചാരത്തിൽ ആയിത്തീർന്നു. 1898-ൽ ഈ ഇടവകയിൽ ഒരു ഞായറാഴ്ചക്കൂട്ടം സ്ഥാപിച്ചു. അതോടുകൂടി ഇടവകയുടെ ഓരോ കരകളിലും ഞായറാഴ്ചക്കൂട്ടം സ്ഥാപിച്ചു. ... നെടുങ്ങപ്ര ... 1903-ൽ ഒരു പള്ളിക്കൂടം സ്ഥാപിച്ചു. 1908-ൽ പുഴക്കാട്ട് കരയിൽ ഒരു സണ്ടേസ്കൂൾ കെട്ടിടം പണിയിച്ചു. 1906-ൽ തെക്കുനിന്ന് ഒരു ഉപദേശിയെ 7 രൂപ ശമ്പളത്തിൽ സുവിശേഷപ്രവർത്തനത്തിനായി നിയമിച്ചു. ഓരോ കരയിലേയും ഞായറാഴ്ചക്കൂട്ടങ്ങൾ ഓരോ പട്ടക്കാരുടെ ചുമതലയിൽ ആയിരുന്നു. 1908-ൽ ഈ പള്ളിയിൽ സണ്ടേസ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചു." ആത്തുങ്കൽ ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ നൽകുന്ന ഈ വിവരണത്തിന് (പു. 201, 202) സദൃശ്യമായി മലങ്കരയിലെ പ്രധാന ഇടവകകളെല്ലാം ഇക്കാലത്തെ ഇടവകകളിലെ പ്രബുദ്ധതയെ സ്മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (പി. സി. കുഞ്ഞാത്തു, *കുന്നംകുളം ആർത്താറ്റ് പള്ളിചരിത്രം*, പു. 16-22, 24, 31 കാണുക).

9. ജൂബിലി

1901 വൃശ്ചികം 12-ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണജൂബിലി മലങ്കര അസോസിയേഷന്റെ തീരുമാനപ്രകാരം കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ വച്ച് അഖില മലങ്കരാടിസ്ഥാനത്തിൽ ആഘോഷിച്ചു. ആഘോഷക്കമ്മറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ട് കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസും ട്രഷറർ കാരുചിറ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനും (രണ്ടാം കാതോലിക്കാ) ആയിരുന്നു (വിശദവിവരങ്ങൾ എം. പി. വർക്കി, പു. 143, *നവതി സ്മരണിക* 1999, പു. 48, 49, കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നിധി, പു. 130-131 എന്നിവയിൽ കാണാം). ഈ ജൂബിലി ആഘോഷം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ മൂക്കഞ്ചേരി എം. പി. വർക്കി 'മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്' എന്ന പേരിലും ചിങ്ങവനത്ത് പുലുത്തുരുത്തിൽ ചാക്കോ ചാക്കോ എന്ന അന്ധൻ 'മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ചരിത്രഗാനം' എന്ന പേരിലും ഗദ്യത്തിലും പദ്യത്തിലുമായി ഓരോ ജീവചരിത്രങ്ങൾ 1901-ൽത്തന്നെ പരസ്പരം അറിയാതെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ആദ്യ കൃതി മലയാള മനോരമയും രണ്ടാമത്തെ കൃതി പഴയ സെമിനാരിയിലെ മാർത്തോമസ് പ്രസുമാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്.

മംഗളപത്രത്തിൽ സൂചിതമായതിൻപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെ മഫ്രിയാന ആയി വാഴിക്കുവാൻ കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ തുടങ്ങിയവർ പാത്രിയർക്കീസുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തി. സഭയിലെ മെത്രാന്മാരും വൈദിക – അത്മായ പ്രമുഖരും ഈ കാര്യത്തിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു.

പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന് അനുയോജ്യമായ ഒരു സ്മാരകം ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ അസോസ്യേഷൻ നിശ്ചയിച്ചു. സ്മാരകങ്ങളെപ്പറ്റി പല അഭിപ്രായങ്ങളും പലരും ഇടവകപത്രികയിൽ എഴുതി. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ചേർന്ന് ഏതെല്ലാം സ്മാരകങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്ന് അക്കമിട്ട് നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ 1909-ൽ അദ്ദേഹം അന്തരിച്ചതോടെ ഈ സ്മാരക തീരുമാനം ഔദ്യോഗിക ചുമതലക്കാർ വിസ്മരിച്ചു. പണം പിരിച്ചോ എന്നും പിരിച്ചെങ്കിൽ അത് പിന്നീട് എന്തിന് ഉപയോഗിച്ചു എന്നും ‘ഇടവകപത്രിക’യിൽ നിന്നും സൂചനകൾ ലഭിക്കുന്നില്ല.

കനത്ത ആഘാതം

കാര്യങ്ങൾ ഈവിധം സന്തോഷകരമായിരിക്കേയാണ് പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ ആകസ്മികമായ നിര്യാണം സംഭവിച്ചത്. 1902 നവംബർ 2-ന് ആ ദീപം പരുമലയിൽ അസ്തമിച്ചത് മലങ്കര സഭയേയും മലങ്കര മെത്രാനേയും ഇടിത്തീവീണാലെന്നവിധം സ്തംഭിപ്പിച്ചു. അതിസൂക്ഷ്മതയോടെ താൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത് സന്യാസം നൽകി, റീശ്ദയറോയോ ആയും സെമിനാരി മല്പാനായും അവസരങ്ങൾ നൽകി തന്റെ പിൻഗാമിയാകാൻ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന കൊച്ചുമെത്രാച്ചൻ 54-ാം വയസ്സിൽ ദേഹവിയോഗം ചെയ്യുക – സ്വന്തം കാലിനടിയിലെ ഭൂമി പെട്ടെന്ന് അപ്രത്യക്ഷമായതുപോലെ. പരുമലയിൽ തന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യന്റെ അസുഖവാർത്ത കേട്ട് ഓടിയെത്തിയ വലിയതിരുമേനി അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തു എന്ന തെറ്റായ വാർത്ത കേട്ട് നിലവിളിച്ച വിവരം ദൃക്സാക്ഷിയായ കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ തന്റെ ഡയറിയിൽ ഇപ്രകാരം കുറിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു: “22-ന് ഗീവറുഗീസു റമ്പാച്ചൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയും പാമ്പാക്കുട മല്പാനച്ചൻ തിരുമേനിയുടെ സുഖക്കേടിനെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കയും എല്ലാവരും പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്തു. തിരുമേനി കഴിഞ്ഞു പോയി എന്ന് എല്ലാവരും വിചാരിച്ചുപോകയും വിവരം മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് അറിയിച്ചതിൽ വളരെ വ്യസനിച്ച് നിലവിളിക്കയും ചെയ്തു” (*കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നിധി*, വള്ളിക്കാട്ട് ദയറ, കോട്ടയം, 2006, പു. 138). നവം. 2 ന് അർദ്ധരാത്രിക്ക് പ. പരുമല തിരുമേനി കാലം ചെയ്തു. ആ ദേഹവിയോഗം താങ്ങാനാവാതെ മുറിയിലിരുന്ന് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് വിങ്ങിപ്പൊട്ടി. തളർന്ന് വിറയാർന്ന്

കബറടക്കത്തിനെത്തി. പലവട്ടം മുറി വിട്ടിറങ്ങി ചാപ്പലിൽ എത്തിയെങ്കിലും അംശവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ് സിംഹാസനത്തിലിരിക്കുന്ന കനിഷ്ഠ സഹോദരന്റെ മുഖത്തു നോക്കുമ്പോഴേയ്ക്കും ഏങ്ങലടികൊണ്ട് നിരുദ്ധകണ്ഠനായി ഒരൊറ്റ പദം പോലും ഉച്ചരിക്കാതെ തിരിച്ച് മുറിയിലെത്തി തളർന്ന് വീഴുകയായിരുന്നു (വി. സി. മാത്യു വേഴപ്പറമ്പിൽ, *ചരമ നവതി സ്മരണിക,* 1999, പു. 47). കർമ്മോത്സുകനും കർമ്മനിരതനുമായ മലങ്കര മെത്രാൻ തന്റെ ശക്തി മുഴുവൻ ചോർന്ന് പോയാലെന്ന വിധം അവശനായി. തന്റെ സകല വിപത്തുകളിലും നിഴൽപോലെ അനുഗമിച്ച പ്രിയശിഷ്യൻ ഓർമ്മയായി, തേങ്ങലായി അവശേഷിച്ചു. റോയൽ ക്കോടതി കേസിൽ സാക്ഷിയായി പരുമല മെത്രാച്ചൻ നൽകിയ സാക്ഷി മൊഴികൾ കേസിലെ വിജയത്തിന് വഴിയൊരുക്കിയത് ഗദ്ഗദകണ്ഠനായി അദ്ദേഹം ഓർത്തു.

“.... വാദിയെ (മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ) ഇതിന് മുമ്പിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസ് മലയാളം അടച്ച് (പൂർണ്ണമായി) മെത്രാനായിട്ടാണ് വാഴിച്ചിരുന്നത്. ആ വാദിയ്ക്ക് വേറെയും സ്ഥാനം ഉണ്ട്. ആയത് മലയാളത്തിലുള്ള സുറിയാനിക്കാരുടെ പൊതുവിന്നടുത്ത കമ്മിറ്റിയിലെ പ്രസിഡന്റ് ആണ്. ആ പ്രസിഡന്റ് എന്നുള്ള അധികാരം മലയാളത്തെ സുറിയാനി പള്ളികൾ ഏഴ് ഇടവകയായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകളിന്മേലൊക്കെയും വസ്തുക്കൾ മേലൊക്കെയും പൊതുവിന്നടുത്ത അധികാരവും വാദിയ്ക്കുണ്ട്. പരുമല സെമിനാരി പണിയിച്ചിട്ടുള്ളതും വാദി ആകുന്നു. അതിനുള്ള മുതൽ ശേഖരപ്പെടുത്തിയതും ചെലവ് ചെയ്യിച്ചതും വാദിയാകുന്നു. നമ്മെയും നമ്മെപ്പോലെ വേറെ മെത്രാന്മാരെയും വാഴിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് വാദിയ്ക്ക് ഈ വ്യവഹാരം കൊണ്ടുവരുന്നതിന് യാതൊരു ദോഷവും ഇല്ല. വാദിയ്ക്ക് സർക്കീട്ട് ചെയ്യേണ്ടതായ സമയം നീക്കിയുള്ള താമസമൊക്കെയും പരുമലയിൽ ആകുന്നു. ... വാദിയുടെ വകയായി, കട്ടിൽ, കിടക്ക, മേശ, കസേരകൾ, കല്ലച്ചുകൂടം, പെട്ടി, ബോട്ട് മുതലായി അനേകം സാമാനങ്ങൾ അവിടെയുണ്ട്. ... വാദിയ്ക്ക് പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനം ലഭിച്ചത് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായാലും സഭയാലും ആകുന്നു. ഈ വാദിയ്ക്ക് മലയാളം ഒട്ടുക്ക് എല്ലാ ഇടവകയിന്മേലും പൊതുവിന്നടുത്ത അധികാരം ഉണ്ട്. ... പൊതുവിന്നടുത്ത അധികാരം എന്നത്, ഏഴ് ഇടവകയ്ക്കും കൂടി സംബന്ധമുള്ള വസ്തുക്കൾമേലും കമ്മിറ്റി കൂടുമ്പോൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നതായ പൊതുവിന്നടുത്ത വല്ല മുതൽശേഖരങ്ങളുടെമേലും പണികൾമേലും സർക്കാർ സംബന്ധമായ വ്യവഹാരങ്ങൾമേലും വിശേഷമായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന വല്ല ആശുപത്രി മേലും പൊതുവിൽ പട്ടത്വത്തിനായിട്ട് നിയമിപ്പാനുള്ള സെമിനാരികൾ മേലും സ്കൂളിന്മേലും മറ്റും ആകുന്നു. നമ്മുടെ അധികാരങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട പള്ളികൾമേലും പൊതുവിന്നടുത്ത മേലധികാരം വാദിക്കുള്ളതാകുന്നു. പൊതുവിന്നടുത്തത് എന്നു

പറഞ്ഞാൽ ആത്മിക സംബന്ധമായും വസ്തു സംബന്ധമായും ഉള്ള അധികാരങ്ങൾ ആകുന്നു. മുമ്പേ നാം ആശുപത്രി എന്നു പറഞ്ഞതും ആത്മസംബന്ധമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

.... നമുക്ക് മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം കിട്ടിയതിൽ പിന്നെ മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ വാദിക്കുള്ള മേലധികാരത്തെപ്പറ്റി പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും പ്രമാണമുണ്ടായതായി നമുക്ക് അറിവില്ല. ....

നമുക്കും നമ്മെപ്പോലെ വേറെ മെത്രാന്മാർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സ്ഥാനപത്രം കൊണ്ട് വാദിയ്ക്ക് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനപത്രത്തെ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തിയതായി ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

.... അന്യായപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കോട്ടയത്ത് സെമിനാരി മുതലായത് മേലും അതുകൾക്ക് വ്യവഹാരപ്പെടുത്തുവാനും ഉള്ള അധികാരം വാദിയ്ക്കാകുന്നു... കോട്ടയത്ത് സെമിനാരി മുതലായ വസ്തുക്കൾക്ക് വേറെ മെത്രാന്മാർക്കാർക്കും അധികാരം കൊടുത്തിട്ടില്ല" (1055 കന്നി 2 ന് – 1879 – പരുമലയെത്തിയ കമ്മീഷൻ ശേഖരിച്ച സാക്ഷിമൊഴികൾ).

മറ്റു മെത്രാന്മാർ കോടതിയുടെ സമൻസ് കൈപ്പറ്റാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയപ്പോൾ പരുമല പിതാവ് മാത്രമാണ് മലങ്കര മെത്രാന് അനുകൂലമായി ഇത്ര വ്യക്തമായ സാക്ഷിമൊഴികൾ നൽകിയത്. സ്കൂൾ, പള്ളി ഇവയുടെ സ്ഥാപനത്തിലും പള്ളിത്തർക്കങ്ങളിലും മലങ്കര മെത്രാന്റെ നാവും കരവും ആയി ആ പുണ്യാത്മാവ് പ്രവർത്തിച്ചു. ശേഷം മെത്രാന്മാർ സ്വാതന്ത്ര്യവും പാത്രിയർക്കീസിനോട് അന്യായമായ ചായ്‌വും കാണിക്കുമ്പോൾ അവരെ ഉപദേശിക്കുന്ന റോൾ കൊച്ചുമെത്രാച്ചന്റേതായിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മലങ്കര മെത്രാന്റെ ബഹിച്ചരപ്രാണൻ ആയിരുന്നു കൊച്ചു മെത്രാച്ചൻ. കൊച്ചുമെത്രാച്ചൻ പ്രധാന കാർമ്മികനായും മലങ്കര മെത്രാൻ സഹകാർമ്മികനായും നടന്ന ചില പള്ളികൂദാശകളും പട്ടംകൊടകളും തീരെ അസാധാരണമായിരുന്നില്ല. ആ തേജസ് പൊലിഞ്ഞതോടെ താൻ തീർത്തും ഏകാന്തപഥികനായി എന്ന് മലങ്കര മെത്രാന് തോന്നി.

ആയിടെ താൻ നേതൃത്വം കൊടുത്ത് ആരംഭിച്ച വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന് അദ്ദേഹം കൊച്ചുമെത്രാച്ചന്റെ പേർ നൽകി. താൻ വൈദികനായിരിക്കെ കുന്നംകുളത്ത് സ്ഥാപിച്ച യാക്കോബായ സഭാ അഭിവർദ്ധിനി സംഘം എന്ന പേർ മാറ്റി തൽസ്ഥാനത്ത് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെമ്മോറിയൽ അസോസ്യേഷൻ എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തു (വാസ്തവത്തിൽ ഈ സംഘം പില്ക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷന്റെ മിനിയേച്ചർ രൂപമായിരുന്നു. ആർത്താറ്റ് പള്ളി സംബന്ധിച്ച് നവീകരണക്കാരുമായി നടന്ന കേസിൽ കുന്നംകു

ളത്ത് ശിഥിലമായി കിടന്നിരുന്ന അഞ്ച് ഇടവകകളെ ഒരു ട്രസ്റ്റിന്റെ കീഴിൽ ഏകോപിച്ച് ശക്തി സംഭരിക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം ഈ യാക്കോബായ സഭാ അഭിവർദ്ധിനി സംഘം 1850-കളിൽ രൂപീകരിച്ചത്. ആർത്താറ്റ്, ചിറളയം, പഴയപള്ളി, തെക്കേ അങ്ങാടി, കിഴക്കേ പുത്തൻപള്ളി എന്നീ അഞ്ച് ഇടവകകൾ ചേർന്നാണ് പില്ക്കാലത്ത് ആർത്താറ്റ് - കുന്നംകുളം മഹായിടവക എന്ന മഹാശക്തി രൂപപ്പെട്ടത്).

വലിയ മെത്രാച്ചന് 70 വയസ്സ് പ്രായം. തന്റെയും സഭയുടെയും സുഖദുഃഖങ്ങളിലും ഭയാശങ്കകളിലും ഉത്കണ്ഠകളിലും പങ്കാളിയായിരുന്ന ഒരാളിനെ പിൻഗാമിസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് വച്ചിരുന്നത് ഫലപ്രദമാകാതെ പോയി. മറ്റൊരു പിൻഗാമിക്കുവേണ്ടി ആ വൃദ്ധനയനങ്ങൾ മലങ്കരസഭയിലാകെ തെരഞ്ഞു. പ്രാപ്തി, കാര്യശേഷി, ആജ്ഞാശക്തി, ആത്മീയ പൗരുഷം, പാണ്ഡിത്യം, സഭാസ്നേഹം എന്നിവയിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനിൽ ആ കണ്ണുകൾ ഒടുവിൽ ചെന്നുപറ്റി. എപ്പിസ്കോപ്പസിയുടെ കടുംപിടുത്തക്കാരൻ എന്നനിലയിൽ, താൻപോരിമയുടെയും ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെയും പിൻബലമുള്ള അവിനയം എന്നിവ മറ്റു യോഗ്യതകളുടെ മുമ്പിൽ അവഗണിക്കാവുന്നവയായിരുന്നു. 1903 നവംബർ 2-ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാന് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി. എപ്പിസ്കോപ്പൽ ഭരണശൈലിക്കനുകൂലമായും ജനാധിപത്യശൈലിക്കനുകൂലമായും സഭയിൽ രണ്ടു ഗ്രൂപ്പുകൾ ശക്തിപ്പെടുന്നതായും സെമിനാരിയിലെ രണ്ടു മല്പാന്മാർ വ്യത്യസ്ത ഗ്രൂപ്പുകൾക്ക് നേതൃത്വംനൽകുന്നതായും ക്രമേണ പരസ്യമായി. ശീമക്കാരൻ സ്ലീബാ ശെമ്മാശ്ശൻ, അദ്ദേഹം ശീമയിൽ ചെന്ന് കൊണ്ടുവന്ന അത്താനാസ്യോസിന്റെ കാലശേഷവും മലങ്കരയിൽ തങ്ങുന്നതിനെപ്പറ്റി ചില അസുഖകരങ്ങളായ അഭ്യൂഹങ്ങൾ സഭയിലുണ്ടായി. പ്രമേഹവും വാതരോഗവും വലിയ മെത്രാച്ചനെ ശാരീരികമായും സഭയിൽ രൂപപ്പെട്ടുവരുന്ന ധ്രുവീകരണങ്ങൾ മാനസികമായും പരവശതയിലാക്കി.

10. ജീവിത സായാഹ്നം

75 കാരനായ വലിയ മെത്രാച്ചൻ 1083 (1908) കുംഭം 15 ന് പഴയസെമിനാരിയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ മലങ്കര അസോസ്യേഷനിൽ രണ്ട് മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാനും കൊച്ചുപറമ്പിൽ പൗലൂസ് റമ്പാനും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ കോനാട്ട് മല്പാനെ കൊണ്ട് നിർദ്ദേശിച്ചതനുസരിച്ച് വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാനെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അസിസ്റ്റന്റും പിൻഗാമിയും ആയിട്ടാണ് തെരഞ്ഞെടുത്തത്. 1907 നവംബർ 2-ന് കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് നിര്യാതനായി ആലുവാ തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരിയിൽ കബറടങ്ങി. കൊച്ചി, അങ്കമാലി, തുമ്പമൺ, കോട്ടയം, നിരണം എന്നീ അഞ്ച് ഇടവ

കകളിലേയും മെത്രാന്മാർ നിര്യാതരാവുകയും ശേഷം രണ്ട് മെത്രാന്മാർ വാർദ്ധക്യത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും പത്രോസ് തൃതീയന്റെ ഇടവക വിഭജനം നിരാകരിച്ച് ഭാവിയിൽ രണ്ടു മെത്രാന്മാർ മതി എന്നു മലങ്കരസഭ തീരുമാനിക്കുകയായിരുന്നു. ഇക്കാലത്ത് അബ്ദുൾ മശിഹാ ബാവായുടെ സർക്കാർ സമ്മതപത്രമായ ഫർമാൻ തുർക്കി സർക്കാർ പിൻവലിക്കുകയും കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്ന അബ്ദുള്ളാ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരിച്ചെത്തി തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ പിന്തുണയോടെ പാത്രിയർക്കീസായി അവരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

അൽവാറീസ് യൂലിയോസിനെയും റീനിവിലാത്തി തീമോത്തിയോസിനെയും പോലെ പുതിയ മെത്രാന്മാരെയും ഇവിടെ വാഴിക്കുവാൻ അനുവാദം ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ അനുകൂലാഭിപ്രായം പാത്രിയർക്കീസ് പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചതനുസരിച്ച് റമ്പാച്ചന്മാരെ ഊർശ്ലേമിലേക്കയച്ചു. മെത്രാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കഴിഞ്ഞ ഉടനെ സ്ലീബാ ശെമ്മാശൻ ധൃതിപ്പെട്ട് സ്വദേശത്തേക്കു പോയി. 1908 മേടം 12 ന് നിയുക്ത മെത്രാന്മാർ ഊർശ്ലേമിലെത്തി. മേടം 13-ന് സ്ലീബാ ശെമ്മാശൻ ഉൾപ്പെടെ ഏഴ് പേർക്ക് മർദ്ദീനിൽ വച്ച് മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകി. ഒസ്താത്തിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായ സ്ലീബായ്ക്ക് മലങ്കര മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തുവാനുള്ള സുസ്താത്തിക്കോനാണ് നൽകിയത്. ഇടവം 18-ന് കൊച്ചുപറമ്പിൽ പൗലൂസ് റമ്പാച്ചന് കൂറിലോസ്, വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാച്ചന് ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നീ സ്ഥാനനാമങ്ങളിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകി. ശീമയിൽ വൈദികവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിയിരുന്ന ഔഗേൻ റമ്പാൻ, ഇവിടെ നിന്ന് റമ്പാന്മാരെ അനുഗമിച്ച പുന്നൂസ് റമ്പാൻ (മൂന്നാം കാതോലിക്കാ), കരോട്ടുവീട്ടിൽ യൂയാക്കീം കത്തനാർ (പരുമലയിൽ കബറടങ്ങിയ മാർ ഈവാനിയോസ്), പാറേട്ട് മാത്യൂസ് ശെമ്മാശൻ (മാർ ഈവാനിയോസ്), ഐപ്പ്, യോഹന്നാൻ തുടങ്ങിയവർ വാഴ്ചയിൽ പങ്കെടുത്തു (*മലങ്കര നസ്രാണികൾ*, വാല്യം 4, പു. 112). മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ സുസ്താത്തിക്കോന്റെ വിവരം അറിഞ്ഞതോടെ അനുഭവ സമ്പന്നനും കുശാഗ്രബുദ്ധിയുമായ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ അസ്വസ്ഥനായി. അചിരേണ മൂന്ന് മെത്രാന്മാരും മലങ്കരയിലെത്തി. 1908 ജൂലൈ 17-ന് നാട്ടിലെത്തിയ മെത്രാന്മാർക്ക് സ്വീകരണങ്ങൾ ഒട്ടേറെ ലഭിച്ചു.

1908 വൃശ്ചികം 11-ന് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി കൂടി. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അസിസ്റ്റന്റ് ആയി നിയമിച്ചു. മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസിനെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി അംഗീകരിക്കുകയും വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രശീതിൻപടി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡന്റിന് കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ നിന്ന് 1909 മെയ് 28-ന് മുൻഗാമി എഴുതി. മലങ്കര അസോസ്യേഷന്റെ

തെരഞ്ഞെടുപ്പും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈവെപ്പും മുൻഗാമിയുടെ ആശീർവാദവും അംഗീകാരവും രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്ന കത്തിൻപ്രകാരം റസിഡന്റ് അനുകൂലമായ കത്ത് കൂട്ടുട്രസ്റ്റികൾക്കയക്കുകയും പിൻഗാമിയുടെ ഒപ്പ് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി അയക്കുവാൻ കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളോടാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ജൂലൈ 19-ന് കൂട്ടുട്രസ്റ്റികൾ റസിഡന്റ് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം വട്ടശ്ശേരി മെത്രാച്ചന്റെ ഒപ്പ് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി മറുപടി അയച്ചു. ഇതിനോടകം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഔദ്യോഗിക വസതിയും ആസ്ഥാനവും പിൻഗാമിയ്ക്ക് കൈമാറി മുൻഗാമി കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിലേക്ക് താമസം മാറിയിരുന്നു. ഇപ്രകാരം മാലോകരും ഭരണാധികാരികളും അറികെ, പിൻഗാമിയെ ഭരണത്തിലിരുത്തിയ മുൻഗാമിയുടെ ഉൾക്കാഴ്ച പ്രവാചകസഹജമെന്നേ പറയാവൂ. 1909 മെയ് 28 ന് ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡന്റിന് കത്തെഴുതിയ ശേഷം 44 ദിവസം മാത്രമേ മുൻഗാമി ജീവിച്ചിരുന്നുള്ളു.

ജീവിതകാലത്ത് ആഗ്രഹിച്ചിട്ട് സാധിക്കാത്ത ഒരാഗ്രഹം ആ വൃദ്ധമനസ്സിൽ അവശേഷിച്ചു. അകന്നുപോയ നവീകരണസഭയെ മലങ്കരസഭയിലേയ്ക്ക് പുനരാനയിക്കുക. ഇക്കാര്യം അന്ത്യകല്പനയിലൂടെ പിൻഗാമിയെ അദ്ദേഹം ചുമതലപ്പെടുത്തി (1909 ഇടവം 28 ന് എഴുതിയ അന്ത്യകല്പന. *ചരമനവതി സുവനീർ*, തൃശൂർ, 1999, പു. 92-95 കാണുക).

ലണ്ടനിൽ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒരു സ്ഥാനപതി ഉണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. പ്രിസ്ബിറ്റീറിയൻ സഭയിൽ വൈദികനായ റവ. എസ്. ഡി. ബാബായെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കരസഭയിലെ അംഗമായി സ്വീകരിച്ചു. ജന്മംകൊണ്ട് പൂനായിലെ പാർസിമതക്കാരനായ അദ്ദേഹത്തെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് യെരുശലേമിലേക്കയച്ച് അവിടത്തെ മാർ ഈവാനിയോസിനെക്കൊണ്ട് വൈദികപട്ടം കൊടുപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ ലണ്ടനിൽ മലങ്കരസഭയുടെ അംബാസിഡറായി നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം മാർ യാക്കോബിന്റെ തക്സാ തർജിമ ചെയ്ത് ഇംഗ്ലീഷിൽ കുർബാന അർപ്പിച്ച് വന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിലും മറ്റും നമ്മുടെ സഭയെക്കുറിച്ച് ലേഖനമെഴുതി. എഡ്വേർഡ് ചക്രവർത്തിയുടെ ശവസംസ്കാരയാത്രയിൽ സുറിയാനിസഭയുടെ പ്രതിനിധിയായി അദ്ദേഹം ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയും മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ സ്ഥാനപതികളോട് തുല്യമായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം മുഖേന ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിലുള്ള സൂര്യൻ അസ്തമിക്കാത്ത സാമ്രാജ്യത്തിൽ മലങ്കരസഭയെപ്പറ്റിയുള്ള ഖ്യാതി വർദ്ധിക്കുവാനിടയായി. അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസ്, റീനി വിലാത്തി മാർ തീമോത്തിയോസ്, റവ. ഫാ. ബാബാ എന്നീ മൂന്ന് പേർ മൂലം മലങ്കരസഭയുടെ ഖ്യാതി ലോകമെങ്ങും വ്യാപിക്കുവാൻ ഇടയായി. അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പോ പിമ്പോ ഇപ്രകാരമൊരു യശോവിസ്തൃതി മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

മരണത്തോടടുക്കുമ്പോൾ സഭയുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ആശങ്ക ജനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വെല്ലുവിളി ഉയരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് കേൾക്കാമായിരുന്നു. ആ വെല്ലുവിളി മുഴക്കിയ ഗോല്യാത്ത് സ്ലീബാ ഒസ്താത്തിയോസ് ആയിരുന്നു. താൻ കോട്ട കെട്ടി ഭദ്രമാക്കിയ ക്രമീകരണങ്ങളെ തകർക്കുമെന്ന് ഈ അഭിനവ ഗോലിയാത്ത് പരസ്യമായി വീരവാദം മുഴക്കിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിതാ: ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കാലം ഒന്നു കഴിയട്ടെ. ഭരണം നടത്തുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് കാണിച്ചുതരാം" (പാറേട്ട്, വാല്യം 3, പു. 291). വലിയ മെത്രാച്ചൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഭിന്നതയുടെ യാതൊരു വിത്തും മലങ്കരമണ്ണിൽ വളരുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാച്ചന് അനുഭവത്തിലൂടെ അറിയാമായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് മാർ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ട വിവരം വലിയ മെത്രാച്ചൻ അറിയുന്നത്. ആ അറിവ് അദ്ദേഹത്തെ ചിന്താധീനനാക്കി. വാതരോഗബാധിതനായി കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ വിശ്രമിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോഗം വർദ്ധിക്കുവാൻ ഈ വാർത്ത കാരണമായി. ഒടുവിൽ തന്റെ ശക്തിയുടെയും വിജയത്തിന്റെയും രഹസ്യം പിൻഗാമിയ്ക്ക് വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുവാൻ ആ ഗംഭീരാത്മാവ് പ്രസാദിച്ചു. മെത്രാന്മാരെയും കൂട്ടു ട്രസ്റ്റിമാരെയും അദ്ദേഹം കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. മെത്രാന്മാർ തമ്മിലുള്ള പരസ്പര ബഹുമാനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സാഹോദര്യവും കൂട്ടു ട്രസ്റ്റിമാർ തമ്മിലുള്ള ഐക്യവുമാണ് തന്റെ ജീവിത വിജയത്തിന്റെ രഹസ്യമെന്ന് വികാരഭരിതനായി അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തി. അബ്ദുള്ളാ ബാവായുടെ വരവ് ഭിന്നതയുടെ പല രംഗങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുമെന്നും അപ്പോഴെല്ലാം എന്ത് ത്യാഗവും സഹിച്ചും ഐക്യം കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണിപോലെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കണമെന്നും വലിയ മെത്രാച്ചൻ കൊച്ചു മെത്രാച്ചന്മാരെയും കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരെയും അന്തിമമായി പ്രബോധിപ്പിച്ചു. വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചനും കൊച്ചുപറമ്പിൽ മെത്രാച്ചനും വലിയ മെത്രാച്ചനെ ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ടും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും സി. ജെ. കുര്യനും കണ്ണുനീർ വാർത്തുകൊണ്ടിരുന്ന വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ വലതുകരം മാറിമാറി ചുംബിച്ചും അന്ത്യപ്രബോധനം അനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് മലങ്കരയുടെ മഹാത്മാവും തങ്ങളുടെ ഗുരുവും മാർഗ്ഗദർശിയുമായ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് ഉറപ്പു കൊടുത്തു.

സംഭവബഹുലമായ ഒരു നീണ്ട പകലിന് ശേഷം ആ സൂര്യൻ എരിഞ്ഞടങ്ങി. 1909 മിഥുനം 28-ന് ആ കർമ്മയോഗി 76-ാം വയസ്സിൽ നിര്യാതനായതോടെ മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലെ തിളക്കമാർന്ന സുവർണ്ണയുഗവും സമാധാനകാലവും അസ്തമിച്ചു. തന്റെ പൂർവ്വീകൻ സ്ഥാപിച്ചതും താൻ പണി പൂർത്തിയാക്കി കൂദാശ ചെയ്തതുമായ കോട്ടയം

പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിന്റെ വടക്കേ കബർ മുറിയിൽ ആ മഹാത്മാവ് അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നു.

വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, ഗീവറുഗീസ്സ് മാർ ബസ്സേലിയോസ്, ഔഗേൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ്, മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ, മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ്, തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസ് എന്നീ പില്ക്കാല മലങ്കര മെത്രാന്മാരെയെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചശേഷം പാറേട്ട് 1976-ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെപ്പറ്റി എഴുതിയ സാക്ഷ്യം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു:

“മലങ്കര നസ്രാണികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്യന്തം വിപത്ക്കര മായ ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന നക്ഷത്രം ഉദിച്ചത്.... ആശയ്ക്ക് ഇടനൽകുന്ന ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്ക് അസ്തിവാരം ഉറപ്പിച്ചതും ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ആയിരുന്നു. ... ഒരു കോപ്പ പായസത്തിന് വേണ്ടി ജന്മാവകാശം തീറുകൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറല്ലായിരുന്നു. പത്രോസ് തൃതീയനും മാർ ദീവന്നാസ്യോസും തമ്മിൽ പൊരുതി. .. രക്തരഹിതവും ശബ്ദരഹിതവും ആയിരുന്നു ആ സമരം. രണ്ട് ചാണക്യന്മാർ തമ്മിൽ നടന്നതായതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ അല്ലാതെ വരാൻ തരമില്ല. ... മലങ്കരയുടെ ബലം കുറയ്ക്കാൻ സ്വീകരിച്ച തന്ത്രം ബലം വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കാൻ ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് നീതികുശലനും നയതന്ത്രജ്ഞനുമായ ആ മഹാപണ്ഡിതൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ... പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സൃഷ്ടികൾ ആയിരുന്ന ആറു പുതിയ മെത്രാന്മാരെയും അദ്ദേഹം പാട്ടിലാക്കി. ... ആ ഒറ്റ വിജയത്തിന് മാത്രമായി മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന് അത്ഭുത പ്രവർത്തകസ്ഥാനം കൊടുത്താൽ ഒട്ടും അധികമാവില്ല. പത്തുവർഷം നാലുമാസത്തെ സമരം കൊണ്ട് അദ്ദേഹം സമ്പൂർണ്ണ വിജയം കൈവരിച്ചു. മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ് 1926-ൽ തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതിയിൽ നിന്ന്.... സമ്പാദിച്ച വിധിയും മൂന്നാം കാതോലിക്കോസ് പില്ക്കാലത്ത് സുപ്രീം കോടതിയിൽ നിന്ന് സമ്പാദിച്ച വിധിയും ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ഭയന്നും സംശയിച്ചും ഈ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണ് ഉറപ്പിച്ചതെന്ന് ഓർത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമഫലം എത്ര വിശിഷ്ടമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ... പ്രീണനങ്ങളും പീഡനങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും അവഗണിച്ചും സഹിച്ചും പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ തുടർന്നു എന്ന് അനുമാനിക്കാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്ന നസ്രാണികൾക്ക് ഒരുമിച്ച് നിൽക്കാൻ ആവശ്യമായ സംഘടനാ സ്വാതന്ത്ര്യം 1800 സംവത്സര കാലത്തേയ്ക്ക് മലങ്കരയിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. ആ കുറവ് പരിഹരിച്ച മഹാനാണ് ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ്. മനം പതറാതെ, ഹൃദയം കുലുങ്ങാതെ, കാൽ വഴുതാതെ മുമ്പോട്ട് കുതിച്ച് കയറിയ, സുന്നഹദോസിലും ഭരണ

ത്തിലും മാപ്പിളയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനം ശരിയ്ക്ക് അംഗീകരിച്ച മഹാനാണ് ദീവന്നാസ്യോസ്. .... മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെയും മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ വ്യസ്ഥാപിത ഭരണക്രമത്തിന്റെയും മഹാശില്പിയും ജാതിയുടെ സംഘാടകനും ആയ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിനെ നമുക്ക് നമസ്കരിക്കാം'' (പാറേട്ട്, *മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകൾ*, ഉപസംഹാര വാക്യം). 'ഈവിധം ബഹുമുഖങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയ മറ്റൊരു മെത്രാൻ നസ്രാണികൾക്ക് ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല; ഇനി ഉണ്ടാകുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല' (പാറേട്ട്, വാല്യം 3, പു. 302).

പ. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് രണ്ടാമൻ: ജീവചരിത്ര ഫലകങ്ങൾ

1832 ഡിസംബർ 7/ 1008 വൃശ്ചികം 24

കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ കുടുംബത്തിൽ താരു കുര്യൻ, താണ്ടമ്മ എന്നിവരുടെ പുത്രനായി ജനിച്ചു. ബാല്യകാല നാമം ഉട്ടൂപ്പ് (ഇട്ടൂപ്പ്).

1845 ഒക്ടോബർ 5 / 1021 കന്നി 23

കോതമംഗലം ചെറിയ പള്ളിയിൽ ചേപ്പാട് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്ന് കോറൂയോ പട്ടമേറ്റു.

1849/1024

ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ സ്തേഫാനോസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണ ശെമ്മാശ പട്ടമേറ്റു.

1852 ആഗസ്റ്റ് 18 / 1028 ചിങ്ങം 6

ചാലിശ്ശേരി പള്ളിയിൽ യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്ന് കശീശാ പട്ടമേറ്റു.

1865 ഏപ്രിൽ 29 / 1040 മേടം 17 ശനി

ആമീദ് (ഇന്ന് ടർക്കിയിലെ ഡിയാർബക്കീർ) വിശുദ്ധ മർത്ത് മറിയം പള്ളിയിൽ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കോബ് ദ്വീതിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി.

1865 ഏപ്രിൽ 30/ 1040 മേടം 18 ഞായർ

ആമീദ് (ഡിയാർബക്കീർ) പള്ളിയിൽ പരിശുദ്ധ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിലും രണ്ടു സുറിയാനി മേല്പട്ടക്കാരുടെയും ഒരു അർമേനിയൻ മേല്പട്ടക്കാരന്റെയും സഹകാർമ്മികത്വത്തിലും “മാർ ദീവന്നാസിയോസ്” എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു.

(ഈ മേൽപട്ട വാഴ്ചയുടെ തീയതി ‘1864 മേയ് 8 (1039 മേടം 26)’ എന്ന് ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നതു ശരിയാകാൻ ഇടയില്ല).

1872 ഏപ്രിൽ 7/മീനം 26 (സു.ക.)/1047 മീനം 27 ഞായറാഴ്ച

മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിൽവച്ച് ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവർഗീസ് കോറെപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്ക് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നല്കി.

വചനിപ്പു പെരുനാൾ (സുറിയാനി കണക്കിന് മീനം 25) എന്നും കാണുന്നുണ്ട്. അതു ശരിയാണെങ്കിൽ 1872 ഏപ്രിൽ 6 ശനിയാഴ്ച ആണ് വരേണ്ടത്.

1873 സെപ്ററംബർ 8

പരുമല സെമിനാരിയിൽ പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. യുയാക്കിം മാർ കൂറിലോസ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. മലങ്കര അസോസിയേഷനും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കും രൂപം കൊടുത്തു. വിശദമായ ഒരു നിയമാവലി പാസാക്കി.

1874 സെപ്റ്റംബർ 1

മുളന്തുരുത്തി മാർ തൊമ്മൻ പള്ളിയിൽ യൂയാക്കിം മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാലം ചെയ്തു. കബറടക്ക ശുശ്രൂഷയിൽ കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

1876 ജൂൺ 27–30/ 1051 മിഥുനം 15–18 ചൊവ്വാ–വെള്ളി

മുളന്തുരുത്തി മാർ തൊമ്മൻ പള്ളിയിൽ പരിശുദ്ധ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസിൽ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡന്റ് (മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ) ആയി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് 24 പേരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

1876 ആഗസ്റ്റ്27/ഓബ് 15/1052 ചിങ്ങം 13 ഞായർ (വാങ്ങിപ്പു പെരുന്നാൾ)

മുളന്തുരുത്തി മാർ തൊമ്മൻ പള്ളിയിൽ പരിശുദ്ധ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ നടന്ന വിശുദ്ധ മൂറോൻ കൂദാശയിൽ അബ്ദള്ളാ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (പിന്നീട് പാത്രിയർക്കീസ്)യോടൊപ്പം സഹകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

1877 ജനുവരി 27–30

വെളിയനാട് മാർ സ്തേഫാനോസ് സഹദാ പള്ളിയിൽ പരിശുദ്ധ പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചു. മെത്രാന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*ത്തിന്റെ അവകാശം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അംഗീകരിക്കാതിരുന്നതിനാൽ പ്രതിനിധികൾ യോഗം ബഹിഷ്ക്കരിച്ചു.

1878 ജനുവരി 13 / മകരം 1 (സുക) ഞായറാഴ്ച

ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, മാർ ദിവന്നാസിയോസിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ വെട്ടിയ്ക്കൽ ദയറായ്ക്കു കല്ലിട്ടു. മാർ യൂ

ലിയോസ്, മാർ അത്താനാസിയോസ്, മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നീ മേല് പട്ടക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു.

1878 ഫെബ്രുവരി 18 / കുംഭം 6 (സുക) തിങ്കളാഴ്ച

പരുമല സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസിൽ (അസോസിയേഷൻ) അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. പുതിയ കമ്മിറ്റിക്കാരെ നിശ്ചയിച്ചു. നവീകരണക്കാരുമായുള്ള കേസും അതിനായുള്ള പണപ്പിരിവും ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്താനും പരുമല സെമിനാരിയിൽ കോട്ടയം മുതൽ തെക്കോട്ടുള്ള ശെമ്മാശന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും തീരുമാനിച്ചു.

1879 ഏപ്രിൽ 26/മേടം 14 (സുക) ശനിയാഴ്ച

പുതുപ്പള്ളിയിൽ നടന്ന പള്ളി പ്രതിപുരുഷയോഗത്തിൽ (അസോസിയേഷൻ) അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. കേസു മൂലമുണ്ടായ കടം വീട്ടാൻ നടപടി. പള്ളികളെ നാലു ക്ലാസായി തിരിച്ചു. പിരിവു തുക നിശ്ചയിച്ചു.

1881 ഫെബ്രുവരി 11 / 1056 മകരം 30

വെട്ടിയ്ക്കൽ ദയറായിൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

1882 ഏപ്രിൽ 27 / മേടം 15

കൊച്ചിയിൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

1882 ആഗസ്റ്റ് 31 / ചിങ്ങം 19 വ്യാഴാഴ്ച

കൊച്ചി പൊഞ്ഞിക്കര വച്ച് 11 മണിക്ക് മദ്രാസ് ഗവർണറുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി. ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, പൗലോസ് മാർ ഈവാനിയോസ്, ശെമവൂൻ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് എന്നിവരുമുണ്ടായിരുന്നു. മംഗളപത്രം സമർപ്പിച്ചു.

1883 ഡിസംബർ 29 / 1059 ധനു 17

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ അസോസിയേഷൻ കമ്മറ്റിയിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

1886 സെപ്റ്റംബർ 11–13 ശനി – തിങ്കൾ

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ കൂടിയ പള്ളി പ്രതിപുരുഷ (അസോസിയേഷൻ) യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. കൂട്ടു ട്രസ്റ്റിമാരായി കോനാട്ട് കോര യോഹന്നാൻ മൽപാനെയും കുന്നുംപുറത്ത് കോര ഉലഹന്നാനെയും തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഇടവക പള്ളികളുടെ വരുമാനത്തിന്റെ അഞ്ചു ശതമാനം എല്ലാ വർഷവും പൊതുവകയ്ക്ക് നല്കണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു.

1889 ജൂലൈ 29

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ച് അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് മേല്പട്ടസ്ഥാനം നൽകി. കടവിൽ പൗലോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നിവർ സഹകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

1890 ഫെബ്രുവരി 14 / 1065 കുംഭം 2 മായൽത്തോ പെരുന്നാൾ

കൈപ്പട്ടൂർ പള്ളി കൂദാശ നടത്തി. ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, പൗലോസ് മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നിവർ സംബന്ധിച്ചു.

1891 മാർച്ച് 9 / കുംഭം 25 തിങ്കളാഴ്ച

അമ്പാട്ട് ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തലേന്ന് രാത്രിയിൽ കാലം ചെയ്തു. അങ്കമാലി ചെറിയ പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി.

1892 മാർച്ച് 30–ഏപ്രിൽ 2/1067 മീനം 19–22 ബുധൻ – ശനി

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ നടന്ന പള്ളി പ്രതിപുരുഷയോഗത്തിൽ (സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ) അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് പുതിയതായി 24 പേരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. കമ്മിറ്റിയുടെ നടപടിക്രമങ്ങൾക്ക് രൂപംകൊടുത്തു.

1892 നവംബർ 25–27/വൃശ്ചികം 13–15

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

1893 ഏപ്രിൽ 25–28/മേടം 14–17

കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

1894 ഏപ്രിൽ 11, 12/1069 മീനം 30, 31 ബുധൻ, വ്യാഴം

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയിൽ സംബന്ധിച്ചു.

1894 സെപ്റ്റംബർ 12, 13/1070 ചിങ്ങം 28, 29

വടക്കൻ പറവൂർ പള്ളിയിലെ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്ത് തീരുമാനിക്കുന്നതിനു സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

1894 ഒക്ടോബർ 8/കന്നി 26 (സുക) തിങ്കളാഴ്ച

മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ

തലേരാത്രി 10 മണിക്ക് മർദീൻ പട്ടണത്തിലുള്ള പ്രധാന പള്ളിയിലെ അരമനയിൽവച്ച് കാലം ചെയ്തു. കുർക്കുമാ ദയറായിൽ കബറടങ്ങി.

1895 ജനുവരി 27/മകരം 15 (സുക) ഞായറാഴ്ച

പരുമലപ്പള്ളിയുടെ താൽക്കാലിക കൂദാശ നടത്തി. ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് സംബന്ധിച്ചു.

1895 ജൂൺ 16/മിഥുനം 4 ഞായറാഴ്ച

മർദീനിലെ കുർക്കുമാ ദയറായിൽ വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനപള്ളിയിൽ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദേദ് മശീഹാ ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ സ്ഥാനാരോഹണം.

1895 നവംബർ 21–23/വൃശ്ചികം 9–11 (സുക)

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. വൈദിക ട്രസ്റ്റിയായ കോനാട്ട് കോര യോഹന്നാൻ മൽപാന്റെ നിര്യാണം മൂലം ഒഴിവു വന്ന സ്ഥാനത്തേക്ക് കോനാട്ട് കോര മാത്തൻ മൽപാനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

1895 നവംബർ 23/വൃശ്ചികം 11 ശനിയാഴ്ച

മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹായിയായി ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെ നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ അസോസിയേഷൻ വൈസ് പ്രസിഡന്റാക്കാൻ ശുപാർശ ചെയ്തു.

1896 ജനുവരി 25/മകരം 13 (സുക) ശനിയാഴ്ച

തിരുവല്ലായ്ക്കു സമീപം കവിയൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു സ്ഥാപിച്ച താൽക്കാലികപള്ളിയുടെ കൂദാശയും സ്ഥിരം കെട്ടിടത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനവും മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനോടൊപ്പം നിർവ്വഹിച്ചു. തലേന്ന് തിരുവല്ലയിൽനിന്നു സ്വീകരണഘോഷയാത്രയുണ്ടായിരുന്നു.

1897 നവംബർ 24/വൃശ്ചികം 12

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി പള്ളി (ചാപ്പൽ) യുടെ അഭിഷേക കൂദാശ നിർവ്വഹിച്ചു. മാർ ഈവാനിയോസ്, ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നിവർ സംബന്ധിച്ചു.

1898 ഫെബ്രുവരി 26/കുംഭം 15 ശനിയാഴ്ച

കവിയൂർ സ്ലീബാപ്പള്ളിയുടെ കൂദാശ നിർവഹിച്ചു. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് സംബന്ധിച്ചു.

1899 നവംബർ 23/വൃശ്ചികം 9

കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയിലെ സമ്മാനദാനചടങ്ങിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനോടൊപ്പം സംബന്ധിച്ചു.

1900 നവംബർ 22/വൃശ്ചികം 9 (സുക) വ്യാഴാഴ്ച

തിരുവനന്തപുരം സെന്റ് ജോർജ് പള്ളിയുടെ കൂദാശ നടത്തി. ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് സംബന്ധിച്ചു.

1901 ഫെബ്രുവരി 24/കുംഭം 13

സെമിനാരി ട്രസ്റ്റിമാരിൽ ഒരാളായ കുന്നുംപുറത്തു കോര ഉലഹന്നാൻ നിര്യാതനായി. ഗ്രീഗോറിയോസിനോടൊപ്പം ശവസംസ്കാരശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിച്ചു.

1901 മാർച്ച് 23/മീനം 10 (സുക) ശനിയാഴ്ച

വർഷങ്ങളായി നവീകരണകക്ഷി കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്ന കോട്ടയം ചെറിയ പള്ളിയിൽ കോടതിവിധിയ്ക്കുശേഷം മാർ അത്താനാസിയോസ്, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോടൊപ്പം എത്തി. പിറ്റേന്ന് പള്ളി കൂദാശ ചെയ്തു.

1901 ഏപ്രിൽ 24, 25/മേടം 11, 12 (സുക)

മലങ്കര മഹജന സഭ (സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ) യിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. കുന്നുംപുറത്ത് കോര ഉലഹന്നാൻ മരിച്ച ഒഴിവിൽ കുന്നുംപുറത്ത് കോര കുര്യനെ (സി.ജെ. കുര്യൻ) അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായും പുതിയ 24 അംഗ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയേയും തെരഞ്ഞെടുത്തു. മാർ ദീവന്നാസിയോസിന്റെ പൗരോഹിത്യ കനകജൂബിലി ആഘോഷിക്കണം എന്നു തീരുമാനിച്ചു.

1901 സെപ്റ്റംബർ-ഒക്ടോബർ/കന്നി

മാർ ഗ്രീഗോറിയോസും ചേർന്ന് മുളന്തുരുത്തി സ്കൂൾ തുറന്നു.

1901 നവംബർ 25/വൃശ്ചികം 12 (സുക) തിങ്കളാഴ്ച

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ പൗരോഹിത്യ കനക ജൂബിലിയാഘോഷം.

1902 നവംബർ 2/തുലാം 20 (സുക)/1078 തുലാം 17 ഞായറാഴ്ച

പ്രിയശിഷ്യനായ ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ രാത്രി (തിങ്കളാഴ്ച വെളുപ്പിന്) ഒരു മണിക്ക് പരുമല സെമിനാരിയിൽ കാലം ചെയ്തു (കാലം ചെയ്ത സമയം പരിഗണിച്ചാൽ തീയതി 1902 നവംബർ 3 ആണ് വരേണ്ടത്)

1902 നവംബർ 4/തുലാം 22 (സുക) ചൊവ്വാഴ്ച

മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും മുറിമറ്റത്തു പൗലോസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാർമ്മികത്വത്തിലും പരുമല പള്ളിയിൽ കബറടക്കശുശ്രൂഷ.

1907 നവംബർ 2

കടവിൽ പൗലോസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാലം ചെയ്തു. ആലുവാ തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരിയിൽ കബറടക്കം.

1908 ഫെബ്രുവരി 27

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. മലങ്കര മൽപാൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാനെയും, കൊച്ചുപറമ്പിൽ പൗലോസ് റമ്പാനെയും മേൽപട്ട സ്ഥാനത്തേക്കും തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഇവരിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാനെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അസിസ്റ്റന്റും പിൻഗാമിയുമായി നിശ്ചയിച്ചു. 26 അംഗ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

1909 ജൂലൈ 11/ 1084 മിഥുനം 28 ഞായർ

കോട്ടയം ചെറിയ പള്ളിയിൽ രാവിലെ 11.45നു കാലം ചെയ്തു.

1909 ജൂലൈ 12/ 1084 മിഥുനം 29 തിങ്കൾ

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ കബറടക്കം.

പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് കാലം ചെയ്ത മേല്പട്ടക്കാർ

മേല്പട്ടക്കാർ, കാലം ചെയ്ത തീയതി, കബറടങ്ങിയ പള്ളി എന്നീ ക്രമത്തിൽ.

യൂയാക്കിം മാർ കൂറിലോസ് (അന്ത്യോഖ്യൻ) 1874 സെപ്റ്റംബർ 1 മുളന്തുരുത്തി മാർ തൊമ്മൻ പള്ളി.

മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് (പാലക്കുന്നത്ത്) 1877 ജൂലൈ 16 മാരാമൺ മാർത്തോമ്മാ പള്ളി.

ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് (കോനാട്ട്) 1884 മാർച്ച് 21 പാമ്പാക്കുട സെന്റ് ജോൺസ് വലിയ പള്ളി.

ശെമവൂൻ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് (കരവട്ടുവീട്ടിൽ) 1886 ഒക്ടോബർ 2 കടുങ്ങമംഗലം സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ആന്റ് സെന്റ് പോൾസ് പള്ളി.

ശെമവൂൻ മാർ അത്താനാസിയോസ് (അന്ത്യോഖ്യൻ) 1889 ജൂൺ 11 കോട്ടയം പുത്തൻപള്ളി.

ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് (അമ്പാട്ട്) 1891 മാർച്ച് 9 അങ്കമാലി സെന്റ് മേരീസ് ചെറിയപള്ളി.

തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് (പാലക്കുന്നത്ത്) 1893 ആഗസ്റ്റ് 10 മാരാമൺ മാർത്തോമ്മാ പള്ളി.

ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (ചാത്തുരുത്തിൽ) 1902 നവംബർ 2 പരുമല സെമിനാരി.

പൗലോസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് (കടവിൽ) 1907 നവംബർ 2 ആലുവാ തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരി.

പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് വാഴിക്കപ്പെട്ട മേല്പട്ടക്കാർ

മേല്പട്ടക്കാർ, സ്ഥാനമേറ്റ തീയതി, മേല്പട്ടവാഴ്ച നടന്ന പള്ളി എന്ന ക്രമത്തിൽ. ഈ മേല്പട്ടവാഴ്ചകളിലൊന്നും അദ്ദേഹം സംബന്ധിച്ചിരുന്നില്ല.

തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് (പാലക്കുന്നത്ത്) 1868 മെയ് 31 കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി.

ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് (കോനാട്ട്) 1876 ഡിസംബർ 3 വടക്കൻ പറവൂർ മാർ തൊമ്മൻ പള്ളി.

പൗലോസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് (കടവിൽ) 1876 ഡിസംബർ 3 വടക്കൻ പറവൂർ മാർ തൊമ്മൻ പള്ളി.

ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് (അമ്പാട്ട്) 1876 ഡിസംബർ 10 വടക്കൻ പറവൂർ മാർ തൊമ്മൻ പള്ളി.

ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (ചാത്തുരുത്തിൽ) 1876 ഡിസംബർ 10 വടക്കൻ പറവൂർ തൊമ്മൻ പള്ളി.

ശെമവൂൻ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് (കരവട്ട്) 1877 മേയ് 17 കുന്നംകുളം ചിറളയം സെന്റ് ലാസറസ് പള്ളി.

പൗലോസ് മാർ ഈവാനിയോസ് (മുറിമറ്റത്ത്) 1877 മേയ് 17 കുന്നംകുളം ചിറളയം സെന്റ് ലാസറസ് പള്ളി.

റെനിവിലാത്തി മാർ തീമോത്തിയോസ് 1892 മേയ് 29 കൊളംബോ നൽമരണ മാതാവിന്റെ പള്ളി.

പൗലോസ് മാർ കൂറിലോസ് (കൊച്ചുപറമ്പിൽ) 1908 മേയ് 31 ജറുസലേം മാർ മർക്കോസിന്റെ ദയറാ

ഗീവർഗീസ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് (വട്ടശ്ശേരിൽ) 1908 മേയ് 31 ജറുസലേം മാർ മർക്കോസിന്റെ ദയറാ

പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുനടന്ന പള്ളിപ്രതിപുരുഷ - മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗങ്ങൾ

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി
1869 ഒക്ടോബർ 21

1870 ഫെബ്രുവരി 7
1886 സെപ്റ്റംബർ 11–13
1892 മാർച്ച് 30, 31
1895 നവംബർ 21–23
1901 ഏപ്രിൽ 24, 25
1908 ഫെബ്രുവരി 27
പരുമല സെമിനാരി
1873 സെപ്റ്റംബർ 8
1878 ഫെബ്രുവരി 18
മുളന്തുരുത്തി
1876 ജൂൺ 27–30
വെളിയനാട്
1877 ജനുവരി 27–30
പുതുപ്പള്ളി
1879 ഏപ്രിൽ 26

(ആകെ 12 അസോസിയേഷൻ യോഗങ്ങൾ. മറ്റൊരു മലങ്കര മെത്രാന്റെയും കാലത്ത് ഇത്രയും യോഗങ്ങൾ നടന്നിട്ടില്ല. ജീവചരിത്രഫലകം വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ തയ്യാറാക്കിയത്.)

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ കൃതികൾ

1. ജഗദീശ് ചന്ദ്രബോസ് (ജീവചരിത്രം)
2. ഇഗ്നാത്യോസിന്റെ സപ്തലേഖനങ്ങൾ (വിവർത്തനം)
3. സെമിനാർ പ്രബന്ധങ്ങൾ (എഡിറ്റർ)
4. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ (രണ്ടാം പതിപ്പ്, ജീവചരിത്രം)
5. മലങ്കരസഭയും കേരള സംസ്കാരവും (സഭാചരിത്രം)
6. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ (സഭാചരിത്രം)
7. മലങ്കരയുടെ പ്രവാചകൻ (ജീവചരിത്രം)
8. സഭയിലെ പ്രതിസന്ധികൾ (എഡിറ്റർ)
9. ഭാരതത്തിലെ പ്രാചീന ബൈബിൾ (ഗവേഷണപഠനം, വ്യാഖ്യാനം)
10. മലയാള കവിതയും ബൈബിളും (പി.എച്ച്.ഡി. പ്രബന്ധം)
11. മഹാത്മാവായ കർമ്മയോഗി (എഡിറ്റർ)
12. ഒരു പരദേശയാത്രയുടെ കഥ (എഡിറ്റർ)
13. ഇന്ത്യൻസഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും (സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)
14. മലങ്കരസഭയുടെ കോട്ട (ജീവചരിത്രം - സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)
15. പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ അധികാരദുർവിനിയോഗം (സഭാചരിത്രം)
16. സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപക സഹായി (എഡിറ്റർ)
17. സംസ്കാര പഠനങ്ങൾ (എഡിറ്റർ)
18. അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ (ഷഷ്ടിപൂർത്തി ഉപഹാരഗ്രന്ഥം)
19. മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗശില്പി (വാല്യം 1, ജീവചരിത്രം)
20. മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗശില്പി (വാല്യം 2, എഡിറ്റർ)
21. മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗശില്പി (വാല്യം 3, എഡിറ്റർ)
22. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ 52-2014 (സഭാചരിത്രം)
23. കേരള നവോത്ഥാനവും മലയാളം ബൈബിളും (എഡിറ്റർ)
24. 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിളും പുലിക്കോട്ടിൽ രണ്ടാമനും (എഡിറ്റർ)
25. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി (സഭാചരിത്രം, വ്യാഖ്യാനം)
26. കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് (ജീവചരിത്രം)
27. അക്കര കുരിയൻ റൈട്ടർ (ജീവചരിത്രം. സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)
28. തൃശൂർപള്ളി ചരിത്രം (സഭാചരിത്രം)
29. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ (ജീവചരിത്രം)
30. Indian Orthodox Church (Church History)
31. പഴഞ്ഞിയുടെ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യൻ (ജീവചരിത്രം)
32. മലങ്കരസഭയുടെ സമുന്നതസാരഥികൾ (സഭാചരിത്രം. സഹഗ്രന്ഥ കാരൻ)
33. ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയുടെ പരിപ്രേക്ഷ്യം (പഠനം)

34. പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും (സഭാചരിത്രം)
35. മലങ്കരസഭയും കാനോൻ സംഹിതകളും (പഠനം)
36. പഴഞ്ഞിപള്ളി ചരിത്രം
37. സഭാ ദർശനം (3 മണിക്കൂർ വീഡിയോകാസറ്റ്, സഭാചരിത്രം)
38. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാലിക പ്രാധാന്യം (സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)
39. തെരഞ്ഞെടുത്ത പ്രബന്ധങ്ങൾ
40. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാചരിത്ര വിജ്ഞാനകോശം
41. കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവാചകൻ
42. മരണാനന്തര ജീവിതം (എഡിറ്റർ)
43. വെട്ടിക്കുന്നേൽ അച്ചൻ
44. യൽദോ ബസ്സേലിയോസ്: സമകാല ചരിത്രരേഖകളിലൂടെ
45. ബൈബിൾ പുതിയനിയമം (സംക്ഷേപം)
46. പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാർ
47. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിമാർ
48. പരുമലയുടെ പരിമളം
49. ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനാവർഷം
50. ആദിമ സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങളും ആരാധനകളും